நைடதமூலம்.

உ

கடவுள்துணை.

அதிவீரராமபாண்டியன்

அருளிச்செய்த

நைடதமூலம்.

இது

காஞ்சீபுரநிவாஸி

இராமாநந்தயோகிகள் அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911

விலை அணா-12.

நைடதத்தின்

படல அகராதி.

ஆக படலம் 28-க்கு (பாயிரமுள்பட) செய்யுள் 1173,

உ

கடவுள்துணை.

நைடத மூலம்.

நிடதம்-ஐம்பத்தாறு தேயங்களிலொன்று. இது விந்த மலைக்குச் சமீபத்தில் பயோஷ்ணி நதிதீரத்திலுள்ளது. இதனை அரசாண்டவன் நிடதன். இவனது சரித்திரத்தைச் சொல்லுதலால் இந்நூலுக்கு நைடதம் எனப் பெயராயிற்று. இந்த நிடதனுக்கு நளன் என்பது இயற்பெயர். இவன் வீரசேநன் மகன்.

பாயிரம்.

[இதனால் தான் எடுத்துக்கொண்ட காவியம் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு உயர்ந்தோர் வழக்கத்தின்படியே கவி கடவுள் வணக்கஞ் செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தழைவிரி கடுக்கை மாலைத்
தனிமுதல் சடையிற் சூடுங்
குழவிவெண் டிங்க ளிற்ற
கோட்டது குறையென் றெண்ணிப்
புழைநெடுங் கரத்தாற் பற்றிப்
பொற்புற விணைத்து நோக்கு
மழைமதக் களிற்றின் செய்ய
மலரடி சென்னி வைப்பாம். (க)

சிறப்புப்பாயிரம்.

[இதனால் ஆக்கியோன் பெயர் முதலானவை
சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நிலவுமொழி தனிக்கவிகை நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரித
நெடுநீர் வைப்பிற்
புலவர்களி யமுதொழுகு புதுமொழிகூட் டுணத்தமிழாற்
புனைதல் செய்தான்
அலனுயர்த்த வண்ணலஞ்சேல் வான்றொடுபொற் கோட்டிமய
வரையிற் றீட்டி
யலர்தலைமா நிலம்புரக்கு மதிவீர ராமனிக
லரச ரேறே. (உ)

நாட்டுப்படலம்.

அஃதாவது நளனாலாளப்பட்ட நிடதநாட்டின்
வளத்தைச் சொல்லுகிற படலம்.

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் மழைச்சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலித்துறை.

கருவி மாமழை கலைமக ளுருவென விளங்கி
யிருவி சும்பிடைப் படர்ந்துசென் றினமணி கொழிக்கும்
பரவை வெண்டிரை மேய்ந்துயர் பனிவரை யுயிர்த்த
வுருவ வோடறித் தடங்கணு ளுருக்கொடு மீண்ட. (க)

அன்னங் கண்படு தண்பணை நிடதநா டளிக்கு
மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொள் வேலின்
மின்னி யாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்ந்து [ழிந்த.
பொன்னங் குன்றின்மே லவன்கொடை போன்மெனப் பொ

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் வெள்ளச் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

விலகி வில்லுமிழ் விரிகதிர் மணிபல வரன்றிப்
பொலன்முு கட்டுயர் பொன்னெடுங் குன்றின்வீ ழருவி
குலவு வெண்டிரைக் குரைகட லுடுத்தபார் மடந்தை
யலர்மு லைத்தலைத் துயல்வரு மாரமொத் துளதால். (ங)

வேழ வெண்மருப் பெறிந்துவெண் ணித்திலம் வரன்றிக்
காழ கிற்றுணி சந்தொடு கையரிக் கொண்டு
கோழ ரைச்செழுங் குங்குமத் தடஞ்சினை சாடி
யாழ்தி ரைக்கட லகடுகீண் டொழுகிய தன்றே. (ச)

கங்கை யென்றுல கேத்திய கடவுண்மா நதிவெண்
சங்கு சூலுளைந் தலறிய தடம்பணை தவழ்ந்து
கொங்கு யிர்த்தபூந் தடத்துலாய்க் குளம்பல நிரப்பி
யங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்ததை யன்றே. (ரு)

[இதுமுதல் ஐந்து பாட்டுகளால் வயல் வளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழுகு தீம்புனல் சிறைசெயு மோதையு முழுநர்
குழூவின் சும்மையு முழத்தியர் குரவையி னார்ப்புங்
கழனி வாழ்கென வான்முளை வித்துநர் கலிப்பு
மழைமு ழக்கொடு மாறுகொண் டொலித்தன மாதோ. (சா)

வள்ள வாய்ச்செழுங் கமலத்தில் வண்டுபாண் மிழற்று
மள்ள லங்கருஞ் சேற்றிடை யாமைகண் படுக்கும்
பள்ள நீர்ச்செழும் பணைதொறும் பணிலமுத் துயிர்க்குங்
கள்ளு லாமலர்ப் பொதும்பரிற் களிமயி லகவும். (எ)

பண்ணை வாய்த்தவழ் பணிலங்க ளுயிர்த்தவெண் முத்துங்
கண்ணு டைக்கரும் பீன்றவெண் முத்தமுங் கமழுந்
தண்ணந் தாமரை சொரிந்தவெண் முத்தமுந் தயங்கி
வெண்ணி லாக்கதிர் விரித்தலிற் குமுதம்வாய் விள்ளும். (அ)

விழுந்த வஞ்சிறை வண்டின மிதிப்பமெல் லரும்பு
கிழிந்து வார்தரு தேறலுங் கிளர்சினைப் பலவின்
பழங்க னிந்துவீழ் தேறலும் பழனங்க டோறும்
வழிந்து பாய்தலின் வானுற வளர்வன செந்நெல். (கூ)

கூனி ரும்பினிற் குறைத்தரி சும்மையிற் கொடுபோய்
மேனி வந்துயர் வரையெனப் போர்பல வேய்ந்து
நீனி றக்கரும் பகட்டினாற் றெழித்துவை நீத்த
தூநி றத்தநெற் பண்டியிற் பற்பலர் தொகுப்பார். (௰)

[இதுமுதற் பதினறு பாட்டுகளால் அந்நாட்டிலுள்ளோரீது செல்வமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குரும்பைமென் முலையா ராடக் கூந்தலி னறவந் தோய்ந்த
விரும்புன லாறு பாய வெறிதிரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்க்
கருங்கடற் புலவு நீங்கி நறுமணங் கமழு மென்றான்
முருந்துறழ் மூர லார்த மிகுதியை மொழிய லாமோ. (௧௧)

பூமலி தடங்க டோறும் புனல்குடை மகளி ரீட்டங்
காமரு கழனி தோறுங் கடைசியர் குரவை யீட்டந்
தேமலர்ச் சோலை தோறுஞ் செழுங்குயிற் றொழுதி யீட்டங்
கோமறு கிடங்க டோறுங் குணில்பொரு முரசி னீட்டம். ()

கறுவொடு மொன்றோ டொன்று
காரண மின்றிச் சீறிப்
பொறியுடைக் குறும்பூழ் தம்மிற்
போர்செயப் பொருத்து மோதை
செறிமயிர்த் தகர்க டம்மிற்
றீயெழத் தாக்க னோக்கி
யறைகழல் வீர ரார்க்கு
மமலையை யவிக்கு மன்றே. (௧௩)

மாதர்மென் முல்லை யீன்ற வான்முகை யனைய மூரல்
கோதறு கருணை தீம்பால் கொழுங்கனி யிவற்றி னோடு
மாதுலர் யாவ ரென்ன வதிர்குரன் முரசிற் சாற்றி
வேதியர்க் கருத்திப் பின்னர் விருந்தொடு நுகர்வர் மாதோ.

முல்லையங் கோதை நல்லார் முகமதி வெயர்வு தோன்ற
வல்லிநுண் மருங்கு னோவ வால்வளை வாய்விட் டார்ப்ப
மெல்விரற் காந்தட் சேப்ப வெண்டயிர் கடையு மோதை
கொல்புலி முழக்க மென்ன வயின்றொறுங் குளிறு மாதோ.

பூங்கரும் புடைந்த தீஞ்சா றடுபுகை புயலென் றெண்ணி
மாங்குயிற் றொகுதி யாவும் வாய்விடா தொழிந்த மஞ்ஞை
தாங்கிசை வண்டுந் தேனுஞ் சுரும்பொடு ஞிமிறும் பாடத்
தேங்கமழ் சோலை தோறுஞ் சிறைவிரித் தாடு மாதோ. (௧௬)

அரக்கெறி குமுதச் செவ்வா யலர்முலை யங்க னார்தந்
திருக்கிளர் கமலம் பூத்த சேயரிக் கண்ணும் வாவி
புருக்கிளர் குவளைப் போதும் வேற்றுமை யுணரா துற்ற
வரிச்சிறைத் தும்பி யோடு வண்டின மருளு மாதோ. (௧௭)

அல்லியங் கோதை மாத ரன்பொடு வளர்த்த முல்லை
மெல்லரும் பீன்ற தென்னு விழாவயர் முழவி னோடு
மல்லுயர் திணிதோண் மைந்தர் மங்கையர் வதுவை யாற்றும்
பல்லிய முழக்க மார்க்கும் பரவையோ டிகலு மாதோ. (௧௮)

அவிரிழை சுமக்க லாற்றா தங்கலார் பரிந்து நீத்த
திவளொளி மணியு முத்துஞ் சிந்திய முன்றி றோறுங்
குவிமுலைக் கயலாய்ச் செங்கட் குடம்புரை செருத்தன் மேதி
கவையடி பெயர்ப்ப மாழ்கிக் காறளர்ந் தொதுங்கு மன்றே.

பொரியரைத் தேமா நெற்றிப் பூங்கனி யிழிந்த தேனும்
விரிதலை யரம்பை யீன்ற மென்பழ னுகுத்த தேனு
முருகவிழ் சுளைவாய் விண்ட முட்புறக் கனியின் றேனுங்
குருகுபாய் தடமு மியாறுங் குறைவறப் பெருகு மன்றே. ()

அருமறைக் கிழவ ருள்ளத் தவாக்கெட வன்பி னல்கும்
பெருநிதிக் குப்பை யோடு பெய்புனல் பெருகி யோடி
வரிவளை யலறி யீன்ற மணியிள நிலவு காலுந்
திருவநீள் கழனி தோறுஞ் செந்நெலை வளர்க்கு மாதோ. (௨௧)

நிலவுவெண் முத்தும் பொன்னு நீனிற மணியுஞ் சாந்துந்
தலைமயக் குற்ற வாற்றாற் றண்மதி தவழுங் கோட்டு
மலைவளம் பெரிதென் கோயான் வால்வளை பரந்து மேயு
மலைவளம் பெரிதென் கோயான் யாதென வறைவன் மாதோ.

உளங்கனிந் தாய ரூதும் வேயிசை செவியி னோர்ந்து
துளங்குவெள் ளருவிக் குன்றிற் றோகைகண் டுஞ்சுந் தெண்
வளங்கெழு மருத வேலி வண்டுதா லாட்ட நெய்த [ணீர்
விளங்களிக் குமரி யன்ன மின்றுயில் கூரு மாதோ. (௨௩)

கொடியன மகளிர் தங்கள் குழையுறுண் மருங்கே வாளா
படுகொலை புரிவ மாதர் படைநெடுங் குவளைக் கண்ணே
யடிமிசை முறையிட் டென்று மரற்றுவ சிலம்பே சூழ்ந்து
கடிமது நுகர்வ வன்னோர் கருங்குழற் காமர் வண்டே. (௨௪)

கடல்படு மமுது மல்லற் கான்படு மமுது மோங்குந்
தடவரை யமுது மொன்றித் தலைமயக் குற்ற வாற்றா
லுடைதிரை யமுத மொன்றே யுடையவின் னுடு கொல்லோ
விடதநா டதற்கு நேரா நிகழ்த்தலாந் தகைமைத் தம்மா. (௨௫)

நலனுறு குமரி யார்க்கு நண்ணிய விருந்தோ டுண்டும்
பலகலை கேள்வி யாய்ந்தும் பகற்பொழு தினிது நீங்கு
மலர்முலை யந்த ளார்த மலத்தக மலர்த்தா ணீவிப்
புலவிக டீர்த்துஞ் சேர்ந்து நள்ளிருட் பொழுதும் போமால்.

[இதனால் அந்நிடத தேசத்துள்ளே நளராஜனுக்கிடமாகிய
மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பைப் புகழத் தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது]

கொல்லுலை வேற்க ணல்லார் கொழுநரோ டூடி நீத்த
வில்லுமிழ் கலன்க ளியாவு மிளிர்சுட ரெறிக்கு மாற்றா
லெல்லியும் பகலுந் தோன்றா திமையவ ருலக மேய்க்கு
மல்லன்மா விந்த மென்னும் வளநகர் கூற லுற்றாம். (௨௬)

நகரப்படலம்.

அஃதாவது நளனது இராஜதானியாகிய மாவிந்த நகரத்தின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்ற படலம்.

[இதனால் மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

குடவ ளைக்குலம் வயிறுளைந் தினமணி கொழிக்கு
மடுவில் வானக ருருவுகாட் டியதுபோன் மதில்சூழ்
கடிகொண் மாநக ரந்நிழல் கதுவிடா தகன்ற
புடைகொ ணீர்நக ருடுத்தலை பொங்குபே ரகழி. (௧)

[இதனால் அகழியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

கண்ணா கன்றபே ரகழியி லுழக்கிய கரிக
டண்ணந் தாமரைத் தாளெனத் தடக்கையாற் பிலத்தி
னண்ணுஞ் சேடனை யெடுத்ததன் சுடிகையி னுறி
யுண்ணி வந்தொளிர் மணியினை லுற்கையென் றெறியும். (௨)

[இதனாலே மதிலினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒற்றை யாழியந் தேரவ னுயர்மதில் கடக்கப்
பெற்றி லாமையிற் பிறங்குபொற் கதவங்க டிறக்கு
மற்ற நோக்குவ னந்நலா ரியல்புற வணியக்
கற்றை வெண்மதி சாளரத் தாடியிற் காட்டும். (௩)

[இதுமுதன் முப்பத்துநான்கு பாட்டுகளால் வீடுகண் முதலிய
வற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மறுவி கந்தவெண் மதியென வயங்கிய பித்தி
செறியு மாடங்கள் வெண்கதிர் பரப்பிடு செவ்வி
நறவு யிர்த்தபைந் துணர்மலி கற்பக நாட்டை
வெறுவி தாமென வெண்ணகை புரிவது போலும். (௪)

வடிகொள் வெண்சுதை தீற்றிய மாடநீள் கழுத்திற்
படிய மைம்முகில் கதிர்விடு பானிலாக் குழவி
முடியின் மீதுறத் தவழ்தலான் முழுமையும் வெள்ளைப்
பொடிய ணிந்தருள் கறைமிடற் றண்ணலைப் பொருவும். ()

மழைக்கண் மங்கையர் பயிறர மரகத மணியி
னிழைத்த செய்குன்றின் பைங்கதிர் பொன்னிலத் தெய்தக்
குழைத்த வைந்தரு நீழலிற் குலவுமா னினங்க
டழைத்த புல்லென விரைவொடு தனித்தனி கறிக்கும். ()

புதும ணத்தமென் மகளிர்சா ளரத்திடைப் பொருந்து
மதியை யின்னுயிர்ப் பாங்கியர் மறைந்தனர் நோக்குங்
கதிர்கொள் வாண்முக மென்றுதங் காதலர்ப் புல்லும்
பதும மென்கர நீக்கிநீள் படைவிழி புதைப்பார். (எ)

வள்ள வாய்மலர் முகத்தியர் வதியுமே னிலையிற்
கள்ள ருமலர் நாற்றிய சுருங்கையிற் கதிர்க
ளுள்ளு றப்புகுந் துவாமதி யுடலூரிஞ் சுதலாற்
பிள்ளை வெண்மதி யாதனன் றெனப்பெரி துவக்கும். (அ)

உருவின் மைந்தரில் வேனில்வேட் குடைகுந ரில்லை
பொருளி லார்களிற் றனதனைப் பொருவிலா ரில்லை
தெருளின் மாக்களிற் சேடனிற் றாழ்குந ரில்லை
யருளி லார்களி லந்தரு நிகர்க்கலா ரில்லை. (௯)

பளிக்கு மேனிலைத் தன்பர்பாற் பயில்வுறு கலவி
திளைத்து மார்பிடைத் துயில்பவர் முகத்தில்வெண் டிங்கள்
இளைத்த தண்கதிர் பரப்புதல் கிளர்ந்தசா ளரத்தி
னொளித்து வாண்முகச் செவ்வியைக் கவர்வதொத் துளதால்.

கணங்கொண் மாமணி குயிற்றியொண் கதிர்செய்மே னிலையிற்
சுணங்கு பூத்தணி பருமிதத் துணைமுலை மகளிர்
மணங்கொ டாமரை முகமுமொண் மதியமு மறியா
தணங்க ராமதி மருண்டுபோர்த் தையுற வெய்தும். (கக)

மேனி வந்தொளிர் மாடத்தின் விழுத்தக நிரைத்த
பானி லாமணித் தசும்பினிற் றண்கதிர் பரப்பக்
கான றும்புன னிறைதலுங் கதிரவன் றடந்தேர்
மானி னங்குடித் தயர்வுயிர்த் தும்பரின் வாவும். (கஉ)

முருகு யிர்த்தவொள் ளகிற்புகை முகிலொடு முறழக்
குரும ணிச்சுடர் வெயில்விரி மாடநீள் கொடிகள்
பருநி வானவ னடவுதேர்ப் பரியினைப் புடைத்தவ்
வருண னிற்றொழில் புரிந்தவன் கரஞ்சிறி தாற்றும். (கங)

வரிவ ளைக்குலக் குவையினான் மணிகளான் மணிக
டெரித ருங்கர வலவனால் வயின்வயிற் றிரண்ட
விரிக ருப்புர வெண்மணற் குன்றினா லொலியாற்
பொருவி லாவண மறிதிரைக் கடலினைப் பொருவும். (கச)

திங்கள் வெண்மணி நிலத்துவா மதிச்செழுங் கதிர்க
டங்கி வீழ்புனற் பெருக்கொடு தலைப்பெய்து விசும்பிற்
கங்கை யாழ்கடற் றலைமகன் களிப்புறக் களித்துப்
பொங்கு கற்புநூ லுரைத்தவை புகரற விளக்கும். (கரு)

தடங்கொ டாமரைத் தளிரிய லுறையுமிந் நகர
மிடங்கொள் பூதல நகரெலாம் வென்றன மினிவா
னடங்க வெல்லுது மென்னவோர் வஞ்சின மறையாப்
படங்க ணாற்றிய போன்றுள பசியபொற் கொடிகள். (கசு)

அகனி லாமணி வட்டநீ ளரிமதர் மழைக்கண்
மகளிர் வாண்முக மதிகண்டு நீம்புனன் மல்கப்
புகரி றென்மலை நறுங்குற டுரிஞ்சுபூந் தேய்வை
பகரு மின்னுயிர்ப் பால்விரை யூட்டினர் பகர்வார். (கஎ)

கலிவிருத்தம்.

நீங்கரிய கூலமணி நீண்மருகு தோறு
மாங்குயிலின் மென்குதலை மாலைபகர் மாதர்
தேங்கமழு யிர்ப்பின்விரை சேர்த்தினர்கள் விற்குந்
[illegible]ங்கமலர் சண்பகமென் கோதையினுங் கொள்வார். (௧௮)

ஆடவரொ டூடியெழு மஞ்சொன்மட நல்லார்
நீடொளிய தூணின்முகங் கோட்டியெதிர் நிற்ப
வாடுமிடை யாரென மருண்டிறைவர் பாவைத்
தாடொழலு மெய்த்துணித கைப்பநகை செய்வார். (௧௯)

வண்ணமுலை மாதர்பகர் வறியசெழுஞ் சாந்தங்
கண்ணெளிகள் பாயனரந் தங்கலந்த தென்றும்
வெண்ணகைப ரத்தல்கருப் பூரம்விர விற்றென்
றெண்ணியுந றுங்கலவை யென்றிளைஞர் கொள்வார். (௨௦)

பளிக்கறைபு குந்தனர்கள் பாயொளியின் வாயில்
வெளிப்படுத லின்றிமருண் மேவிநிழ னுறித்
துளக்கருமி டத்துவிரை தோய்ந்துவரு தென்ற
றிளைத்துலவு வெள்ளிடையின் வாயிறெளி கிற்பார். (௨௧)

வில்லுமிழு மாமணிகு யிற்றிமிளிர் மாடத்
தொல்கிபது கிற்கொடிக ளும்பருல கெய்திப்
பல்லவமு யிர்த்துவளர் பைந்தருவின் மேவும்
வல்லிபடர் கின்றகொழு கொம்பெனவ யங்கும். (௨௨)

திங்களுநல் லார்முகமுஞ் செவ்விதெரிக் கொண்ணு
வங்கலுழு மேனியொடு மின்பிரிக்க லாகா
மங்குறவழ் வெண்கொடியும் வானதியு மணியால்
வெங்கதிர்செய் மாடமிசை வேறறிய லாகா. (௨௩)

சந்தநறு மென்புகை தவழ்ந்தநில மெங்கும்
பந்துபயில் கோதையர்ப சும்பொனணி யாவு
மைந்தருவி யன்சிலைய ணிந்தனர தன்றே
வந்துநணி யேற்பவர்ம கிழ்ந்திடவ ழங்கும். (௨௪)

வாய்ந்த மின்னை மடந்தைய ராக்கிவிண்
போந்தி டாமலன் றேமலர்ப் புங்கவன்
சாந்த ணிந்த தமனியக் குன்றென
வேந்து வெம்முலைப் பார மியற்றினன். (௨௫)

வெங்க திர்ச்சுடர் மேவிய தேர்ப்பரித்
தங்கு வன்குளம் பிற்றகர்ந் திட்டன
தெங்கி னொண்பழத் தெள்ளமு தத்தினாற்
பங்க மெய்து மறுகின் பரப்பெலாம். (உரு)

நிலவு வெண்கதிர் நீண்மணி மாடமேற்
குலவு பாதி மதியைமென் கொம்பனார்
சிலைகொள் வாணுதல் சேர்த்திய வாடவ
ருலக மேத்து முவாமதி யென்பரால். (உ௬)

புலவி நீக்கிப் புணர்முலை மாதர்தந்
நிலவு பூந்துகி லாடவர் நீக்கலு
நலம்வி ளைத்தனர் நாணிவெண் டிங்களின்
கலையை மெல்லக் கலையெனச் சேர்த்துவார். (உ௭)

பொருந்து ருதனம் பூஞ்சிலம் பார்ப்பறக்
கரந்து தம்முயிர்க் காதலர் பாற்செல்வார்
திருந்து வாண்முகந் திங்களென் றங்கிலா
வருந்த வந்தபுள் ளார்த்தலர் தூற்றுமால். (உ௯)

மலய மாதவ னுண்டம ணிக்குவைக்
குலவு வார்கட னோர்சொலிற் குற்றமே
யலகில் பல்வளஞ் சேர்த்திய வாவண
முலக முண்டருண் மால்வயி றொக்குமே. (௩0)

நீடு மாவண நித்திலப் பந்தருட்
கேடில் கம்பலை யாலிசை கேட்கிலார்
பாடல் வண்டொடு நானம் பகர்ந்திடக்
கோடல் செய்வர் நிறைகுறை வின்றென. (௩௧)

குளிர்ப ளிக்குநீண் மாடங் கொடிகளான்
வெளிமு கட்டுயர் வெண்மதி தோய்வன
வொளிகொள் வெங்கதிர் வெம்மை யொழித்திட
நளிகொ டண்சுதை நக்குவ போலுமே. (௩உ)

பத்தி மாட மணிக்கொடி பானுவின்
மெய்த்த மும்புறத் தைவரல் வெங்கதிர்
கைத்த லங்களிற் காளிந்தி யைமடி
வைத்தி ருந்துதா லாட்டுதன் மானுமே. (௩௩)

யாணர் மேய விரவியை நண்பகற்
காணுந் தோறுங் கனன்று கனலுமிழ்
கோணை வெம்மணிக் கொம்மை யெயிற்புறம்
வாண னாரழல் சூழெயின் மானுமே. (௩௪)

உள்ள மொன்றுதங் காதல ரோதிய
கள்ள நேயக் கலவியின் வாய்மையை
வள்ள வாயமு துண்டுவ ளர்மடக்
கிள்ளை மெல்லக்கி ளத்தலு நாணுவார். (௩௫)

வாணி லாமணி மாடத்தொளித் தெமைக்
காணு கென்பவர் மெய்ந்நிழல் கண்ணுறீஇப்
பூணு லாமுலை யார்புல்லி யின்மையி
னாணி நின்று நகைமுகங் கோட்டுவார். (௩௬)

சாந்த மூழ்கி வளர்ந்த தடமுலைக்
காந்து பன்மணி மேகலைக் காழல்கு
லேந்தி விண்ணி லியங்க லரிதெனப்
போந்த மங்கைய ரிந்நகர்ப் பொன்னனார். (௩௭)

[இதுமுதல் ஐந்து பாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்து பாட்டுக
ளாலும் அந்நகரத்திலிருந்து உலகத்தை யாண்ட நள
மஹாராஜனுடைய வியக்கத்தக்க பலவகை
நற்குணங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

வளமலி யிந்நகர் மன்னர் மன்னவன்
றளையவிழ் நறுமலர்த் தண்ணந் தாரினான்
களைகணா யுலகொரு மூன்றுங் காத்தரு
ணளனெனப் பெயரிய நாம வேலினான். (௩௮)

ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்சு தாளினான்
கன்னவி றோளினான் கமலக் கண்ணினான்
றன்னுயி ராமென வுலகிற் றங்கிய
மன்னுயி ரனைத்தையும் புரக்கு மாட்சியான். (௩௯)

பொருசிலை வேனில்வே ளனைய பொற்பினா
னருவரை யாமென வகன்ற மார்பினான்
கரைபொரு முடைத்திரைக் கடலந் தானையான்
றிருகுவஞ் சனங்களி றனைய சீற்றத்தான். (௪௰)

வெங்கலி யிருள்கெட வெண்ணி லாவுமிழ்
திங்களங் கவிகையான் றிகிரி யொன்றினா
லங்கண்மா நிலமுழு தளிக்கு மாற்றலான்
மங்குலி னெழுமடங் குதவும் வண்கையான். (சக)

அருளின துறையுணல் லறத்தின் வேலிசொற்
றெருளுறு கல்வியந் தெய்வ மாக்கடல்
குறைகடற் புவிபுகழ் குணக்குன் றஞ்சுட
ரெரிதவ ழூலங்கல்வே லரச ரேறனான். (சஉ)

அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற படலம்.

நளன் பூஞ்சோலையிற் சென்று அதன் வளத்தைக் கண்டதை
யும், அவ்வனத்தி னிடையிலுள்ள ஓர் தடாகத்தில்
அரசவன்னத்தைப் பற்றினதையும், அதன்
துயரத்தைக் கண்டு அதை விடுத்
ததையும் சொல்லுகின்றது.

[இதுமுத லொன்பது பாட்டுகளால் தமயந்தியினது காம விருப்பத்
தைச் சொல்லத் தொடங்கி, இதனால் விரகிகளுக்குச் சொல்
லப்பட்ட காட்சி முதலாகிய பத்து அவஸ்தைகளுள்
காட்சி என்பது கேள்விக்கும் உபலக்ஷணமாதலால்,
அவள் நளமஹாராஜனுடைய உயர்வாகிய குணங்
களைக் கேட்டு, அதுமுதலாகிய ஒன்பது அவஸ்
தைகளை யடைந்து, வருந்துகின்றமை
பொதுவகையாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

இன்ன தன்மைய னாகிய வேந்தெழிற் றிணிதோண்
மன்னர் மன்னவன் மாணெழில் வகைநலங் கேட்டுக்
கன்ன லஞ்சுவை கனிந்தசொற் றமயந்தி யென்னும்
பொன்னங் கொம்பனாண் மய்லொடும் வைகலும் புலம்பும்.()

[இதனால் இடைவிடாது நினைத்தலும் அதனா லுளதாகும்
விழிதுயிலாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

தாத ளைந்தின வண்டுகண் படுகுழற் றைய
லேத மற்றதன் னெழிற்கிணை யாமென வெண்ணி
யாத ரத்தின்வே ளாணையிற் பயிலுநெஞ் சதனைத்
தூது விட்டன போன்றல்பாற் றுறந்தன துயிலே. (உ)

[இதுமுதன் மூன்று பாட்டுகளால் கேள்வி விருப்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மின்னி லங்குவே லனன்பெயர் கேட்டிடும் விழைவாற்
பொன்னின் வார்கழல் விதர்ப்பர்கோன் பேரவை போந்து
மன்ன ரியாரினும் வந்தியர் நிடதனைத் தெடுப்ப
வன்ன வன்புகழ் கேட்டலும் புளகமுற் றயரும். (ரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

அனங்கனை யொழிபா மண்ணி லாடவற் றெரிதி ரென்னக்
கனங்குழை யவரான் மன்னர்க் கோரொரு குற்றங் காட்டி
யினஞ்செய்வண் டிமிருந் தண்டார் நளனல தில்லை யென்று
மனங்களித் துரைப்பக்கேட்டு மம்மர்நோ யுழக்குமாதோ.()

பாளைவாய் கமுகிற் றூவிப் படுபழஞ் சிதறி வாளை
தாளதா மரையிற் றுஞ்சுந் தண்பணை நிடத நாட்டி
னீள்வளங் கேட்பாள் போலத் தூதர்பா னிருபன் சீர்கேட்
டாளிமொய்ம் பினனை யெண்ணியணிமுலை நோக்கிச்சோரும்.

[சித்திரக்காட்சி கனவிற்காட்சி முதலியவை விரகிகளுக்கு விநோதோபாயங்க ளாகையாலே இதனாலே சித்திரக் காட்சி விருப்பம் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஓவியத் துறைகை போய வொருவனை யுருவின் மிக்க
காவல னொருவன் மற்றோர் கன்னிநீ திட்டு கென்னத்
தாவரு மெழிலிற் கோட்டத் தாலுமங் களனு மாக
மேவர வினிது நோக்கி மெய்ம்மயிர் பொடிக்கு மன்றே. (சு)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் கனவிற்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

வள்ளற்று ரகலந் தன்னில் வனமுலை திளைக்க வெண்ணு
முள்ளத்தாள் கனவிற் காணு தொழிந்தநா ளுளதோ கங்கு
னள்ளிற்கூர் துயிலிற் காணு நண்பொருள் காணுங்கொல்லோ
மெள்ளத்தான் விதியாற்காட்டுஞ் செயலினை விலக்கலாமோ.

கட்புல னென்னுந் தூய கதவடைத் திதய மேய
வுட்புல னுடுங்க நோக்கி யுறுதுயி லென்னுந் தோழி
புட்குலஞ் சுழலும் வைவே லிறையெழிற் பொலிவு காட்டு
முட்பொதி பசுந்தாட் செய்ய முளரிபோன் முகத்தி னுட்கே.

[இதனால் நினைத்தலா லுண்டாகிய துயிலாமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

தாமரை முகங்கள் வாட்டுந் தண்பனிக் காலந் தன்னிற்
காமர்வெம் பகனீட் டித்த வண்ணமுங் கணவர்த் தீர்ந்தோ
ரேமுறு வேனிற் கால மிரவுநீட் டித்த வாறுந்
தூமமென் கூந்தற் செவ்வாய்த் துடியிடை துயரவன்றே. ()

[இதுமுதற் பதினொரு பாட்டுகளால் நளராஜனுடைய
காம விருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி அவன்
தமயந்தியி னுயர்வாகிய குணத்தைக் கேட்ட
மையை இதனாற் சொல்லுகிறார்.]

மணியெழு வணைய தோளார் மனவலி யகற்றுந் துத்திப்
பணவர வல்குற் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி குணனூ லாக
வணிகிளர் சீர்த்தி முத்தங் கோத்தன னரசர் சென்னி
தணவற விளங்கு பைம்பொற் றாமரைத் தாளி னானே. (கo)

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் நளமகாராஜனை
வெல்லுதற் கெண்ணிய மன்மதன் செய்கை
யைக் காட்டி அவன்மே லவனுக்குண்டாகும்
விருப்பம் குறிப்பிக்கப்படுகின்றது.]

வனப்பினில் வென்ற வேந்தை வயங்கொளுங் காலமென்னுக்
கனைத்துவண் டிவருங் கூந்தல் கருதிய விலக்கந் தப்பாத்
தனிப்படை யாக வேறற் கெண்ணினன் றரளஞ் சிந்தக் [ன்.
குனிக்குமென் கரும்பான்மேரு வில்லியை வெல்லுங்கோளா

அணங்கினுக் கணங்கு செய்யு மணிகிள
ரஞ்சில் லோதி
குணங்கமழ் குருதி வைவேற் கொற்றவன்
செவியு றுமுன்
மணங்கமழ் தென்றற் றேரோன் வாங்குபைங்
கழைவிற் பூட்டுங்
குணஞ்செவிப் பட்ட தன்னோன் வன்மையார்
குணிக்கற் பாலார். (கஉ)

கல்வியின் றுறைகை போய காவலன் றன்னை யின்னே
வெல்குவ லென்ன நெஞ்சின் விழைவுறு கருப்பு வில்லான்
மல்லலம் புவன மூன்றும் வென்றதன் வரம்பில் சீர்த்தி
யல்கலி லைய மென்னு மாழியி லுகுத்து நின்றான். (கங)

[இதனால் மன்மதனுக்கு விதித்துணையாற் பூவம்பைக்
கொண்டே ஆண்மை பயன்பட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தண்ணறுத் துளிக்குங் கூந்தற் றமயந்தி முலையும் போர்வே
லண்ணறன் புயமுங் கூட்டும் விதிவலி யழகிற் றம்மா
மண்ணமை முழவுத் தோளான் மனவலிக் கவச மார
னுண்மலர் வாளி யாலு முரணறப் பிளந்த தன்றே. (கச)

[இதனாலே முதற்கடவுளரையும் வென்ற மன்மதனுக்கு
வெல்லுதற்கரிய தியாதென்று சொல்லப்படுகின்றது.]

தேங்கமழ் துளவி னானு நான்முகத் தேவு நாளுந்
தாங்கருங் காம வெம்மை தரிக்கில ராகி யன்றே [ண
வாங்குதண் டிரையிற் றண்ணெண் மலர்வயின் வதிந்தார் மன்
னீங்கரு நிழலிற் றோன்று மதனையெவ் வாறு நீங்கும். (கரு)

[இதனால் உள்ளுதலும் நாணுவரை யிறத்தலுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

மானநீ ரரணஞ் சூழ்ந்த மன்னவ னுளத்தி னூடு
தூநலப் பருவ மென்னுந் தோழியன் பொழுக நல்கு
நானமும் புழுகுங் கொட்டி நகைமணி முத்தஞ் சூட்டு
நீணிற மணிக்கட் கொங்கைக் குடத்தினா னீந்திப் புக்காள். ()

[இதனால் துயிலாமைத் துன்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிறையளி குடைந்து பாடுந் தேமலர்ப் பகழி மாரி
நறைவிரி யலங்கன் மார்பிற் றிளைத்தலி ணையுந் துன்பங்
கறைமதி விளங்குங் கங்குற் காலையு மணையு மல்லாற்
பிறரறி யாம லுள்ளத் தடக்கினன் பிறங்கற் றோளான். (கஎ)

[இதனால் தமயந்தியைத் தருகவென்று இரவாமைக்குக்
காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

தளர்வொடு மெலிந்தும் வையந்
தனிக்குடை நிழற்றும் பைம்பொற்
கிளரொளிப் பூணான் வீமன்
பாவையைக் கேட்டல் செய்யா
னளியென வுயிரை யுண்மை
யறத்தினை யறவிட் டாலு
மிளிவென வெண்ணி மானம்
பூண்டவ ரிரப்பர் கொல்லோ. (கஅ)

[இதனால் காமநோயை மறக்குமாறும் அது உன்மாதத்தாலே மறைபடாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

திறங்கிளர் வயிரத் தோளா
னெட்டுயிர்ப் பெறியுந் தோறும்
பிறங்குதல் சிறிது மின்றி
வேறொன்றான் மறைக்கும் பெட்பான்
மறங்கிளர் வேற்கண் மாதி
னுருவெளி வயத்த னாகிக்
கறங்கினெஞ் சுழல வன்னாட்
குரைப்பது காக்க மாட்டான். (க௯)

[இதுமுதலியவற்றால் தன் விருப்பங் கைகூடுதற்கு உதவியாகுந் தெய்வவன்னத்தைக் காணுதற்குக் காரணமாகிய பொழில் விளையாட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொறிவழி யுள்ளம் போக்காப் புரவலன் காம நோயை
மறைசெய மறையா தாக மம்மரி னானுட் கொள்ளா
வனைகழ லவனி வேந்தர் நெருங்குபே ரவையி னீங்கி
நறைகமழ் சோலை செல்வா னுளத்தினி னயத்தல்செய்தான்.

[இதனால் குதிரை கொணர்கவென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கொட்புற வுலவுந் தோறுங்
குரத்தடை துகளின் குப்பை
நுட்பமா ரணுக்க ளென்னு
நுவலரு மனத்தின் கூட்டங்
கட்புலன் கதுவல் செல்லாக்
கடுப்பினைக் கற்பான் காலைப்
பெட்புறப் பிடித்தல் போலப்
பிறங்குமாக் கொணர்மி னென்றான். (உக)

[இதனால் அக்குதிரைமேல் எறினது சொல்லப்படுகின்றது.]

பன்னகஞ் சுமந்த வைப்போர் தோளினிற் பரிக்கு மன்னர்
மன்னனைப் பரிப்பல் யானே வருகதி ரிரவி தன்னை
யென்னைநீர் தாங்குமாறென் றேழ்பரி யினைநக் கென்ன[னே.
மின்னொளி விரிக்கும் வெண்பற் கூந்தன்மா மேற்கொண்டா

[இதனால் வனத்திற்குச் செல்லுதற் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுளைப் பரியிற் செல்லுங்
குரிசில்வான் முகத்திற் செவ்விச்
செய்யபங் கயமென் றெண்ணித்
தெரிவையர் முகத்து லாய
வையரி பரந்த மைக்க
ணளியினந் தொடர்ந்து வீழ
மையலங் களிற்று வேந்தர்
மலரடி பரவச் சென்றான். (உ௬)

[இதனால் வனஞ் சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

சுழிகொள்வாம் பரியி ழிந்து துன்னலர் மௌலி தேய்க்குங்
கழல்களிற் கழல்கள் சேர்த்த காட்சிமுன் வெருவித் தோற்ற
தழனிறத் தளிருஞ் செய்ய தாமரை மலரு மல்கி [ன்ற.
விழைவுறு வனமென் றெண்ணி விசித்தபொற் கவசம் போ

[இதுமுதலியவற்றால் வனங் காண்கின்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

வயிரியர் பாடற் றீந்தேன் செவிப்புலத் தினிது மாந்திக்
கயிரவ மனைய வாயார் கவரிகா லசைப்பக் காமப்
பயிரெனப் படரு மாதர் வெள்ளடைப் பாகு நல்கச்
செயிரறு வனங்காப் பாளர் செறிவளங் காட்டக் கண்டான்.

கோங்கிள முலைக டாங்கிக் கொடியிடை நுடங்கக் கூவு
மாங்குயிற் கிளவி தன்னால் வருகென முகமன் கூறித்
தேங்கமழ் வனமான் புன்னைப் பூம்பொரி சிதறிச் செவ்வி
தாங்குமென் றளிர்க்கைதன்னாற் கனிதரத்தகவிற்கண்டான்.

[இதுமுதற் பத்துப் பாட்டுகளால் வனத்தின் முல்லையாதிகளின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

அரும்பிள நகையிற் றோன்ற
வழிநறு வெயர்விற் றோன்றச்
சுரும்பிமிர் முல்லை வீசுந்
தென்றலாற் றுவளுந் தோற்றம்
விரும்பினர்ப் புணர்ந்த மாதர்
மெய்யெழில் காட்டக் கண்டு
பொருந்தலர் வணங்கும் வேலாற்
கச்சமு மகிழும் பூத்த. (உ௭)

விரும்பிய கணவர்க் கண்டார்
மெய்புள குற்ற மென்ன
வரும்புகண் டகத்த வாகு
மாதுளை பருவத் தன்றித்
தரும்புகை யிடையிற் றோன்றுங்
கனிதம யந்தி கொங்கைக்
குரும்பையை நிகர்ப்பப் பொனனங்
குடந்தவ முயல்வ போன்ற. (உஅ)

தண்ணறுக் கொழிக்குஞ் செய்ய
சம்பக நனைகள் வேணி
லண்ணல்பா சறைவி ளக்கம்
போன்றன வவைமேல் வண்டு
நண்ணிய தூமம் போன்று
நசையுநர்ச் சலபங் கொன்றீட்
டெண்ணரும் பழிகள் போன்றுந்
தனித்தனி யிருந்த மாதோ. (உகூ)

பூங்கழைக் குமர னேவாற் புலம்புகொண் டினைவார் துன்ப
மாங்குயி லுரைப்ப மூசும் வரியளி முரல்வ வாசத்
தேங்கமழ் பொழில்வாய் விட்டுக் கேட்பது சிவணக் கூறு
மாங்கதற் கன்றி லோதை யதிசயித் தாற்றல் போன்ற. (௩0)

வெண்மதிக் கவிகை வேந்தன்
விழாவயர் வனமான் பைந்தாட்
டண்மலர்க் காந்த ளங்கை
மறித்தளி தகைவ போன்ற
வொண்மலர்ப் பொதுளுந் தேமா
தளிர்விர லசைத்துள் ளூறுங்
கண்ணுகர் வண்டி னார்ப்பாற்
காமுகர்ச் சினப்ப போன்ற. (௩க)

பொன்னிதழ்ச் சண்ப கத்திற் புரிமுறுக் கவிழத் தூங்கி
யின்னறாத் துளியி னோடு மகரந்த மிறைப்ப வாகித்
தென்னிடுங் களிகொள் வண்டு சேர்ந்தமை காம வெந்நோய்
துன்னினர்க் கின்னல் காட்டுந் தூமகே துவினைப் போன்ற.()

குளிர்நறுஞ் சாந்த நாறுங் கூவிளங் களிமுள் ளேறுண்
டொளிர்வன கணிகை மாதர் வரிமுலைக் குவமை சான்ற
தலையவிழ் பாட லத்தின் கவரிணர் சம்ப ராரி
யுலைவுற விருவர் பேனி முடற்றினப் பகழி போன்ற. (௩௩)

பாசிலை யிடையிற் பூத்த பைந்துண ரகத்தி தூய
மாசறு நிலவு காலு மதியினை விழுங்கு நாளிற்
றேசுறு கலைக ளியாவுந் தின்றுதின் றுமிழுந் துத்திக்
காசுறு,சுடிகைச் செங்கட் கருநிறப் பாந்தள் போன்ற.(௩௪)

கலிவிருத்தம்

விண்புகு வியன்சினைத் தருக்கண் மேவிய
தண்கனிப் பொறையினாற் றலைவ ணங்கின
தெண்கடற் கலைபுனை செல்வ மாநிலப்
பெண்கொடி தாடொழும் பெற்றி போன்றவே. (௩௫)

அளிமுரா லணிமல ரசோகம் பூத்தன
தெளிவரு காரணப் பெயரின் செவ்வியா
லெளிவரு காமுகர்க் கிரங்கி வேணறுந்
தளிர்மறை யழற்கணை தரித்த போன்றவே. (௩௬)

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளால் தாழம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மணங்கமழ் முடவெண் டாழை
மலரின்வார் நறவ மாந்திக்
கணங்கொள்வண் டினமுந் தேனுங்
களித்திடை வதிந்த தோற்ற
மணங்கர வசைத்தோ னீத்த
வரும்பழி சுமந்த தென்ன
நிணங்கமழ் வேலான் கண்டு
நெஞ்சுற விழித்துச் சொல்வான். (௩௭)

நாகிள வரிவண் டுண்டு நறவுகொப் புளிக்குங் கைதாய்
பாகுறு கழைவே ளெய்யிற் பதிப்பரி தாயுள் ளாவி
யேகமெய் தளர்ந்தோர் நெஞ்ச மீர்ந்திடு முள்ளம் பென்றே
வாகைவின் மதனைச் செற்றோன் வனைந்திடா திகழ்ந்த வாறே.

பசியகெட் டிலைய தாழை மடலெனு மீர்வாள் பற்றி
வசையறு காமத் தச்சன் மையலாம் வளியி னூரு
டசைவொடு தளர்ந்து கல்வி யருந்தழை யுகுத்து நிற்கு
நசையுநர் நெஞ்சத் தாரு நடுவுறப் போழு மாதோ. (ந௯)

விழையுந ராவி போழும்
வேனிலா னிரத மூறுங்
கழைகுழைத் தளிநா ணேற்றிக்
கணைமலர் தொடுக்கிற் றீந்தேன்
மழையினிற் கரங்க ளூரும்
வழுவழுத் திழுக்கா வண்ணந்
தழைமடற் கைதாய் நிற்பொற்
றுதுகை திமிர்ந்தெய் வானல். (ச0)

[இதனால் முருக்கம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

குனிசிலை வேனி லான்கைக்
குருதிதோய் பிறைவா யம்பின்
றனியெழில் கவர்ந்து தோன்றித்
தணந்தவர் தமையெஞ் ஞான்றுந்
துனியுற முருக்கு கின்ற
தொழிலினா லன்றோ நின்னை
முனிவுட னுலகில் யாரு
முருக்கல ரென்கின் றாரே. (சக)

[இதனாற் குயிற் கூக்குரல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்

எனவிவை யெடுத்துரைத் தின்ன தன்மைய
பனிமலர்க் காவினிற் பயிலு மாங்குயில்
குனிசிலை மாரனைக் கூவக் கேட்டனு
டனநிலை தளர்வுற மதிம யங்கினான். (ச௨)

[இதனால் அங்கே வெயில் நிலவுபோலுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வெங்கதிர் தென்றலிற் குளிர்ந்தும் வீழ்நறுத்
தங்கிய மலர்நறுந் தளிக்குண் மூழ்கியும்
பொங்குபூங் கைதைவெண் டாது பூசியுந்
திங்களிற் றோன்றலான் மகிழ்சி றந்திலான். (ச௩)

[இதனால் மயிற்கூத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலையொலி முழவெழ வளியின் கம்பலை
குலவிய சுருதியாக் குயில்கள் பாண்செய
நிலவுபூந் தண்டலை யரங்கி னீடிய
கலவமா மயில்களித் தாடக் கண்டனன். (சச)

[இதனால் பூவையுங் கிளியும் புகழ்கின்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

நஞ்சுமிழ் வேலினான் சீர்த்தி நாடொறு
மஞ்சொலார் பயிற்றலா லந்தண் காவினின்
மஞ்சரி யிடையிடை வதிந்த பூவையும்
பைஞ்சிறைக் கிள்ளையும் பாடக் கேட்டனன். (சரு)

[இதனால் தென்றலின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

தேங்கமழ் மலர்நறா வருந்திச் சீர்கெழு
தூங்கிசை யளிமுரல் சுண்ண மாடிமென்
பூங்கொடி மடந்தைய ராடப் போர்வள
மாங்குயி லுரைசெய வசந்த னெய்தினான். (சசு)

[இதனால் அவ்வனத்திலுள்ள தடாகத்தைக்
கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

மிடைந்திரு விசும்புறை யமரர் வெற்பினாற்
கடைந்துதன் வளனெலாங் கவர்வ ராமெனக்
குடைந்துவண் டிமிர்பொழி லிடையிற் கொள்கட
லடைந்தன வாவியை யண்ண னோக்கினான். (சஎ)

[இதுமுத லேழு பாட்டுகளால் முன்பாட்டில் 'வளனெலாம்'
என்றவை யிவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

தாவியஞ் சிறையனந் துயிலு நாண்மலர்
வாவியுட் டாமரை வளையந் தோன்றுவ
பூவலர்க் கற்பகப் பொதும்பர் நாட்டுறை
கோவிளங் களிற்றினக் கோடு போன்றவே. (சஅ)

ஏந்தலோ டவ்வுழி யிறுத்த வெண்ணறுங்
கூந்தன்மா நிழறடத் திடைக்கு லாவுவ
கார்ந்தளங் காத்தர மகளிர் காமுறு
வேந்தனற் புரவியின் வெள்ளம் போன்றவே. (சகூ)

வரிச்சிறைத் தும்பிக ளூழுநல் வள்ளவாய்
விரித்தவெண் டாமரை விளங்கித் தோன்றுவ
தரித்திடு களங்கமெய் தயங்கத் தண்மணுங்
திருக்கிளர் நிலவுமிழ் திங்கள் போன்றவே. (௫௦)

சேயிதழ்க் குவலைமென் னனைக டெண்டிரைத்
தூயநற் றடத்திடைத் தோன்று கின்றன
மேயவர் கண்கவர் வனப்பின் மிக்கவாய்ப்
பாயொளி சிறந்தசெம் பவளம் போன்றவே. (௫௧)

வெண்ணிறத் தாமரை மலரும் வேரியந்
தண்கருங் குவளையுந் தடத்துட் டோன்றுவ
வெண்ணிருங் கலைமதி நிலவி னீட்டமு
முண்ணில வியவிடத் தொளியும் போன்றவே. (௫௨)

குடவளை யினமணி கொழிக்குந் தண்புனற்
றடமெறி யலைகளி னலையுஞ் சைவலம்
படர்தரு மழற்சிகை பரப்புஞ் செந்நிற
வடவையின் புகையென வயங்கித் தோன்றின. (௫௩)

குருமணி யிமைக்குநீள் கூல மேயவான்
றருநிழ லலையிடை யலைவ தண்கதி
ரருமணிப் பொலன்குவட் டணிமை நாகமால்
வரைசிறை யடிக்கொளு மாட்சி போன்றவே. (௫௪)

[இதனால் விரும்பப்படு பொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய
அன்னத்தைக் கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தொலைவறு பலவள மினைய தொக்கவவ்
வலைதவழ் வாவியிற் பயிலு மாய்பெடை
கலவியின் குறிப்புரை காட்டப் பின்றொடர்
பொலனிற வன்னத்தின் பொற்பு நோக்கினான். (௫௫)

[இதனாலே பின்னே சொல்லப்படுந் துக்கத்தின்
காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

தண்ணறுந் தாமரை யணையிற் றங்கிய
வண்ணலோ திமந்தனி யகற்றிப் பேடையை
விண்ணிறச் சிறகராற் றழீஇ விருப்பொடு
முண்மகிழ் கூர்தர வுவந்து புல்லிற்றே. (௫௬)

[இதனால் விரும்பப்படுபொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற பிறகு அரசன் செய்ய விரும்பியது கைகூடல் காரியமுகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

பழைவுறு கலவியின் மெலிந்தோர் தாளினின்
றெழிறிகழ் பொன்னிற வெருத்தங் கோட்டுபு
நழைவுறு சிறகரான் மூடித் தண்ணறு
வழிமலர்ச் சேக்கையி னன்னந் துஞ்சுற்றால். (ருஎ)

[இதனால் அவ்வன்னத்தைப் பிடித்தற்குக் காரணமும் பிடித்தமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

சூழ்வளி யுடன்சுழல் சருகிற் றோன்றிய
வூழ்வழி மனஞ்செல லுண்மை யன்றுகொ
ளூழ்புலன் வழிமனஞ் சார வோதிமம்
பாழியந் தோளினான் கையிற் பற்றினான். (ருஅ)

[இதனால் பிடிபட்ட அன்னத்தின் வருத்தச்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கைப்படு சிறையனங் கலங்கி வாய்வெரீஇத்
துப்பிறழ் தோலடி துடிப்பத் துன்பமுற்
றெய்ப்பொடு சிறையடித் தேக லாமையின்
மைப்புய லனையகைம் மலரிற் கொத்திற்றால். (ருகூ)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் அவ்விடத்து நிகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இரைத்தயர் புள்ளினுக் கிரங்கிப் புட்குலம்
விரித்தெழு சுறைவளி வீச மெல்லிதழ்த்
திருத்தகு தாமரை யலைதல் சேர்தடம்
வருத்தலை யென்றுகைம் மறித்தல் போன்றதே. (கூ0)

வள்ளவாய்த் தாமரை வதிந்து போதரு
புள்ளெலாந் தனித்தனி புலம்பல் வாவியி
னுள்ளுறு வறுமைகண் டொதுங்கு பூமக
டெள்ளரிச் சிலம்புகள் சிலம்பல் போன்றதே. (கூக)

[இதனாலே சில நியாயங்கள் கூறத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றன.]

இன்னபொன் னிறவனங் கண்டி லேனெனு
மன்னர்மன் னவன்மதி வதன நோக்கியே
யன்னவன் கரமல ரமர்ந்த வோதிம
நன்னய மொழிசில நவிற லுற்றதே. (௬௨)

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளாலே முன் கூறப்பட்ட நயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

சிறையொளிர் பொன்னிறை செல்வ நல்குமோ
வறைகடல் பனியினா னிறைவ தாங்கொலோ
கறைகெழு வேலினாய்! கருத்தி னுள்ளுற
நிறைதரு விழைவினை நீத்தல் வேண்டுமால். (௬௩)

கோறல்செய் தாலுயிர்க் கொலையோன் றேயலாற்
றேறினர்ப் பிழைத்தவன் பழியுஞ் சேருமாற்
றுறுபாய் கவுண்மதத் தருகண் யானையாய்!
பாறுகொள் பகைஞர்க்கு மிதும னங்கொளார். (௬௪)

செருக்களத் தேற்றவர்ச் செகுத்த லன்றியுன்
னருட்கிட னாமெனை யடர்த்த னீதியோ
முருக்கிதழ் மடந்தையர் முலைதி ளைத்திடுங்
குருக்கிளர் மணிபுனை குவவுத் தோளினாய்! (௬௫)

[இதனாலே அன்னம் பற்பல துயர்மொழிகள் கூறத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கல்வியி னகன்றிடு கருணை வேந்துளத்
தொல்கலுங் கருணையு முவப்புந் தோன்றிட
வல்கலின் மொழிசில வறைந்து பின்னரும்
பல்பல துயர்மொழி பகர லுற்றதே. (௬௬)

[இதுமுத லாறுபாட்டுகளால் முன் கூறப்பட்ட துயர் மொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

பெருகிய மூப்பினிற் றளர்ந்து பேதுறு
மிருமுது குரவரு மென்செய் கிற்பரோ
கருவுயிர்த் தயர்வுறு காதற் பேடையுள்
ளுருகுமே யென்னநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கிற்றே. (௬௭)

அன்னைமுப் பழிதர வார்கொ லாற்றுவார்
மன்னனெற் படுத்தலும் வெருவி வாவியிற்
றுன்னியாங் கிருந்தபுள் சொற்ற போழ்தினி
லின்னலங் கடலுளாழ்ந் திறக்கு மேகொலாம். (௬அ)

புல்லுவிட் டஞ்சிறை நெகிழி னும்பொரு
தல்லல்கூர் பெடையவர் யாங்குற் றுரெனிற்
சொல்லரும் புட்குலங் கலுழுந் துன்பமாய்ந்
தெல்லையி றுயரொடு மிறக்கு மேகொலாம். (௬௯)

அணிச்சமென் மலரினு நொய்ய வாய்சிறைத்
தணிப்பெடை யமைக்குமென் றளிர்க்கை யாலயன்
றுணிப்படு பிரிவெனுஞ் சுடுசொ லென்றலை
நினைத்துமுன் னெவ்வண நிலவக் கோட்டினன். (௭௰)

வீழுமெற் படுத்தவிக் கொடுஞ்சொன் மென்னிறத்
தாழ்சிறை மடப்பெடை செவியிற் சார்தலு
மாழ்துயர்க் கடலிடை யாழ்ந்தி யானிலாப்
பாழ்படு திசையெலா மருண்டு பார்க்குமே. (௭௧)

பிரிவெனு மழல்சுடப் பெடையி றக்குமே
யரிதினிற் பெற்றவெம் பார்ப்பெ லாமயர்ந்
திரைபெறுக் குடம்பையு ளரற்றி யெய்திய
பரிவினிற் சாமெனப் பதைத்துச் சோர்ந்ததே. (௭௨)

[இதனால் அவ்வன்னம் அரசன் கருணையைக் கண்டு களித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அளிக்கொரு கடலனு னதனைக் கண்டுகண்
டுளித்திடு தண்புனற் றுவலை வீழ்தலிற்
றளிர்த்தமென் சிறையனந் தளர்வு நீங்கிப்புட்
களித்தது காவலன் கருணை நோக்கியே. (௭௩)

[இதனால் அன்னத்தை விட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆகுலத் துடன்மட வனத்தை நோக்கிநின்
சேகுறு பொன்னிறச் சிறகர் நோக்குறு
மோகமே பிடித்தனன் முழுது நோக்கின
னேகுழி யேகென விறைவி டுத்தனன். (௭௪)

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலம்.

அன்னமானது நளன் தன்னை யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யா
மல் விடுத்ததைப்பற்றி அவனிடத்து வந்து தமயந்தி
யின் அழகு முதலியவற்றைச் சொல்லியதையும்,
அவனிடத்து விடைபெற்று அவளிடத்துப்
போய் அவளை அவனுக்கு மனைவியாக
இசையும்படிச் செய்ததையும்
சொல்லுகின்றது.

[முன் படலத்திலே தமயந்தியும் நளனும் ஒருவர்குணங்களை யொரு
வர் கேட்டு வருந்தினவிதமும், அவன் அவ்வருத்தம்பொறாது பூங்
காவனத்திற் சென்றதும், அங்கே தெய்வவன்னத்தைப் பிடி
த்துவிட்ட விதமுஞ் சொல்லி, இந்தப் படலத்தில் அவ்வன்
னம் அரசனிடத்து வந்து தமயந்தியி னழகைப் புகழ்ந்து
அவனால் தூதுவிடப்பட்டுப் போய் அவளுடன்பாடு
பெற்றுவந்த விதத்தை உணர்த்தத் தொடங்கினார்,
அவற்றுள் இப்பாட்டால் அன்னம் தன்னிடத்
திற் சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறைவடங் கிடந்து சுணங்குபூத் தொளிரும்
பேரிள வனமுலை திளைப்ப
நறவுகொப் புளிக்குந் தெரியல்சூழ் மார்ப
னுண்மலர் பொருவுமென் கரத்திற்
றுறவுகொண் டெழுந்த பொலன்சிறை யன்னந்
தொல்வினைத் தொடராத் தின்ப
நிறைகடற் றிளைக்கு மவரினின் புற்று
நீடிரை வாவிபுக் கதுவே. (க)

[இதனால் அன்னம் விடுபெட்டபின்பு நிகழ்ந்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னிறத் தூவிப் பவளவாய்ச் செங்காற்
பொற்புறு பசியசூட் டரச
வன்னமெய் யுதறிச் சிறையுளர்ந் தயல்சூ
ழனக்குழாத் திடைவதி தரலுங்

கன்னவி றிரடோ ளிறைகரத் தழுந்துஞ்
சிறையினைக் காண்டலும் வெருவி
முன்னைய தன்றென் றிருந்தபுட் குலங்கண்
முளரியந் தடத்தகன் றனவே. (உ)

[இதனால் அன்னம் அரசனிடத்துக்கு மீண்டுவந்து பேசத்
தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

புள்ளின மிரிய மதுக்குடம் விரிந்தாற்
போலுமென் மலர்நறும் பொகுட்டி
னுள்ளுறை யன்னங் கொலைத்தொழில் சிறிது
முளுற்றில னிறையெனத் தேறிக்
கள்ளவிழ் கமல மலரென வகன்ற
கரத்தினின் மீட்டும்வந் தெய்தி
யள்ளிலை நெடுவே லண்ணற னுளத்தி
லதிசய மிகவிளைத் துரைக்கும். (௩)

[இதனால் தனக்குச்செய்த வுதவியால் அது அரசனருளைப்
புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அளியின முரன்று துளிநறு வருந்து
மைங்கணைக் கிழவனன் னெறிக
டெளிவரு நூலோர் வேட்டமன் னவர்தஞ்
செய்தொழி லென்பரெற் படுத்து
மெளிவரு மென்ற னயர்வினை நோக்கி
விடுத்தலி னிரங்குநீர்த் தரங்க
நளிர்கட லுடுத்த புடவியிற் றரும
நாட்டிய துனதுபே ரளியே. (௪)

[“இதனாலே ஆயின் மீண்டிங் கேன்வந்தாய்” என்னும்
வினாவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

வருந்தமுன் புகன்ற கொடியவென் மொழியின்
வருபிழை யனைத்தையு மின்னே
திருந்தலர்க் கடந்தோய் மகிழுமா செய்து
தீர்க்குவன் றினஞ்செய்வோன் வெய்தா
விரிந்ததண் கதிரி னலைகட லுடுத்த
மேதினி யிடத்தபைங் கூழ்கள்
கரிந்தன தளிர்ப்ப வெள்ளிவீ ழன்ன
கணமழை பொழிவது கடுப்ப. (௫)

[இதனாலே சக்கிரவர்த்தியாகிய வெனக்கு உன்னாற்
செய்யப்படும் நன்றி யாதென்னும் வினாவிற்கு
உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மல்லலம் புவனம் பொதுவறப் புரக்கு
மன்னவர் மன்னநின் றனக்கோர்
புல்லிய பறவை யியற்றுகைம் மாறென்
றிலதெனும் புணர்ப்பறிந் தாலு
மொல்லையிற் கைம்மா றியற்றுதி யென்னு
மருத்தியென் னுளத்தின தாகி
யல்லலுற் றழுந்த வீருமா லதனை
யடிகள்கேட் டருடியென் றறையும். (௬)

[இதனால் அன்னம் தன் சொல்லை விரும்பிக்கேட்க
வேண்டுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னினிற் செய்த வள்ளவா யமுதம்
பூவையைக் கிள்ளையை யருத்திக்
கன்னலி னமிழ்திற் கனிந்தமென் சொற்கள்
பயிற்றியுங் கேட்டுளங் களிப்பார்
மன்னவர் மன்ன நின்னுளத் தேறு
மடமொழி யாயினு மீதோ
ரன்னமென் சொல்லென் றதிசயஞ் சிறப்ப
வகமலர்ந் தினிதுகேட் டருளாய். (௭)

[இதுமுதலிய பாட்டுகளால் முன்னே 'அடிகள் கேட்டருடி'
என்று சொல்லப்பட்டதில் அதையென்று சுட்
டப்பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.]

குடவளை யினங்கள் வயிறுளைந் தீன்ற
குருமணி கருவென வயிர்த்து
மடன்முறுக் கவிழுங் கமலமென் பொகுட்டில்
வரிச்சிறைக் குருகடை கிடக்குந்
தடநிறை வாளை பகட்டின முகளுந்
தண்பணை விதர்ப்பநா டுடையோன்
விடுசுடர் பரப்பி விளங்குபொற் கழலான்
வீமனென் றுளனொரு வேந்தன். (௮)

அருந்தவத் தமன முனியருள் வரத்தா
லாயிழை யரம்பையர் தம்மின்
முருந்திள முறுவ னாகமங் கையரின்
முகிழ்முலைப் புவிமடந் தையரின்

வருந்தியு முவமை கூறுதற் கரிதா
வனப்பொரு வடிவெடுத் தனைய
கருந்தட நெடுங்கட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்க்
கன்னியை யரிதினிற் பயந்தான். (௯)

கனைகடிந் தொதுங்குங் கடைசியர் நெடுங்கண்
காவிமென் மலரெனக் கருதி
விளரிவண் டினங்க ளலமருங் கழனி
விதர்ப்பர்கோன் றவத்தினிற் றோன்றி
முளரியந் தவிசி லினிதுவீற் றிருக்கு
முகிழ்முலை மதர்விழி திருவே
தளிர்நலங் கவற்று மலத்தக மலர்த்தாட்
டமயந்தி யெனும்பெயர் தரித்தாள். (௧0)

[இதுமுதற் பதினைந்து பாட்டுகளால் அன்னம் அவ்வுபகாரப் பொருளாகிய தமயந்தியின் தலைமயிர்முதல் அடியளவும் புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

[இது கூந்தற்சிறப்பு.]

நீனிற முகிலோ பசியபாசை வலமோ
நெடுந்திரை கொழித்ததெள் ளறலோ
பானலங் கொண்ட பணிமொழித் துவர்வாய்ப்
பைந்தொடி கரியமென் கூந்த
றேனின முரன்று துதைந்துதா தாடுஞ்
சினைமலர்த் தொடையொடும் வேய்ந்து
நானமும் புழுகுங் கமழ்தர நீவி
நள்ளிருள் குடியிருந் ததுவே. (௧௧)

[இதனால் நெற்றிச் சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கண்வளர் வனப்பிற் சிந்துரந் தீட்டிக்
கவின்சென்பொன் னிறத்ததாய்ச் சிறந்த
தண்பிறைக் கொழுந்தொன் றுளதெனிற் றிலகத்
தையல்வா ணுதலினை நிகர்க்குந்
தெண்கட லமிழ்திற் கனிந்தவந் தீஞ்சொற்
சேயிழை முகத்தொளிர் புருவம்
வெண்கதிர்க் குடையி லிரதியு மதனும்
வைத்தகை வில்லிணை பொருவும். (௧௨)

[இதனால் கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

குமிழ்மிசை மறிந்து குழையெதிர் நடந்து
கொலைத்தொழின் மறலியைப் பயிற்றி
யமிழ்தினின் விளர்த்து நஞ்சினிற் கருகி
யையரி சிதறிமை தோய்ந்து
கமலமென் மலரை வனம்புகுத் தியவேற்
கண்ணிணை மான்மரு ணோக்கந்
தமதெனக் கவர்ந்து கொண்டவோ மடமான்
றடங்கணின் செயல்கவர்ந் தனவோ. (௧௩)

[இதனாலே கபோலங்கள் மூக்கு இவற்றின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனில்வேள் வனப்பு நோக்குதற் கமைத்த
விளங்குகண் ணாடியோ வொளிரும்
பானலங் கண்வா டட்டிய கிடந்த
சாணையின் படிவமோ கபோலங்
கான்வழிந் தொழுகுஞ் சண்பக மலரைக்
கடிந்துமென் குமிழினைத் துரந்துள்
ளுனையு முருக்கு மொழுகுபொற் கொடிமூக்
குவளையா முரைக்குமா றரிதே. (௧௪)

[இதனால் காதுகள் வாய் பல்வரிசைகள் சொல்
இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வள்ளைவார் காது நோக்கின ருள்ள
மகிழ்ந்தினி தாடுபொன் னூசல்
கள்ளவி ழாம்பற் செய்யவாய் பவளக்
கடிகைவா ணகையொளிர் தரளந்
தெள்ளிதிற் கோத்துப் பவளவள் ளத்திற்
சேர்த்திய தாகுமஞ் செறிசொல்
கிள்ளையங் கிளவி குயின்மொழி யலதி
யாதெனக் கிளக்கலா வதுவே. (௧௫)

[இதனாலே முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழுகொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ண
னுந்தியந் தாமரை யுறைவோன்
முழுமதிக் கலையு ணிறைந்தபே ரழகை
மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற

மழைமதர் நெடுங்கட் டமயந்தி வதனம்
வகுத்தனன் கரத்தின லெடுத்த
புழைவழித் தோன்றும் விசும்பினை யன்றோ
களங்கமென் றின்னமும் புகல்வார். (கசு)

[இதனால் தோள்கள் முன்னங்கைகள் கைகள்
இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்பத்
திரண்டழ கொழுகுமென் றடந்தோள்
பெய்வளை முன்கைக் கிணையயன் வகுத்த
பொருள்களிற் பேசுவ தெவனோ
வெய்யவன் கதிர்க ளலர்த்துசெங் கமல
மெல்லடிக் குடைந்தன வென்றாற்
கையிணை மலருக் கிணையென வுரைத்தல்
கழிமட னலதுவே றிலையே. (கஎ)

[இதனாலே முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

இழையிடை புகாது மார்பிடங் கொண்ட
வேரிள வனமுலை வள்ளைக்
குழைபொருங் கண்ணி யெழிற்கடற் பிறந்த
குமிழியோ வதனிடை நீந்த
விழைவுறு மதனும் பருவமு மமைத்து
விளங்குபொற் குடங்கொலோ வதனிற்
றழைசிறை நேமிப் புட்கொலோ கமல
முகைகொலோ வென்கொல்சாற் றுவதே. (கஅ)

[இதனால் வயிற்று மயிரொழுங்கின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

மால்புரி முலைமென் கமலநாண் முகையில்
வண்டுவீழ் மாலையோ பசும்பொற்
சேலைமீ தணிந்த மேகலை மணியி
னொருசுடர் செவ்வனின் றதுவோ
நூலினு நடங்கு மருங்கிறு தனங்க
னுண்ணிதிற் சலாகைசேர்த் தியதோ
வாலிளந் தளிரி னழகுவீற் றிருந்த
வவ்வயி றணிமயி ரொழுங்கே. (கக)

[இதனால் வயிற்று மடிப்புகளின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

படைப்புழி வேதன் கமலமென் மலரைப்
பழிக்குமென் கரத்தினு னடுவைப்
பிடித்தலும் விரல்க ளாழ்ந்திய வரையோ
பெட்புறு மங்கையம் பருவ
மடித்தலஞ் சேர்த்தி யேறுதற் கமைத்த
படிகொலோ வவ்வயி றணிந்த
மடிப்புறு வரையி னழகினுக் குவமை
மற்றுநா முரைக்குமா றெவனோ. (உ0)

[இதனால் இடையின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

சுணங்குபூத் தொருகாழ் மணிவடங் கிடந்த
துணையிள வனமுலை சுமந்து
வணங்கிநா டோறுந் தேய்ந்ததோ பெருகும்
வனப்பெனுங் கடலுளாழ்ந் ததுவோ
கணங்கொள்வண் டார்க்குங் கணைமதன் கண்ணோ
றெய்தலுங் கழிந்ததோ வன்றி
யணங்கர வல்குற் றேர்மிசை வதியு
மநங்கனோ விடையறி கிலேமால். (உக)

[இதனால் அல்குற் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

வெங்கதிர்க் கடவுள் கொடிஞ்சியந் தேர்க்கு
வியப்புற வாழியொன் றமைத்த
பங்கமி றெழிலின் பயிற்சியா லநங்கன்
பைங்கிளிக் கூந்தன்மான் றேர்க்குச்
செங்கரம் வருந்த மலரயன் வகுத்த
திகிரியோ செய்யபொற் றட்டோ
வங்கர வல்கு லதனள வுரைக்கி
னுடவ ரவாவின தளவே. (உஉ)

[இதனால் துடைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மாந்தளிர் மேனி யரம்பையை வனப்பின்
வென்றமான் றிரண்மணிக் குறங்கு
கூந்தலம் பிடியின் கொழுங்கரங் துரந்து
குலவிய கவின்குடி யிருந்து

சேர்ந்தநுண் பஞ்சின் மென்மைய வாகிச்
செழுமணி மேகலை தாங்கி
யேந்தெழிற் கன்னி யரம்பையின் குலங்க
ளியாவையு மெளிதின்வென் றனவே. (உ௩)

[இதனால் கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பூங்கழை குழைக்கும் வேனில்வேள் பகழி
பொதிந்தபொன் றூவம்வெங் கொடுப்ப
வாங்கவன் வெற்றி குறித்திட விரிஞ்ச
னமைத்தகா ளம்வெரீஇ யரற்றத்
தேங்கமழ் வாவி நீரிடைக் குளித்துச்
சினைவரான் மறைந்திட வரையிற்
றாங்குதேன் பெய்த பச்சிளங் கழையைத்
தோழமை கொண்டன கணைக்கால். (உ௪)

[இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகவிழ் செய்ய கமலமுண் ணெகிழ்ந்து
முகமலர்ந் துறுகணீர் சிந்தி
யொருபசுந் தாளின் வனத்தினின் றரிதி
னுஞற்றிய தவத்தினு லன்றோ
விரிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி
மென்சிறை யனமென மிழற்றும்
பரிபுர மணிந்து பஞ்சியூட் டியபொற்
பதத்தினைச் சிறிதுபோன் றனவே. (உ௫)

[இதனால் நீ அவளை எங்கே கண்டாய் என்கிற வினவோடு
கூடிய வுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இத்தகை வனப்பின் மடவர றன்னை
யெவ்வுழிக் கண்டனை யென்னிற்
பைத்தபாம் பல்கு லரம்பையர் வதியும்
பதிதுறந் திம்பரிற் போந்து
மொய்த்தபூம் பொய்கை காணிய தேய
முழுவதுங் குறுகின னவற்றுட்
கைத்தல மமர்ந்த நெல்லியங் கனியிற்
கண்டனன் விதர்ப்பர்கோ னகரில். (உ௬)

[இதனாலே அப்படி யுன்னாற் காணப்பட்டவளோ இங்கே நினைத்தற்குக் காரணம் யாதென்கிற வினாவிற்கு விடை சொல்லப்படுகின்றது.]

காண்டலு மவட்கு நிகரா மகளிர்
 தம்மிலுங் கண்டிலேன் கதித்துப்
பூண்டயங் கிளைய வனமுலை திளைக்கும்
 புயமுடை யிளைஞன்யா ரென்னைத்
தேண்டினன் மும்மை யுலகிலுங் காணேன்
 றிருந்தலர்க் கசனியே றன்ன
வாண்டகாய் நின்னைக் காண்டலு நினைந்தே
 னவ்வளைத் தோளணங் கினையே. (உஎ)

[இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினையென்பதும், அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பின ளென்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கேழ்கிளர் தரள வடமிள முலையிற்
 கிடப்பினன் றேசிறப் பெய்து
மாழையொண் கண்ணி மார்பிடங் கொண்டு
 வளரிள வனமுலை நினது
பாழியந் தடந்தோட் குவட்டினை நெருங்கப்
 புல்லினன் றேபயன் பயக்கு
மாழியாய் நினக்கு வனப்பவ ளிலளே
 லலர்ந்தபா டலநிக ராமால். (உஅ)

[இதனால் தன்னுதவி வேண்டுமென்பதைக் காட்டுதற்கு அவளருமை கூறலும், ஆனால் எப்படி அவளை அடையலா மென்றற்கு உத்தரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கரும்புயன் மறைக்கு மதிக்கதிர் வேட்டல்
 கைரவ மலர்பெறு ததுபோ
லரும்பிள முறுவ லிளமுலைப் போக
 மையநீ யெய்துதற் கரிதால்
விரும்பின ராகி யமரரு மிருந்தார்
 விண்ணவ ரிடத்தவ ளார்வம்
புரிந்திடா துனது பேரெழி லவட
 னுளத்திடைப் பொறிப்பல்கா ணுதியால். (உகூ)

[இதனால் அப்படியே செய்யலாமே, என்னோடு சொல்லுதலாற்
பயனென் என்றற்கு உத்தரமும், அரசன் அதற்குக்
காதல்கூர் மொழி சில சொன்னமையுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

செய்தொழில் பயனு லுரைப்பரே யன்றித்
தெளிகுந ருரையினு லுரையா
ரையமுற் றுடன்பா டெய்துவான் முன்ன
ரறைந்தன னெனமட வன்னம்
பெய்தசொல் லமுத முள்ளெலாம் பரந்து
பெருகிமேல் வழிதல்போ னகையாக்
கைபினுற் பசும்பொற் சிறகர்தை வந்து
காதல்கூர் மொழிசில புகன்றான். (௩0)

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளாலே முன் காதல்கூர்
மொழி சிலவென்னப்பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.]

பொலன்சிறைப் பவளக் கடிகைவா யனநின்
பொற்பினுக் குவமைவே றின்று
நலங்கெழு குணனு முரைப்பதற் கரிது
நல்லெழில் பகருமுன் னூலோ
ரிலங்கெழி லளவு குணமென வுரைப்ப
ரிதற்குமேற் கோளென நின்னைத்
துலங்குறக் கண்டேன் விரகநோய் தீர்க்கு
மருந்துநின் சொல்லின்வே றுளதோ. (௩௧)

வெண்ணகைத் துவர்வா யணங்கெழில் பலரும்
விளம்பினர் நின்மொழி யவளென்
கண்ணெதிர்ப் பட்டாள் போலுமெய்த் துணையாற்
கருத்தினாற் காண்டலே காண்ட
னண்ணிமுற் றேன்றும் பொருளுநுண் ணியதே
னுடுதற் கரியலா முகத்திற்
பண்ணிய நோக்க நோக்குநர்க் கழகு
பயப்பதை யன்றிவே றுளதோ. (௩௨)

முருந்திள முறுவ லழகுரைத் தெவரு
மூட்டிய காமவெந் தீயிற்
சொரிந்திடு நெய்யிற் குணனெலா முரைத்தி
சொல்லுமவ் வழலிடைப் பெய்து

கரிந்தபைந் தளிரின் வாடுமெற் குறித்துக்
கனன்றுகூற் றுறுதிசை யமர்ந்து
வருஞ்சிறு தென்றன் மலயவெவ் விடங்கால்
வாளரா வுயிர்ப்பென லாமால். (௩௩)

வெண்கதிர் பரப்பித் தணந்தவ ரிதய
மெழுகென வுருக்கும்வெண் டிங்கள்
கண்கவர் வனப்பி னணங்கினை நினைந்து
கவலுமென் னுளத்தினைக் கனற்றத்
தண்கதிர் பெறுவென் றழற்றுவெங் கதிர்க
டனித்தனிக் கவர்வதற் கன்றோ
வொண்சுட ரிரவி யிடத்தினிற் றிங்க
டொறுமினி துறவுசெய் குவதே. (௩௪)

[இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

காதலங் கடலின் கரைபெறற் கயனாற்
காரண மின்றியே காட்டப்
போதரும் புணைய தாதியென் னுள்ளம்
புலம்புகொண் டினைவது தவிர்ப்பான்
றாதுநீ போய்முன் னுரைத்தவா முடித்த
ரோமறு புகழ்நினக் கென்ன
வாதரம் பெருக நன்மொழி புகன்றவ்
வனத்தினை மடந்தைபால் விடுத்தான். (௩௫)

[இதனால் போம்போது அதற்குச் சொல்லப்பட்டவையும் பின்
வருந்தியிருக்கின்றபடியுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

போதரு நெறியி னன்மைகள் பபக்க
பொருந்துறு கிளையொடு புல்லி
யாதரம் பெருகு மளியனை மறவே
லாயிழை யருண்முகம் பெற்றுத்
தீதற விரைவில் வருதியென் றுரைத்துத்
தீங்களி னருஞ்சுவை தீற்று
தாதவிழ் தாம மாடமேற் றனுந்
தனியுமா யிருந்துட றளர்ந்தான். (௩௬)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் அன்னத்தின் செலவு
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈங்கிவன் மாழாந் தன்னமென் சொல்லா
லின்னுயிர் தாங்கின னிருப்பத்

தீங்கரும் பனுக்கு மாங்குயிற் கிளவி
செவ்விகண் களிப்புற நோக்கி
யாங்கணுற் றிற்றைப் பகலைநற் பகல
தாக்குவ லெனமனம் வலியாப்
பூங்கனி நிறைநீர்ப் பொற்குட மெதிரப்
போயது பொலன்சிறை யன்னம். (கஎ)

கட்புலன் கதுவா துயர்ந்துபின் னெவருங்
காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்து
புட்செறி வாவி புகாதகல் விசும்பிற்
பொன்னுரைத் தாலெனப் போகி
நுட்பமாய் குனர்க்கு மதிசயம் பயப்ப
நொடிவரைப் புகுந்ததவ் வன்னம்
வட்கிவெண் மதியஞ் சவிகெட வொளிரு
மாடமார் குண்டின புரமே. (கஅ)

[இதனால் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

1மன்னு மாநகர் மேய வளனெலா
மன்னங் கண்ணுற் றதிசயித் தேகலு
முன்னங் கண்டது மூசுவண் டார்த்தெழப்
பொன்னந் தாதவிழ் பூந்துணர்ச் சோலையே. (கூ)

[இதனாலே அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்கே வருவதற்கு
நிமித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சோலை வாயிற் சுடரு நிலாமணி
யால வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல்
கால வாய்ந்த கதிர்மணி முல்லையின்
கோல நாண்மலர் கொய்வதற் கெய்தினள். (உ0)

[இதனாலே காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

1மீது லாயவெண் டாரகை நாப்பணிற்
சீத வொண்கதிர்த் திங்கள்கண் டாலென
மாதர் நோக்கின் மடந்தையர் நாப்பணிற்
காதல் கூர்தம யந்தியைக் கண்டதே. (உக)

[இதனால் அவளை வியந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணுங் கையு முகமுங் கமலமா
நண்ணுஞ் சண்பக நாண்மலர் மேனியா
வண்ணல் வேளை வழிபடற் காற்றிய
வன்ன மாலைகொ லென்று மருண்டதே. (௪உ)

[இதுமுதன் மூன்று பாட்டுகளால் பின் அன்னத்தின்
செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வழிந்து தெள்ளமு தூற வளர்ந்துமா
சொழிந்த திங்களை யூர்வளைந் தாலெனச்
செழுந்தண் கோதை திருமுக முள்ளுறச்
சுழன்று தாழ்ந்தது தூச்சிறை யன்னமே. (௪௩)

தெய்வத் தாமரைப் போதுறை செல்வியுங்
கொவ்வை வாயயி ராணியுங் கூறுமிந்
நவ்வி நோக்கிக் கிணையென நாட்டுத
லெவ்வ மென்ன விகழ்ந்து வியந்ததே. (௪௪)

வேறு.

சுலவுற் றெதிர்போ கியதூ வியனங்
குலவுற் றபொலன் சிறையைக் குவியா
நிலனுற் றெறிநீள் சிறைமெல் வளியா
லலைவுற் றமருங் கினளுஞ் சினளால். (௪௫)

[இதனால் மங்கையர்க்கு அதனிடத்துண்டான விருப்ப
மிகுதி சொல்லப்படுகின்றது.]

பொறியின் வழிநெஞ் சுபுகுத் தியிடா
ரறிவின் னறிவா யவரும் பொருளைப்
பிறிதொன் றறநோக் குதல்போற் பிறழு
மறியுண் கணின்மங் கையர்நோக் கினரால். (௪௬)

[இதனால் தமயந்தி அதனை விரும்பிப் பிடிக்கத் தொடங்கி
னமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அணித்தா யரிதா யவரும் பொருளைப்
பிணிப்பா னசைவைத் தமர்பெற் றியர்போ
லணித்தா யவனங் கவர்வா னசையான்
மணிப்பூ ணசையா துவதிந் தனளால். (௪௭)

[இதனால் அப்போது அன்னத்தின் செயல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அவிர்பூ ணொளியா மலடக் கினளாய்க்
கவர்வான் வரல்கண் டுமகன் றிலதாய்த்
துவர்வாய் மயிலொருட் டிடலா குமென்
னவைதீ ரனமெல் லநடந் ததுவே. (சஅ)

[இதனால் மங்கையர் தமயந்தியைத் தடுத்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

புளினத் தடமே வியபோ குமன
மெளிதிற் றனகைம் மலரெய் துறுமோ
வுளம்வைத் தமையென் னெனவொண் ணுதலார்
நளினக் கைபுடைத் துநகைத் தனரால். (சகூ)

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளாலே பிடித்தற்குச் செய்யு
முயற்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

புனைமே கலையீர் கைபுடைத் துநகைத்
தனமே கவியற் றுதலன் புகொலோ
தனியே குவனின் மினெனத் தகையாத்
துனியோ டுரைசெய் துதொடர்ந் தனளே. (ரு0)

முகிழ்மென் முலைவா ணுதன்மொய் குழலார்
நகைசெய் வதுகண் டுளநா ணினளா
யகல்கின் றபொலன் சிறையன் னநிழ
னிகரென் னவொதுங் கினணே ரிழையே. (ருக)

வடியுண் கணிமா முலைதாங் கியதா
லிடுகும் மிடையென் படுமே கலெனப்
பிடிமென் னடைமங் கையர்பே சமறுத்
தடிமென் மலர்பேர்த் தனளா யிழையே. (ருஉ)

செய்ப்பட் டசெழுங் கமலத் திலனங்
கைப்பட் டதுபட் டதெனக் கருதா
மைப்பட் டமலர்ப் பொழின்மா தவிவாய்ப்
பொய்ப்பட் டமருங் கினள்புக் கனளே. (ருந)

[இதனல் அன்னம் நன்மொழிகள் பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தொடர்ந்தான் கலுழ்ந்து முகம்வே றொழுக
நடந்தா யிழையெய்த் தனளென் னநயந்
திடந்தேர்ந் தவளின் புறுநன் மொழிகண்
மடந்தா ழிளவன் னம்வழங் கியதே. (ருச)

[இதுமுதல் விரண்டு பாட்டுகளாலே முன் சொல்லப்பட்ட நன்மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகின்றன.]

கோடுந் தியகொம் மைமுலைப் பொறையால்
வாடும் மிடைமா மயில்வா ரலெனத்
தோடுண் குழன்மங் கையரிற் றுணர்மா
வாடுந் தளிரங் கைமறித் தனபார். (ருரு)

[இதனல் பிடிபடாமைக்குக் காரணம் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணின் னியங்கும் மெனமே வரநீ
மண்ணின் னடந்தெவ் வணம்வெள வுதியா
லெண்ணின் னிதுகண் டவர்யார் நகையார்
பெண்ணின் னமுதே வரல்பே தைமையே. (ருசு)

[இதனல் அரசன் காரியத்துக்கு உபயோகமாகிய தன் வரலாற்றின் சிறப்பை யுணர்த்தத் தொடங்கிச் சுற்றமுமிடமு முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றின் மரபோ துமிவட் கியையப்
பின்னம் மொழிபே சுவலென் றயனூ
ரன்னந் தனதன் புறுசுற் றமியாம்
பொன்னின் னகர்யாங் கள்பொருந் திடமே. (ருஎ)

[இதனல் தன்வடிவம் பொன்மயமா யிருக்கைக்குக் காரண முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மலர்மே லயன்மா னதவா வியினுட்
பொலன்மெல் லிதழ்பூத் தசெழுங் கமல
நலனூர் வளையம் பலநா ளுமயின்
றுலவா தொளிர்பொன் னிறமுற் றனமால். (ருஅ)

[இதனால் பூமியில் வந்தமைக்குக் காரண முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமா மயிலன் னவர்காதலுறு
முளிநாண் மலரைங் கணைவே ளனையா
னளன்மா நகர்நாண் மலர்வா வியினல்
வளநோக் குறமண் ணிடைவந் தனமால். (௫௯)

[உலகமெங்கு மொழிவில்லாத திரிவிலேயும் தளர்வு தோன்றுமைக்குக் காரண முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணம் புவிபா தலமே வுகினு
நண்ணுந் துயரின் றெனநல் வரமுன்
றண்ணங் கமலத் திறைதந் தனன்மைக்
கண்ணென் றயில்கொண் டகனங் குழையே. (௬0)

[இதனால் வேட்டைக்காரர் முதலானவர் பிடிப்பரென்னும் அச்சம் எனக்கில்லையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கௌவைக் கடல்சூழ் தருகா சினியிற்
றெய்வத் திறமே வியசீர் நளனே
வௌவுற் றிடினன் றியிம்மா னிடர்தா
மெவ்வெப் படிவெள வினுமெய் துவரோ. (௬௧)

[இதுமுத விரண்டு பாட்டுகளாலே அத்தெய்வபோகம் இதுவெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒளிர்பொன் னுலகத் துறையும் பர்பிரா
னளியாற் புகலே வலுமாற் றுகிலேம்
வளர்பூ வுறவா னவனை வலுமிந்
நளனே வலுமே நனிசெய் குவமால். (௬௨)

துளிதூங் கியவா னதிதோய்ந் துநறுங்
குளிர்தூங் குகுறுந் துளிமென் சிறையாற்
களிதூங் கியகா மவிடா யகல
நளன்மே னியில்வீ சுவநன் குறவே. (௬௩)

[இனி நளனுடையபல வகைப்பட்ட குணங்களையுஞ் சொல்லத் தொடங்கி, இதனாலே செல்வமும் அழகும் வேலியின் சிறப்பும் உணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலித்துறை.

தெள்ளா ரமுதத் தெளிவொத்தவந் தீஞ்சொ னல்லாய்
வள்வார் முரசங் கறங்கும் மணிமுன்றில் வேந்தன்
கள்வா யுமிழ்பூங் கணையேந்திய காம னன்ன
னள்ளார் வணங்கு நளனென்னு மோர்நாம வேலான். (௩௪)

[இதனாலே பின்னும் அழகின் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

வண்டார்வஞ் செய்து மதுவுண்டுமிழ் மாலை மார்பன்
றிண்டோ ளெழில்கேட் டவரம்பையச் செம்மன் மார்பந்
தண்டாது புல்லப் பெறுதாற்பெயர்ச் சார்பு நாடி
யொண்டார் புனையு நளகூபரன் றன்னை யுற்றாள். (௩௫)

[இதனாலே இசைபாடற் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஏகா விசும்பி னளன்பாடலை யாங்கள் கூற
மாகா திபனிவ் வரிபாடல் வருங்கொ லென்று
பாகூற வீணை பயில்வோன்முகம் பார்த்து நைப்ப
வாகா வெனலா லவற்கப்பெயர் சேர்த்தி னாரே. (௩௬)

[இதனால் நற்குணப் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

உலனூறு செய்த வுயர்மாமணித் தூண்செய் தோளா
னலன்யா முரைப்ப நகைகூரயி ராணி கொம்மை
முலைமேற் பொடித்த புளகத்தினை மொய்த்த செங்கண்
மலர்நீ ரரும்பு வதிற்கண்டிலன் வான வேந்தன். (௩௭)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளாலே முகப்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகுண் டுவண்டு பயிறார்நளன் வாண்மு கத்தைப்
பெருவெண் மதிய நிகரெய்தப் பெறுமை யன்றே
கருதுங் கமலத் துறைநான்மு கன்கை வருந்த
வருதிங்க டோறும் புதிதாக வகுத்தல் செய்வான். (௩௮)

கோணைக் களிற்றுநளன் வான்முகங் கூறு கென்ன
யாணர்த் திருமா லருள்செய்தலும் யாங்கள் கூற
நாணிக் கமல மயனோடு முகிழ்ப்ப நாடிப்
பூணிற் பொலிந்த முலைப்பூமகட் புல்லு மன்றே. (௩௯)

[இதனாலே பொறுமை பூபாரந் தாங்குதல்களின் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

சிறைவண்டு தண்ணென் முகைசூழ்ந்துபைந் தேறன் மாந்தி
யறைகின்ற தண்டார் புனையுந்திற லாடல் வேந்தன்
பொறைதேரி னங்கட் புவிமாதினைப் பொங்கு செஞ்சூட்
டிறைவா ளரவை நிகரென்ன வியம்ப லாமே. (௭௦)

[இதனால் நளராஜனிடத்து உத்தம மங்கையரிருக்கையைக் குறிப்பித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புற்றுகு மாவ முறைவாளிப் புயங்க முண்ணச்
செற்றார்த மாவி நுகர்விக்குஞ் சிலைக்கை யாற்குக்
குற்றேவல் செய்யுங் கொடியன்னவர் பால டக்கக்
கற்று டரம்பை பயில்வானடை காட்டு கிற்பேன். (௭௧)

[இதனால் நளன் அந்தப்புரத்திலே தனக்குப் பழக்க முண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறைபொற் கழற்கா லரசன்னக ரஞ்சொ னல்லார்
மறைசொற் கள்யாவு மறையாம லெனக்கு ரைப்பார்
பொறிமுற் றடக்கிப் புலன்போம்வழி போக்கல் செய்யா
நெறியிற் பிறர்க்குப் புகலாதென நெஞ்சி லெண்ணி. (௭௨)

[இதனால் அவளுக்கு நளன்மேற் காதலை யெழுப்புதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

திங்கட் கலையின் செழும்பூங்கதிர் செவ்வி வாய்ப்பக்
கங்குற் கமல மலர்தோய்ந்து களிப்பு றுமற்
பைங்கட் குமுத முறல்போலுநீ பார்த்தி வன்றன்
றெங்கற் புயந் தோய்ந்துறுமற் பிறமாது துய்த்தல். (௭௩)

[இதனால் அவளுக்கு நளனைப் பெறுதற்கு அனுகூல மிருக்கின்றபடி யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மயிர்வாய்ச் சிறுகட் பிடிமென் னடைவாய்ந்த நல்லாய்
செயிர்தீர் விதியின் றிறம்யார்கொ றெளிந்த நீரா
ரயில்வே னளன்ற னழகுன்னொழி லொத்த வாற்றாற்
பயினேய வின்ப நினக்கன்றிப் பயன் படாதால். (௭௪)

[இதனால் அழகொத்திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும் அனுகூலித்திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரணமுண்டோ வெனின் உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைசேர் கமல விதியுந்தகக் கூட்டுமென்க
திருவோடு செங்கட் டிருமாலினைச் சேர்த்த லானும்
வரைமானை முக்கட் பெருமானிடம் வைத்த லானு
மிரவோடு தண்ணென் கதிர்த்திங்களி யைத்த லானும். (எ௫)

[இதனால் அவ்வனுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகமப் பிரமாணமு முண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

போர்வே ளளன்றன் புனைதாரகன் மார்பு புல்லு
மோரார் மகள்யா ரெனயா னயனோடு கேட்பக்
காரோதி நின்பேர் கழறுற்றனன் போலு மாங்குத்
தேரோதை தன்னாற் றெளிவுற்றிடக் கேட்டி லேன்யான். ()

[இதனால் விதியின்செயலுஞ் சொல்லும் அப்படியிருந்தாலும் அவன் சுதந்தரனாகையால் இப்போது வேறுவிதமாகச் செய்யலாமே யென்றால் அதற்குத் தடையுண் டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

குயின்மென் குதலைத் திருவேயினைக் கூடு மின்ப
மயில்கொண்ட வொள்வே ளளற்காக வமைத்தி லானே
லியைபெண்ணி யன்றி விதிகூட்டல னென்னுஞ் சீர்த்தி
பயனின்றி மாறிப் பழியாகப் பயக்கு மன்றே. (எஎ)

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகளால் இப்படி அவளுக்கு ஆசையை வளர்த்த அன்னம் அவள் கருத்தை அறிதற்காக வேறொன்றைச் சொல்லி முன் சொல்லப்பட்டதை முடித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கருந்தாரை வாய்வாள் பொருவுங் கயற்கண்ணி கேண்மோ
பொருந்தா தனயான் புகன்றேனது நிற்க பூந்தாள்
வருந்தா வொதுங்கப் பிழைசெய்தனன் மாற வுள்ளம்
பரிந்தார்வ முற்றப் புரிவேனென் பணித்தி யென்றே. (எஅ)

தோளா மணியை நிரைத்தன்னமென் றாய மூரற்
கோளார் மதிவாண் முகத்தாளுட் குறிப்பு நாடித்
தாளாண்மை யுள்ளங் குறிப்பிற்றெரி தன்மை யோரின்
வாளா வதிந்த தணிப்பொற்சிறை வாய்ந்த வன்னம். (எகூ)

[இதனால் தமயந்தி பேசத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இவ்வாறு செங்கான் மடவன்ன மிருத்த லோடு
மைவ்வா ணெடுங்கட் டமயந்தி மனத்தி னோர்ந்து
செவ்வாம்ப லூறுஞ் செழுந்தேற் றுளித்த லின்றி
யொவ்வாத தீஞ்சொல் குயிலுண வுரைக்க லுற்றாள். (அ0)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் 'பூந்தாள்வருந்தாவொதுங்கப்
பிழைசெய்தனன்' என்றதற்கு மாறான உத்தரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

பேதை நீர்மையிற் பெட்புறின் யாங்கணு
மேத மெய்துறு மென்பர் சரதமே
யாத லானிற் றொடர்ந்தனு ரெய்துறத்
தீதி ழைத்தனன் யானுன் றிறத்தினே. (அக)

பளிங்கிற் றுன்னிய பல்பொருண் மற்றதில்
விளங்கித் தோன்றல்போல் யான்செய்த வெம்பிழை
களங்க மற்றவுன் னுள்ளத்திற் கண்டுகொ
றுளங்க யான்பிழைத் தேனென்று சொற்றதே. (அஉ)

[இதனால் மாறவுள்ளம் பரிந்தார்வமுற்றப் புரிவே னென்றதற்கு
உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

வேண்டல் செய்வலென் றுய்விழை வானினைக்
காண்ட லன்றியென் வேண்டுங் கதிர்மதி
யீண்டு நோக்குநர் கண்களிப் பெய்துறச்
சேண்ட யங்குவ தன்றியென் செய்யுமால். (அங)

[இதனால் விரும்பப்பட்ட பொருள் எப்படிப்பட்டதாயினுஞ்
சொல்லலாமெனின் அதுகூடாதெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கோச்சகக்கலிப்பா.

விழையுமனத் ததுமனத்தை விட்டகல்வ தெனினன்றே
தழையவுரை தருநாவாற் சாற்றலாந் தகைமைத்தா
மெழுபுவிவாழ் கன்னியரி லிருவிசும்பிற் றருவினறுங்
கொழுநனைநல் குதியென்று கூறுநளு முள்ள்கொல்லோ. (அச)

[இதனாலே தமயந்தியின் சொல்லைக்கேட்டு அன்னம் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தழைசிறைய மடவனமே சாற்றுதியென் றிவ்வாறு
குழைகிழிக்கு மதர்நெடுங்கட் கொம்பர்மகிழ் நாணினொடு
மொழிவதுகேட் டையுற்று முகிழ்நகைவா னுதலுளத்தில்
விழைவுறுநன் மொழிகள்சில மடவன்னம் விளம்புமால். ()

[இதனால் அது நான் கேட்கத்தக்கதுதானெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தருவினாறுங் கொழுநனையார் தருகவென வுரைப்பளொனு
மரியமறைப் பொருளதனை யான்கேட்க லாகாதே
தெரியவரு மறைப்பொருளைச் செவிப்புலத்தி னுறநான்காம்
வருணமுடை யவர்கேட்க லாகாத வாறேபோல். (௮௬)

[இதனால் அப்பொருள் பெறுதற்கரியதாகையாற் சொல்லுதற்கு நாணுகின்றேனெனின் அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மனமுறுமோர் பொருளடைத லரியதோ மனத்தாலு
நினைவரிய பொருளினையு நிறையுடையோ ரடைகுவராற்
புனைமணிமே கலைதாங்கிப் புடையகன்ற வகலல்குற்
கனியனைய வந்தீஞ்சொற் கற்பகப்பூங் கொம்பன்னாய். (௮௭)

[இதனால் இது பொய்சொல்வதென்று சொல்லாதிராதே யெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொய்ம்மைமொழி புகன்றறியேம் புகலமன மெண்ணுகினு
மெய்ம்மையல துரையாநா வேதநவில் பயிற்சியாற்
கொம்மைவரு முலைவாய்மை யுடையோரைக் குறித்துரைப்பி
னெம்மைமுத லெடுத்துரைப்ப ரீர்ங்கமலத் திறைமுன்னும்.

[இதனால் ஆனால் நீ என்ன செய்யமாட்டுவாயெனின் அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பாட்டுவரிச் சுரும்புமுரல் பங்கயமெல் லரும்பேய்க்கு
மோட்டிளவெம் முலையெனக்கு முடியாத பொருளுளதோ
சூட்டரவின் மேற்கிடந்த தொடுகடனா லத்திடைநீ
வேட்டதுகூ றுதிகொணர்வல் விரைவினெனக் கூறியதால். ()

[இதனால் 'வேட்டது கூறுதி' என்றதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மருவுபுரி நரம்பிசைக்கு மாடகநல் லியாழிசைகேட்
டுருகினளென் பால்வேட்கை யுற்றனளென் றறிகில்லா
யரிபசும்பொன் னிறத்த வாய்த்தூவி மடவனமே
தெருமராலுற் றேன்விழைவு செப்புமா றெவனென்றாள். ()

[இதனால் அன்னம் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

வேட்கைதன துளத்தடக்கி மெய்நாணான் மறைத்திகலும்
வாட்படைபோ னெடுங்கண்ணாள் வழங்கியசொற் பொருடேர்ந்து
நாட்கமல வள்ளவாய் நறும்போதி லமர்செய்ய
தாட்பவளக் கடிகைவாய் மடவன்னஞ் சாற்றுமால். (கக)

[இதனால் நீ யென்னாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட பொருளை யறிந்திலையா வென்பாயாயின் அறிந்துளேனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

திருவினருங் கொழுநனையார் தருகென்பா ரென்றதுவு
மருவுபுரி நரம்பிசைக்கு மாடகநல் லியாழிசைகேட்
டுருகினளென் பால்வேட்கை யுற்றனளென் றுரைத்ததும்யான்
கருதிதனாற் பலகலையுங் கற்றுணர்ந்த தெளிவினால். (கஉ)

[இதனால் இருவிசும்பிற் றருவினருங் கொழுநனை முதலிய வாக்கியப்பொருளை நீ அறிந்திருந்தால் அறியாய்போற் சொல்லியதற்குக் காரணம் யாதெனின் அதனை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மறங்கிளரு மதர்நெடுங்கட் கன்னியர்த மனமொன்றிற்
செறிந்துமுடன் பிரியுமெனத் தெளிவுடையோர் செப்புதலா
லறிந்துணரொண் சில்லோதி நயப்புறுநின் குறிப்புரைக
ளறிந்துமறி யேன்போல வையுறவுற் றிருந்தனன்யான். ()

[இதனால் அன்றியும் நளன் அரசர்க்கரசனாயிருக்கையால் அவனுக்கு நிச்சயமல்லாத செய்தியைச் சொல்லலாகாதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகமெலாம் பொதுநீக்கி யோராழி தனையுருட்டி
யலகில்புகழ்ப் படாம்போர்த்த வரசர்பிரான் றிருமுன்னர்
மலர்பொதுளஞ் சில்லோதி யையுற்று மடநாணைந்
சில்மொழிசொற் றனளென்றுச் செப்புவதுஞ் சீர்மைத்தோ.

[இதனால் அப்படித்தான் சொல்லினாற் குற்றம்யாதெனின்
அதற்குத் தருமூத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கந்தடுகிம் புரிக்கோட்டுக் கழைசுளியுங் கடாயானை
மந்தரத்தாற் பகைக்கடலை மதித்தடையும் வயவேந்தன்
சிந்தையைநின் பாற்பிணிப்பிற் றெள்ளமுதத் திருவேயுன்
றந்தைபிறற் களித்திடினென் வாய்மைதவ றுகாதோ. (௯௫)

[இதனால் அது சந்தேகத்திற் கிடமாகையால் அதனைவிட்டு
என் பிரதிக்கினை வழுவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வே
னெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்னுளத்தி லையுறல்போல் யார்க்களிப்பான் றந்தையென
வுன்னுளத்து ஐயமுள தாதலா லிஃதொழிக
பின்னரெவை யுரைத்திடினு முடிப்பலெனப் பேரெழில்கூ
ரன்னமட வரலுள்ள மறியுமா றுரைத்ததுவே. (௯௬)

[இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

கன்னிமனஞ் சூழ்கிடந்த நாணென்னுங் கடியரண
மன்னமொழி யெனும்படைகள் வழங்குதலு மழிந்ததான்
முன்னியுளந் தனிற்சிறிது முறுவலித்து முகங்கோட்டி
யின்னமுத முகுப்பதுபோல் வெளிப்படையி னியம்புமால்.()

[இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய
முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரையுயிர்க்குந் தாமரைக்கு வெய்யவனுஞ் சேதாம்பன்
மருவுயிர்க்கு நாண்மலர்க்கு மாமதியு மல்லாம
லுரைபெறுநற் றலைவர்பிற ருளர்கொல்லோ பொலன்சிறைய
லரசமட வனமெனையு மன்னவளா யெண்ணுதியால். (௯௮)

[இதனால் விபரீதம் - பிரமாதம் - சாதனக்குறைபாடு - வஞ்ச
விருப்பு இவற்றுளொன்றாற் பிறனைத்தான் கணவனாகக்
கொள்ளாமையை வலியுறுத்தித் தன் பிதாவினாலும்
அது முடியாமையை யுணர்த்துதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயமுறே னளன்மார்பி லணியலணி குவனன்றி
மையல்புரி வேள்வரினு மன்றலந்தார் சூட்டுவனோ
நெய்யொழுகு வேற்றாதை பிறற்களிப்ப நேர்குவனேல்
வெய்யதழற் புகுந்தாவி விட்டுனுரை நிறுத்துவனால். (௯௯)

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊழியஞ்செய் திறம்வேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமெனை
வாழிமட வனங்கூட்ட லரிதென்னை மதித்திடேல்
கேழ்கிளர்தா மரையின்முகை கிளரொளித்தண் ணேற்கலரா
தேழ்பரித்தே ரவற்காணி னலர்ந்திடுத லியல்பன்றே. (௧௦௦)

[இதனால் தனது நிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது
நிச்சயத்தை வினவுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வாட்டிறல்சேர் வயவேந்தின் மணிப்புயத்தென் முலைதிளைப்
கூட்டுதியே லுயிர்வாழ்வல் கூட்டாயே லுலகறிய [பக்
ஈமுட்டழலிற் புகுந்தாவி முடித்திடுவ லொளிகெழுசெஞ்
சூட்டுமட வனமிவற்று ளென்செய்வான் றுணிந்தனையால். ()

[இதனால் அக்கூட்டலுதவியின் பெருமைகூறல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உயிருதவி செய்தவர்க்கொன் றுற்றக்கா லுணர்வுடையோர்
செயிரறுதம் முயிரளித்துச் செய்ந்நன்றிக் கடன்கழிப்பார்
மயர்வறவென் னுயிரினுஞ்சீர் வாய்ந்தநளன் றனையளிப்பி
னயர்வறுமோ திமமதற்குக் கைம்மாறே தறிகிலன்யான். ()

[இதனால் ஈடில்லாதவுதவி செய்தலாற் பயன் யாதெனின்
அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கைம்மாறு நினக்காற்ற லரிதெனினுங் களிப்பினுளஞ்
செம்மாந்துன் செயிரறுசீ ரோவாது செப்புவல்யா
னெம்மாவி யிறந்துபடா திருக்குங்கொல் விரைவினிற்போய்த்
தெம்மாறு சுடர்வேலான் றிருவருள்பெற் றிடாயெனினே. ()

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ்செய்யத்
தகுமவற்றை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்குறைநீ வயவேந்தற் கியம்புதியேல் வடங்கிடந்து
பொன்பிதிர்மின் சுணங்கார் த[illegible]ம்மலிள முலையினர்பா
லன்புறுநல் லமயமதி ல[illegible]றைகுதியே
னன்குரைதீங் காமவர்பா ன[illegible]ற [illegible]மையினால். (௧௦௪)

வேற்றரசர் திறைகொணரும் வேலையினுஞ் சொல்லற்க
மாற்றரசர் பால்வெகுளு மமயத்தும் வகுத்துரையே
றேற்றமுடை மதிவல்லோர் தேர்ச்சியிலுந் தெரிந்துரையேல்
சாற்றினுரைத் தனவெல்லாந் தவறுத லறிதியே.

பொறிசெறித்த மாண்பினராய்ப் பொருந்தலர்ச்செற் றிரு
செறிதருமா றீட்டியரு வினைவாங்கு செயலினரு [நிதியஞ்
முறுபிழையுட் சிறிதியற்றி னொறுத்திடுவர் வயவேந்த
ரறுதிபெற நீமொழியு மமயமறிந் துறைத்தியால். (கoசு)

உளத்தனவான் முகத்தனவா யுதிக்குமவை குறிப்பினாற்
றெளித்துரைத்தல் சீர்மைத்தே தூதர்செய லிற்றாகும்
விளக்கமுற நீயலதியா ரதிவரிவை மெலியுமெனை
யளித்திடுதி விரைவினிற்போ யாய்தூவி மடவனமே. (கoஎ)

[இதனாற் பின்பு அன்னஞ் சிலசொற்கள் பேசத்
தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

என்ன வாங்கு வெளிப்படையிற் குயிலு நாண வின்னமிழ்திற், கன்னற் பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற் கனிந்த மொழிநவிலும், பொன்னம் பாவை யன்னுடன் னுள்ளந் தேர்ந்து மகிழ்புரியா, வன்னங் கண்ணு லருந்துதல்போ னோக்கிச் சிலசொல் லறையுமால். (கoஅ)

[இதனால் நிச்சயமிருந்தாற் காரியம் எளிதின்
முடியுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சுணங்கு பூத்துக் குலிகச்செப் பெனலாய்ச் சுருங்கி நுழைநுசுப்பு, வணங்கித் தேம்ப வருமுலையா யுரைத்த மாற்ற மெய்யாமே, லிணங்கு வாயில் யார்வேண்டு நளற்கு நினக்கு மிதயத்து, ளணங்கு நோய்செய் தலர்தூற்று மனங்க னொருவ னிருக்கவே. (கoகூ)

[இதுமுதலொன்பது பாட்டுகளால் அன்னம் நளனுடைய
காட்சி முதலிய அவத்தைகளை யுணர்த்தத் தொடங்கி
இதனாலே செவிப்புலக்காட்சி யுணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கடல்சூழ் புவியிற் பாதலத்தி லமர ருலகிற் கவின்றிகழுங், கொடிநே ரிடையாள் யாரென்ன நின்னை யாங்கள் கூறுதலும், படியேழ் புரக்கும் வேந்துளத்துப் படைவேள்

பகழி புகுவழிபோய், மடமா னோக்கி நீயுறைதன் மறந்தாய் கொல்லோ மறைத்தனையோ. (௧௧0)

[இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈட்டு மணிகள் பலதெளித்துன் னெழுதற் கரிய திருவுருவங்; கோட்டுங் கிழிதான் முலைகோட்டப் பரப்பின் றென்னுங் கொடிமருங்கு, நீட்ட வனைகோ னுதிநுண்மையிலதென் றெண்ணித் திகைக்குழளம், வேட்டு நெடுங்கண்ணிமையாம னோக்கித் தளரும் வேல்வேந்தே. (௧௧௧)

[இதனால் வேட்கையும் உள்ளுதலும் சொல்லப்படுகின்றன.]

பருந்துங் கழுகுங் கொடியினமு மருந்தப் பகைஞ ருடற்றடிந்து, விருந்து செய்யுஞ் சுடர்வடிவேல் வேந்த னுயிரு நீயென்னும், பொருந்துங் காமப் பிணிநீக்கிப் புலம்பு தீர்த்தின் னுயிரளிக்கு, மருந்து நீயே யென்றெண்ணி மகிழ்தாங்குளத்தோ டிருந்தயரும். (௧௧௨)

[இதனால் உள்ளுதலாகிய வேற்றுப்புலவெறுப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

தேற்று ரொளிரு மணிமௌலி யிடறித் தேய்ந்து விளங்குநகக், கூற்று மென்னு மால்யானைப் பிடரிற் றோன்று மெழில்குறியா, வாற்று ராகி யாடவரும் பெண்மை விரும்பு மடல்வேந்தன், வேற்றோர் பொருளி லெம்புலனும் விழையா வாக மெலியுமால். (௧௧௩)

[இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்க்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட கரிய கூந்தற் கனங்குழையா, யார்க்குஞ் சுரும்பு மிசைத்தேனும் வண்டுஞ் சுழலு மைங்கணைவேள், போர்க்கு மெலிந்தோ வெண்டிங்கள் பொழியு நிலவிற் றேம்பியோ, பார்க்குந் தோறும் புதிதாக வுடல மெலியும் பார்வேந்தே. (௧௧௪)

[இதனால் நாணுவரை யிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்வார் பகழி தூரந்துரந் தாக மெலிவித் திடுதலன்றிச், சிலைவேள் வேந்த னியல்பனைத்துங் கவர்ந்தான் போலுந் தீங்கிழைத்துன்,முலைமேற் கூடப் பெறுமெனிலோ வதுவு மியற்று முதுக்குறைவற், றலையாக் காமங் கொடுன் றெழும்பு முழப்ப நாணு மிழக்குமால். (௧௧௫)

[இதனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நின்சீ ருருவு வெளிப்படுத னோக்கி நோக்கி நிலைத ளரு, மென்பூ டுருக விளமுலைமேற் புல்லு முனிந்தா யென வருந்து, மன்போ டேட நீர்த்தனன்போ னகைக்கு மகன்று யெனவெளியிற், பின்போ தருநல் லுணர்விழந்த பித்தர் போலப் பேதுறுமால். (கககூ)

[இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

புலவு நாறும் வேல்வேந்தர் சேனைப் புணரி கடந்தே திறற், றுலவு நிடதக் கடாயானை யுனது விரகப் பேராற்றி, னலையி னிலைகாண் பரிதாகி யந்தோ வாழ்ந்து மயங்கியதாற், சிலைகொ ணுதலாய் பின்னர்வரு மவத்தை சேரா தருள் புரியாய். (ககஎ)

குடங்கை யணையிற் பகைவேந்தர் துயிலுங் கொற்ற முற்றத்து, மடங்க லனைய போர்மீளி யின்னவாறு மதிமயங் கித், தடங்கொண் முலையா யெனைத்தூது நின்பால் விடுத் தான் றளர்ந்திடேன், முடிந்த தனுவு மிருவிரு முன்னர்ச் செய்த தவப்பேற்றால். (ககஅ)

[தன் முயற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவளைப் புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகன் வேலு முக்கண்ணன் முடித்த புனிற்றுப் பிறைக்கொழுந்துந், திருவின் கொழுநன் பாயலுங்கண் டிலக நுதல்பே ரகலல்கு, லுருவ மாகத் தனிக்கவர்ந்த வுனக்குக் கலுழி மதமொழுகுங், கரடக் களிற்று நளனுள் ளங் கவரு மாறு வியப்பாமோ. (ககக)

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் காரியமுடிவை அதன்பின் விளைவைக்காட்டி வலியுறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னே யமுதே மொழிக்கரும்பே பூந்தா மரை யிற் றிருவேயின், மின்னே ரிடைதேய்ந் தறவருந்த விம்மு முலையி லல்லாம, லென்னே தொய்யிற் றெழிலனைத்து மெழுத லாமே யென்றெண்ணி, மன்னே யுரைக்கு மெங்க ளுடன் மதுவார் பொழிலி னிடையிருந்தே. (கஉ0)

இன்பக் கலவிக் கரணங்க ளியாவு மியற்றி யிருவிரு மன்புற் றவசமுறுமேனி யயர்தீர் வதற்கெம் பொலன சிறையான், முன்புற் றுயர்வா னதிப்புனலின் மூழ்கித் தண் ணென் குறுந்திவலை, நன்கிற் றெறிப்ப வீசுதற்குக் கால மணித்தாய் நண்ணியதே. (கஉக)

[இதனால் ஆற்றுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொல்லும் வேலுங் கூர்வாளுங் கூற்றுங் கொடிய கடல் விடமும், வெல்லு நெடிய கருங்கண்ணாய் வேல்வேந் திடத்தியான்விரைவிற், செல்லு மளவு நீவருந்தேல் செல் விற் றிகழ்பூண் வனமுலைகள், புல்லும் வேட்கைத் தேரூர்ந்து வேந்துன் னகரம் புகுவானால். (கஉஉ)

[இதனால் அன்னம் விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

மடைவாய்த் தவழுஞ் சூற்சங்கம் வனசப் பொருட் டின் மணியுயிர்ப்பப், பெடைநா ரைகடங் கருவென்று வடைசேர் நிடதப் பெருமான்பால், விடைதா வென்ன மட வன்னஞ் சிறகர் நீவி விருப்பினொடும், படைவா ணெடுங்கட பசுந்தோகை முகம னுரைகள் பணித்தனளால். (கஉ௩)

[இதனால் அன்னஞ் சென்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இவ்வா றிருந்து நன்மொழிக ளியம்பு வேலை யமு தூறுஞ், செவ்வாய் மடந்தை சிறடியின் சுவடு நோக்கிச் சிலதியரு, மைவ்வா ணெடுங்கட் டோழியரும் வரக்கண் டயிர்ப்ப ரிவரென்று, வெவ்வாய் வடிவேல் வேந்தன்பா லன்னம் விரைவி லேகியதே. (கஉச)

[இதனால் அதன்பின் தமயந்தி நிலை சொல்லப்படுகின்றது]

அன்ன முரைத்த மொழியமுத மருந்தித் தெவிட்டா வாரமுதக், கன்னற் குதலை யிருகண்ணுங் கருத்து மதன் பின் றொடர்ந்தேகப், பொன்னம் பாவை தழற்பெய்தா லென்ன வுருகிப் புலம்பு கொண்டாங், கின்னற் கடலின் கரைகாணு திருந்தா ளிருந்த வேலைதனில். (கஉரு)

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் மகளிர் தளர்ச்சியைக் குறித்து வினவுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆய வெள்ளம் புடையெய்தி யணிச்ச மலரின் றுது றைப்பச், சேய நிறமாஞ் சிறடிகள் கன்றச் செங்கா லனந்

தொடர்ந்து, மேய தென்ன மதிகொல்லோ முருகு விம்ம நறவுமிழுந், தூய மலர்ப்பங் கயப்போதைத் துறந்தெம் மனை யிற் புகுந்திருவே. (கஉசு)

மையன் மதவெங் களியானை வீமன் வரத்தால் வருந் திருவே, கையு முகமு மரிபரந்த கண்ணு முருகு கொப் புளிக்குஞ்; செய்ய கமல மெனவிழு மளிக ளோச்சுந் திறத் தானே, தொய்யி லெழுது தடமுலைகள் சுமந்தோ மேனி துவண்டதுவே. (கஉஎ)

அன்னந் தொடரு மயர்வதுவோ வயலார் விழியூ றடைந்ததுவோ, பன்னும் பொழில்வாய்ப் பலவலகை யெதி ர்ந்தே மருட்டப் பயந்ததுவோ, பொன்னங் கிளியே மட மயிலே புகல்வாய்க் குயிலே பூங்கமல, மன்னுந் திருமா னே யன்ன வணங்கு வாய்ந்த மரகதமே. (கஉஅ)

[இதனால் அவள் மனையிற் சேர்க்கப்பட்டவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

தாது கமழு மலர்த்திருவே யென்னச் செவிலித் தாயர் பலர், பூதி யணிந்தாங் கயினிநீர் சுழற்றித் தெய்வம் பரா ய்ப் போற்றிக், காதன் மயிலைக் கொடுவந்து கடிமா மனையிற் பசுந்தேறற், சீத மலர்மெல் லணைமீது சேர்த்தா ரவளுஞ் செயலிழந்தாள். (கஉகூ)

[இதனால் அன்னம் அரசனைக் கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது]

ஈங்கிவ் வாறு மயில்வருந்தி யிருப்ப வினவண் டிசைமி ழற்றுந், தேங்கொள் பொழில்வாய் முகையவிழ்ந்து செந்தே னிறைக்கு மலர்வாவிப், பாங்க ரமளி மிசைவிரித்த பனி மென் போது கரியவள, ரோங்கற் றிணிதோள் வயவேந்தை யன்னங் கண்ணுற் றுவந்ததால். (கங௦)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் அப்போது அரசனிருப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னஞ் சிறைய மடவன்னம் போது முன்னர் வேல்வேந்து, தன்னந் தனியோ துணையென்னுந் தடங்கண் பொருந்தா தோவென்னு, மின்னுந் தாதே கியவன்ன டீளா திருந்த தென்னென்னு, மின்னி னுருவு வெளிப்படுத னோக்கி னோக்கி வெய்துயிர்க்கும், (கஙக)

மீண்ட தன்ன மெனவெண்ணி வினவு மொருகாழ் மணிமுத்தம், பூண்ட பொம்மன் முலையென்றோ புகன்ற தென்னு மருந்தாமற், காண்டல் செயினுங் கேட்பினுமென் னுள்ள மயக்குங் களிநறவைத், தூண்டல் செய்யா மணிவிள க்கைக் கொணர்ந்தாய் கொல்லோ வெனச்சோரும். (கநஉ)

[இதனால் அன்னஞ் சொல்லலும் அரசன் மகிழ்தலும் சொல்லப்படுகின்றது.]

திருந்தார் மௌலி மணிபுரிஞ்சித் திகழுங் கழற்காற் றேர்வேந்தே, வருந்தேல் வருந்தே னீவேண்டின் வாரா தனவு முளகொல்லோ, முருந்தேர் முறுவன் முகம்பெற்று வந்தே னெனலு மூர்ச்சைதெளிந், தருந்தா வமுத மருந்தி னன்போற் பலகாற் கேட்கு மகமகிழும். (கநந)

[இதனால் அரசனது செய்தியை நிறுத்திப் பின்வருங் கைக்கிளைப்படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு நேரிட்ட காமநோய்த் துன்பமும் அதுபற்றிப் பின்னடந்த செய்தியும் கூறத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றன.]

அன்ன முரைத்த வின்சொல்லி னுவி தாங்கி யத னோடு, பின்னு மடமான் பேரழகும் பெருகு துயரும் விளம் பியது, மின்னு முரைத்தி யுரைத்தியெனக் கேட்டிங் கிவ்வா றிவனிருப்ப, மின்னுண் மருங்கு றுயரமுமேல் விளைந்த வா றும் விளம்புவாம். (கநச)

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம் முற்றிற்று.

கைக்கிளைப்படலம்.

கைக்கிளை யென்பது ஒருதலைக்காமம்; அது ஆண்பாற்
கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என விரு
வகைப்படும்; அவற்றுள் இது பெண்பாற்
கைக்கிளையாம்.

கை-சிறுமை. கிளை-உறவு.

[இப்படலத்தில் இது முதலிய பாட்டுகளால் தமயந்தி
தந்தையாற் பின் செய்யப்படும் சுயம்வரத்
திற்குக் காரணமாக அவள் காமநோயிற்
படும்பாடு சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கொங்கு விம்மு கோதை யோடு கோதை தாழ வாண்முகம்
பங்கயத்தை மற்றோர் பங்க யத்து வைத்த பான்மைபோ
லங்கை சேர்த்தி மைக்க ணீல வாலி சிந்த வைகிய
மங்கை மென்மு லைத்த டத்து மாரன் வாளி யேவினான். (க)

செப்பு நேர்மு லைக்கண் வேனில் வேடொ டுத்த தேமல
ரப்பு மாரி காம வெம்மை செய்ய வாற்ற லாமையா
லெப்பு விக்கும் வேந்தெ ழிற்க டற்ப டிந்து மீண்டுமால்
வெப்பு நோயர் நீரின் மூழ்கின் வெம்மை யாறுமேகொலாம்.

அல்ல லுற்ற ழுங்கும் வாடு மாவி சோரு மெல்லிதழ்ப்
பல்ல வங்க ழயு மாறு பாய லிற்ப டுத்திடு
மொல்லை யிற்ப தைக்கு நெட்டு யிர்ப்பு வீங்கும் வார்கழை
வில்லி வாளி தன்னை யார்வி லக்குவார்கொ லென்னுமால். (௩)

மைம்ம றந்த நீல வொண்கண் வார்பு னற்சொ ரிந்தியாழ்
கைம்ம றந்த கூட லெண்ணி மெல்வி ரல்கள் கன்றின
பொம்மல் வெம்மு லைத்த டங்க லந்து றந்த பூமறந்
தம்மெ லோதி சோர்ந்த துள்ள மார்வ மோட ழிந்ததே. ()

மழைமதர்க்கண் முலைகள்செய்ய மார்பனைத்து மென்மைநே, ரிழைபுகப்பெ ருது விம்மி யேர்பெறக்க வர்ந்ததாற், கழைகுழைத்து மாரனெய்த கணையினுள்ள மூடுபோய், நுழைவதற்கி டம்பெ ருது நொய்து நைத்து மீளுமால். (ரு)

சுழித்த கூடல் கூடுருது நீர்சொரிந்து நாடொறு
மழித்த கண்க டுயிலும் வேலையணிந்த யங்கு மார்பகத்
திழைத்த வார முலைதிளைப்ப வெய்து போழ்தி லிறைவனை
விழித்து நீர டக்குமாய மென்கொலென்று மெலியுமால். ()

வாட்ட டங்கண் மானையாவி வாட்ட மாரன் வார்சிலை
பூட்டி யெய்த பகழி தைத்த புழைநுழைந்து தென்றல்போ
யீட்டுகின்ற காம வெந்த ழற்பி ழம்பை யெரியெழ
மூட்டி மேலெழுந்த தாகு நெட்டு யிர்ப்பு முடிவினே. (எ)

செயிர்ப்பின் மார னெய்ய வாவி யில்லை யுண்டு சிறிதெனு
வயிர்ப்ப வாடி விரக வெம்மை யழலின் மூழ்கி யளுருறும்
பயிர்ப்பில் கோதை நெஞ்சு ணேய்கள் பரிவி னோடு மழலு
டுயிர்ப் புரைத்த தோநடுக்க முற்ற துத்த ரீயமேல். [நெட்

மையரிக்கண் வதன மங்கை வடிவமைந்த சீறடிச்
செய்ய பங்க யங்க ளுண்டு மிழந்த செய்ய கதிர்கொலோ
தொய்யில் வெம்மு லைத்த டஞ்சு மந்து நொந்து வாடிய
வையநுண்ம ருங்குன் மெய்ய ழன்றெழுந்த வெம்மையே.

அலைத்த டங்க ணருவி பாய வார வண்ட லழியுமென்
முலைத்த டத்தி னூடு தோன்று முகமுநீல வொண்கணுஞ்
சிலைத்த டக்கை மாரன் மாது சிந்தை மீதெழுந்திட
வுலைத்து விட்ட கமலம் வெய்ய வுற்ப லத்தை யொத்தவே.

வேயை வென்ற பசிய தோள ணங்கு காம வெம்மையாற்
றீயின் மேய தளிரின் வாடி யழிதல் கண்டு சிந்தியா
நேய நெஞ்ச மழிய மைக்க ணீரி றைப்ப நிலைதளர்ந்
தாய வெள்ளம் விரக வெம்மை யாற்று வான்று ணிந்ததே.

மதுப்பி லிற்று சோலை வாயின் மணிதெ ளித்த நீரதாம்
புதுப்பு னற்ற டத்தி லிந்து காந்த வேதி கைப்புறத்
துதித்த திங்கள் வாண்மு கத்த ணங்கை மார ஞெண்கணை
வெதுப்பு கின்ற தொழிய வாச மெல்ல ணைக்கி டத்தினர்.()

மலய வெற்பு யிர்த்தொர் காதம் வாச நாறு மாரமு
மலைக டற்பி றந்தி லங்கு மணிகொள் கோவை யாரமு
முலையின் வெப்பி னீற தாகி முழுமெ யும்பு தைத்தலாற்
சிலைம தற்கு வெருவி யீச னுருவெ டுத்தல் சிவணுமே. ()

வளைத்த டக்கை வெம்மை தீர வார மேல்வ ளைத்ததிற்
றெளித்த வாச நீர்நி றைத்து முத்த ணிந்த செவ்விவான்
முளைத்த திங்க டார கைக்கு லங்க ளோடு மொய்த்துமா
துளத்து வேளை யார்வ மோடு காண வந்த தொத்ததே.(கச)

பூசு சாந்த மெய்யி னிற்பொ ருக்கெ ழுந்து தீந்தன
வீசு மால வட்ட நெஞ்சில் விரக வெம்மை மூட்டின
வாசம் வீசு நெட்டு யிர்ப்பின் மாலை தீந்து வாடின
வாடை நோயின் வெம்மை தன்னை யாற்றலாகு மேகொலாம்.

ஐய ரிக்கண் மாதின் மெய்ய ழன்ற வெம்மை யாற்றலாத்
தொய்யில் வெம்மு லைப்பு தைத்த தோட விழ்ந்த தாமரை
மையன் மாம தத்த யானை நளன்ம ணந்திவ் வாறுதன்
கையி னுற்பி டிப்ப னென்று காட்டு மாறு போன்றதே. ()

குரவ விழ்ந்த கோதை வாண்மு கங்கு ளிர்ந்த திங்களென்
றுருகி யிந்து காந்த நீரு குப்ப வெம்பி யுரைசெய்வா
ளிரவு திங்க ளென்று பேர்ம றைத்தெ ழுந்த விரவியும்
வருத லின்றி யிரவி காந்த மழல்வ தென்ன வாறெனு. (கஎ)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் மன்மதன்
போர் சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவி லானெ திர்ந்து வெய்ய கன்னல் விற்கு னித்துட
னருண வொண்ணி றத்த சோக வனல வம்பி றைத்தலும்
புரிந ரம்பி ரங்கு சொல்லி புருவ விற்கு னித்துநேர்
வருண வாளி விடுதல் போன்ம ழைக்க ணம்பி றைக்குமே.()

தூய திங்கள் வெண்கு டைக்க ருப்பு வில்லி தொடுமலர்ச்
சேய தேறல் வருண வாளி முனிவி னிற்செ லுத்தலும்
வேயை வென்ற தோளி னுள்வெ தும்பி யுள்ளம் விம்முறு
வாயு வாளி போல நெட்டு யிர்ப்பெ றிந்து வாடுமே. (கசூ)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளாலே தமயந்தி காமநோயின்
கொடுமையை மகளிர்க்குக் கூறுமாறு
சொல்லப்படுகின்றது.]

கூறு மங்கை யீரு ளங்கொ தித்து வெம்பு காமநோய்
தேறு கின்றி லீரி தென்கொ றேவி யைப்பி ரிந்ததா
லாற ணிந்தும் விரக வெம்மை யழல்வெ டித்த தன்றுகொ
னீற ணிந்த கடவு ளுக்கு நெற்றி யிற்க ணனதே. (உ0)

பண்ண மைந்த தீஞ்சொ லீர்ப ழிப்ப தென்னை மானிலத்
துண்ண யந்த தலைவர் வீயி னுயிரை யன்ன மாதரா
ரெண்ணு கின்ற காம மென்னு மெரிய முற்கு வெந்தழ
றண்ணி தென்று மூழ்கி யந்த வெம்மை யைத்த ணிப்பரால்.

என்று கூறி நுழை நுசுப்பி றுங்கொ லென்ன வினமணிக்
குன்று போலெ ழுந்து வீங்கு கொம்மை வெம்மு லைத்தடம்
பொன்ற யங்கு பசலை போர்ப்ப மம்மர் நோய்பொ றுக்கலா
மன்ற லோதி துயரு ழந்து மதிம யங்கு காலையில். (உஉ)

நையு நுண்ம ருங்குல் காம வெம்மை பற்று நாண்மலர்க்
கையி லங்கு வாண்மு கங்க ருந்த டங்கண் மெல்லடித்
துய்ய பங்க யந்தொ டிற்சு டுங்கொ லென்ன வெண்ணியோ
வெய்ய வன்க ரஞ்சு ருக்கி வேலை புக்கொ ளித்ததே. (உ௩)

கைக்கிளைப்படலம் முற்றிற்று.

மாலைப்படலம்.

இப்படலத்தால் முன் சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின் காமநோய் மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலையின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை.

ஒற்றையாழியான் படமென வுறுபகற் சிறுவன்
கற்றைவார்கதிர்க் கயிற்றினால் விடுதலுங் கதித்து
முற்றுறுமுலை நெட்டுயிர்ப் பெறிதலான் மொத்துண்
டற்றுவீழ்ந்தபோற் குடதிசைக் கடலுளாழ்ந் ததுவே. (௧)

புதைத்தகாரிருட் படமொழித் தித்துணைப் போது
முதித்தகீழ்த்திசை மகட்புணர்ந் தாயென வூடிக்
கொதித்துமேற்றிசை யணங்கலத் தகப்பதங் கொடுமே
லுதைத்ததாமெனச் சிவந்தது வெய்யவ னுடலம். (௨)

சகரர்தொட்டவெண் டிரையெறி தடங்கடற் புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர்க் கடவுண்முன் போக்கிய கதிர்க
ணிகரினித்திலங் குளிப்பவ னீர்நிலை யறிவா
னகநெடுங்கடல் விடுத்தபொற் கழையென லாமால். (௩)

மையுண்கண்ணியை மதிவரி வருத்துமென் றிரங்கி
யையபோகலென் றும்பல்வாய் மலர்ந்தன வாவி
வெய்யவன்செழுங் கரங்களை விழைவொடுந் தமது
கையினாலுறப் பிடித்தெனக் குவிந்தன கமலம். (௪)

பொருவிலாழியோன் றுருட்டியெப் புவனமும் விளக்கு
மிரவிமன்னவ னிறத்தலு மெதிர்ந்தபுன் மாலை
பரவைமாநில முழுவதும் பரிப்பவ னிறப்ப
விரவுவெந்தொழிற் குறுநில வேந்துபோன் றுளதே. (௫)

காலமென்னுமோர் வணிகன்மே லகன்றவான் கல்லின்
ஞாலநீளிருள சிப்பவ் னளங்கொள்பொன் னாக
வேலுமாறுரைத் தெனவொளிர் செக்கர்வா னிருண்ட
நீலவார்குழ லுயிர்சுட வெழுந்தசெந் நெருப்பே. (௬)

செய்யவெங்கதி ரிறத்தலு மவனுளைழச் சிறந்த
மொய்கொள்பேரொளி வனிதைக்கு மூட்டுசெந் தழலின்
வெய்யநீரதாய்ப் பரந்தெழு செக்கர்வான் மெலிந்த
வையநுண்ணிடை யணங்கினுக் கென்கொலா யமையும். (எ)

தணத்தலெண்ணிமெய் தளர்வுறு நேமியம் பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப் புல்லுவிட் டொழியநெட் டுயிர்ப்பாற்
றுணர்த்தமௌவல்வண் டுதநீள் கங்குன்முன் றோன்றிற்
பணைத்தவெம்முலைப் பாசிழை யல்குலென் படுமே. (அ)

அங்கண்வானக முழுவது மவிரொளி பரப்பிக்
கங்குல்வாயடர் தாரகை யெழுந்தன கடலுட்
பொங்குவெங்கதிர் மணிவிழுந் தெனத்திசை புரப்போ
ரெங்குநாடுதற் கெடுத்தவஞ் சுடரென வியையும். (கூ)

கருத்தினூடெழு காமமென் கொடுங்கனல் கனற்ற
வருத்தியுற்றவ ராருயிர்க் குளகினை யயில்வா
னுருத்து வெங்கதிர்ப் பாகெறிந் துடுப்புகர் முகத்த
விருட்கடாக்களி றிருநிலத் திறுத்ததை யன்றே. (கo)

தோட்டுமென்மலர்ப் பூங்கணை துரப்பமெல் லளிநாண்
பூட்டுபைங்கழை குழைத்தெதிர் வேனிலான் புகழைத்
தீட்டுதாரகை யெழுத்தொளி சிறந்திட வணிவான்
கூட்டுமையெனச் செறிந்தது கூரிருட் பிழம்பே. (கக)

பட்டகாரிருட் கங்குல்போ தரப்படர் திசைக
ளெட்டினுள்ளன பொருள்கவர்ந் தேகில னென்று
விட்டிலங்கொளி வெய்யவன் றனதுமெல் விரலாற்
சுட்டியெங்கணுங் காட்டல்போற் சுடர்வன சுடர்கள். (கஉ)

மாலைப்படல முற்றிற்று.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

இப்படலத்தால் அம்மாலைக்குப் பின்வரும் நிலவினது
தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை.

வெவ்வராவினை விண்டொடர் மந்தரம் பிணித்துக்
கவ்வைமிக்கெழக் கடவுளர் கடைந்திடுங் காலைப்
பவ்வவெண்டிரை யுயிர்த்தசெம் பதுமைவாண் முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர் பரப்பிமீ தெழுந்தது திங்கள். (௧)

செறிந்தவாழ்கடற் செல்வனு மவனுழைச் சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிர்த் துணைவியர் பலருமுள் ளுவந்து
நிறைந்ததெண்டிரை நீர்குடைந் தாடலி னிகலி
யெறிந்தமென்மலர்ப் பந்தென வெழுந்தது திங்கள். (௨)

கதிர்செய்நித்திலங் கறங்குதெண் டிரைக்கரத் தெறியு
முதிர்பணிக்கடன் முகட்டினின் முளைத்தொளிர் திங்கள்
விதியின் மாலையாந் துணைவியை வீங்கிருட் டலைவன்
வதுவையாற்றுவான் வைத்தபொற் குடமென வயங்கும். ()

தெள்ளுதெண்டிரைக் கருங்கட லெழுந்தவெண் டிங்கள்
புள்ளவாங்கணை மதனனைப் பூம்புன லாட்ட
வள்ளிதழ்க்கருங் குவளைபெய் திரவெனு மடந்தை
வெள்ளிவெண்குட மேந்தின ளாமென விளங்கும். (௪)

புலவுநாறுவெஞ் சுறவெறி பொருதிரை முகட்டி
னிலவுகொப்புளித் துயரிய நிகரில்வெண் மதிய
மலகிருரகை மீன்பயி லாரிருட் கடலி
னுலகமாழ்தலு மெழுந்தபுற் புதமென வொளிரும். (௫)

திரைநெடுங்கடல் வயிறுளைந் தீன்றவெண் டிங்க
ணிரைசெழுங்கதிர்க் கரங்களா லம்பர நீவ
விரவுகின்றபுன் மாலையாந் தெரிவையுள் வெள்கி
யருணவெங்கதிர்ச் சுடரினை யொளியற வவித்தாள். (௬)

குறைவில்வெண் மதி தோன்றமென் குமுதநாண் முகையிற்
சிறசர்வண்டுபாண் முரலனும் முயிரினிற் சிறந்த
விறைவன்வார்திரைக் கடன்முகட் டெழுந்தன னென்று
வறையவந்தது தர்கள்சொலிற் றோன்றிய தன்றே. (எ)

தெண்பனிக்கடற் றிரையினி துயிர்த்தவெண் டிங்க
டண்புனற்றடத் தாம்பன்மெல் லிதழ்த்துகி றைவந்
தொண்கரத்தினு னெகிழ்ந்தலு நாணமீ தூரக்
கண்புதைத்தெனக் குவிந்தன கடிகமழ் கமலம். (அ)

களிசெய்காமநோய் விளைத்திடு மிரவெனுங் கன்னி
நளிகொள்வெண்மதி நலங்கிளர் வாண்முக மதனுற்
றெளிநிலாக்கதிர்த் தேறல்கொப் புளித்தலுஞ் சிறந்த
வொளிகொள்வான் மகிழ் பூத்தென விளங்கின வுடுக்கள். (கூ)

நள்ளிருட்குறும் பெறிந்தெழு நளிர்மதிச் செல்வன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க் கங்குலாந் தெரிவையை வேட்ப
வள்ளிவான்மகள் சிதறுவெண் பொரியென வமைந்த
புள்ளிமீனின மகலிரு விசும்பினிற் பொடித்த. (க0)

திங்கள்வேந்துவெண் டாரகைத் துணைவியர் செறிய
வங்கண்வானகத் தெழுதலு மாரமு துகுக்கும்
பொங்குவெண்கதிர் வெள்ளியம் பிரம்புபார் போர்த்த
துங்கவல்லிருட் குறுநில வேந்தினைத் துரந்த. (கக)

தாழும்வண்டிமிர் தண்மலர்த் தடஞ்சினைத் தருவி
னீழலெங்கணுந் துயல்வரு கின்றன நெடுநீ
ராழிவெண்டிரை முகட்டெழு மவிர்மதிக் கதிர்வாள்
போழும்வல்லிருட் டுணிபல பதைப்பனபோலும். (கஉ)

செருவின்மாண்டவ ரரம்பையர்ச் சேர்குவ ரன்றே
பொருவில்வெண்மதி பொழிகதிர் வாளினுற் போழ்ந்த
விருளுமின்னகிற் கொழும்புகை யுருவெடுத் தெழில்சே
ரரமடந்தையர் கருங்குழற் கற்றைசென் றடைந்த. (கந)

களிகொள்வண்டின மாம்பல்சேர்ந் திசைபயில் காட்சி
யொளிருவெண்மதி துரத்தலு முடைந்தகா ரிருள்போ
யளியின்மெல்லுரு வெடுத்தவ னருந்துணை வியர்பா
லெளிமை யின்னுரை யிரங்கிவீழ்ந் திசைப்பன வியையும். ()

முள்ளரைச்செழு முளரியு முருகுகொப் புளிக்கு
மள்ளலங்கயத் தாம்பலு முறவென வறிந்தேங்
கள்ளுலாமலர் முகிழ்த்தவக் கடிமலர்க் கமலப்
பிள்ளைவண்டினுக் கூறுதேன் பெரிதளித் ததனால். (௧௫)

கங்குலெய்திய காரிருட் கருங்கட றெளியத்
திங்களென்சுடர்த் தேற்றினாற் றேற்றலுஞ் சிறந்து
பொங்கவெண்ணிலா தெளிந்தநன் னீரெனப் பொலிந்த
பங்கமென்னநீ டருநிழல் படியினிற் படிந்த. (௧௬)

அகல்விசும்பெனு மாவின்மென் மடியெனத் தோன்றித்
திகழும்வெண்மதி யுமிழ்தரு செழுங்கதிர்த் தீம்பான்
முகைநெகிழ்ந்துதேன் பிலிற்றிய முல்லையம் புறவி
னுகள்புனிற்றிளங் கன்றெனச் சகோரநின் றுண்ணும். (௧௭)

நன்கமைந்தசா ளரத்துறு நகைநிலாக் கொழுந்தை
யன்பினீடுகூர் வாயினாற் சகோரங்க ளருந்தன்
மின்செய்வெள்ளிவெண் கம்பியை விளங்குநூ லச்சிற்
பொன்செய்கம்மியர் குறட்டினால் வாங்குதல் போலும். (௧௮)

துலங்குவெண்மதித் தூநிலாக் கதிரினின் றிவங்கு
பொலங்கொண்மாடமேற் புதுநிலா மணிபுனல் பொழித
னலம்பெய் நேமியம் புட்குலம் பிரிவுள நலியப்
புலம்புமாறுகண் டுள்ளநெக் குருகுதல் போலும். (௧௯)

இன்னகாரிருட் கங்குலுக் கெல்லைகாண் கிலளாய்க்
கன்னலஞ்செழுங் கழனிசூழ் விதர்ப்பநா டளிக்கு
மன்னர்மன்னவ னருந்தவப் பேற்றினால் வந்த
பொன்னவாஞ்சுணங் கணிமுலைப் பூங்கொடி புலம்பும். (௨௰)

நிலாத்தோற்ற படலம் முற்றிற்று.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்.

இப்படலத்தால் மேலுதித்த சந்திரனை விரகநோய்கொண்ட தமயந்தியானவள் நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

விரிதெண் டிரைநீர்க கருங்கடல்வான் முகட்டி லெழுந்த வெண்டிங்காண், மருவு திரைநீர் சுவற்றுசிகை வடவை யிடத் தோ ளைமவிளர்ப்பக், கருகுங் கொடிய வெவ்விடத்தின் கண் ணே தணந்தா ருயிர்பருக,வெரிவெங் கதிரா னுடல்வெதுப்ப யாண்டுக் கற்று யறியேமால். (க)

செய்ய கமல மலர்கூம்பச் சேர்ந்த கொடிய வெண்டிங் காள், வெய்ய கதிர்வாள் வீசியுயிர் வீட்டி யதனாற் புகழ் பெறுக, பொய்யி றவத்தி னிற்பயந்த புணரி வெந்தின் குலம் வாழ்க, மையல் கூரென் றனைநாளும் வருத்தா தொழியல் வேண்டுமால். (உ)

விரவு கரிய கூரிருள்வாய் வெய்யோ னென்னக் கதிர் பரப்பி, மருவு கொழுநர்ப் பிரிந்தாரை வருத்தா நிற்கு மாமதி யே, திரைசெய் கடல்பொன் னுருக்கியபோற் செங்கே ழெய்தப் புலரியெழு, மிரவி கதிராற் சவிமழுங்கி யிருத்தல் யானே காண்குவனால். (ங)

கன்று குணிலாக் கனியுகுத்தோன் கடலி னமுதங் கடைந்தெடுப்பக், குன்ற மிடலுங் கலையனைத்துந் தகர்ந்துள் ளாவி குறைந்திலையே, துன்று கதிர்வெண் கலைமதியே சுலவு திரைநீர்க் கடல்குடித்த, வன்று கலச முனிவயிற்றி லற்று யென்னி லழலாயே. (ச)

மட்டு விரியு மலர்வாளி வருந்துந் தமியே னுயிர்சோ ரப், பட்ட புழையி லழலுமிழுங் கதிர்கள் சுருக்கிப் பார் வேந்தி, னெட்டு வரையு மிகழ்ந்துபொலங் கிரியோ டிகலு மிருதடந்தோ, டொட்ட கதிர்மென் கரத்தாலென் னுடலந் தொடுவாய் சுடர்த்திங்காள். (ரு)

அல்லி னிருண்மாக் கடல்சுவற்றி யளியன் முலைமே
லழலூற்றிக், கொல்லுங் கொடிய வெண்டிங்காள் கொழிக்கு
நினது கதிர்சிறிது, புல்லும் பொழுதி லொழிபாது புலன்
கான் றிந்து காந்தமெனுங், கல்லு முருகு மெனிலுலகி
லெவரே யாவி கரையாதார். (௬)

பணந்தா ழரவுண் டுமிழ்மதியே யுமிழ்தி னோடும் பல
தேவ,கணந்தாம் வெருவும் விடத்தொடும்வந் ததனா லன்றோ
கணவர்புய, மணந்தா ருள்ளங் குளிர்ப்பேறத் தண்ணென்
கதிர்கள் வழங்குவதுந், தணந்தா ருள்ள மிகவெதும்பத்
தழல்போ லுருக்குந் தன்மையுமே. (௭)

வடவா னலத்தி னுடன்பிறந்தாய் வளர்பூங் கலையோன்
றெய்தியபின், படர்வார் சடையோ னழல்பரப்பு நுதற்க
ணோடு பயின்றிருந்தாய், சுடர்கால் கலைக ணிறைந்துமுழு
மதியாங் காலைத் தொடரரவின், விடவா யுறைந்தாய் மதி
யேநீ வெம்மை கால்வ தரிதேயோ. (௮)

தொய்யின் முலைகள் பசப்பூரத் துணைவர்ப் பிரிந்து
துயிறுறந்த, மையன் மடவா ருயிர்கவர்வான் கூற்றம் போல
வருமதியே, யைய மிலையுன் னுடற்களங்க மழலுங் கொடிய
விடமன்றே, வெய்ய பகுவாய்க் கரும்பாந்தள் விழுங்கி
யாற்றா துமிழ்ந்ததுவே. (௯)

சுடர்கான் றெழுந்த வெண்டிங்கா ளென்னே சுடுதி
யாரமுதத், துடனீ பிறந்த பாற்கடலின் றன்மை யுணரா
யானாலு, மடலார் கமலப் பொகுட்டுறையும் புத்தேள் காணா
மறைக்கொழுந்தின், படர்வார் சடையில் வீற்றிருக்கும்
பான்மை யேனு மறிந்திலையே. (௧௦)

தருவு மணியு மிருநிதியுந் தண்ணங் கமல மலர்த்தவி
சிற், றிருவு முயிர்த்த பாற்கடலிற் றெள்ளா ரமுதத் துடன்
பிறந்தாய், பெருவெண் மதியே நீயுறைதல் பெம்மான்
மௌலி கதிரமிழ்தி, னுருவ மனங்க னாறவொன்றும் விடுத்தி
யேன்மற் றுனைநிகரார். (௧௧)

திங்கட் புலியை வீழ்த்தியுயிர் செகுப்ப மடவீ ரமி
யத்திற், றங்கப் படிமக் கலஞ்சேர்மி னதனுட் புகுதுந் தா
ழாமே, துங்கக் கருந்தா துகப்புடைக்குந் தொழிலோர்க்

கூவிக் கூடமெதிந், தங்கைத் தலத்தா லறைதிரெனப் பணி
யபி ராவி யளிப்பீரே. (கஉ)

சுடரும் வடவை யுலகழலத் தோன்று தமைத்த திரை
யாழி, படரு மழன்மா மதியதனை யாற்று தாற்றி விடுத்த
தெளிந், படரு பிறழிப் புரிசடையெம் பரம னமர ருயிர்
புரப்பான், கொடிய விடமுண் டதுபோல வுண்டா லதனாற்
குறையுண்டோ. (கங)

விரிந்த திரைப்பாற் கடற்பிறந்த விடமோ ரிரண்டி
லோர்கடவுள், மருந்தி லுகர்ந்த கரியவிட மீட்டு முலகில்
வந்தநீதா, பரந்து கனலு மதிக்கலையாம் வெள்ளை விடத்
தைத் தெள்பல், ராருந்த வருந்த நாளும் வளர்வ தெவன்
கொல் லறியேமால். (கச)

நிரைத்தன் டாளங் கோவையென நிலவு காலும்
வெண்ணகையீர், விரைந்தன் கலவைச் செழுஞ்சேறென்
றயிலை யிறைத்து மெய்வெதுப்பித், திருத்து மலர்ப்பூஞ்
சேர்க்கையென வில்லேள் பிரிந்தா ருயிர்செகுக்கு, மரத்தந்
தோய்ந்த வாளியணை கிடந்தலென்மே லன்பேயோ. (கரு)

பணைந்தா ழல்குற் பைந்தொடியீர் பதுமத் திறைக்கும்
வாளவர்க்குங், களைஞ்சே ருலகின் மன்பதைக்குங் காலங்
கணித்த கலைவல்லோர், மனைந்தார் தமக்கோ ரிமைப்பொழுது
மாறுக் காதன் மகிழ்நர்புயந், தணைந்தார்க் கூழி யாகுமெனச்
சாற்று திருந்த தகையென்னே. (கசு)

குதலை மொழியீர் மெய்வெதுப்புங் கொடுந்தீ யாற்று
வேண்டுதிரேற், பொதிய வரையி னறுஞ்சாந்தம் பூசி முலை
மேற் புனைந்தழலைக், கதலி யுளம்பூங் குருத்ததனால் வீசி
வீசிக் கனற்றுவதென், மதியின் றழலை யவிப்பதற்கோர்
மருந்துண் டாகிற் செய்வீரே. (கஎ)

அந்தா மரையின் மடநல்லீர் மலய முயிர்ப்ப வலர்
பொதுளுஞ், சந்தா டவியிற் றவழ்ந்துநறுந் தண்ணெ ணருவி
தோய்ந்துமலர்ப், பைந்தா தாடி முருகுயிர்த்துப் பசும்பொற்
சிறுசா ளரநுழையு, மந்தா நிலமின் றழல்வதெல்லாந் தமியே
னிழைத்த வல்வினையே. (கஅ)

கொங்கு விரியு மலர்க்குழலீர் கொழுநர்ப் பிரிந்தார் வருந்துறவா, னெங்குங் குருதி யிறைத்ததுபோற் குடபாற் றிசையி னெழுஞ்செக்கர், பொங்கு வடவைக் கொழுந்தீயே யதனு லன்றே பூசுரர்க, ளங்கை நிறையப் புனல்வாரி யிறைத்து நாளு மவிப்பதுவே. (கக)

புனைமென் கொடியீர் நிலவருந்தென் புள்ளின் பார்ப்பை யருட்கலச, முனிவன் றன்பா லலைபுரட்டு முந்நீர் குடிக்கும் விஞ்சையினை, யினிதி னுணர வைத்திடுமின் வைத்தாற் குணபா லெழுந்து வெய்தாய்க், கனலுங் கொடிய வெண்டிங்கட் கதிர்வெங் கடலை யருந்தாதோ. (உ0)

பதும மலர்மெல் லணைகிடத்திப் பனிநீர் தெளித்துச் சாந்தணிந்து, முதிர்வெங் காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீ, ரதிருங் கடல்வான் முகட்டிலெழுந் தழற்றுங் கொடிய கதிர்பரப்பு, மதியங் குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத் தழலு மவிப்பீரே. (உக)

துணர்த்தா ரளக மடநல்லீர் சுடுவெங் காமக் கொடுந்தீயைத், தணிப்பா னெண்ணிக் கொடுவந்த தண்ணென் கதிர்கால் வெண்டாரள, மணித்தாழ் வடமும் வியன்சினைத்தே மாவின் றளிரு மென்ஞான்று, மணித்தா யிருந்த வடவையும் வெங் கானிற் றீயு மமைந்தனவே. (உஉ)

மழலைத் தீஞ்சொன் மதர்நெடுங்கண் மடவீர் கொடுந்தீக் கடவுளும்வெஞ், சுழல்கட் பகுவாய் நிருதியுங்கா ரிருள்போ னிறத்த சுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட் கூற்று முவந்துறையுந் தென்பாற் றிசைநின் றசைந்துவருங், குழவித் தென்றலாருயிரைக் குடியா தன்பு கூராதே. (உங)

விளரிச் சுரும்பர் பாண்முரல விரிதண் படலைத் துழாய் மார்ப, ளொளிருந் திகிரிச் சுடர்ப்படையென் றோராதுள்ளம் வெருவியதோ, குளிர்வெண் மதியை நஞ்சுயிர்க்குங் கூர்முள் ளெயிற்றுக் கரும்பாந்த, ளொளிதிற் கவர்ந்தும் விழுங்காம லென்னே வாளா வுமிழ்ந்ததுவே. (உச)

முழைவாய் திறந்து தெழித்தடரு மூரி யெருமைப் பெரும்பகடேர்ந், தொழியா துவரி சூழ்கிடந்த வுலகில் வாழ்பல் லுயிர்கவர்ந்து, பழிகூர் வெய்ய கருங்கூற்றைத் தரும

னெனப்பேர் பகர்ந்திடுவோர்க், கழன்மா மதியைத் தண்ம
தியென் றுரைக்கு மாற்ற மரிதேயோ. (உரு)

அருகான் முரலு நறுங்கூந்தற் சீதையொருத்தி யாவி
யுய்யப், பெருவான் வரைக ளனைத்துநெடுங் கடல்வாய்ப்
பெய்த பெருங்கவிகள், சிறுகா லுயிர்க்குந் தமிழ்வரையை
முந்நீ ரகத்திற் சேர்த்தியவே, லுருகா தலரைத் தணந்து
றையு மடவார் பலரு முய்வாரே. (உகு)

சீதை யொருத்தி காதலரைத் தணந்து ளாரிற் சிறப்பு
டைய, ளாத லுணர்ந்தே மருகிருந்தோ ரரக்க மாத ராதலி
னற், காத லுளர்போற் றோழியர்சூழ்ந் திவ்வா றியற்றிற்
கழிதுயரா, லேத முழந்துள் முயிர்சோரு மென்போ லயர்
வுற் றிருப்பாளே. (உஎ)

கொங்கிற் பொலிந்து நறவுயிர்க்குங் கொன்றைத்
தொடைய லணிகுழகன், றிங்கட் கலைக ளனைத்துமொளிர்
செம்பொற் சடையிற் கரந்தனனே, வெங்கட் டுளைவா ளெயி
ற்றரவம் விழுங்கி யுமிழா திருந்ததோ, கங்குற் பொழுதுந்
தனியாழி செலுத்தா நிற்குங் கதிரோனே. (உஅ)

வடுக்கண் டுயிலா தறவருந்து மடவார் தமையும் படை
த்தவரைத், துடைக்கும் படிவெவ் விடங்காலுஞ் சுடர்மா
மதியு மமைத்தழலின், விடுக்குங் கதிர்க டொடிற்கனற்றும்
வெம்மைக் காற்று திதழ்க்கதவ, மடைக்குங் கமலத் திடை
யொளிக்கு மருமா மறையோன் வாழியவே. (உகூ)

தண்ணங் கதிர்வெண் மதியென்பார் தழலாய் முடிந்த
தென்னளவும், வண்ண வரிவின் மதன்பகழி மலரா மென்பா
ரவையுமுயி, ருண்ணு மரவக் கணைபோல வுடற்று நின்ற
வொருபாவிப், பெண்ணென் றயறாற் றிடப்பிறந்தேற் கின்
னு மேதாம் பேருலகே. (௩0)

திரைசெய் கரிய கடற்பிறந்த திங்கட் கொழுந்துந் தமி
ழ்ப்பொதிய, வரையில் வளர்ந்த நறுஞ்சாந்தும் வயவாள்
வேந்தர் மார்பேற்குந், தரள வடமு முருகுயிர்க்குந் தண்
ணென் மலரும் பைந்தொடிதன், விரக வனலை மேன்மேலு
மூட்டும் விறகு போன்றனவே. (௩க)

நறைகொப் புளிக்கு மலர்க்கா ளிநலிய வாற்றா துயிர்ப் பொறைகொண், டுறைசெற் கரிசென் றிகல்வேழ முண்ட கனி போ லுள்ளுடைந்து, மறைவற் றொளிரு மதிமுகத்து மானேர் நோக்கி விடுத்திடவும், பெறுதற் கரிய வுருவிதெனப் பிரியா திருந்த தின்னுயிரே. (௬௨)

தார்வாய் முரலு மினவண்டின் சிறைமெல் வளியா லிடைதளர்ந்து, சோர்வா டிதலே பரந்தமுலைத் துணையி னுப் பண் மைதோய்ந்த, கூர்வா னெடுங்க ணீர்வார்தல் கொற்ற மாரன் விரகபெனு, மீர்வாள் கைக்கொண் டுயிர்போழ்தற் கெற்று நூல்போன் றிருந்ததுவே. (௬௩)

புலவுத் திரைசூழ் நிலவலயம் புரக்கும் வேந்தை யிப் பிறப்பி, னலமுற் றறவீண் டணைவதற்கு நவைதீர் தவமுன் னியற்றாதே, னிலவுத் துவர்வாய் மடநல்லீ ரின்னும் பிறந்து புணர்வனென, நிலவுத் தழலிற் புகுந்திறப்ப நினையா நிற்கு நேரிழையே. (௬௪)

மன்றற் குழலார் வளிவிலக்கி வயங்கு சுடர்காத் தென மாரன், வென்றிக் கொடியி னுருவமைந்த மடமான் முலையில் வீசாமற், குன்றிற் பிறந்து தாதளைந்து குளிர்தூங் கருவி தோய்ந்துநறுந், தென்றற் குழவி நுழைந்துவருஞ் சிறுசா ளரங்க டாள்செறித்தார். (௬௫)

வெந்தீ யதனிற் பெய்தளிர்போன் மெலிந்து விளை யாட் டயர்செழும்பூம், பந்தோ டரிய கழங்கணிகள் பலவுந் துறந்து மலர்மகளை, யந்தா ரகலத் திருத்தியபோர் வேந்தன் பெயரே யறைகுதலாற், செந்தார்ப் பசிய கிள்ளையொன் றுந் துறவா திருந்தாள் சேயிழையே. (௬௬)

அலைவாய் விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவி கவரும் வெண்ணெருப்பே, யுலையாப் புவன மணைத்துமழ லொருங்கு கொளுத்து நுதற்கண்ணான், றலைமே லுனது கலையொன்றே தரித்தா னென்றான் மிகவுமுயிர்ச, கொலைசூழ் குனரி னின் போலுங் கொடியா ருளரோ கூறென்றாள். (௬௭)

சந்திரோபாலம்பனப்படல முற்றிற்று.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

முன்னே சந்திரனை நிந்தித்த தமயந்தியானவள்
இப்படலத்தால் மன்மதனை நிந்தித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

மங்கு லூடு மறைந்துயிர் வாட்டுமித்
திங்க டன்னை வெறுத்தது தீங்கென
வங்க மூடொளித் தாருயிர் கூட்டுணுந்
துங்க வேளை வெறுக்கத் தொடங்கினாள். (௧)

நையு மென்னுயிர் நாமறப் பூங்கணை
யெய்யும் வேளொன் றியம்புவல் கேட்டியால்
வெய்ய செந்தழ லேந்திவெண் ணீறணி
யையன் முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பனால். (௨)

அலரின் மீதுறை யந்தண னெய்திட
மலரை யன்றி வடிக்கணை நல்குமேற்
சிலையெ னக்கழை கொண்ட திறலினே
யுலகில் யாவ ருயிர்கொண் டிருப்பரே. (௩)

அருவ மாயணு வாய மனத்தையும்
விரைகொள் வாளி விடுத்துப் பிளத்தலாற்
பொருவில் வேள்கட் புலனிற் புலப்படு
முருவு போழ்த லுனக்கரி தன்றரோ. (௪)

மன்ற னாறு மதுமலர் வாளிகொண்
டின்றெ னாருயி ரீருந் தகைமையாற்
குன்ற வில்லி கொடுந்தழற் கண்ணில்வேள்
பொன்றி னானெனல் பொய்யென வேண்டுமால். (௫)

கூற்ற மென்னக் கொலைபுரி வேனிலா
னாற்றி தழ்க்கம லத்திறை நோன்மைய
வாற்றல் சான்ற மலர்க்கணை யைந்தல
தேற்ற நல்கி னுலகினை யென்செயான். (௬)

அருவ மாயுமென் னாவி பதைத்துளம்
வெருவு மாறுவி னைசெயும் வேனிலான்
கருமி டற்றிறை கண்ணி லெரிந்திடா
தருவ மெய்தி னுலகமு முய்யுமே. (எ)

விரிந்த வேணி விமலன் வெகுளியா
லெரிந்து ளாரிற் பிழைத்தவர் யாவரே
கரிந்த வேள்பிழைத் தெய்வது கன்னியர்
புரிந்த தீவினை யின்புணர்ப் பாகுமே. (அ)

சடில மன்றுபைந் தார்குழற் பின்னல்கார்
மிடறு தோன்றல் விடமன்று நானமே
யுடல் விளர்ப்புவெண் ணீறன் றுருவிலா
யடர்வ தென்னை யரனலன் காண்டியால். (கூ)

கொன்செய் வாளி குளித்தசெம் புண்ணிடைத்
துன்ப மெய்தத் தழல்சொரிந் தாலென
வன்பர் போல நின் றூர மிறைப்பரா
லென்செ யாருயிர்த் தோழிய ரின்னுமே. (க0)

தேற்று வார்சிலர் தேங்கமழ் வாசநீர்
தூற்று வார்சிலர் தொல்குல தெய்வதம்
போற்று வார்சிலர் பூண்முலை சாந்திறு
லாற்று வாரி னழற்றுகின் றூர்சிலர். (கக)

இன்ன வாறு மகளி ரியற்றவுங்
கன்னன் மாரன் கணையுபி ரீரவும்
பொன்னின் வார்முலை முத்தம் பொரிந்திடத்
தன்னை யும்மறந் தாடம யந்தியே. (கஉ)

நாவி மென்குழ னன்னுதற் றோழியர்
காவி யங்கட் கதிர்முலைக் கன்னியைப்
பூவின் மெல்லணை சேர்த்திப் புடையிருந்
தாவி யுண்டுகொ லோவென் றழுங்குவார். (கஙு)

எண்ணி யெண்ணி யிரங்குவ தென்னுயிர்ப்
புண்ணி கழ்ந்த துயிர்துறந் தாளலள்
வண்ண மென்றுவர் வாய்துடிக் கின்றது
கண்ணி மைத்தன காணுமென் பார்சிலர். (கச)

மைத்த டங்கணீர் மாற்றுமின் சோர்ந்துவீ
ழுத்த ரீகமு யர்முலே சேர்த்துமின்
கொத்து நாண்மல ரோடுங் குலேந்துசோர்
மொய்த்த கூந்தன் முடிமினென் பார்சிலர். (கரு)

சூடரும் வெண்மதி தூற்றுந் தழல்சுட
விடரின் மூழ்கி யிறந்து படுமுன
மடவரற் கிடர் மாற்றுவன் யானெனக்
கடன் முகட்டிற் கதிரவன் ரேன்றினன். (கசு)

மன்மதோபாலம்பனப்படலம் முற்றிற்று.

இந்திரப்படலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

இடுக்க ணெய்த விகந்து களித்துளார்
நடுக்க மெய்த நலிதரு வேந்தரின்
விடுத்த தண்கதிர்த் திங்கள் விளங்கொளி
கெடுத்து வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினான். (க)

வைய மேழுடை மன்ன னிறுத்தலும்
வெய்ய பாசறை விட்டகல் வேளிரி
னைய செங்கதி ராதவன் றோன்று முன்
செய்ய வான்விட் டகன்றது திங்களே. (உ)

அன்ன காலையி லாய்வளைத் தோழியர்
னென்னல் வாட்டு நிலவுக் கதிர்மதி
யின்னு மெய்தி லிறந்து படுமென
வுன்னி யன்னையொ டுற்றவை கூறினார். (ங)

அத்தி றந்தெரிந் தாய்மலர்க் கோதைவெண்
முத்த மூரன் முதுக்குறைந் தாளென
வுய்த்து ரைத்தன ளோடைப் புகர்முக
மத்த மால்கரி மன்னவர் மன்னற்கே. (ச)

தடங்கொள் வெம்முலை சாற்றிய மாற்றமு
நுடங்கு சிற்றிடை யாக்கமு நோக்கிய
மடங்க லேறனை யான்மண நாட்டிய
முடங்கல் போக்கினன் மொய்கழல் வேந்தர்க்கே. (ரு)

வேலை சூழ்புவி மன்னர்க்கு வேந்தர்கோ
னோலை போக்கிய தோர்ந்துயர் கற்பக
மாலை தாழ்முடி வாசவற் கோதுவான்
ஞால மேத்திசை நாரதன் போயினான். (சா)

வேறு.

[இதுமுதலைந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர்.
இவ்வைந்து பாட்டுகளாலும் இந்திரலோகத்தின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வானவரொண் சுடரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வனைகழற்கால் வணங்கி யேத்தத், தேனிமிருங் கற்பகநாண் முகையுடைந்து பசியநறுந் தேற லூற்ற, மேனகைசா மரையிரட்டவுருப்பசிவெள் ளடையுதவ விளரித் தீஞ்சொற், பானலங்கட்டிலோத்தமைமென் சதிமுறையிற் பதம்பெயர்க்கும் பாணி தூங்க. (எ)

தண்டரள மணிமுறுவ லயிராணி வரிபரந்த தடங்கட்காமர், வண்டுபகட் டெழின்மார்பின் மந்தார நறுந்தெரியன் மலரின் வீழப், புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததெனவிழிமலர்கள் பொலிந்து தோன்றத், தெண்டிரைவா யமிழ்தமெனத் தெள்விளித்தே னரமகளிர் செவியி னூற்ற. (அ)

மருவுயிர்க்கு நறுந்துணர்மென் மலர்பொதுளும் பொலந்தருவு மணியு மானு, மிருநிதியும் விழிக்கடையி னருணோக்கி முறைமுறைநின் றேவல் கேட்பக், கருதினர்கண் கவர்வனப்பிற் கந்தருவ மடமகளிர் கனிந்த பாடற், சுருதிமுறை பிறழாமன் மாடகயாழ் நரம்புளருந் துழனி யார்ப்ப.

மருங்கினொரு புடைவிசித்த குற்றுடைவாள் வட்டுடையின் வயங்க வோர்பால், பொருங்குலிசப் படைகமஞ்சூன் முகிலினிடை விளங்குமின்னிற் பொலிவுகாட்டச், சுரும்பிமிரஞ் சில்லோதிப் புலோமிசைசெம் பஞ்சடிமென் சுவடுதோய்ந்து, விரிந்ததடம் புயம்பவளக் கொடிபடர்ந்த குலவரையின் விளங்கித் தோன்ற. (கo)

விஞ்சையர்கின் னரரவுண ருரகர்புவி முழுதாளும் வேந்தர் யாரு, மஞ்சலிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழ முனிவர்குழா மாசி கூற, வெஞ்சலில்பல் வளஞ்சிறப்ப வரியணையில் வீற்றிருக்கு மிமையோர் வேந்தைக், கஞ்சமல ரயனளித்த மறைபயினு ரதனிருகண் களிப்பக் கண்டான். (கக)

பொன்னகரந் தனிபுரக்கும் புரந்தரனு ரதமுனிவன் புகுதலோடு, முன்னரியற் றியதவத்தி னெய்துபய னிப்பிறப்பின் முடிந்த தாமென், றன்னமுனி வரனுவப்ப வருக்

கியபாத் தியமுதலா வனைத்து நல்கி, யின்னமுத முதுவன போ லினிதுரைக்கு முகமனொடு மிருக்கை யீந்தான். (கஉ)

உருகியுளங் களிசிறப்ப வாயிரங்கண் மலராலு மொரு ங்கு நோக்கி, யருமறையோ யிவணீங்கி நெடுங்கால மெவ் வுலகி லடைந்தா யென்னப், பொருவரிய தவமுனிவன் வான வர்கோன் முகநோக்கிப் புணரி சூழ்ந்த, விருநிலத்திற் கடவு ணதிப் புனலாடி யித்துணைநா ளிறந்த தென்றான். (கங)

என்றுமுனி வரனுரைப்பக் கடல்புடைசூழ் நிலவலயத் திகல்வேன் மன்னர், துன்றுசமர் துறந்தனர்கொல் சுடர்க் கதிர்போழ்ந் தரமகளிர் துணைமென் கொங்கை, மன்றல் விழைந் திங்கெமக்கோர் நல்விருந்தாய் வரலொழிந்த வாறே தென்றான், குன்றினிருஞ் சிறையரிந்த சுடர்வயிரப் படை சுமந்த குவவுத் தோளான். (கச)

கன்னல்கமு கெழில்காட்டுந் தண்பணைசூழ் விதர்ப்ப நகர் காவல் பூண்ட, மன்னனருந் தவப்பேற்றா லுலகில்வனப் பனைத்துமொரு வடிவ மாகி, யன்னநடை வாய்ந்துமதர் விழி யெனவாண் முகத்தினிரண் டயில்வே றாங்கிப், பொன்னவிர் பூண் முலையென்னப் பொருப்பேந்தி யிருநிலத்திற் பொலிந்த தன்றே. (கரு)

ஆங்கவண்மேல் விழைவினராய் நின்னுலகிற் போகமு மின் னமிர்து மன்னாண், மாங்குயிலின் றீங்குதலை மொழிக் கிணையாச் சிறிதேனு மதிக்க கில்லார், பூங்கமல முகையனைய பொறிசுணங்கா ரிளமுலையின் பூசல் வேட்டு, வீங்குதடம் புயமெலிய விளைத்திடும்வா ளமர்துறந்தார் வேந்த ரெல்லாம்.

அத்தகைய மடவரலோ ராண்டகையை யுளத்தமைத் தா ளவளை யீன்ற, முத்தநெடுங் குடைவேந்த னிலவலய மினிதளிக்கு முதல்வர்க் கெல்லா, முய்த்துணரச் சுயம்வர மென் றோலைபோக் கினனதனை யுரைப்பா னெண்ணி, யித்தலையெய் தினனென்றா னின்னிசைநூன் முழுதுணர்ந்த யாழ்வல் லோனே. (களஎ)

விண்ணகத்தும் பெறற்கரிய விழுப்பொருணீ பெற வேண்டில் விரிநீர் சூழ்ந்த, மண்ணகத்து வருதியென மக பதிவாண் முகநோக்கி மகிழ்ந்து கூறிப், பண்ணமைந்த தீங்

ஞதலைத் தமயந்தி சுயம்வரத்திற் பாரில் வேந்தர், நண்ணிய மர் விளைப்பரது காண்குவலென் ருசிபல நவின்று போனான்.

அருந்தவனே கலுமிறைவ னடன்மாரன் பகழிபொர வாற்ரு, ஞகிக், கருந்தடங்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வார்காதுங் கழைமென் ரேளு, முருந்தினிள முறுவலும்வாண் முகமதியு முருவெளியாய் முன்னர்த் தோன்ற, வருந்தியயி ராணிமுத லரம்பையர்பா லுறுநலனு மறந்தா னன்றே. (கக)

மண்ணுலகின் மடவாலை விழைந்தனனம் மிறைவ னென வருந்தி மாழாந், தெண்ணினம தெழினலனு மிளமை யுநன் ருயவென விகழ்ந்து கூறி, வெண்ணிலவு பொழிதரள முறுவலயி ராணிமுதல் விண்ணில் வாழு, மொண்ணுதன்மங் கையர்மடநாண் மீதூர வோவியம்போன் றுணர்வு தீர்ந்தார்.()

மதர்நெடுங்க ணரமகளி ரிவ்வாறு துயருழப்ப மன த்தி னேராத், ததைமலர்க்கற் பகநறுந்தார் மணிமார்பன் றுயர் கூர்ந்து தருமன் வெய்ய, கதழெரிப்புத் தேளவருண னுடனேகக் கொடிஞ்சியந்தேர் கடிதிற் றூண்டி, யதிரு நெடுந் திரையாழி சூழ்புவியி னெல்லையில்வந் தடைந்தான் மன்னே. (உக)

இந்திரப்படல முற்றிற்று.

நளன் தூதுப்படலம்.

இப்படலத்தால் இந்திரன் முதலிய நால்வர்பொருட்டுத்
தமயந்தியினிடத்து நளன் தூதுசென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

அண்டருல கத்திறைவ னவ்வுழி யிறுப்ப
மண்டுபுனல் வாளைவளர் பூகமடல் கீறுந்
தண்டலை யுடுத்தநிட தந்தனி புரக்கு
மொண்டிற லுடைக்குரிசில் செய்திற முறைப்பாம். (க)

அன்னமுரை செய்தவெழி லாயிழையை நெஞ்சத்
துன்னியயர் வோடுமுயி ருண்டிலைகொ லென்னக்
கன்னன்மத னங்கணை கருத்திடை குளிப்ப
மன்னவர்கண் மன்னன்மதி மாழ்கியயர் காலை. (உ)

பூகமடல் கீறியிள வாளைபுனல் காலு
மேகமிசை தாவிடும் விதர்ப்பநகர் மன்ன
னேகையொ டளித்தவுயி ரோவிய நிகர்க்குந்
தோகைமண வோலைகொடு தூதுவ ரடைந்தார். (ங)

முடங்கலின் வரைந்தவுரை முற்றுமுண ராமுன்
றடம்புயம் வளர்ந்தன வரைக்குவமை சாலக்
குடங்கையி னகன்றவிழி கோநகரி செல்வான்
மடங்கலனை யானுள மகிழ்ச்சியொ டெழுந்தான். (ச)

கொய்யுளை வயப்புரவி கோடியுழை போத
மையன்மத வாரண மருங்குற நெருங்க
வெய்யதிறல் வாளுழவர் வேலைபுடை சூழ
மொய்திரை யளக்கரி னியம்பல முழங்க. (ரு)

விரிகதி ரெறிக்குமதி வெண்குடை நிழற்றத்
தரளநகை மாதர்பலர் சாமரை யிரட்ட
வெரிமணி யிமைக்குமுடி மன்னவ ரிறைஞ்சத்
திருவளரு மார்பனுயிர் தேரின்மிசை போனான். (சு)

தேர்கடவு கம்பலே செவிப்புகுத லோடும்
வார்கடன் முழக்கொலி கொலோமழை முழக்கோ
சார்வதென வையமுறும் வானவர்க டம்மு
னோர்கெழுமு மாடகிட தத்திறை யெதிர்ந்தான். (எ)

வேறு.

பொற்றடந் தேர்மிசைப் பொலிந்து தோன்றிய
மற்றடந் தோளினன் வனப்பு நோக்கினு
ருற்றதோர் வியப்பினுக் குள்ள மீந்துதாம்
வெற்றுடம் பாயினர் விண்ணு ளோரெலாம். (அ)

மாயிரு ஞாலத்து வந்து மன்னர்கோ
னேயபே ரழகுகண் டிமைப்பி னுட்டமோ
ராயிரம் பெற்றபே றடைந்து ளேனெனச்
சேயுயர் விசும்பினுக் கிறைவன் செப்பினன். (கூ)

மண்டமர் கடந்தவேன் மன்னர் மன்னனைக்
கண்டுமற் றொருவர்தோள் காமுற் றீர்ந்தொடை
தொண்டைவாய் மடமயில் சூட்டு மோவெனுத்
தெண்டிரைக் கனைகடற் செல்வன் கூறினன். (க0)

பாந்தண்மேற் கிடந்தபார் பரிக்குத் திண்டிறல்
வேந்தனுக் கேதொடை வேய்ந்தி லாளெனி
லேந்திழை யெழினல மென்கொ லாமெனக்
காந்துவெங் கதமெரிக் கடவுள் சாற்றினன். (கக)

கழைசுளி புகர்முகக் களிநல் யானையா
னிழைசுட ரெறிப்பவந் திறுத்த தேந்திழை
விழவினுக் காயின்யா மீண்டு போதலே
யழகிதென் றந்தக னறைந்திட் டானரோ. (கஉ)

போர்த்தொழில் வயிரவாட் பொருவி லண்ணல்செந்
தார்ப்பசுங் கிளியனு டார்பெ றுதுபோய்க்
கார்க்குழ லரம்பையர் கமல வாண்முகம்
பார்ப்பதெவ் வாறெனப் பரிவிற் கூறினன். (கங)

அரத்தமுண் டொளிரும்வா ளவுணர்ச் செற்றுநந்
திருத்தகு செல்வமுஞ் சிறப்பு நல்கிய
விரைத்துணை மலங்கலான் வீர சேனன்போன்
றிருத்தலா லிவனள னென்ன வேண்டுமால். (கச)

சேற்றிதழ்த் தாமரை மலரந் தெண்கட
ரேற்றுசெங் கதிரெனத் தோன்று நின்னையா
மேற்றநல் லோரையி லெழுந்த தாலன்றே
வாற்றெதிர்ப் பட்டன மலங்கல் வேலினாய். (கரு)

இவனமற் கடவுண்மற் றிவன்வெங் கூற்றுவ
னுவனெறி கடற்கிறை யொழிந்து நின்றயான்
கவனவாம் பரியுள முணருங் காவல
வவிரொளி மணிமுடி யமரர் வேந்தனே. (கசு)

உன்னுழை வேண்டுவ தொன்றுண் டாங்கது
பின்னர்யாங் கூறுது மென்று பெட்புறும்
பொன்னகர்க் கிறையவ னிருந்த போதினின்
மன்னவ னவரடி வணங்கி னானரோ. (கஎ)

[இனி ஆறுபாட்டால் நளனுடைய சிந்திப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உண்ணெகிழ்ந் திறைஞ்சிய வுலங்கொ டோளினன்
விண்ணுல காள்பவர்க் கரிய மேம்பொருள்
மண்ணுல காள்பவர் மாட்டு வைகுமோ
வெண்ணின்மற் றிவருளம் யாவதாங் கொலோ. (கஅ)

குறிப்பறிந் தீதலே கொடைமற் றின்றென
மறுத்தலே கேட்டபின் வழங்க லாதலிற்
பெறற்கரு மாவியும் பெட்பி னீகுவன்
றிறப்பட விவருளந் தெரிந்த தில்லையால். (ககூ)

ஒளிமுக மிழப்பவந் துற்ற நாணமீக்
கிளர்தர வில்லெனக் கிளக்கு மூர்ச்சனை
தெளிதர முகத்தினிற் றெளித்தற் கன்றுகொல்
நளிபுனல் பொருளொடு நல்கு கின்றதே. (உ0)

ஐந்தரு நீழலி னரசு வைகிய
விந்திரன் முதலினோ ரிகென் றென்னுழை
வந்துயர் பெரும்புகழ் வழங்கி னாரிவர்
சிந்தனை மகிழ்வுற வென்கொல் செய்வதே. (உக)

உரவுநீர்க் கருங்கட லுடுத்த மாநிலத்
தருளுட னிம்மையி னளித்த வான்பொருண்
மருவிய மறுமையில் வழங்கு பான்மையா
லிரவலர் தமரினு மினிய ராவரே. (௨௨)

உடைப்பெரும் பொருளினை யுலகி லூதியங்
கிடைப்பதற் களித்தலிற் கிளர்நி ரப்பினு
லடுத்துவந் தேற்குனர்க் கார்வ மீதுறக்
கொடுக்கிலொன் றேபல கோடி யாகுமால். (௨௩)

[நளன் சொல்லுதல்.]

என்றுமற் றினையன வெண்ணி வண்ணவான்
குன்றெனப் பணைத்துயர் குவவுத் தோளினுன்
வன்றிறல் வாசவன் வதன நோக்கிமற்
றென்றுநீ கேட்டியென் றுரைத்தன் மேயினுன்.(௨௪)

என்னருந் தவத்தினன் றெனது தொல்குல
முன்னையோ ரருந்தவ முயன்ற பான்மையாற்
பொன்னகர் துறந்துநீர் போதப் பெற்றனன்
சொன்னவை மறுக்கிலன் சொல்க வென்றனன். (௨௫)

[நளனுக்கு இந்திரன் சொல்லுதல்.]

ஆங்கது கேட்டவா னரசன் பொற்பினுல்
வீங்குதோண் மாரனை வென்ற நீயலால்
யாங்குள ரவன்றுடுத் தெய்யு மின்னருப்
பூங்கணை யால்வருந் துயரம் போக்குவார். (௨௬)

வெயில்விரி மணமுடி வீம னல்கிய
மயிலியன் மதர்விழி வளைக்கை மங்கைபாற்
செயிரறு தூதுநீ செல்ல வேண்டுமென்
றுயிரிரப் போரினு முளையக் கூறினுன். (௨௭)

[நளன் வருத்தமடைதல்.]

திருத்தகு செவியிடைச் சிவையி னூடுற
வுருக்கிய செம்பினை யூற்றினு லென
மருத்துவன் றீமொழி கேட்டு மன்னர்கோன்
கருத்தழிந் தாருயிர் கலங்கி னுனரோ. (௨௮)

குருமணி மேகலைக் குவளைக் கண்கொலோ
பொருமதன் பகழியோ பொய்ம்மை தீதெனுந்
தருமமோ வுயிர்நிலை தளர்ந்து வாடுமென்
மருமமீ துன்றிய வாளிற் போழ்வதே. (உகூ)

என்னும்வி ளாதயர்ந் திருக்கு மேமுறுந்
தன்னையு மறக்குமெய்த் தரும நன்றெனப்
புன்னகை கோட்டுமெய் புழுங்கும் வெய்துயிர்த்
தன்னமுன் னுரைத்தவை யனைத்து மெண்ணுமால். ()

முற்றிழை வனமுலை முயங்கு நன்னலம்
பெற்றில னெனினும்வேள் பெய்யும் வாளியான்
மற்றுயி ரிறப்பினும் வான வேந்தொடு
சொற்றது மறுக்கில னென்று சொல்லுவான். (ஙக)

[தூதுபோகச் சொல்லிய இந்திரனைக்குறித்து நளன் சொல்லல்.]

எப்பொரு ளாயினும் யாவ ருள்ளமுங்
கைப்படு நெல்லியங் கனியிற் காணுநீர்
துப்பிதழ் மடந்தைபாற் றூது போகெனச்
செப்பிய தெவன்கொலெஞ் சிந்தை யோர்ந்துமே. (ஙஉ)

[நீயே செல்கென்ற இந்திரனுக்கு நளன் சொல்லல்.]

வழங்கிய நும்முரை மறுது சென்றியான்
மொழிந்தன னாயினு முன்னரே யெனை
விழைந்தவத் தளிரியல் வெள்குறு துளங்
குழைந்துநும் பான்மணம் பொருந்தல் கூடுமோ. (ஙங)

[என்னல் முற்றுமோவென்ற நளனுக்கு இந்திரன் சொல்லியது.]

என்னவேந் துரைத்தலு மிசைத்த சொன்மறு
நின்னைமெய்ப் பரதனை நிகரில் பார்த்தனை
முன்னினு நினைத்தவை யனைத்து முற்றுமா
லன்னநீ யேகிலே தரிய தாகுமே. (ஙச)

[நளன் தூதுசெல்லச் சம்மதித்தது.]

இனையன வாசவ னியம்பு மெல்லையின்
வனைமலர்க் கோதைதன் வயத்த னாகியுந்
தனியற னிழுக்குறாத் தகைய னாதலி
னனையதற் கிசைந்தன னலங்கல் வேலினான். (ஙரு)

[நீ செல்லத் தடையுளதோவென்ற இந்திரனுக்கு
நளன் சொல்லியது.]

பொருந்திய மன்னர்கோன் பொம்மல் வெம்முலைத்
திருந்திழை கடிநகர்ச் சேம மாகிய
வருந்திறல் வாயிலோ ரறிவு றுதுபோய்
வருந்திறன் யாதென மறித்துங் கூறினான். (௩௬)

[மறைந்து செல்வதற்கு உபாய முளதோவென்ற
நளனுக்கு இந்திரனருளியது.]

விட்புலந் தனிபுரந் தருளும் வேந்தர்கோ
னட்பொடு மினியன நவின்றி யாவர்க்குங்
கட்புல னுலருக் காண்கி லாததோர்
நுட்பநூல் விஞ்சையை நுவன்றிட் டானரோ. (௩௭)

பெறலரும் விஞ்சையும் பெற்று வானவர்க்
கிறையவ னிணையடி யிறைஞ்சி வண்டிமிர்
நறைமலர்க் கூந்தலா ணகரி நண்ணுவா
னறைகழ லிலங்குதா ளரச னேகினான். (௩௮)

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் குண்டினபுரத்துச் செல்லுதல்
சொல்லப்படுகின்றன.]

பண்ணமை கூந்தன்மான் றேரிற் பார்புக
ழண்ணலு மிமையவ ரார்வம் பின்செல
மண்ணிடை வானவர் மகளிர் தம்மொடும்
விண்ணிழிந் திருந்தன நகர மேயினான். (௩௯)

வாம்பரித் தேரினின் றிழிந்து வண்டுளர்
தேம்பொதி நறுமலர்த் தெரியன் மார்பினான்
காம்புறழ் தோளினாள் செவ்வி காண்குறு
மேம்பலிற் கோநக ரெய்தி னானரோ. (௪0)

[இதுமுதல் ௨௫-பாட்டுகளால் இவன் செல்லுகையி
னிகழ்ந்தவை சொல்லப்படுகின்றன.]

உருகுதங் கொழுணர்பா லூடி நீத்தநல்
விரைகமழ் தெரியலு மின்செ யாரமுங்
குருமணிக் கலன்களுங் குலவு வீதிவா
யெரிமணிப் பூணினா னிடறி யேகினான். (௪௧)

மனங்கவர் வனப்பமை வடிவி னன்றியுங்
கனம்பயில் வாயிலோர் காண்கு ருவகை
சினங்கொள்கூ ரிலையவேற் செம்மல் போதலா
லனங்கனென் றுரைப்பதற் கைய மில்லையே. (சஉ)

கண்ணகன் மணிக்கடைக் காவ லாளர்தா
நண்ணின ரெவரென வெவரை நாடினுந்
தண்ணறுந் தெரியலான் றன்னை யாமென
வெண்ணிவெம் மடங்கலி னெருத்தங் கோட்டுமால். ()

மலர்பயில் வாவிதோய் மாதர் றுண்டுகி
லலைபுன னனைதலு மல்குற் றோன்றலாற்
கலைவலான் கண்முகிழ்த் தேகக் காண்குறுன்
முலைமுக டழுந்துற வொருத்தி முட்டினாள். (சச)

காமுறு மொருத்திதன் வதனங் கண்டகண்
கோமகன் முகிழ்த்தலாற் கோதை மார்முக
மாமதி யென்பது மன்னன் செய்யகண்
டாமரை யென்பதுந் தக்க வாயவே. (சரு)

செய்யகண் முகிழ்த்திடல் விழித்த றீதெனு
வையனுங் கடைக்கணு னோக்க வன்பிதென்
றெய்யும்வேள் கணைமல ரிதய மோர்ந்துமால்
பொய்யென வருச்சனை புரிதல் போன்றதே. (சசு)

தெரிவையென் றுருவெளி யோடு செப்பிய
வரசன துரையச ரீரி யாமென
வெருவிய மாதர்சொற் கேட்டு வெள்குறு
வுருவெளி யிதுவென வுள்ளந் தேறினான். (சஎ)

விழைவெனும் பாகெறிந் தமரர் விஞ்சையார்
தழைமுக படாத்தமை தறுகண் வாரணங்
கழைமத னியற்றிய கருங்கண் மங்கைய
ரழகெனும் படுகுழி யாழ்ந்த தில்லையால். (சஅ)

அங்கலுழ் மேனிய வணங்கை நாடொறு
மெங்கணுங் காண்குறு மயக்க மேனைய
பங்கய வாண்முகப் பாவை மாரையம்
மங்கையென் றெண்ணுறு மயக்கந் தீர்த்ததே. (சகூ)

கணங்குழை முகத்தியர் கதிர்த்து விம்மிய
சுணங்கவி ரிளமுலைச் சுவடு தாக்கியு
மணிந்தகுங் குமமெழி லகல மூழ்கியு
மணந்தனர் போன்றனன் மன்ன ரேறனான். (ருo)

விளங்கிழை யொருத்திபே ரணியில் வேந்தெழி
றுளங்கலு மதிசயந் தோன்ற நோக்கினாள்
வளங்கெழு புகழினான் மறையக் காண்கிலா
ளுளம்புகுந் தொளித்ததவ் வுருவென் றெண்ணினாள். ()

வாட்டிறன் மன்னவன் வனிதை பேரெழி
றீட்டியொன் கதிருமிழ் செய்ய வார்வடஞ்
சூட்டின னகலவிவ் வுருவு தோன்றயார்
கோட்டின ரெனச்சிலர் குறிப்பி னாடுவார். (ருஉ)

பூந்துகள் செறிந்தகோ மறுகிற் போகிய
வேந்தரு ளழுந்துமவ் விடங்க னுக்குரு
மாந்தளிர் மேனியர் வையங் காவல்செய்
வேந்தர்தா ளிலக்கண மேய தென்னென்பார். (ருங)

கள்ளவிழ் கோதைய ரெறிந்த கந்துகம்
வள்ளன்மார் புற்றெதிர் மறிந்து வீழ்தலுந்
தள்ளரு மதிசய மெய்தித் தத்தமில்
வெள்ளிடைப் பட்டிவண் மீண்ட தென்னென்பார். ()

எதிர்முக மாயிருந் திருவர் பைந்துணர்ப்
புதுமலர் கொடுத்தலு நடுவட் புக்கவன்
கதுமென வேகலு மறைப்பக் கன்னியர்
மதிமயக் குறமுக மறைத்த தென்னென்பார். (ருரு)

அண்ணறன் மார்பகத் தணிந்த பேரணி
மண்ணிய மணிவயின் வடிவு தோன்றலும்
கண்ணுற நோக்குவாள் கன்னிமா ரொடும்
விண்ணிடை யெனதுரு விளங்க லென்னென்பாள். ()

வெற்பின தெழில்கெட விளங்கு தோளினான்
பொற்பொளிர் பித்திகைப் புறத்திற் றோன்றலு
மற்புத மிதுவென நோக்கி யன்பினாற்
கற்புடை மகளிரு நிலை கலங்கினார். (ருள)

இழைவளர் முலையினு ரொருவ னேர்பெறு
நிழலிவ ணுேக்கின னெனவு நீளிடை
மொழிவன கேட்டன னெனவு மொய்ம்புறத்
தழுவின னென்னவுந் தம்மிற் கூறுவார். (ருஅ)

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் வழியில்கண்ட தமயந்தியோடு நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இன்னிசை யளிபயில் பொழிலி னேந்தன்முன்
பொன்னவிர் முலைத்தம யந்தி போதலு
மன்னமுன் கூறிய வற்றை நாண்முதன்
முன்னுறு முருவென முன்னி னுனரோ. (ருகூ)

மடவர லுருவெளி மன்னன் ருேன்மிசை
யிடையரு விழைவுட னென்றுஞ் சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப் பூந்தொடை சூட்ட மேவிய
சுடரிலை வேலினுன் ருேளில் வீழ்ந்ததே. (சுO)

உருவெளி யாகயான் கண்ட வொண்ணுதன்
மருமலர் மாலிகை வனைந்த தென்னென
வரசனு மெண்ணினு னவளுஞ் சூட்டிய
தெரியல்காண் கிலனெனத் தெருமந் தாளரோ. (சுக)

முருகவிழ் குழலினு டனையு முன்னுறு
முருவெளி யெனவிறை யுவந்து புல்லினு
னறிவையு மன்னவா றெண்ணி யாங்கெதிர்
புரவலன் மார்புறப் புல்லி னுளரோ. (சுஉ)

சொல்லரு மின்பமீ தூரத் தோன்றலும்
புல்லுவிட் டவ்வுருப் பொலிவு நோக்கினுன்
மெல்லிய லவ்வுரு விழியிற் காண்குரு
தல்லலுற் றணிவளை யங்கை நீங்கினுள். (சுங)

[இனி ஒவ்வொருபாட்டா லவ்விருவர் செய்கையும் வெவ்வேறு சொல்லல்.]

பொன்னடிப் பூஞ்சிலம் பொலிப்ப மேகலை
யின்னரிக் கிண்கிணி யிகலி யார்ப்பெழ
மின்னடை கற்பது போன்று மெல்லெனத்
தன்னமர் கோயிலுட் டைய லெய்தினுள். (சுச)

கருந்தடங் கண்ணியைக் கையிற் புல்லியும்
பொருந்திய வுருவெளி யென்று போக்கிநல்
லருந்தனம் பெற்றிழந் தாரி லேயனும்
வருந்திவெந் துயரொடு மதி மயங்கினான். (சாரு)

[நளன் கன்னிமாடத் தடைதல்.]

பாணிகர் வண்டினம் பாடுஞ் சோலையுஞ்
சேணுற நிவந்தசெய் குன்றுந் தேடியுங்
காணல னாகிய களிநல் யானையான்
மாணிழை யுறைதரு மாட மெய்தினான். (சாசா)

[தமயந்திக் காட்சி.]

மின்னிடை யரம்பையர் குழாத்துண் மேவிய
வன்ன மென்னடை யயிராணி யாமென
நன்னுதன் மடந்தையர் நாப்ப ணின்னகைக்
கன்னிவிற் றிருத்தல்கண் களிப்ப நோக்கினான். (சாஎ)

[தன்னுளத்தையுறல்.]

மண்டமர் கடந்தவே னளன்வந் தானெனத்
தொண்டைவாய் மடந்தையர் நாளுஞ் சொல்வன
பண்டரு மொழிக்கிளி பயின்று கூறலுங்
கண்டதோ விஃதெனக் காளை யெண்ணினான். (சாஅ)

[இனி இரண்டுபாட்டால் நளன் மகிழ்ச்சியையடைதல்
சொல்லப்படுகின்றன.]

ஒருத்தியா னளனென விருப்ப வுள்ளுறும்
விருப்பினா லொருத்தியான் வீமன் மாதென
மருக்கமழ் பூந்தொடை சூட்ட மன்னவன்
பொருப்புறழ் தடம்புயம் புளகம் பூத்தவே. (சாசு)

மலர்ந்தசெந் தாமைமென் மடலின் மேற்றனக்
கிலங்கிழை யுகிரினா லெழுது பாசுர
நலம்பெறக் காண்டலு நண்ண லார்புக
ழுலம்பொரு தோளினா னுவகை யெய்தினான். , (எ0)

[நளனிழல் வடிவால் மாதர்மனம் பேதியாமை.]

செழுமணிப் பித்திகைத் தலத்திற் றீதறு
மழவிடை யனையவன் வடிவந் தோன்றலுங்
கழையமை தோளினர் காளை பேரெழி
லெழுதிய வுருவிலொன் றென்ன வெண்ணினர். (௭௧)

[அழகினாற் றமயந்திதன்னைத் தெரித்தல்.]

நாமவேல் வலனுயர் நளனுக் காங்கமர்
வாமமே கலையினர் நடுவண் வைகுவா
டாமமார் குழற்றம யந்தி யென்றவள்
காமரு பேரெழில் காட்டு கின்றதே. (௭௨)

[இது கவிக்கூற்று.]

ஏதமில் குணத்தினா னினைய னாகநண்
டாதலிற் பூங்குழற் றையல் பாற்றம
தாதரம் பெருகிய வமர ரேவிய
தூதியர் செய்திறஞ் சொல்லு வாமரோ. (௭௩)

[இனிப் பதினொரு பாட்டால் இந்திரன் முதலிய நால்வரா லேவப்பட்ட தூதிகள் தமயந்தியோடு பேசி மீளுதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கானம ரலங்கன் மாலைக் கடவுளர் விடுப்ப வந்த
பானலங் கடந்த தீஞ்சொற் பணைமுலைப் பாவை நல்லா
ரூனொடு பழகி நெய்த்தோ ருமிழ்ந்துவெம் புலவு நாறு
மானவேல் வீம னீன்ற வனிதையை யினிது கண்டார். (௭௪)

பொருவரு வனப்பின் மிக்க புலோமசை முதல்வ ராய
வரிவிழிக் குமுதச் செவ்வாய் வானவர் மகளிர் தாமித் [று
தெரியிழை செவ்வி நோக்கிற் சேணிடைப் பொலிந்து தோன்
மிரவிமுன் மதிய மாவ ரெனவுளத் தெண்ணி னரால். (௭௫)

எய்திய மகளிர் தம்மி லிமையவர் தலைவன் றாதி [ய்
யையரி நெடுங்கட் செவ்வா யணங்கிற்கு மணங்கு போல்வா
கொய்துணர்த் தருவி னீழற் கோமகன் பணியாற் போந்த
செய்திநீ கேட்டியென்று சிறடி வணங்கிச் சொல்வாள். (௭௬)

இருவிசும் பொருகோ லோச்சி யேதிலர்க் கடந்து தேவர்
பரவிநின் றிறைஞ்ச நாளும் பனிமலர்த் தருவி னீழ
லரியணைப் புறத்து வைகு மண்ணலுக் கமிர்த மன்று
முருவிலா னொருவன் செய்யு முறுபகை காத்தல் வேண்டும்.

எம்பிறை யிளவற் காக விருங்கடல் கடைந்து வாசச்
செம்மலர்த் திருவை யீந்த தேவர்வா சவற்கு மின்னுங்
கைம்மலர் வருந்த விக்குக் கடல்கடைந் துழலா வண்ணம்
பொம்மல்வெம்முலையாபன்னோற்கின்னருள்புரிதல்வேண்டும்

மாயிரு ஞாலந் தன்னின் மகம்பல வியற்றிப் பெற்ற
சீயுயர் பசும்பொ னாட்டின் மேதகு செல்வ மெல்லா
மேயின னின்பா லன்றோ விமையவர்க் கிறைவன் பானின்
சேயரிக் கடைக்க ணோக்கஞ் சிறிதருள் புரியின் மாதோ. ()

மண்ணினிற் சிறந்து வாழு மன்பதைத் தொகுதி தன்னி
லெண்ணிடிற் சிறந்தா ரன்றோ வியக்கரவ் வியக்கர் தம்மில்
விண்ணவர் சிறந்தா ரன்றோ விண்ணவர் தமையு மாளு
மண்ணனின் னேவல் கேட்பி னதனினுஞ் சிறந்த துண்டோ.

தாதொடு நறவு தூற்றுந் தருநிழ லினிது வைகு
மேதகு நிதியு மானும் வேட்டன வுவந்து நல்க
வேதமி லரம்பை மாதர் முறைமுறை யேவல் கேட்ப
நீதொழு மமரர் யாரு நிற்றொழப் பணித்தி யென்றாள். ()

[இனி இரண்டுபாட்டால் தமயந்தி இந்திரன் தூதிக்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இனையன வுரைத்த லோடும் யாவர்த முளமுந் தேரும்
பனியிரு விசும்பிற் றேவர் பரவவீற் றிருக்கும் வேந்தென்
மனநிலை யுணரான் போலு மழைமதர் நெடுங்க ணல்லா
யுனைவிரைந் திங்ஙன் றூது விடுத்ததென் னுரைத்தி யென்று.

என்னுளத் தென்று நீங்கா திருப்பவ னளனே யாகும், பொன்னகர்க் கிறைவன் றன்பாற் பொருந்துதி யென்னுந் தூதுக், கன்னவ னியையுங் கொல்லோ வெனமறைந் தயலே நிற்கு, மன்னவன் மகிழ்ச்சி கூர மடவர லினிது சொன்னாள். (௮௩)

கோற்றொடி நளன்மே லுற்ற காதலைக் குறித்து நோக்கி
மாற்றுத லரிதென் றெண்ணி வாசவன் றாதி யேக
வாற்றல்வா சவற்கு நேரா வணங்கெவர்க் கிசையு மென்னுந்
தோற்றமோ டுரையார் மற்றைத் தேவர்தூ தியரும் போனார்.

தூதிய ரேகக் கண்ட தோன்றல்செங் கமலக் கண்கண்
மேதகு செல்வ மிக்க விதர்ப்பர்கோன் றவத்திற் றோன்று
மாதர்மென் னோக்கி னுடன் வடிவினி லழுந்திப் பின்னு
மாதரம் பெருகி யின்ப வாரியி னாழ்ந்த வன்றே. (அரு)

பாசிழை பரந்த வல்குற் பனிமொழிக் குமுதச் செவ்வாய்
மாசறு மதிய மன்ன வாண்முகத் தணங்கை நோக்கி
யாசையங் கடலு ளாழ்ந்த கரைபெறு வரச னோக்க
மேசுவ தொன்று மில்லா முலைவரை யிவர்ந்த வன்றே. (அசு)

போர்க்களி றனைய வீமன் புரிந்தமெய்த் தவத்திற் றோன்றுங், கார்க்கருங் கூந்த லாண்மைக் கண்வலை யதனுட் பட்டோ, வீர்க்கிடை புகாத பொம்ம லிளமுலை நெருக்கிற் புக்கோ, பார்த்தசெங் கமலக் கண்கள் பறிப்பரி யனவாய் நின்ற. (அஎ)

விண்ணவர் மகளிர் யாரும் வெள்குற வனப்பு வாய்ந்து
பெண்ணலங் கனிய நின்ற பேதைபே ரழகு முற்றுங் [கும்
கண்ணொடு பிணித்தா லென்ன வியப்புறக் களித்து நோக்
புண்ணுறு புலவு வேலா னுளத்தொடு புகல லுற்றான். (அஅ)

[இதுமுதல் பத்துப்பாட்டால் நளனது சிந்திப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வடிவமை நூலிற் சொல்லும் வனப்பெலா மமைத்து வேதன்
கடிமலர்ச் செங்கை வண்ணங் காட்டிய வுருவு கொல்லோ
வடுகணை வேனி லானின் னமுதுகோ றோய்த்துத் தீட்டும்
படிவமோ வுயிரை வாட்டும் பாவைதன் வடிவந் தானே. ()

குழையெதிர் நடந்து பைம்பொற் குமிழ்மிசை மறிந்து நீண்ட
வுழைபொரு நெடுங்க ணாட னுறுப்பினுக் குவமை யாகச்
செழுமலர் முதல வாய பொருள்களைத் தெரிந்து கூறி
னழகினுக் குவமை தீர்ந்த வவற்றினுக் கிகழ்ச்சி யாமே. (கூo)

றுடைந்துவண் டிமிருஞ் செய்ய கொழுமலர்த் திருவி னேடுந்
தடஞ்சினை பொதுளு மென்பூந் தருநிழ லுறையுந் தெய்வ[கை
மடந்தையர் தம்மை யெல்லாம் வைகலும் படைத்துச் செங்
படிந்தபி னிந்த மாதைப் படைத்தனன் கமலத் தோனே. ()

விரிந்தசெங் கமலத் தண்பூம் பொகுட்டில்வீற் றிருக்
கு மேலோன், முருந்திள முறுவற் செவ்வாய் முகிழ்முலைக்
கரிய கூந்தற், றிருந்திழை யழகு வாய்ந்த திருமுகந் திங்க ளா
கப், புரிந்தனன் களங்க மன்றே புருவமா வியற்றி னனே.()

மணிமுடி யதனைக் கொம்மை முலையென வமைத்து மார
னணிமலர்க் கணைக ளைந்தி லான்றமை வுலகு மூன்று
கணைகளால் வென்று மற்றைக் கணைகளுக் கெதிரில் லாமை
யிணைவிழி யென்று பேரிட் டிவண்முகத் திருத்தி னனே. ()

வெதிர்புரை பசிய மென்றோள் வேனெடுங் கண்ணி னுடன்
றிதலைவெம் முலைபோன் முத்தந் தெரிதர வணிந்தி டாமன்
மதமழை கொழிக்கும் வேழ மருப்பிணை வெருவி யன்றே
கதிர்மணி முத்த முள்ளே கரந்துவைத் திருக்கு மாறே. ()

மடலவிழ் கமலப் புத்தேள் வடிவினை யமைத்து வெய்ய
தடமுலை யமைப்ப மாதி னுறுப்பலாற் றரமின் றென்று[லோ
விடையினுக் கமைத்த கூற்றை யெடுத்தெடுத் தமைத்த லா
கொடியெனத் தேய்ந்து தேய்ந்து குறைந்தது மருங்கு றனே.

மௌவலந் தெரியல் வேய்ந்து மணங்கமழ் கரிய கூந்தற்
கொவ்வையங் கனிவாய்ப் பேதை குவிமுலைக் களிநல் யானை
செவ்விதிற் பிணித்த நீலச் செழுமணி வல்லி போலு
மவ்வயி றணிந்த கோல வணிமயி ரொழுக்கந் தானே. (கூசு)

ஐங்கணைக் கிழவன் வைகு மணியர சிருக்கைப் பாங்கர்
தங்குற வமைத்த வாழைத் தண்டுகொ றறுகட் சிற்றத்
துங்கவெம் பரும யானைத் தடக்கைகொ றுணித றேற்றுஞ்
செங்கயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை குறங்கு தாமே.

பைந்தறு நீழல் வைகும் பாவையர் பதும பீடத்
திந்திரைக் கணங்கு செய்யு மேந்திழை யெழிற்குத் தோற்று
வந்தடி பணியுந் தோறும் வாணுதல் கவினந் தீட்டுஞ்
சிந்தூரத் திலகந் தோய்ந்தோ சீறடி சிவந்த வாறே. (கூஅ)

இன்னவா றுளத்தி னெண்ணி யெறூழ்வலி மடங்கலன்னான்
மின்னவிர் குலிச வேந்தன் விஞ்சையின் புணர்ப்பி னீங்கிப்
பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த பொம்மல்வெம் முலையி னுண்மு
கன்னலஞ் சிலைவே ளென்னக் கட்புலன் கதுவ நின்றான் [ன்

விரைகமழ் நறிய தண்டார் விதப்பர்கோ னளித்த பாவை
யரசிளங் குமரன் றன்னை யார்வமோ டினிது கண்டா
ளுருவெளி கண்டு நாளு முவந்துள மயர்வாண் முன்னந்
தெருளுறக் காணி லெய்து முவகையார் தெரிக்கற் பாலார். ()

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மன்னன்மே லனங்க னுடன்
செங்கயற் கருங்கண் வாளி சிறிதுசென் றழுந்தா முன்னம்
பைங்கணை தாங்கி யாவம் பரித்திடம் பார்த்து நின்ற
துங்கவேள் விடுத்த வாளி தூவன்மட் டாழ்ந்த வன்றே. ()

கழிபெருங் காத லாள்கட் கருவிளை மலர்கள் வெய்ய
மழவிடை யனையான் செய்ய மணிப்புய வரையிற் பூத்த [கண்
விழைவொடு மகிழ்ச்சி கூரும் வேனில்வே ளனையான் செங்
முழுநெறிக் கமல மன்னாண் முலைத்தடத் தலர்ந்த மாதோ.

படவர வல்குற் செவ்வாய்ப் பனிமொழிக் கொடியன் னாளை
மடலவிழ் கமலப் போதின் மடந்தையென் பதற்கு வெற்றிக்
கடகளி றென்ன நின்ற காமரு காளை தன்னை
யிடையறு தினிது நோக்கி யிமைப்புறு குறையுந் தீர்ந்தாள்.

உண்ணிறை வுடைய காம முருவெடுத் தென்ன நின்ற
வண்ணலு மணங்கன் னாளு மழகெனு மினிய தேற
லெண்ணருங் காதல் கூர வினிதினின் மாறி மாறிக்
கண்ணினாற் பருகி யின்பக் களிப்பெனுங் கடலு ளாழ்ந்தார்.

இருகடம் புயமு மந்தா ரகலமு மிணைந்த தாலென்
றெரிவரு மாவி யென்றா டெரிவையு மண்ணா றானு
முருகவிழ் குழலும் வெய்ய முகிழ்முலைத் துணையுந் தாங்கு
முருவுடைத் தாங்கொ லென்ற னுயிரென வியந்து நின்றான்.

மாதுபால் விழைவி னேகு மனத்தினை யல்ல செய்த, றாதினுக் கியல்பன் றென்னாத் தோன்றல்பே ரறிவின் மீட்பக், காதலி னவன்பாற் செல்லுங் கருத்தினைக் கமலத் தண்பூம், போதுறை மடந்தை யன்னாட் பொருந்துநாண் டடுத்த தன்றே. (க௱௬)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் நளனைக்கண்ட
தமயந்தியுந் தோழிமார்களுஞ் சிந்தித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நாணமீ தூர நின்ற நகைமதி முகத்தி னாளும்
பூணினுக் கழகு செய்யும் புணர்முலைத் தோழி மாரு
நீணகர்க் கடிகொள் வாயி னீங்கிவந் தருகு நின்றான்
சேணுறை யமரன் கொல்லோ திருந்தெழி லியக்க னேயோ.

கடிகமழ் கமலச் செல்வி கண்கவர் வனப்பு வாய்ந்த, வடிவுறு குவவுத் திண்டோள் வண்டுழாய் மாயன் கொல்லோ, மிடல்கெழு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவன் கொல்லோ, முடியுடை யமரர் போற்று மொய்கழற் குமரன் கொல்லோ. (௧0அ)

விரும்பிய வினைத்து நல்கு மேதகு தவத்தின் மாய்ந்தோர், திருந்தெழில் யாக்கை பெற்றுத் திகழ்வரென் றுரைக்கு நீராற், கரும்புறழ் கிளவி பாகன் கட்டழற் பாய்ந்து துஞ்சி, யரும்பெறல் யாக்கை பெற்ற காமனோ வறிகி லேமால்.

மங்கையர் நிறையு நாணுங் கவர்ந்திட வனப்பு வாய்ந்த
விங்கிவன் றன்னை ஞால மின்புறப் படைத்தி லானேற்
றிங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செஞ்சடைக் கடவு ளெங்ஙன்
பைங்குழை மதனைக் கொன்ற படுபழி தீரு மாறே. (௧௧0)

மாயிரு ஞாலத் தானேன் மண்ணினிற் பொலிந்த தில்லை
மீயுயர் விசும்பு ளானேல் விசும்பினிற் சிறந்த துண்டோ
பாயொளி பரிதி வேலான் பாதலத் துள்ளா னாயின்
மேயகீ ழுலகே யெல்லா வுலகினு மேல தாமால். (௧௧௧)

யாவனோ விவனென் றெண்ணி யிருநிலத் திலங்கு பைம்பொற், சேவடி பொருந்து நீராற் றேவரி னொருவ னல்லன், றாவியஞ் சிறைய வன்னஞ் சொல்லிய வனப்பு வாய்ந்த, காவல னுங்கொ லென்னக் கருதியொன் றுரைக்க லுற்றார். ()

கலைநிலாத் தவழு மாடக் கடிநகர் கடந்து போந்த
சிலைவலாய் நீயிங் கெய்தச் சிறப்புடைப் புவனந் தம்மிற்
பொலிவிழந் திருந்த தெந்தப் புவனநீ யொருள தாக
மன்னுறு புனித மாய தெப்பெயர் நவிற்று கென்றார். (௧௧௩)

கானமர் கரிய கூந்தற் சன்னிய ரிவ்வா றோதத்
தேனிமிர் தெரியல் வேய்ந்து சிலைத்தழும் பிருந்த தோளான்
பானலங் கடந்த தீஞ்சொற் பைந்தொடி வதுவை வேட்டு
வானவர் விடுத்த தூதன் யானென வழங்க லுற்றான். (கக௪)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் நளன் பேசுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐந்தரு நீழல் வேந்த னூர்கவிக் கிறைவன் வெய்ய
செந்தழற் கடவு டென்பாற் றிசையுற தரும னின்னோர்
பைந்தொடி நின்னை வேட்டுப் படைமதன் பகழி பாயச்
சிந்தனை பிறிதாய் மாழ்கித் தெருமர லெய்து கின்றார்.(கக௫)

இங்கிவர் தம்மை யாசைக் கிறைவரென் றறைவ தெல்லாந்
தங்கிய திசையின் பேராற் சாற்றிய மாற்ற மன்றே
கொங்கவிழ் குழையிற் றாவிக் குமிழ்மிசை மறியும் வேற்க
ணங்கலும் மேனி யாய்நின் னாசையால் வந்த தாமால்.(கக௬)

[இதனால் இந்திரனது வருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பற்றிய காமத் தீயாற் பைம்பொனுட் டமரர்க் கெல்லாங், கொற்றவன் வருந்தா வண்ணங் கொய்துகொய் தணையிற் சேர்ந்தே, யுற்றவர் வறுமை தீர்க்கு முயர்சினைத் தருக்க ளைந்து, நற்றளி ரின்மை யாகி நல்குர வடைந்த மாதோ.(கக௭)

[இதனால் மற்றை மூவர் வருத்தமுஞ் சொல்லப்படுகிறது.]

கடிமலர்க் கூந்த னின்மேற் காதன்மீ தூர நின்ற
வடுதொழிற் கூற்று மஞ்ச வடர்கின்றா னனங்கன் வெய்ய
வடவையோ டிகலு முந்நீர்க் கிறையையும் வருத்தி யாவுஞ்
சுடுதழற் கடவுண் மீதுஞ் சுட்டது காமத் தீயே. (கக௮)

முருக்கித ழணங்க னாய்நின் முகிழ்முலை வேட்ட னான்றே
செருக்கிள ரனங்கன் வாளிச் செழுமலர் வருத்த வாடி
யிருத்தலாற் பழிச்சு கின்றோ ரேடவிழ் நறிய போதா
லருச்சனை புரியுந் தோறு மஞ்சுவ ரமரர் மாதோ. (கக௯)

இன்னணந் தேவர் மாழாந் திருநில வரைப்பிற் போந்துன், பொன்னவிர் திதலையார்ந்த புணர்முலைப் போகம் வேட்ப, முன்னுமெத் தவஞ்செய் தாய்கொ லியைவதே முறைமை யென்றான், கன்னல்வில் லொளித்து நின்ற காமனே யனைய நீரான். (க௨0)

என்றிவன் மொழித லோடு மினையனே நளனென் றெண்ணி, மன்றலங் குழலா ளுணி வருத்தமோ டெருத்தங் கோட்டி, நின்றனள் மருங்கு சூழ்ந்த தோழியர் நிடதங் காக்கும், வென்றிகொள் சுடர்வேல் வேந்தற் கெதிர்மொழி விளம்ப லுற்றார். (கஉக)

[இதுமுத லிரண்டு பாடல்களால் தூதியர் விடை கொடுக்கின்றனர்.]

ஆற்றல்சா னளனே யன்றி யாருயிர் பிறிதின் றென்னும்
வேற்றடங் கண்ணி னுடன் மெய்பதைத் தாவி சோரச்
சாற்றிய மாற்றந் தன்னாற் றழலுமிழ் தறுகட் பேழ்வாய்க்
கூற்றுவன் றாத னென்று கூறிய தியற்கை யாமே. (கஉஉ)

வையக மொருகோ லோச்சி வான்புகழ் நிடதங் காக்கு
மையனை மணப்ப தன்றி யறிமதர் நெடுங்கட் செவ்வாய்த்
தையல்வே றொருவர் நாமஞ் சாற்றினு மாற்றா ளாகி
வெய்யசெந் தழலின் மூழ்கி விளிவதற் கைய மின்றே. (கஉங)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளன் தமயந்தியை வற்புறுத்திக் கூறல்.]

என்றவர் மொழிய வேந்த னியம்புவா னெரியின் வீழ்ந்து, பொன்றில்வெங் கனலி தன்னைப் புணர்ந்ததாம் புகன்ற செந்தீ, யன்றிவார் புனலின் வீழ்ந்துள் ளாருயிர் விடுத்தா ளேனுந், துன்றுசீர் வருணன் றன்னைத் தோய்ந்ததாய் விளையு மன்றே. (கஉச)

அன்றியுங் கனலி சான்றா யல்லது வதுவை யாற்றற்
கொன்றுமோ வருண னெவ்வா றுதகமோ டளிக்குந் தூய
மன்றலெவ் வாறு முற்றும் வானவ ரருளில் லாமற்
றுன்றுநீர்ப் புவியில் யார்க்குஞ் சூழ்வினை முடிக்க லாமே. ()

வேயினைப் பழித்த மென்றோள் வேற்றடங் கண்ணி னுட
னேயபே ரழகு மாந்த ரிருகணா னோக்க வற்றோ
தீயுமிழ் வயிர வொள்வா ளேந்திய தேவர் கோமா
னாயிரங் கண்க ளாலு நோக்குதற் கமைந்த தன்றே. (கஉரு)

வெந்திறற் களிநல் யானை விதர்ப்பர்கோ னளித்த மாதைத்
தந்துயி ரளித்தி யென்னத் தனியிரு விசும்பு காக்கு
மிந்திரன் கேட்ட போதி லெண்ணிய வினைத்து நல்கு
மைந்தரு வழங்கி னும்மா லன்றென மறுக்க லாமோ.(கஉஎ)

என்றிவன் புகன்ற மாற்ற மிருசெவி வெதுப்பக் கேட்டு
நின்றுளம் பதைப்ப வாடி நெட்டுயிர்ப் போடுஞ் சோரு
மன்றலங் குழலி னுடன் மதர்நெடுங் கயற்க ணாலி
குன்றெனப் பணைத்து வீங்குங் குவிமுலை வார்ந்த வன்றே.()

மாதுகண் பனிப்ப நோக்கித் தோழியர் மாழாந் துள்ளம்
பேதுற வெய்தி நின்ற பெய்வளைத் துயர மெல்லாந்
தூதுநாம் விடுத்த வன்னஞ் சொல்லிய தென்னிற் சற்று
மாதர மின்றி யிவ்வா றுரைக்குமோ வரச னென்றார். (கஉகூ)

இன்னண மணங்க னாரு மாயமு மிரங்க நோக்கி
மன்னனு மறிவு தீர்ந்து மனஞ்சிறி தயரும் வேலைப்
பொன்னிறப் பவளச் செவ்வாய்ப் பொற்புறு பசியமென்றூட்
டன்னமும் விசும்பி னீங்கி யவ்வுழி யடைந்த தன்றே. ()

எய்திய தூவி யன்ன மின்னனைப் பவளச் செவ்வாய்
மையவாங் கரிய கூந்தல் வாண்முக மினிது நோக்கி
நெய்தவழ் புலவு வைவே னிடதர்கோ னிவனே யுள்ளத்
தையுறேல் கமலப் போதி லணங்கிற்கு மணங்கு போல்வாய்.

மழைமதர் நெடுங்கட் செவ்வாய் வளர்முலை மடந்தாய் நின்மேல், விழைவிகந் துரைத்தா னல்லன் விண்ணவர்க் கியைந்த மாற்றம், பழுதுறு மென்னு மாற்றாற் பகர்ந்தனன் பரிதி வேலா, னழுதகங் குழைந்தி டேலென் றன்பினா லறைந்த தன்றே. (கஙஉ)

வடுவகி ரனைய வுண்கண் மடந்தையோ டிவ்வா றோதிக்
கடகளி றென்ன நின்ற காளைதன் முகத்தை நோக்கா
வுடையபே ரறிவாற் காம முள்ளமைத் தின்ன கூறிற் [லோ.
கொடிநெடுந் தானை வேந்தே கோற்றொடி யாற்றுங் கொல்

மாங்குயிற் குதலைப் பேதை மனமுநீ யியைந்த வண்ணந்
தீங்கற வுரைத்த வாறுந் தேவர்மற் றுணரா ரல்ல
ரீங்கினி யுரைத்த தென்னை யிவ்வயி னிகழ்ந்த வெல்லா
மாங்கவர் தம்பா லேகி யறைதியென் றறைந்த தன்னம். ()

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மடையலர்ச் செருக்கும் வேலான்
மவ்வலங் குழலி னுடன் மனவலி யினிதி னோர்ந்து
செவ்விதின் மனமுங் கண்ணுந் தெரிவைமேற் கிடப்ப மாறுக்
கவ்வைகொள் வாயி னீங்கி விஞ்சையிற் கரந்து போனான். ()

காரிகை யுளமு நாணுங் கவர்ந்தனன் கரந்து போய
மூரிவெஞ் சிலைக்கை வீரன் கடவுளர் முன்ன ரேகி
நேரிழை தன்பாற் றூது போயபி னிகழ்ந்த வெல்லாஞ் [தார்.
சோர்வுறு துரைத்தான் றேவர் தோன்றல்பான் மகிழ்ச்சி கூர்ந்

நளன் தூதுப்படலம் முற்றிற்று.

சுயம்வரப்படலம்.

சுயம்வரமாவது - அரசமங்கையானவள் தனக்கு
மூத்தோர்கள் தன்னை விழைந்துவந்த அனேக அரசர்களை
ஏககாலத்தில் வருவிக்க அவரிற் றனக்கிசைந்த
ஒருவனுக்குத் தானே மாலையிட்டுத்
தலைவனுகக் கொள்ளுதலாம்.

[இப்படலத்தில் தமயந்தியானவள் நளமகாராஜனைத்
தலைவனுகத் தானே வரித்தாளென்று சொல்லத்தொடங்கி
இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்குத்
திரிலோகத்திலுமுள்ளவர் வரவு
சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவை நிகழும் வேலை யெழுகடல் வரைப்பின் மேவு, மன்னவர் குழாமும் விண்ணோர் தொகுதியு மணிச் செஞ் சூட்டுப், பன்னக நாட்டு வேந்தர் வெள்ளமும் பரித் தேர் வீமன், கன்னியம் புரிசை சூழ்ந்த கடிநகர்க் கெழுந்த வன்றே. (க)

[இதனுல் மேற்சொல்லிய அரசர்களுடைய
நால்வகைச் சேனைகளின் வரவு
சொல்லப்படுகின்றது.]

பண்ணமை கலினப் பாய்மா பசியபொற் கொடிஞ்சித் திண்டேர், கண்ணுமற் சீற்றத் துப்பிற் கடாம்பொழி களிநல் யானை, மண்ணமை முழவுத் திண்டோள் வாகைவே லுழவ ரீட்ட, மெண்ணிட விடமொன் றின்றி யெங்கணும் பரந்த வன்றே. (உ)

[இதனுல் குதிரைக் குளம்புகளினெழுந்த புழுதியின்
தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுளைக் கலின மாவின் குரத்துக ளெழுந்து விம்மி
வையக முழுதுஞ் சூழ்போய் மறிகடற் கிடங்கு தூர்த்து
மொய்பெறு தசலத் தோடு முரணியெண் டிசையுங் காக்குந்
தொய்யின்மா முகத்த யானைக் கவுட்குழி தூர்த்த வன்றே. ()

[இதனல் தேவர்கட்கும் அரசர்களுக்கு மிருக்குங் கலப்பு சொல்லப்படுகின்றது.]

மண்ணக வரைப்பின் வேந்தர் வரைப்புயத் தெழுந்த சாந்தம், விண்ணகத் தமரர் மார்பங் கமழ்ந்தன விண்ணோர் வேய்ந்த, தண்ணற வொழுகு மன்றற் றருமலர்ப் பசும்பொற் றுரு, கண்ணகன் ஞாலங் காக்கும் வேந்தர்மெய் கமழ்ந்த மாதோ. (ச)

[இதனல் மதநீர் முதலியவற்றின் பெருக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

காந்தெரி கதுவுஞ் செங்கட் கரிமதக் கலுழி யாறுங்
கூந்தன்மா வுமிழ்வி லாழிப் பெருக்கும்வேற் குமர னன்ன
வேந்தர்திண் புயத்தில் வார்ந்த விரைகமழ் நானச் சேறும்
பாந்தண்மேற் கிடந்த ஞால மெங்கணும் பரந்த வன்றே. ()

[இதனல் தேவாதியர் ஊர்திகளின் பெருக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

வெள்ளியங் கிரியின் மேய விஞ்சைய ரியக்கர் விண்ணோ, ரொள்ளொளி யெறிக்கும் பைம்பொன் விமானமு முலகில் வேந்தர், நள்ளிருள் சீக்குஞ் செய்ய நகைமணிக் கொடிஞ்சித் தேருந், தெள்ளிதி னுணர்ந்து ளோர்க்குந் தெரிவில மயங்கு மன்றே. (கூ)

[இதன லரசரனைவருங் கலந்துபேசல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிற்பநூல் கழியக் கற்றோர் சித்திரித் தென்ன வாய்ந்த
பொற்புறு நெடிய வேற்கட் பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப்
பற்பல தேய வேந்தர் தொகுதலிற் பாடை தேர்வா-
னற்புட னெவருந் தேவ பாடையி னறைவர் மாதோ. (எ)

[இதனல் அங்குண்டாகிய ஒலியின் றோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கழைசுளி களிநல் யானை பிளிறொளி கமஞ்சூல் வான
மழையொலி யவியப் பம்பும் வார்முர சோதை தேவர்
முழவொலி தடந்தேர்ச் சில்லி முழக்கொலி புடவி போர்த்த
வெழுகட லொலியு மெஞ்ச வெங்கணு மொலித்த வன்றே.()

[இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

அகலிரு விசும்பு போர்த்த வணிமதிக் கவிகை யீட்டம்
பகலொளி கரப்ப வெங்கும் பாயிருள் பரப்பு மன்னர்
நகைமணி மகுட கோடி நள்ளிருட் பிழம்பை நக்கி
யிகலிவா ளிரவி யோட விளவெயி லெறிக்கு மாதோ. (கூ)

[இதனால் கொடிகளுங் குடைகளுஞ் சொல்லப்பட்டது.]

வெங்கதிர் நெற்றி தோய்ந்து விளங்குபொற் கொடியி னீட்ட, மங்குல்வா ணிழியுந் தெய்வ மடந்தையர் வடிவு காட்டக், கொய்கலர் தெரியல் வேந்தர் கொற்றவெண் கவிகை யீட்டந், திங்களி னழகு காட்டத் திருநகர் பொலிந்த தன்றே. (கo)

[இதனால் அரசர்க்குந் தேவர்க்கும் வேற்றுமை தோன்றுமை சொல்லப்படுகின்றது.]

குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் குடைநிழல் வெயிலை யோட்ட
மருமலி நறிய மென்பூ மாலைவா டாமை யானுந்
திருநகர்ச் செவ்வி நோக்கி யிமைப்பிலர் திரித லானு
மரசரோ டமரர் தம்மை யறிவரி தாய தன்றே. (கக)

[இதனால் மற்றைத் தேயங்களின் பொறையொழிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயி லனைய தீஞ்சொல் வடுவகிர் பொருவும் வேற்கட்
பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப் புவியினில் வேந்த ரெல்லாந்
தேங்கமழ் தெரியல் வீமன் றிருநக ரிறுத்த றன்னு
லாங்கவர் தேயம் யாவு மரும்பொறை யுயிர்த்த வன்றே. ()

[இதுமுதல் நாலுபாட்டுக்களால் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லத் தொடங்கி இப்பாட்டால் வாயு வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைபரந் திமைக்கு மல்கு லின்கனித் துவர்வா யேழை
மழைமதர் நோக்கிற் கஞ்சி மறியுமா னேறு மாதின்
விழைதரு நகரிற் றாண்ட வெருவிமீண் டேகு மாற்றாற்
கழிபெருங் காதல் கூர்ந்துங் காற்றிறை வரவு தீர்ந்தான். (கங)

[இப்பாட்டால் ஈசன் வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரி பரந்து மைதோய்ந் தம்பலைத் திகழும் வேற்கட்
டையலோர் பாதி யாய தன்மையாற் றனது பைம்பொற்
செய்யதாள் பெயர்ப்ப வன்னாள் சிறடி யெழாமை யாலே
மையணி கண்டத் தோனு மன்றலுக் கெழுந்தி லானே. (கச)

[இப்பாட்டால் குபேரன் வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவுகண் டுவப்ப தன்றி யோடரித் தடங்க ணல்லார்
திருவினுங் குலத்தி னானுஞ் செய்கில ரார்வ மென்னா
மருவுதன் வடிவின் குற்ற மனக்கொளா வயங்கு பைம்பொற்
குழைகழ லிலங்கு நோன்றாட் குபேரனும் வந்தி லானே. ()

[இப்பாட்டால் நிருதி வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைகமழ் தருவி னீழல் விண்ணவ ரிடத்து மார்வம்
புரிகில னளன்மே லன்பு பூண்டனள் புலம்பு கொண்ட[தை
முருகவிழ் நறுமென் கூந்தன் முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப் பே
நிருதரை விழையா ளென்ன நிருதியும் போந்தி லானே. ()

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னகர் புரக்கும் வேந்தும் பொங்கழற் கிறையு முந்நீர்
மன்னனுந் தறுகட் பேழ்வாய் மறலியு மடமா னோக்கி
னன்னுத னளனுக் கன்றி நறுந்தொடை சூட்டா ளென்ன
வன்னவ னுருவு தாங்கி யணிநகர் மேயி னாரே. (கஎ)

[இதனால் நளன் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கூற்றெனக் கொல்லும் வேழங் கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர், பாற்றிரைக் கவரி நெற்றிப் பண்ணமை கலினப் பாய்மா, மாற்றருஞ் சீற்றத் துப்பின் வரிசிலை யுழவ ரீட்ட, நாற்றிசைப் பரப்பும் போர்ப்ப நாமவே னளனும் வந்தான். (கஅ)

[இதனால் சுயம்வரத்திற்கு வந்தவரை வீமன் எதிர்கொள்ளல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகொரு மூன்றி னுள்ள வொளிமுடி மன்ன ரெல்லா,
மிலகுபொற் குடுமி வான்றோ" யெயிற்புறத் திறுத்தா ராக,
வலகில்வெஞ் சேனைசூழ வரும்பெறற் சுற்றத் தோடும், வில
கிவில் லுமிழும் பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோ னெதிர்கொண்
டானே. (கக)

[இதனால் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைசெறி யலங்கன் மாலை விண்ணவர் விஞ்சை மன்ன
ருருகெழு முரக வேந்த ரோங்குநீ ருடுத்த ஞாலத்
தரசிளங் குமர ரோடு மளவளாய் முகமன் கூறி
வரிசையின் வழாமை நோக்கி வான்சிறப் பியற்றி னானே. ()

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுது போக்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தோட்டலர் மாலை நாற்றித் துறக்கமோ டுறழச் செ
ய்த, வீட்டகந் தோறும் பைம்பொன் விளங்கிழை செவ்வி
வாய்ப்பத், தீட்டிய வுருவு நோக்கித் தேறல்கொப் புளித்து
மாந்தும், பாட்டளித் தாம வேந்தர் பகற்பொழு தாற்றி
னாரே. (உக)

[இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சேயுயர் விசும்பிற் றேவர் தெண்டிரைப் பரவை சூழ்ந்த
மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ ருரக ருற்ற
காயழற் காம வெந்தீக் கனற்றுமென் றஞ்சி னான்போற் [ன்.
பாயிரு ளுலகம் போர்ப்பப் பகல்செய்வான் கடலு ளாழ்ந்தா

[இதனால் இருள் பரவாமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிர் மௌலி விண்ணோர் மெய்யொளி பரந்த லானு
மரசிளங் குமரர் மார்பி லணிவெயி லுமிழ்த லானு
முரகர்தஞ் சுடிகை யுச்சி யொளிர்மணி யிமைத்த லானும்
பரிதிமேற் கடலு ளாழ்ந்தும் பாயிருள் பரந்த தின்றே. ()

[இதனால் இரவுபகல் தோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

மையவாங் கரிய கூந்தல் வாள்கிடந் தனைய வுண்கட்
பையர வல்குற் செவ்வாய்ப் பணிமொழி வதுவை வேட்டு
வெய்யசெங் கதிரி னோடும் வெண்மதி யுறைத றன்றோ
லெய்துமிக் காலந் தன்னை யிரவென்கோ பகலென் கேனோ.()

[இப்பாட்டால் மாலைப்பொழுதின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

ததைமலர்த் தெரியல் வேந்தர் தளர்ந்துமெய் பதைத்து வாடப், புதைபிருட் போர்வை மெய்யிற் பொலிவுறப் போர்த்து வெய்ய, கதழெரிச் செக்கர்ப் பேழ்வாய் திறந்து வெண் கதிர்து லாய, மதிவகி ரெயிறு தோன்ற வந்தது மாலைக் கூற்றம். (உரு)

[இதுமுதல் எழுபாட்டால் வளர்பிறையின் றோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிர் பரப்பி வான மீதெழு குழவித் திங்க
ளெரிமணிப் பூண்செய் திண்டோ ளெழுபுவி வேந்தர் மேலும்
வரிசிலை குழைய வாங்கி மண்டமர் தொடங்கு மாரன்
குரைகடன் முரச மென்றுங் குணிலெனச் சிறந்த தன்றே.()

ஏர்குடி யிருந்த நங்கை யிளமுலைப் போகம் வேட்ட
நீர்மலி கடலந் தானை நெடுநில வேந்தர் தம்மேல்
வார்சிலைத் தடக்கை மாரன் மண்டமர் புரியத் தூண்டுங்
கூரிருள் வேழக் கோட்டி னெழுந்தது குழவித் திங்கள். ()

கள்ளுயிர்த் தினவண் டார்க்குங் கமலம்வாய் முகிழ்ப்பச் செய்ய, வள்ளலங் கயத்து ளாம்ப லலர்த்திய குழவித் திங்க, டெள்ளுசெங் கதிரோன் மாலைத் தெரிவைவெம் முலையிற் கோட்டும், வள்ளுகிர்க் குறியிற் றோன்றிப் பொலிவுற வயங்கிற் றன்றே. (உஅ)

சேட்டிளம் பரிதி மார்பி னளணுக்குத் தெரிய ஞளைச்
சூட்டுவ டெரிவை யென்னத் துலங்குகீட் டிசைமா தன்பிற்
காட்டிய நிருத்தக் கையிற் கதிர்நில வுமிழுந் தண்ணென்
கோட்டிளங் குழவித் திங்கள் குடபுலத் தெழுந்த தன்றே. ()

கூன்பயில் குழவித் திங்கள் கொள்ளைவண் டிருந்து பாடக்
கான்பயின் மலரம் பேந்துங் கன்னலஞ் சிலைக்கை வேட
ஞான்பயில் குருதி வேற்க ணொண்ணுதன் மடவா ருள்ள
மீன்கவர் தூண்டி லென்ன விசும்பிடை விளங்கிற் றன்றே. ()

நீணிறத் தங்கண் வான நீள்கடற் பரப்பிற் றாய, வாணிலாக் கதிர்கள் வீசி வயின்வயின் விளங்கு கின்ற, மீனெனுங் கதிர்கொண் முத்த வெண்மணி யுயிர்த்துத் தோன்றுங், கூன்முது கிப்பி யென்ன வெழுந்தது குழவித் திங்கள். (கூக)

ஓங்குயர் விசும்பு பூத்த வுடுப்புகர் முகத்த தாய
வாங்குவிற் றடக்கை மாரன் மலர்தலை யுலகிற் றாண்டுந்
தூங்கிருட் களிநல் யானை துரந்திடுந் தோட்டி போலத்
தீங்கதிர்க் குழவித் திங்கள் சேணிடைத் திகழ்ந்த தன்றே. ()

பிள்ளைமா மதியங் கான்ற நிலவழற் பிழம்பு பற்ற
வுள்ளநெக் குருகி மாழாந் துலம்பொரு வயிரத் திண்டோ
ளள்ளிலை வடிவே லேந்து மரசிளங் குமரர் பூண்ட
தள்ளருங் காத லெம்மாற் சாற்றலாந் தகைமைத் தன்றே. ()

ஏற்றுரி முரசந் துஞ்சா விதர்ப்பர்கோ னினிதி னீன்ற
கோற்றொடி வதுவை வேட்டுக் கூரிருட் கங்குற் போதிற்
றேற்றிளம் பூக வேலித் தண்பணை நிடதங் காக்கு
மாற்றல்சா னளனுக் குற்ற வருந்துய ருரைக்க லுற்றாம். ()

[இதனால் நளன் பிறையை வெறுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

பனிமைக் கடலிற் படுமா ரமிர்தோ
டினிதிற் றிருவோ டெழுந் தனையென்
மனனுற் றவள்வா ணுதல்போ லுதியாற்
கனலத் தகுமோ கலைவெண் மதியே. (கூரு)

[இதனால் தென்றலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொந்தார் குவளைக் குளிர்மென் மலரிற்
பைந்தாது துதைந்து படிந்து நறுஞ்
சந்தா டவியூ டுதவழ்ந் துவரு
மந்தா னிலமே யுயிர்வெள வுதியோ. (கூசா)

[இதனாற் குயிலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயில்வா ளிதுறந் தடல்வேள் பொரலாற்
செயலே துமிலா துநிகைத் தயர்வே
னுயிர்போல் பவளின் சொலுணர்த் திவரிக்
குயிலே யெனதா ருயிர்கொல் லுதியே. (கூஎ)

[இது உருவெளித் தோற்றத் தமயந்தியைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

விண்ணோர் விடுதூ துவிளம் புதலாற்
பெண்ணா ரமிர்தே பிழைசெய் தனனோ
வெண்ணா துறுமிந் திரசா லமெனக்
கண்ணூ டுபுகுந் துகரந் தனையே. (௩௮)

[இது தன்னெஞ்சைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

துஞ்சா தயர்வோ டுயிர்சோர் தரவெந்
நஞ்சார் விழிவே லெறிநன் னுதலாம்
பஞ்சே ரடியா ளிழைபா லுறையு
நெஞ்சே யெனைநீ யுநினைந் திலையே. (௩௯)

[இது கவிக்கூற்றால் நிகழ்ந்தவை கூறல்.]

என்றார் வமொழின் னபுலம் பிமணிக்
குன்றார் புயன்மெய்த் துயர்கூர் தரலும்
பொன்றாழ் பிதிர்சிந் தியபொம் மன்முலைப்
பின்றாழ் குழலுற் றதுபே சிடுவாம். (௪0)

[இது தமயந்தி தன் கொங்கைகளைப் பார்த்துச் சொல்லியது.]

கணைவே ணிகர்கா மருகா ளைபுயத்
தணையா மலென்மார் பகலங் கவரா
விணைமால் வரையென் னவளர்ந் தனிராற்
பணைமா முலைகாள் பயனென் னைகொலாம். (௪௧)

[இது மனத்தைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

மனம்வா னவர்தூ துமொழிந் திடுநாட்
புனைதா ரவன்மார் பிடைபுல் லியுநீ
நினையா துவிடுத் தனைநின் றுருகு
மனனே யினியென் கொல்வருந் துவதே. (௪௨)

[இது கண்களைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

நண்ணார் தொழுவே னளன்மார் பகலந்
தண்ணா ரணையிற் றழுவுங் கனவி
லெண்ணா துவிழித் தவிடுத் திடுமென்
கண்ணே யிஃதென் கொல்கலுழ் வதுவே. (௪௩)

[இதனால் சந்திரனை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

துதைநாண் மலர்வா ளிதுரந் துதுரந்
தெதிர்வே ளுயிர்கொல் லுதலெண் ணிலைநீள்
கதிர்வா ணிலவா ரழல்கான் றெழுவெண்
மதியே யெனைநீ யும்வருத் துதியோ. (௪௪)

[இது நளனைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

வேளாண் மைசெலுத் தல்விலக் கிலையாய்
வாளா வுறைகின் றதுமன் னறமோ
தோளாண் மையின்மன் னர்தொழுஞ் சுடர்வேற்
காளா யெனதா ருயிர்கா வலனே. (௪௫)

[இது இரங்குதல், நெய்தற்றிணைக்குரிய பொருளாதலால் அங்குள்ள பொருள்களைக்குறித்துச் சொல்லுதல்.]

இடரோ தவிரா திரவோ விடியா
தடல்வே லவர்தா மருளோ புரியார்
குடவால் வளையே குருகே திரையே
கடலே கழியே யிதுவோ கடனே. (௪௬)

கழலா வளையுங் கனலா மதியு
முழலா மனனும் பெறுநா ளுளதோ
மழவே றனையான் மருவா விரகத்
தழலா லுருகுந் தமியே னினியே. (௪௭)

அள்ளிக் கொளலா மிருளு டடர்வேள்
கள்ளத் தெனதா ருயிரோ கவர்வான்
விள்ளற் கரிதாம் விரகந் தமியே
னுள்ளத் துறைவா யுணர்கிற் றிலையோ. (௪௮)

[இதனால் சூரியவுதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

என்றுவெந் துயருற் றிருகணீர் வார விளமுலைத் துணைபசப் பூர, மின்றிகழ் மருங்குற் செய்யவாய்ப் பேதை மெலிவொடு வருந்துமெல் லையினின், மன்றலங் கமல முகைமுறுக் கவிழ்த்து வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயரத், துன்றிருள் பருகும் விரிகதிர் பரப்பிச் சுடரவன் குணபுலத் தெழுந்தான். (௪௯)

[இதனல் விவாக முரசறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தணிவருந் துயரிற் கண்படை பெறாது தளர்வொடு வருந்திவெய் துயிர்த்து, மணியெழு வணைய பொற்றடந் திணிதோண் மன்னவர் மனமகிழ் சிறப்பப், பணியரா வல்குற் கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி வதுவையின் றென்ன, வணிநக ரணிகென் றரசர்கோன் பணியா லதிர்குரற் கடிமுர சறைந்தார். (௫0)

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுக்களால் நகரலங்கரித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இமிழ்கடி முரசங் கறங்குபே ரோதை யெழினகர் மாந்தர்தஞ் செவியி, னமிழ்துகுத் தென்னத் தவழ்தலு மகிழ்வுற் றணிவிழ வருதகோ மறுகிற், கமழ்நறுந் தாற்றுப் பாளைவாய் கமுகுங் கன்னலுங் கதலியு நடுவா, ருமிழ்கதி ரெறிக்கு மணிநெடுங் கொடிக ளுயர்விசும் பகடுற நிரைப்பார்.

சேணுயர் பரிதி தழும்புற நிவந்த செழுமணித் தோரண நடுவார், வாணில வொழுகு மணிவடம் புனைந்து வயங்குபொற் றசும்புக ணிரைப்பார், பாணிகர் வரிவண் டுளர்ந்துதே னுகரும் பனிமலர்த் தாமநாற் றிடுவார், தூணுறை கழித்து விரிகதி ரெறிக்குஞ் சுடர்மணிச் செறிதுக டுடைப்பார். (௫௨)

மைந்தரோ டிடி யந்நலார் பரிந்த மணிவடக் குப்பைக ளகற்றிச், சந்தமென் குழம்பா னன்னில மெழுகித் தண்முளைப் பாலிகை யமைப்பா, ரிந்திர தனுவிற் றிகழ்தரச் சாந்து மெரிமணிச் சுண்ணமு மிறைப்பார், நந்தலில் விளக்க மணிசெய்பொற் றகளி நறுநெய்பெய் தொளியுற வெடுப்பார்.

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டால் மாதர் தங்களை
அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரி சிதறு மழைமதர் நெடுங்க ணஞ்சன மெழுதுவார் சாந்தத், தொய்யில்வெம் முலையி னிலவுகொப் புளிக்குந் தூமணிப் பிறைவட மணிவார், மையிருங் கூந்தல் வகிர்ந்துதேன் முரலு மட்டுவார் பூந்தொடை புனைவார், நையுநுண் மருங்கிற் கதிரொளி பரப்பு நகைமணி மேகலை புனைவார். (௫௪)

சில்லரிச் சிலம்பு பஞ்சிமேற் பணிக்குஞ் சீறடி கவின் செயப் புனைவா, ரெல்வளை திருத்தி யாடைமை பணைத்தோ ளெழில்பெறத் தொயில்வரைந் திடுவா, ரல்லியங் கமல மென் மலர் கவற்று மடியினி லலத்தக மணிவார், வில்லுமி ழொரு காழ் முத்தணி யணிவார் விரைகமழ் தெரியல்கை புனைவார். ()

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் அந்நகரிலுள்ளவர்
செய்யும் பலவிதச் செய்கைகளுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

கதிர்மதி தவழு மாடநீண் முகப்பிற் கார்முகிற் றீம்புகை யிடுவார், முதுமறை யாணர்க் கின்னமு தடுவார் மொய்கதிர் வெயில்கரந் தொழிய, மதிநில வொழுகு நித்திலப் பந்தர் மாணுற வயின்வயி னிரைப்பார், சதிமுறை தவறாத் தண்ணுமை கறங்கக் கூத்தியர் தனித்தனி நடிப்பார். (௫௬)

எழிறிகழ் கன்னிக் கமுகமென் மிடற்றி னிசையெழீஇ யினிதுபாட் டயர்வார், செழுமலர்க் காந்தண் முகிழ்விரல் சேப்பத் திவவியா ழின்னரம் புளர்வார், முழுநெறிக் குமுத முகைநெரித் தனவாய் முகிழ்த்தருங் குரவைகள் புரிவார், கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவே ளெடுங்கட் கோதையர் குரவையாட் டயர்வார். (௫௭)

வெண்மதிக் கதிர்நூற் றனையவான் கவரி நெற்றி வெங் கலினவாம் புரவி, பண்ணுறுத் திடுவார் குருதிதோய் கோட்டுப் படுமதக் கலுழிவெஞ் சினத்த, வண்ணன்மால் யானை கவினுறப் பருமித் தணிவிழா மறுகிடைக் கொணர் வார், மண்ணமை கொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான் றடந்தேர் வானவ ரூர்தியிற் றருவார். (௫௮)

இருங்கடற் றோன்று மழகதி ரேய்க்கு மெரிமணிச் சிவிகையின் வருவார், சுரும்புவீழ்ந் தரற்ற மும்மதம் பொழியுஞ் சூழிமால் யானையிற் புகுவார், திருந்துமொண் சுழிய கூந்தன்மான் றேரிற் சேட்டிளம் பரிதியிற் செல்வார், பொருந்தமண் டோயா தகல்விசும் பகவும் பொங்குளைப் புர வியிற் போவார். (௫௯)

நளிர்மதி தவழு மலையவெற் புயிர்த்த நறுங்குற டுரிஞ்சு பூந் தேய்வை, தளர்கொடி மருங்கு லலமரப் பணைத்த தாள மென் முலைமுகட் டணிவா, ரளியின மோச்சி வள்ளவாய்த்

தேற லமிர்தென நுகர்ந்துளங் களிப்பார், துளிமதுப் பிலிற் றிக் காவதங் கமழுந் தூமலர்ச் சிகழிகை புனைவார். (சுO)

நிழலொடு கறுவிப் பாகெறிந் தூன்பெய் நிணத் தொடு பழகுகூன் பிறைக்கோட், டழிகவுட் கடாத்த தறு கண்மால் யானை யகற்றுமி னெயிற்புறத் தென்பார், மழை மதர் நோக்கி மன்றல்செய் காலை வல்லவர் கன்னலிற் றெரி வார், விழைவொடு மகிழ்வுற் றளவளாய்ப் புகுந்தோர் வியப் புற விருந்தெதிர் கொள்வார். (சுக)

[இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரைகமழ் முல்லை முகைநிக ரடிசில் வெள்ளியங் கிரி யெனக் குவிப்பார், கருனையுங் கன்னற் கட்டியுந் தேமாங் கனிகளும் வயின்வயி னிரைப்பார், திரைபொரு கடலி னறு நெயும் பாலுந் தெருத்தொறும் பெருக்கெடுத் தோட, வெரிபசும் பொன்னங் கலம்பல பரப்பி யிரவலர்க் கின்னமு தளிப்பார். (சுஉ)

[இதனால் தேவர் மனிதர் நாகர் செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

வெள்ளியங் கிரியில் விஞ்சையர் தொகுவார் விண் ணவ ரெண்ணிலர் புகுவா, ரள்ளிலை நெடுவே லரசர்வந் திறு ப்பா ரந்தண ரளப்பிலர் திரிவா, ரொள்ளொளி விரிக்கும் பருமணிச் செஞ்சூட் டுரகர்வெள் ளிடையறச் செறிவார், பள்ளநீர்க் கடல்சூ ழெழுபெருந் தீவி லுறையுநர் பரிவினிற் ஞெருகுவார். (சுந)

[இதனால் மாதரிசைப்பாட்டின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னவிர் திதலைப் பொம்மல்வெம் முலையார் புனை மணி மாடக முறுக்கி, யின்னரம் புளரும் பாடல்கேட் டுருகி யேழிசை மகரயாழ் பண்ணிக், கின்னர மிதுனம் பாட லுக் குடைந்து கிழ்ப்படு மிளிவர னோக்கி, மின்னகு சுடர் வேல் விஞ்சையர் மகளிர் வியப்பொடு தலைபணித் திடுவார்.

[இதனால் கொடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

முகிறவழ் குடுமி மாடநீள் கொடிகண் மொய்ம்மணிக் கதிர்பரப் புதலா, னகர்வயிற் றுவர்வா யரிமதர் மழைக்க

ணன்னுதல் வதுவைவேட் டடைந்த, வகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகு மருக்கர்பன் னிருவருந் தமது, பகலிடைப் பறந்து திரியுமின் மினியிற் படரொளி மழுங்கினர் திரிவார்.()

விண்ணகத் தமர ரளப்பில ரென்கோ விஞ்சைய ரளப்பில ரென்கோ, மண்ணகத் தரச ரளப்பில ரென்கோ வனிதைய ரளப்பில ரென்கோ, பண்ணமை களிறு கூந்தன்மான் றடந்தேர் பதாதிமற் றளப்பில வென்கோ, வெண்ணிமற் றுரைக்கி னித்துணை யென்ன வெம்மனோர்க் கியம்புமா றரிதே. (கூகூ)

[இதனால் வீமன் சுயம்வர மண்டபத்துக்கு வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

எரிகதிர்ப் பசும்பொன் முகடுவேய்ந் தோங்கி யேழிரு காவத மகன்ற, நிரைமணி குயிற்றி மணவினைக் கமைத்த நித்தில விதானமண் டபத்திற், புரிமுறுக் கவிழ வண்டுபாண் முரன்று பூந்துகள் குடைந்துதே னுகரும், விரைகமழ் நறுந் தார் துயல்வரு தடந்தோள் விதர்ப்பர்கோ னினிதுவந் தடைந்தான். (கூஎ)

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

குழவிவெண் டிங்கண் மனிவடங் கிடந்த குங்குமக் குலவரைத் தடந்தோண், மழகளி றனைய விதர்ப்பர்கோன் பணியால் வானகத் தமரர்தங் குழுவு, மொழுகொளி மணிச் சூட் டுரகருஞ் சேடி யுறைதரு விஞ்சையர் கணமு, மெழுகடல் வரைப்பின் மன்னருந் தேன்வேட் டிரைத்தெழு சுரும் பின்வந் தடைந்தார். (கூஅ)

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்துணர்த் தருவி னறுநிழ லமர்ந்த குரைகழல் விண்ணவர்க் கரசுஞ், செய்யகட் கயவா யெருமையே றுகைக்குந் தென்றிசைக் கடவுளுங் கனலும், வெய்யவான் சிகைய செந்தழற் கிறையும் விரிதிரைக் கனைகடல் வேந்து, நெய்துடைத் தொளிரு மள்ளிலை நெடுவே னிடதர்கோ னுருவொடு மடைந்தார். (கூகூ)

[இதுமுதலைந்துபாட்டால் நளன் சுயம்வர மண்டபத்துக்குப் புறப்படுஞ் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மோட்டிளங் கயவாய் நெறிமருப் பெருமை முலை வழி யொழுகிய தீம்பால், சேட்டிளங் குருகின் பார்ப்பின மருந்துஞ் செழுவய லிடதர்கோன் மருமான், பாட்டிளஞ் சுரும்பர் பேட்டொடு முரன்று பருமுகை விரிக்குநாண் முல்லைச், சூட்டணிந் தம்பொற் சுடர்முடி கவித்துத் தொடு கழ லரலவீக் கினனால். (எ0)

கூற்றினை யென்னக் குருதிகொப் புளிக்குங் குற் றுடை வாண்மருங் கசைத்துப், பாற்றினஞ் சுழல நிணப் புலால் கமழும் பாயொளிப் பரிதிவே லேந்தி, நூற்றிதழ்க் கமல முகைமுறுக் கவிழ நொறில்பரித் தேரிளங் கதிரோன், றோற்றின னென்ன நிழலுமிழ் கொடிஞ்சிச் சுடர்மணித் தேர்மிசைப் பொலிந்தான். (எக)

இன்னகைத் துவர்வா யிளமுலை மகளி ரெரிமணிப் படியக மேந்தப், பொன்னவிர் திதலைப் பொம்மல்வெம் முலை யார் பொழிகதிர்ச் சாமரை யிரட்ட, மின்னென நுடங்கு மருங்குலார் மருங்கின் வெள்ளடை யுதவினர் செல்லத், தென்வரைச் சாந்து நானமென் சேறுந் திசைதிசை காவ தங் கமழ. (எஉ)

குளிர்மதி பொருவ நிலவுகொப் புளிக்குங் கொற்ற வெண் கவிகைமே னிழற்ற, வளியினம் புடைக்குந் தழை செவிப் பரூஉத்தா ளரசுவா விருபுடை நெருங்க, முளரிமென் மலர்த்தா டொழப்புகு மரசர் முடியொடு முடிபொரு துகு த்த, வொளிகிளர் பசும்பொற் றுகள்பரந் தவனி யும்பர்தம் பதியினிற் சிறப்ப. (எங)

உரவுநீர்த் தரங்கக் கடலுடைந் தென்ன வொலிகெழு பல்லியந் துவைப்ப, மருவலர்க் கடந்த வொளிறுவாள் விசய மாகத ரினிதினேத் தெடுப்பத், திருகுவெஞ் சினத்த வரி சிலை யுழவர் சேட்டிளம் புலியெனச் சூழ, வெரிபசும் பொன் செய் மாடநீண் மறுகி னிந்திர குமரனிற் புகுந்தான். (எச)

[இதுமுதற் பதினொரு பாட்டுக்களால் சுயம்வர மண்டபத்திற்குச் செல்கின்ற நளனைக்கண்ட மங்கையர்கள் தாம் கொண்ட விரகத்தால் வேறுவேறாகக் கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலங்குளைப் புரவித் தேர்மிசைப் பொலிந்த வரசிளங் குமரனை நோக்கி, நலங்குடி யிருந்த நாகிள வேய்த்தோ ணங்கையர் பலருமவ் வீண்டி, விலங்கிவில் லுமிழு மொரு பெருஞ் சேடி விஞ்சையர் குமரனோ வென்பார், பொலங் குழை மடவா ருளம்புகுந் துருக்கும் பூங்கணைக் குமரனோ வென்பார். (எரு)

வண்டுழா யலங்க றுயல்வரு தடந்தோண் மணிநிற வண்ணனோ வென்பார், தெண்டிரைக் கடல்வாய்ச் சூர்முத றடிந்த சினவுவேற் குமரனோ வென்பார், விண்டலத் தியங்கு மந்திர மறந்து வீழ்ந்திய லியக்கனோ வென்பார், கெண் டையங் தடங்கண் பெற்றபே றின்றே கிடைத்தனம் யாமெ னக் கிளப்பார். (எசு)

ஈர்க்கிடை புகாம லடிபரந் தோங்கு மேரிள வனமு லைத் துவர்வாய்த், தாக்கணங் கனையார் நாணமு மடனுஞ் சங்கமுங் கலையுமுண் ணிறையும், போக்கினர் புலம்பிக் கண் கவர் வனப்பிற் புரவலன் றடம்புயம் புல்லு, மேக்கற வதனு லுள்ளம்விட் டகலு மின்னுயிர் தாங்கினர் மெலிவார். (எஎ)

[இது நாகமங்கையர் சொல்லியது.]

பாட்டளி துதைந்து பருமுகை யவிழ்க்கும் பைந்து ணர்த் தெரியல்சூழ் கூந்தற், சூட்டுடை யுச்சி நாகமங் கையர் தங் துணைமுலை பசப்பவந் தெய்தி, வாட்டிறற் குரிசில் செயி ரற விளங்கும் வனப்பெலாம் வந்திய ருரைப்பக், கேட்டகண் கண்டு களிப்புற நோக்கக் கிடைத்ததெத் தவமெனக் கிளப் பார். (எஅ)

[இது அரமங்கையர் சொல்லியது.]

அமைத்தட மென்றோ ளரம்பையர் திதலை யணிந்த பொற் றடமுலைப் பாரஞ், சுமக்கலா தொல்கி நுழைமருங் கொசியத் துகிற்கொடி மறுகின்வந் தெய்திச், சமர்த்தலை யுடன்றோ ராருயிர் பருகுந் தாமவேற் குரிசிலைநோக்கி, யிமைப்

பிலா நாட்டம் பெற்றபே றின்றே யெய்தின மெனமகிழ்ந் திசைப்பார். (எகூ)

கலைவலா னெஞ்சிற் காதன்மீ தூர்ந்து கடிமணங் குறித் திவண் புகுதப், புலவுநா றழல்வேல் விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை, புரிந்ததெத் தவமெனப் புகல்வா, ரிலைகுலாம் பைம்பூ ணரசிளங் குமர ரெண்ணிலர் விரும்பிமே விடினுஞ், சிலைவ லாற் கன்றிச் செழுமலர்த் தெரியல் சேயிழை புனையுமோ வென்பார். (அ0)

திரைக்கட லுடுத்த மாநில நிழற்றுந் திங்களங் கவிகை மன் னவரு, மருக்கமழ் தருவி னீழல்வீற் றிருக்கும் வானவர் தொகுதியும் வருகென், றரத்தமுண் டொளிரு மள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னழைத்தது குழைக்குங், கருப்புவில் லொழித்த காமனே யனையான் கவினலங் காட்டுதற் கென் பார். (அக)

மண்ணுள வன்றிம் மன்னவன் றிணிதோண் மணி வரைப் பணைப்பென மகிழ்வார், கண்ணுள வன்று காவல னகலங் காண்பதற் கெனமனங் கலுழ்வார்,பண்ணுள வன்றே யமிர்தினிற் றேனிற் பாகினிற் பழுத்தவன் றீஞ்சொல்,பெண் ணுள வன்றே யாணவா வுறுமிப் பேரெழி லென்றுபே துறு வார். (அஉ)

கருணையங் கடல்வாய் மடைதிறந் தொழுகுங் கண்க ளுங் கதிர்மதி முகமு, முருகுகொப் புளிக்குஞ் செழுமலர்த் தொடைதாழ் முழவுறழ் திணிதடந் தோளும், பருகுவ போல நோக்குவா ஞேற்ற படைநெடுங் கண்கள்போன் முலைகா, ளருவரை யகல மின்புறத் திளைப்ப வருந்தவம் புரிந் திலீ ரென்பார். (அங)

பணிமுடிக் கிடந்த பார்பொது நீக்கிப் பரித்திடு மரசி ளங் குமரன், மணியெழு வனைய மல்லலந் திணிதோள் வனப் பெலாங் கண்டுகண் டுவப்ப, விணர்விரி பசுந்தார் துயல்வரத் தொடுத்த வெரிமணிக் கொடிஞ்சியந் தேர்கொண், டணி கெழு மறுகின் மெல்லெனச் செல்கென் றலங்குளைப் புரவி யைத் தொழுவார். (அச)

வேலென மிளிர்ந்து குமிழ்மிசை மறிந்து வேனிலாற் கரசிய லளித்துச், சேலெனப் பிறழ்ந்து குழையெதிர் நடந்து

செவ்வரி பரந்துமை தோய்ந்து, காலனிற் சினவிக் கொலைத் தொழில் புரியுங் கருந்தடங் கண்ணினார் தமது, மாலுற விடுத்த மனத்தினுங் கடிதோ வாவுமான் றேரெனத் தொடர்வார். (அரு)

கண்டுகண் டுருகி யினையராய் மனனுங் கருந்தடங் கண்களுங் களிக்கும், வண்டிமிர் கூந்தல் வனிதையர் வருந்த மணிநெடு வீதிவா யகன்று, கொண்டல்கண் படுக்கும் வரையினின் றிழியுங் கோளரி யேறென நிவந்த, விண்டொடு கொடிஞ்சித் தேரினின் றிழிந்து மேவரும் வேத்தவை புகுந்தான். ()

[இதனால் சபையிலிருந்த அரசர்களுடைய தன்மை கூறப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தெரியல்சூழ் குலவுத் திண்டோட் சிலைவலா னினிதி னெய்த
வரசவை யிருந்த செவ்வி யரசிளங் குமர ரெல்லாங்
குரைகடன் முகட்டிற் றோன்றுங் குளிர்மதி காண்ட லோடும்
விரிகதிர் மழுங்கும் வானின் மீனின மென்ன லானார். (அஎ)

[இதுவுமது.]

குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் கோடியர் குடுமிக்குன்றம்
பொருவுமண் டபத்தி னூடு பூண்சுடர் தவழப் புக்க
செருமலி தானை வேந்தன் றிருமுகந் திங்க ளாக
வரசர்வாண் முகங்க ளெல்லா மம்புயம் போன்ற வன்றே. ()

[இதனால் தேவர்கள் பொறாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கடிமலர்ப் பகழி யேந்துங் காமனு நாணும் பொற்பி
னடல்கெழு பரிதி வைவே லையனை யினிதி னோக்கித்
தொடுகழ லமரர் யாருந் துயரொடு மழுக்கா றெய்தி
வடிவினிற் சிறந்தா னேனு மானிட னலனோ வென்றார். (அகூ)

[இதனால் நளனைக் கண்ட தேவர் முதலானவர் நாணஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

ஓவிய ரெழுத வொண்ணா வுலம்பொரு வயிரத் திண்டோள்
வாவுமான் றடந்தே ரண்ணல் வனப்பினை நேரா ராகித்
தேவரில் வையங் காக்கு மரசரிற் செவ்வி வாய்ந்த
காவலரிருந்த நோக்கார் கடைக்கணு னோக்கி னாரால். (கூ0)

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதி ரெறிக்கும் பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோ னினிதினிட்ட
வரியினஞ் சுமந்த பைம்பொ னணிமணித் தவிசின் மீது [ய
குருதிகொப் புளிக்கும் வைவேற் குமரனி லிருந்தான் வெய்
செருமலி கடலந் தானைத் தீயுமிழ் வேலி னானே. (கூக)

[இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொங்கவி ழுருவப் பைந்தார்க் குமரனை யினிது நோக்கி
யிங்கிவன் வனப்புக் கொவ்வா திழிவர லெய்தி டாம
லங்கனைக் கிழவன் வெய்ய வழற்கண லருவ மாக்குந்
திங்களங் கண்ணி முக்கட் டேவினை வியக்கு மன்றே. (கூஉ)

[இதனால் விவாக மண்டபத்திற்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஏழ்நில வரைப்பில் வானிற் பாதலத் தினிது வைகும்
பாழியங் தடந்தோள் வேந்தர் பலருமவ் வமர்ந்த வாற்றாற்
கேழ்கிளர் மணிசெய் மாடங் கிளர்வெயி லெறிக்குஞ் செய்ய
வாழியங் தடக்கை மாய னகடுபோன் றிருந்த தம்மா. (கூங)

[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயிற் குதலைச் செவ்வாய் வனமுலைப் போகம் வேண்டித், தேங்கமழ் தருவி னீழற் றேவரு நிடதங் காக்கு, மோங்கெழு வனைய தோளா னுருவுகொண் டடைந்தா ரென்னி, லாங்கவன் வனப்பு நம்மா லறையலாந் தகைமைத் தன்றே. (கூச)

[இதனால் விவாகத்திற்கு வந்த அரசர் கூட்டத்துக்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.]

வடுநெடுங் கண்ணி கொம்மை வருமுலை திளைப்ப வேண்டித்
தொடுகழ லரசர் வெள்ளந் தொக்கொருங் கிருந்த தோற்ற
முடல்சினத் திகிரி மாய னுந்தியங் கமலம் பூத்த
கடவுடன் படைப்பின் வீக்கங் காட்டுதல் போன்ற தன்றே.

[இதனால் அரசர் ஒருசேரக்கூடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தனியுருத் தாங்கி யீசன் றழல்விழிப் பட்டோ மென்று
பனிமலர்ப் பகழி மாரன் பலவுரு வெடுத்தல் போலக்
கனிபடு கிளவி யாடன் கதிரிள முலையிற் றோய்வான்
குனிசிலைத் தடக்கை வேந்த ரொருவழிக் குழுமி னாரே. (கூரு)

[இதனால் பிரமவிஷ்ணுக்களின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனிலா னுயர்த்த வெற்றிக் கயலையும் வெருட்டி நீண்ட
மானின மருளு நோக்கின் மடவரல் வதுவை காண்பான்
பானிற வன்ன மூர்ந்த பழமறைக் கிழவ னோடு
நீனிறச் செங்கண் மாய னெடுவிசும் படைந்தான் மன்னோ. ()

[இதனால் வீமன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

அவ்வழி நிணம்வாய்ப் பில்கி யழலுமிழ்ந் தரத்தந் தோயு
நெய்வழி பரிதி வைவேல் விதர்ப்பர்கோ னீல வுண்கட்
செவ்வழி யனைய தீஞ்சொற் றெரிவையர் தம்மை நோக்கி
மைவழி கரிய கூந்தன் மங்கையைக் கொணர்மினென்றான்.()

[இனிப் பதின்மூன்று பாட்டால் தமயந்தியது செய்கை
சொல்லத் தொடங்கி இதனால் மாதர் சென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

உரையது கேட்ட லோடு மோடரித் தடங்க ணல்லா
ரெரிபரந் திமைக்கும் பைம்பூ ணின்னரிச் சிலம்பொ டேங்கப்
புரிகுழன் மாலை சோரப் பூசல்வண் டார்த்துப் பொங்க
விரைவின ரேகிப் பைம்பொன் விளங்கிழை கோயில் புக்கார்.

[இது வீமன் மனைவிக்குச் சொல்லியது.]

வாங்குவிற் றடக்கை வேந்தன் வதுவைமண் டபத்தின் வல்லே, கோங்கிள முலையினாளைக் கொணர்கவென் றுரைத்தா னென்னத், தீங்கதிர்க் குழவித் திங்கள் சிறைகிடந் தனைய நெற்றிப், பூங்கொடி தன்னை யீன்ற பொற்றொடிக் குரைத்தா ரன்றே. (கூக)

[இதனால் தமயந்திக்கு நீராட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமகிழ் வெய்தி யாங்கட் கனைத்துவண் டிமிரும் பைந்தார்த், துளிமதுக் கோதை தன்னைத் துவரினும் விரையி னானு, மொளிவணி கழீஇய தொப்ப வுவப்பொடுந் திமிர்ந்து பொங்குந், தெளிதிரை சுருட்டுங் கங்கைத் தீம்புன லாட்டி னாரே. (க00)

[இதனால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புரிகுழல் புலர வாசப் பூம்புகை யூட்டி விண்டு
முருகுயிர்த் தினவண் டார்க்கு முல்லையஞ் சூட்டு வேய்ந்து

வருமுலை முகட்டிற் றெய்வ மலையச்செஞ் சாந்து பூசி
யெரிமணிக் கபாலம் வீக்கி யிழைபல திருத்தி னாரே. (கO௨)

[இதுவுமது.]

வேற்றுருக் கொண்டு மாதின் விளங்குவாண் முகத்திற் சேர்ந்த, கூற்றினைத் தடங்க ணென்ன வஞ்சனங் குலவத் தீட்டிக், கீற்றிளந் திங்க ளன்று கிளரொளி நுதலே யென்று, தேற்றுவார் போலச் செய்ய திலகமு மெழுதி னாரே. (கOங)

[இதுவுமது.]

வணங்கிடை யிறுவ தோரா வனமுலை கவர்ந்து கொண்ட, சுணங்கணி யாக முற்றுஞ் சுந்தரச் சுண்ண மாட்டிக், கணங்குழை முகத்துச் செவ்வாய்க் கன்னன்மென் றனைய தீஞ்சொ,லணங்கினுக் கணிசெய் வார்போ லணியினுக் கழகு செய்தார். (கOச)

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயினிநீர் விளக்க மேந்தி யையவி சிதறி முத்தந்
துயல்வரு முலையி னார்தந் தொல்குலத் தெய்வம் போற்றி
முயலறு முழுவெண் டிங்கண் முகத்துவெண் முத்த மூரன்
மயிலியற் றிருவ னாளை வலஞ்செய்து காப்பு மிட்டார். (கOரு)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்திற்குப் புறப்படல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பந்தொடு கழங்கும் பொன்னம் பாவையுங் கிளியும் யாழுஞ்
சிந்துரத் திலக நெற்றித் தெரிவைய ருடன்கொண் டேக
விந்திர குமர னன்ன னெழின்மணி யகலம் பூட்டக்
கொந்தவி ழலங்கன் மாலை கொண்டனர் மருங்கு செல்ல. ()

விரியிருள் சீக்குங் கற்றை வெண்ணிறக் கவரி வீச
வெரிமணி யடைப்பை தாங்கி யின்னகை மகளிர் போத
வரிசிலை தூணி யொள்வாள் கேடகம் வளைக்கை பற்றிப்
புரிநரம் பிரங்கு தீஞ்சொற் பொன்னனார் முன்ன ரேக. ()

தொல்குல மரபிற் றோன்றிச் சூழ்புல நெறியிற் காத்துக்
கல்வியின் றுறைகை போய விருத்தர்கள் சுகத்தின் மெய்யர்
வில்லுமிழ் மணியிற் செய்த வேத்திரக் கரத்தர் வேந்திர்
நில்லுமி னின்மி னென்ன நீக்கினர் தொடர்ந்து செல்ல. ()

பாயிருண் மேயும் பைம்பொன் னிலத்திடைப் பரா ரைச் சாந்தத், தேய்வையின் மெழுகி நுண்டூ சுடுத்துமேற் றேங்கொள் வாசத், தாய்மல ரணிச்சப் போது பரப்பியவணி கொள் வீதி, வேயுறழ் பசிய தோளி மெல்லடி பெயர்த்திட் டாளே. (க0௬)

[இதனால் சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலத்தொடு பழகுஞ் செம்பொற் கதிர்முலைக் களிநல் யானை
யுலப்பரு மதத்த காணி லுயிர்குடித் தன்றி நில்லா
நிலத்தலை காக்கும் வேந்திர் நீங்குக நீங்கு கென்னு
வலத்தக மூட்டுஞ் செம்பொ னடிச்சிலம் பரற்றச் சென்றாள்.

[இதனால் தமயந்தி சுயம்வர மண்டபஞ் சேர்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வரிவளைக் குலமும் வள்வார் மங்கல முரசுங் கன்னற், பொருசிலை மதனன் வின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்ப, விரிதிரைப் பரவை யீன்ற விளங்கிழை யனைய நங்கை, திருமணி யிமைக்குஞ் செம்பொன் மண்டபஞ் சென்று சேர்ந்தாள். (கககு)

[இதனால் தமயந்தியைக் கண்ட அரசர் செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைகட ரெறித்த லானு மிருவிசும் புறையும் வானோர்
பொழிமலர் மிடைத லானும் பூசல்வண் டிவர்த லானு
முழைபொரு தடங்கட் பேதை யுருவினைத் தெரியக் காணார்
விழைவொடு நோக்கும் வேந்தர் விழிநெருக் குற்ற மாதோ.()

[இதனால் தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்நத்தின் விளக்கஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அறற்கருங் கூந்தற் பேதை யணிகளிற் கரிய சோதி, யெறிக்குநன் மணியின் றோற்ற மெறிதிரைக் கடலின் மொய்த்த, விறற்கதிர் வடிவேல் வேந்தர் விழைவொடு நோக் குங் கண்கள், பறிப்பரி யனவாய் மெய்யிற் பதிந்தன போலு மாதோ. (ககரு)

[இதனால் அரசர் கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வஞ்சமொன் றின்றி வேற லரிதென வதுவை நாட்டி
விஞ்சையின் புணர்ப்பாற் கூற்றை விளங்கிழை வடிவ மாக்கி

யெஞ்சலி னுலக மன்னர் யாரையு மொருங்கு கொல்வான்
செஞ்சுடர் வயவாள் வேந்தன் றீவினை யிழைத்த தென்பார்.

[இதுவுமது.]

தொண்டைவாய் முத்த மூரற் றுடியிடை யறன்மென் கூந்த
லொண்டொடி வனப்பு வாய்ந்த வுருவுநங் கண்க ளாரக்
கண்டுழி வியந்து நெஞ்சங் களிப்புற வொற்றர் கூறப்
பண்டுநாங் கேட்ட வாற்றிற் பதின்மடங் காயிற் றென்பார். ()

[இதுவுமது.]

வள்ளுறை கழித்த வொள்வாண் மாறிவைத் தனைய வுண்க
ணள்ளிக்கொண் டுயிரை யின்னே யருந்திடா தொழியி னன்
தெள்ளமிர் தனைய தீஞ்சொற் சேயிழை யுத்த ரீகத் [றே
துள்ளுறை கொடிய கூற்ற முயிர்குடித் திடுவ தென்பார். ()

[இதுவுமது.]

முருந்துற ழினிய மூரன் முகிழ்முலைப் பசிய வேய்த்தோட்
கருந்தடங் கண்ணி செவ்வாய்க் கமழ்திரை யமிழ்த மாந்த
வருந்தவம் புரிந்தோர் மண்ணி லரசரோ வமர ரேயோ
தெரிந்தில மென்ன மாழ்கித் தெருமர லெய்தி நிற்பார். ()

[இதுவுமது.]

அளியசீ றடிக ணோவ வனிச்சமே லொதுங்கச் செய்த [பார்
விளைமதுத் துளிக்குந் தண்டார் வேந்தனே கொடிய னென்
வளர்முலைப் பாரங் கண்டும் வண்டிமிர் தெரியல் சூட்டித்
தளரிடைக் கிடுக்கண் செய்த தாயரே கொடிய ரென்பார். ()

[இதனால் தமயந்தி செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஏமுறு மன்னர் யாரு மினையன கூறப் பைம்பொன்
வாமமே கலைக ளார்ப்ப மணிச்சிலம் பொலிப்பச் செய்ய
காமர்வாண் முகைய செவ்விக் காந்தளஞ் செங்கை கூப்பித்
தாமவேற் றடக்க ணல்லா டாதையைத் தொழுது நின்றாள்.

[இதனால் வீமராஜன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

சேவடி தொழுது நின்ற தெரிவையை மகிழ்ந்து நோக்கி
மூவுல காளும் வேந்த ரொழுவழித் திரண்டு மொய்த்தார்
யாவரே யிவரை யெண்ணி யினையரென் றுரைப்பா ரென்னப்
பூவைபோன் மேனி யோனை நினைந்தனன் புலவு வேலான். ()

[இதனால் திருமாலின் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவ னினைவை யோர்ந்து வண்டுழா யலங்கன் மார்பன்
றன்னடி தொழுது நின்ற சதுமுகத் தேவை நோக்கிக்
கன்னலிற் கனிந்த தீஞ்சொற் கலைமக ளன்றி யாரே
யின்னரென் றிவரை யெண்ணி யேந்திழைக் கிசைக்கு நீரார்.

[இதனால் பிரமன் நாமகளை ஏவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றலு மலரின் மேலோ னிளநிலா வெறிக்கு மேனி
மன்றலங் கரிய கூந்தல் வாணிவாண் முகத்தை நோக்கி
சென்றுநீ யரசர் வெள்ளத் திரளினை விதர்ப்ப னீன்ற [ள்.
பொன்றிகழ் முலையி னாளுக் குறையெனப் புவியிற் போந்தா

போந்தவள் வண்டு மூசாப் பொன்னரி மாலையோடும்
வார்ந்ததே மாலை தாழ்ந்த வதுவைமண் டபத்தின் மேவி
யேந்தெழி லெருத்தங் கோட்டி நாணொடு மிறைஞ்சி நின்ற
கூந்தலம் பிடிக்கு வேந்தர் குலமுறை கிளக்க லுற்றாள். ()

சேயரி சிந்தி நீண்ட செழுங்கடை மழைக்கட் செவ்வாய்
மாயிரு ஞாலம் விற்கும் வருமுலைத் தெரிவை கேட்டி
யாயிரங் கதிர்கள் வீசி யங்கண்மா ஞாலம் போர்த்த
பாயிருள் பருகுஞ் செங்கேழ்ப் பரிதியிவ் விருந்த தேவே.

பண்ணமை யினிய தீஞ்சொற் படாமுலைப் பாவை கேண்மோ
கண்வழுக் குறுதண் சோதிக் கலைநில வெறிப்ப வல்லான்
மண்ணிய மணியிற்செய்த வான்றவி சிருந்த தேவன்
விண்ணவர்க் கமிர்த மீந்த வெண்கதிர்க் கடவுளாமால்.(கஉரு)

ஊர்சுணங் கணிந்து விம்மி யொழுகொளி யாரஞ் சூடி
யேர்சனிந் தொழுகும் பொம்ம லிளமுலை யணங்கு கேட்டி
தார்புனை மௌலி வேய்ந்து தணப்பிலா திருந்த தேவர்
மாரனில் வனப்பு வாய்ந்த மருத்துவத் தலைவர் தாமே. ()

வண்ணமே கலையாய் மற்றுன் வருமுலைப் போகம் வேண்டி
யெண்ணில ராகி யிப்பா லினிதுவீற் றிருந்தோ ரெல்லாம்
விண்ணவ ரப்பாற் பைம்பொன் வியன்றவி சிருந்த தேவர்
பண்ணமை திவவி னல்யாழ் பயின்றகாந் தருவ வேந்தர். ()

குழைமுகங் கிழிக்கும் வேற்கட் கொம்மைவெம் முலை யாய் கேட்டி, மழவிடை யென்ன வாங்கண் மணித்தவி சிரு

ந்த தேவ, ரிழுமென வருவிச்சார லினமணி வரன்றித் தூங்
கும், விழைவுறு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவர்
தாமே. (கஉஅ)

முயற்கறை யொழிந்த செவ்வி முழுமதி யதனி னுளு
மயக்கியுள் ளுயிரை யுண்ணும் வாள்கிடந் தனைய கண்ணாய்
பயக்கருஞ் சிறப்பிற் றேவர் பரவவீண் டிருந்த காளை
யியக்கர்தம் பெருமா னீன்ற வெழில்புனை குமர ரேறே. ()

காதள வோடி மீண்டு கடைசிவந் தாவி யுண்ணு
மாதர்மென் னோக்கி னுயிம் மணித்தவி சிருந்த வேந்தல்
பூதர வில்லி னுணுய்ப் புனிதனுக் கணியு மாகிப்
பாதலத் தின்பந் துய்க்கும் பஃறலைப் பாந்தள் வேந்தே. ()

இழைபரந் திமைக்கு மல்கு லின்னகைப் பவளச் செவ்வாய்
மழைமதர் நெடுங்க ணல்லாய் மலர்க்கணை வேனில் வேளுந்
தொழுதகு வனப்பு வாய்ந்து தோன்றுமித் தோன்றல் வெய்ய
பொழிமதக் களிநல் யானைப் புட்கரத் தீவில் வேந்தே.(கநக)

ஆற்றல்சான் மன்ன ராவி யருந்துவான் கரந்து வெய்ய
கூற்றிருந் தனைய வுண்கட் கோல்வளை யினிது கேட்டி
வேற்படைத் தானை சூழ வியன்றவி சிருந்த காளை
பாற்கட லுடுத்த சாகத் தீவுறை பரிதி வேலான். (கநஉ)

தளரிடை மெலிய வீங்கிச் சந்தனத் தேய்வை கொட்டி
வளரிள முலையா யிங்ஙன் வைகிய மணிசெய் பூணு
னிளவெயிற் பரிதி மான்றே ரிடறுபொற் குடுமி யோங்கிக்
கிளரொளி விரிக்கு மாடக் கிரவுஞ்சத் தீவின் வேந்தன். ()

புரிவடஞ் சுமந்து வீங்கும் புணர்முலை யீங்கு வைகுந்
திருகுவெஞ் சீற்றத் துப்பிற் றிண்களி யானை யன்னான் [னும்
விரைமது வுயிர்க்குங் கைதை வேலிவாய் மணியும் பொன்
வருதிரை சுருட்டுங் கானல் வான்குசைத் தீவில் வேந்தன். ()

தெண்டிரைப் பரவை யீன்ற தெள்ளமிர் தூறல் போலும்
பண்டரு மினிய தீஞ்சொற் படாமுலைப் பாவை கேண்மோ
விண்டலப் பரிதி போல விளங்குமிக் குரிசில் வாசத்
தண்டலை யுடுத்த கானற் சான்மலித் தீவில் வேந்தன். (கநரு)

தேவர்கண் முதலா மற்றைத் தீவினில் வனப்பு வாய்ந்த
காவல ரினைய ரென்று வுரைத்துமைக் கரிய கூந்தற்
பூவையந் தீஞ்சொல் வாட்கட் பொம்மல்வெம் முலையி னுட்கு
நாவலந் தீவின் வேந்தர் யாரையு நவில லுற்றாள். (கருசு)

கொள்ளைவண் டிமிருங் கூந்தற் கோதையிவ் விருந்த வேந்த
வள்ளவாய்க் கமல வாவி வாளையம் பகடு தாவிக் [ல்
கள்ளுலாம் பசிய தாற்றுக் கமுகிளம் பாளை கீறு
மள்ளலம் பழனஞ் சூழ்ந்த வவந்திநா டாளும் வேந்தே. ()

நன்னலங் கனிந்த கோதா யிங்குறை நாம வேலான் [குஞ்
பொன்னவி ரோடை நெற்றிப் பொழிமதக் களிறு மாய்க்
செந்நெலங் குலையிற் றாங்குந் தீந்தொடை நறவு காலுங்
கன்னலங் கழனி சூழ்ந்த கௌடநாட் டரச ரேறே. (கருஅ)

கஞ்சநாண் மலரை வென்று கடைகுழை யெறிந்து மீண்ட
நஞ்செனக் கொடிய வாட்க ணங்கையிவ் விருந்த மீளி
வெஞ்சமங் காத்த லன்றி யணியென விளங்கச் செய்த
விஞ்சிசூழ் மதுரை மூதூ ரெதுகுல மன்ன ரேறே. (கருகூ)

அமிழ்தினை முனிந்து சார லருவிதாழ் மலைய மீன்ற
தமிழினு மினிய தீஞ்சொற் றையலீண் டிருந்த கோமா
னிமிழ்திரை கொழித்த முத்த மேழைநின் முறுவல் காட்டுங்
கமழலர் துறைசூழ் தெண்ணீர்க் கங்கைநா டாளும் வேந்தே.

வனைமலர்க் குழங்கன் மாலை வணரிருங் கூந்தற் செவ்வா
யினவளை மடந்தை யிப்பா லெரிமணித் தவிசிற் றேன்று
நனைவிரி யலங்கன் மார்ப னுள்விழ வருத வீதிக்
கனைகுரன் முரசந் துஞ்சாக் காம்பிலிக் காவல் வேந்தன். ()

நுழைநொசி மருங்கு றேம்ப நுண்ணெழின் மாமை வாய்ந்த
விழைவளர் முலையி னய்மற் றிங்கினி திருந்த தோன்றன்
மழலைவண் டுழலத் தூங்கு மழைமதப் புழைக்கை நால்வாய்க்
கழைசுளி களிநல் யானைக் கலிங்கநா டாளு மன்னன். (கசஉ)

உளங்கனிந் துருகப் பைந்தார்க் காமனு முவக்குஞ் சாய
றுளங்கொளி முத்த மூரற் றோகையீங் கிருந்த தோன்றல்
விளங்கிழை நினது கண்போல் வேரியங் குவளை பூத்த
வளங்கெழு மருத வேலி வாரண வாசி மன்னன். (கசங)

குவட்டிள முலையி னுய்ரின் குழைமுகத் திங்க ணோக்கி, யுவட்டெடுத் துவகை வெள்ள மோங்கவீங் கிருந்த தோன்றல், கவட்டடிக் கயவாய் மேதி கன்றுள்ளிப் பொழிந்த தீம்பா, றெவிட்டவுண் டன்னந் துஞ்சுஞ் செழும்புனற் சிந்து வேந்தே. (கசச)

பகட்டிள முலையா யிங்குப் படுதிரைப் பரவை வேலை
முகட்டெழும் பரிதி யேய்ப்ப வீங்குறை முழவுத் தோளான்
பொகுட்டுமென் கமல வாவிப் பூம்புன லுழக்கிக் கொண்ட
லகட்டின்ில் வாளை தாவு மகன்பணைக் குகுத ரேறே. (கசரு)

வேலெனப் பிறழ்ந்து கூற்றை வெல்குவன் வருக வென்னு
வோலைவிட் டுலவுங் கண்ணு யிங்குறை யுலங்கொ டோளான்
சூலுளைந் தலறிப் பைங்தேன் றுளிக்குமென் கமலப் போதின்
வால்வளை முத்த மீனும் வளவயன் மச்சர் கோவே. (கசசு)

குடங்கையி னெடிய வாட்கட் கொம்பனு யிங்குப் பைம்பொன், மடங்கலா சனத்தின் மேய மணியெழு வணைய தோளான், முடங்குவெண் டோட்டுக் கைதை முருகுயிர்த் திரங்குந் தெண்ணீர்த், தடங்கடற் புலவு போக்குந் தண்டுறை மகத நாடன். (கசஎ)

கழையெனத் திரண்ட மென்றோட் காமரு குவளை யுண்கட்
பொழிகதிர் முத்த மூரற் பூங்கொடி யிங்கு வைகு
மழிகவுட் கடாத்த சீற்றத் தண்ணலங் களிறு போல்வான்
மழையகடுரிஞ்சு மாட மலிகுரு நாடர் கோவே. (கசஅ)

வடுநெடுங் கண்ணி யிங்கு வைகிய மடங்க லன்னான் [ர்த்
குடநிகர் செருத்தற் செங்கட் குவிமுலை யெருமை தெண்ணீ
தடவய லுழக்க வாளை தாவிமுப் புடைக்காய்த் தெங்கின்
படுபழ முதிர்க்குஞ் சூழற் பல்லவ தேய வேந்தே. (கசகூ)

பிள்ளைமா னோக்கி யிங்கு வைகிய பிறங்கற் றோளா
னள்ளிலைக் கமலப் போதி லரசிள வன்னங் காண
வள்ளுறை பிலிற்றுந் தண்கார் வரவெதிர் மயில்க ளாடக்
கிள்ளைபாட் டயருஞ் சோலைக் கேகய நாட்டு வேந்தன். ()

கொல்லுலை வேற்க ணல்லா யிங்குறை குவவுத் தோளான்
முல்லையம் புறவிற் சேதா முலைவழி யொழுகு தீம்பா
லல்லியங் கமல வள்ளத் தரசிள வன்ன மாந்து
மல்லலம் பழனஞ் சூழ்ந்த மத்திர தேய வேந்தன். (கருக)

தாளதா மரையின் மேய தாக்கணங் கனையா யிங்குக்
கோளரி யென்ன வைகுங் குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான்
பாளைவாய்க் கமுகிற் றூவிப் பலவின்முட் புறக்காய் சிந்த
வாளையம் பகடு தாவும் வங்கநா டாளும் வேந்தே. (கருஉ)

காம்புறழ் பசிய மென்றோட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்த் தீஞ்சொற்
பாம்படு மல்கு லீங்கு வைகிய பரிதி வேலான்
றேம்பொதி கமல மேய வால்வளை திங்க ளென்று
வாம்பல்வாய் மலரும் வாவி யங்கநா டாளும் வேந்தே. ()

சிதாரி நெடுங்க ணல்லா யிங்குறை திணிபொற் றோளான்
கதிர்படு கழனி யூடு கனைத்தின வண்டுந் தேனும்
புதிதுணக் கமலப் போது புரிமுறுக் கவிழ்ந்து மாறு
மதுமடை திறந்து பாயும் வளங்கொள்பாஞ் சால வேந்தே.

இழைபுரை மருங்கு லின்னே யிறுமிறு மென்ன வீங்கி
யழகுவீற் றிருந்த பொம்ம லணிமுலை யாங்கு வைகுங்
கொழுதிவண் டிமிருந் தாரான் கோணிலை திரிந்த ஞான்று
மழைவளஞ் சுரக்குஞ் செல்வ மலிந்தகாந் தார வேந்தே. ()

அள்ளிலை வடிவேற் கண்ணா யிங்குறை யலங்கற் றோளான்
முள்ளரை முளரி மேய்ந்து முழுநெறிக் குவளை மென்று
வள்ளைவாய் குதட்டி மேதி வழைநறு நீழற் றுஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப் பழனஞ் சூழ்ந்த மிதிலைநா டாளும் வேந்தே. ()

வெதிர்புரை பசிய மென்றோள் வேல்கிடந் தனைய கண்ணா
யதிர்கழலரசர் போற்ற விங்குறை யரியே றன்னான்
கதிர்வெயிற் கற்றை கான்று காசுகண் படுக்கு மாட
மதியக டுரிஞ்ச வோங்கு மாளவ தேய வேந்தே. (கருஎ)

வடுவகிர் நெடுங்க ணல்லாய் மடங்கலா சனத்தின் வைகுந்
தொடுகட லுயிர்த்த முத்தந் துயல்வரு தடந்தோள் வீரன்
கடிமுறுக் கவிழ்ந்த செவ்விக் கமலமென் பொகுட்டி லேறிக்
குடவளை முத்த மீனுங் கோசலத் தரச ரேறே. (கருஅ)

மாழைமென் னோக்கி யீங்கு வைகிய மான வேலான்
றாழைமுப் புடைக்காய் வீழ்ந்து தாற்றிளங் கமுகு செற்று
வீழ்சுளை வருக்கை போழ்ந்து வெம்புலி யடிய பைங்காய்க்
கோழரை யரம்பை சாய்க்குங் குடகநா டாளும் வேந்தே. ()

ஏந்திள முலையா யிப்பா லினிதுறை குமர னன்னான்
றேந்துண ரூழ்த்த போதுந் தெரிவைய ரிழைத்த சிற்றிற்
காந்தெரி மணியும் பொன்னுங் காழகிற் றுணியும் வாரிப்[தே.
பூந்திரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்ப் பொன்னிநா டாளும் வேந்

மோட்டிள முலையாய் பைம்பொன் மொய்ம்மணித் தவசி னுப்பட், சேட்டிளம் பரிதி போல வீங்குறை திணி பொற் றோளான், பாட்டளி பேட்டி னோடும் பருமுகை யவிழ்ந்துத் தேறற், கூட்டுணுங் கமல வாவி கொற்கையம் பதிக்கு வேந்தே. (கசுக)

என்னமற் றினைய வாறே யெரிமணி மாடஞ் சேர்ந்த
மன்னவர் குலமும் பேரும் வரன்முறை வழாது கூறி
மின்னகு பரிதி வைவே னளனுருக் கொண்டு மேய
வன்னவர் தமையு மற்ற நளனையு மறைப ஹற்றாள். (கசுஉ)

கலைவளர் திங்க ளென்னக் கடிகமழ் கமலம் வாட்டுந்
திலகவாண் முகத்தா யீங்கு வைகிய சினவேற் காளை
வலனுடை வயிர வாளான் கற்பக மலிந்த தோளான்
பலபகை வரைமுன் செற்ற பகட்டெழின் மார்பி னானே. ()

நகைமதி முகத்தா யீங்கு வைகிய நாம வேலான்
புகலரும் வெகுளி யுள்ளத் தொருவினுன் பொங்கி யார்த்த
பகையிருட் பிழம்பு சிக்கும் பலசுட ருமிழும் வாளான்
றகைமைசால் புலவ ரேத்துந் தாலமே ழுடைய கோவே. ()

அஞ்சன மெழுத லாற்றா தம்மவோ வென்று நைபும்
வஞ்சிநுண் ணிடையா யீங்கு வைகிய நாம வேலா
னெஞ்சலி றருமன் றெண்ணீ ரிருங்கட லுலக மெல்லாஞ்
செஞ்சவே யோகை போய தீதறு செங்கோல் வேந்தே. ()

பாற்றிரை யமிர்த மூறும் படரொளிப் பவளச் செவ்வாய்க்
கோற்றொடி மடந்தை யீங்கு வைகிய குவவுத் தோளான்
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மிக்க வளங்கெழு புவன வேந்த
னாற்றிசைப் பரப்புஞ் சூழ்போ நலங்கெழு நேமி வேந்தே.()

போதரி நெடுங்க ணல்லாய் பொருசிலை வேனி லானிற்
கோதையர் மனமுங் கண்ணுங் கூட்டுணுங் குவவுத்தோளான்
ருதவிழ் கமலப் போது மலர்ந்தபூந் தடங்க டோறு
மாதர்மென் முகங்கள் காட்டும் வளங்கெழு நிடத வேந்தே.

என்றிய லணங்கு கூற வினையரி லன்னங் கூறு [ளுப்
மன்றலந் தெரியற் றிண்டோண் மன்னவன் யார்கொ லென்
பொன்றிகழ் திதலை பூத்த புணர்முலைப் பாவை போல்வா
ளொன்றிய வையத் தோடு முள்ளநெக் குருகி நின்றாள். ()

எள்ளுற வேனை யோரை யிரட்டுற மொழித லானும்
வள்ளன்மார் பணிந்த தாரில் வண்டுவீழ்ந் தரற்ற லானு
முள்ளுறப் பிணித்த வன்பி னூழ்வினைத் தொடர்பி னானு
நள்ளிருள் பருகும் பைம்பூ ணளனையே நளனென் றோர்ந்
[தாள். (கசுசு)

மாதர்மென் னோக்கி நாணி மதிமுகஞ் சிறிது கோட்டிக்
காதன்மீ தூர வுள்ளங் களிமகிழ் துங்க நின்ற
கோதையர் மணிசெய் செம்பொற் கோடிகத் தினிதி னேந்துந்
தாதுலா மலங்கன் மாலை தளிரியற் கரத்திற் கொண்டாள். ()

[இதனல் தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டல்
சொல்லப்படுகின்றது]

இன்னரிச் சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி யார்ப்ப வேகி, மன்னவர் மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து விழக், கொன்னுனை வயிர வொள்வா ணிடதர்கோன் குவவுத் தோண்மேற், பொன்னரி மாலை சூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கி நின்றாள். (களக)

[இதனல் அப்பொழுது நளனுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது.]

வடிமலர் நெடுங்கட் செவ்வாய் மடவர லினிது சூட்டுந்
தொடையல்பொற் கிரியில் வீழுஞ் சுடர்மணி யருவியேய்ப்ப
விடுகதிர் வலயத் திண்டோண் மன்னவன் விழைவு கூர்ந்து
பிடிதழீஇ யுவகை பூத்த பெய்மதக் களிறு போன்றான். ()

பூணுலாக் கிடந்த வல்குற் பொற்பெலாங் களிகொள் வண்
பாணுலாக் கிடந்த தாரான் பருகுவான் போல நோக்க [டின்
நாணமீ தூரப் பைம்பொன் னலத்தபூங் கொடியி னெல்கி
வாணகை யுயிர்த்த செவ்வி மதிமுகங் கோட்டி நின்றாள். ()

அலைகட லுயிர்த்த பொன்னம் பாவையை யலங்கு சோதி
நிலவுமிழ் பளிக்கு மாட வேதிகை கொணர்ந்து நீங்காச்
சிலதிய ருயிரை யன்ன தோழியர் செவிலித் தாயர்
விலைவரம் பறிய லாகா மென்றுகி லெழினி வீழ்த்தார். (களச)

தாவருஞ் சீற்றத் துப்பிற் றறுகண்மால் யானை யன்ன[மேன்
மேவலர்க்கடந்த வொள்வாள் வேந்தர்கோன் முழவுத் தோளை
மாவகிர் நெடுங்கண் சூட்டு மாலையே மாலையாகக்
காவலர் முகங்க ளெல்லாங் கமலமொத் திருந்த மாதோ. ()

சுயம்வரப்படலம் முற்றிற்று.

போர்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்கு வந்த அரசர் தமயந்தி நளனை விரும்பி மாலைசூட்டுதலால் தாம் அவளைக் கைப்பற்றும்பொருட்டு அவனை வெல்லவெண்ணிச் செய்யும் யுத்தம் சொல்லப்படுகின்றது.

[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொறாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அழகினைச் சுமந்த பேறு பெற்றன ளணங்கின் றென்று
வொழுகொளி யார மார்ப ருவாக்கடன் மெலிய வார்ப்பப்
பொழிகதிர் வயிர வொள்வாட் புரவலன் புழுங்கி நெஞ்சம்
விழியழல் கதுவ நோக்கி வேந்தரை விளித்துச் சொல்வான்.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் இந்திரன் கலக மூட்டுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிர்ப் பரிதி முன்னர் வெண்மதி மழுங்கு மல்லாற்
பரிதியு மதியந் தோன்றிற் படரொளி மழுங்க லுண்டோ
அரசர்கா ணீவிர் வெய்யோ னருங்குலத் துதித்துந் திங்கண்
மரபின்மன் னவற்கு நுங்கண் மாணெழின் மழுங்கி னீரால்.

உரிமையிற் புணர்ந்த மாத ருடவு மறுத்திம் மாதின்
வரிமுலைப் போகம் வேண்டி மணவினை துணிந்து வந்தீர்
குருதிவேல் சுமந்து வாளா வீங்கிய குவவுத் தோளீர் [ரே.
திருநகர்க் கினிநீர் போய்நந் தெரிவையர்க் கென்சொல் வீ

சூழிருஞ் சடைக டாங்கிச் சுடர்முடி துறந்து கான்போய்
வீழ்சரு கருந்தி நீவிர் மெய்த்தவம் புரிதல் வேண்டுந்
தாழிருங் கூந்த லாளை நிடதர்கோன் றழீஇய போதே
யாழிசூ ழுலக மெல்லா மவனடி படுக்கு மன்றே. (ச)

கண்டவர் மனமுங் கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்பு வாய்ந்த, வொண்டொடி மாலை வேய்ந்தோற் குரியளென் றெண்ண

வேண்டா, திண்டிற னிடதர் கோமான் செருவினி லிரியல் போக, மண்டமர் கடந்த வொள்வேன் மன்னவற் குரிய னென்றான். (௫)

இதனால் அக்கலகவார்த்தை கேட்ட பாண்டியன் வெகுளல் சொல்லப்படுகின்றது]

என்றலுங் கடவுட் டிங்க ளிருங்குல மிழித்துக் கூற
னன்றுநன் றென்ன நக்கு நாமவேல் வழுதி சீறி
யுன்றலை துணிப்ப னென்னா வொளிறுவா ளுறையி னீக்கிக்
குன்றெறிவயிரவொள்வாட்குரிசின்மேற்கனன்றுசென்றான்.

[இதுவுமது.]

வெகுளலை யணங்கிற் காக நளனுருக் கொண்டு மேய
வகல்விசும் பளிக்கும் வேந்த னிவனென வமரர் கூறத்
துகளெழ மௌலி பண்டு தோற்றவன் றன்னோ டென்கொ
லிகலெனப் புகையு மொள்வா ளுறைசெறித் தேகி னானே.()

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டால் அரசர் செய்கை
கூறப்படுகின்றது.]

கூற்றெனக் கனலி யென்னக் குலவரை திரிக்கு மூழிக்
காற்றென வுருமே றென்னக் கதிர்முடி யரச ரெல்லா
மாற்றருஞ் சீற்றத் தோடு மடங்கலந் தவிசி னின்றும் [தார்.
பாற்றினஞ் சுழலும் வைவாட் படையொடு நிலத்திற் பாய்ந்

கொய்யுளைக் கலினப் பாய்மா கொடிஞ்சியந் தேரிற் பூட்டி
மையன்மா மதத்த யானை பருமித்து மறலி யேனுஞ்
செய்யகண் புதைக்குஞ் சீற்றத் திறல்கெழு வயவர் சூழ
மொய்கழ லரச ரெல்லா முருகுலாந் தும்பை வேய்ந்தார். ()

கொடுங்குணில் பொருத வெற்றிப் போர்ப்பறை குளிற வெம்போர்க், கடுந்திறல் வயவர் விண்ணாண் புடைப்பொலி கடலி னார்ப்பச், சுடுங்கனல் குளிர வெய்தாச் சுடர்விழி பொறிகள் சிந்த, மடங்கலே றனைய வேந்தர் வாளம ரழுவத் துற்றார். (௧௦)

[இதனால் நளனது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவர் தருக்கும் வெம்போர் வயிரவாள் சுமந்த திண்டோட், பொன்னகர்க் கிறைவன் சூழ்ந்த புணர்ப்புநாங் காண்டு மென்னா, வொன்னல ரகல மூழ்கி யூன்சுவைத் துதிர

மாந்து, மின்னரு பரிதி யொள்வேல் வேந்தர்கோன் சிறிது நக்கான். (கக)

[இதனால் தமயந்தி வருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிலைகுழைத் தரசர் நின்ற சீற்றமு நிணம்வாய்ப் பில்கிக், கொலைபழுத் தொழுகும் வேலான் குவவுத்தோட் பணைப்பு நோக்கி, யிலைமுகப் பூணி ணுண்மற் றென்கொலாய் விளையு மென்னு, முலைமுகட் டலங்கல் வேற்கண் முத்துக வெருவி நின்றாள். (கஉ)

[இதனால் நளன் தமயந்தியைத் தேற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

செழுங்கடை மழைக்க ணல்லாய் திண்சிலை குழைத்து வெம்போர்க், கெழுந்தவிவ் வரசர் மார்பத் திழிபெருங் குருதி மாந்தப், புழுங்குவெம் பகழி மாரி பொழிந்தமர் முருக்கியாடி, யுழுந்துருள் பொழுதின் மீள்வ லுள்ளநீ கவல லென்றான். (கங)

[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

விளைசமர்க் கெழுந்து நின்ற வீமனை யினிதி னோக்கிக்
களிமதக் களிறுந் தேருங் களப்படுத் திசலி னேற்ற
வுளைவயப் புரவித் தானை யொன்னலர்ச் செகுப்ப னீபோய்
நளிகடற் றானை சூழ நங்கையைக் காத்தி யென்றான். (கச)

[இதனால் நளன் போர்முயற்சி செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

உடல்சின வுருமே றன்ன வயவரை யொருங்கு நோக்கிக், கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர் கொய்யுளைக் கலினப் பாய்மா, கடன்மடை திறந்த தென்னக் கரடமூற் றிருந்து பாயும், படுமதக் களிநல்யானை பண்ணுறுத் திடுமி னென்றான். (கரு)

[இதனால் நளன் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நீங்கருங் கவச மார்த்து நேரலர் மௌலி தேய்க்கும்
பூங்கழ லரல வீக்கிப் போரெனிற் பொருப்பு மஞ்ச
வீங்கிய குவவுத் தோளில் வெங்கணைப் புட்டி றூங்கி
வாங்குவிற் றடக்கை யேந்தி மறலிகண் புதைப்ப நின்றான்.

[இதனால் நளன் தேரேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசமர் தொடங்கி நின்ற புரவலர் மடவார் செய்ய
வரிநெடுங் கண்ணுந் தோளும் வலந்துடித் தின்னல் காட்டக்
குருமணி குயிற்றுஞ் செம்பொற் கோடியர் கொடிஞ்சித்தேரி
னருவரை யிவருஞ் சீற்ற மடங்கலே றென்ன வார்ந்தான். ()

[இதனால் நளன் சங்கத்தொனி செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊன்பயில் வடிவே லேந்தி யுடன்றுவெம் போரி லேற்ற
தேன்பயி றெரியல் வேந்தர் நடுக்குறத் திசையி னின்ற
கூன்புறைக் கோட்டு நால்வாய்க் குஞ்சரம் வெருவி யோட
வான்பொதி ரெறியத் தெய்வ வலம்புரி முழக்கி யிட்டான்.

[இதனால் இந்திரன் நடுக்கஞ் சொல்லப்
படுகின்றது.]

கொன்னவில் பரிதி வைவாட் கூற்றுயி ருண்ணுங் கூற்றின்
மின்னகு வரிவி லேந்தும் விடலையை நோக்கி யேற்ற
மன்னவ ரளவன் றின்னோன் மணிவரைத் திணிதோள் வீக்க
மென்னினைந் தென்செய்தோமென் றிந்திர னடுங்கலுற்றான்.

[இனி இரண்டுபாட்டால் சேனைகளின் ஆரவாரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்த்திரண் முழக்க மென்னக் கனைகுரன் முரச மார்த்த
தூர்த்தன கடல்க ளேழுந் துரகதக் குரத்தின் றாளி [ங்கி
போர்த்தன விசும்பு பைம்பொற் கொடியொடு குடையு மோ
யார்த்தன வுவகை பொங்கித் துணங்கையிட் டலகையீட்டம்.

கூற்றென வுரறி யார்த்துக் கொல்சின வரியே றென்ன
வேற்றவர் வெருவ நெய்த்தோரிடையறுதொழுகுங்கோட்டுச்
சீற்றமும் மதத்தி னூழித் தீயையு மவிக்கும் மேகக்
காற்றுறழ் களிறு தாண்டிக் கட்கனல் கதுவச் செல்வார்.(உக)

[இதுமுதற் பத்துப் பாட்டால் இருதிறச் சேனைகளும் பொருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒள்ளழல் கண்ணிற் கால வுயிர்ப்பலி யுண்ணுங் கூற்றின்
வள்ளுறை வடிவா ளேந்தி வாய்மடித் தெயிறு தின்று
கள்ளவிழ் தும்பை சூடிக் கழுதுகை கொட்டி யார்ப்ப
வள்ளிலை வுயிரப் பைம்பூ ணரசரோ டரச ரேற்றார். (உஉ)

மண்ணிடைத் திரிவ போல மாதிரங் கடப்ப தாவி
விண்ணிடைப் பறப்ப வேழ மருப்பிடை மிதித்து மீள்வ
கண்ணிமை பொருந்திற் காணுக் கடுப்பின கலினப் பாய்மா
வெண்ணில வயவர் தூண்டி யெதிரெதிர் மலைந்து நிற்பார். ()

சூழ்சுடர் வயிர வாளா லிந்திரன் றுமிக்கு முன்னம்
பாழியங் குடுமிக் குன்றஞ் சிறகொடு பறப்ப வென்னக்
கேழ்கிளர் பரிதி யெய்க்குங் கிளர்மணிக் கொடிஞ்சி மான்றே
ராழியோ டாழி தாக்க வருஞ்சமர் தொடங்கி நிற்பார். (உச)

மோட்டிள முலைகள் பாய்ந்த மருமத்தின் மூரி யானைக்
கோட்டிணை யுழக்க வெம்போர்க் கோளரி யென்னச் சீறித்
தோட்டிணை கொட்டி யார்த்துச் சுடர்நெடுங் குருதி வாளாற்
பூட்டிய வோடை நெற்றி மத்தகம் போழ்ந்திட் டாரே. ()

கொலைத்தடங் கண்ணி னல்லார் குறங்கின்மேற் குறங்கு சேர்த்தி, முலைத்தட ஞெமுங்கப் புல்லிக் கண்டுயின் முழவுத் தோளா, ரலைத்துமிழ் குருதி பொங்க வற்றுவீழ் புழைக்கை யேற்றி, மலைக்கடாக் களிறு புல்லி மண்ணிடைத் துஞ்சு கின்றார். (உரு)

கூற்றெனுங் கொம்மை கொட்டிக் குனிக்கும்வா ளுழவர் வேகக், காற்றினிற் பெண்ணை யீன்ற கருங்கனி யுகுவதேபோல், வேற்றிறல் வயவர் சென்னி வீழ்த்துவெங் கரிகணூறிச், சீற்றவெம் மடங்க லேற்றிற் செருக்களத் துழக்கி யிட்டார். (உள)

வயவரோ ரிருவர் தம்மில் வாளமர் விளைத்த லோடு
முயிர்துறந் தவற்கு மாலை புனைதுமென் றும்பர்ப் போந்த
கயமலர்க் கண்ணி காணக் காளையர் மாய்ந்து மண்ணிற்
புயலுறழ் கூந்தற் காக வானினும் போர்செய் கின்றார். (உஅ)

குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் குங்கும வளறு மூழ்கு
மருமத்தில் வாளி மூழ்க மயங்கினன் றெளித லோடும்
விரைமொய்த்த கூந்த றுழ விண்ணினின் றூர்வத் தோடு
முருவத்தார் புனைய வந்த வொண்டொடி மயங்கி நின்றாள். ()

கான்படு முருவப் பைந்தார் விதர்ப்பர்கோன் கன்னி வேற்க
ணூன்படா துளையக் குத்தி யுள்ளுயிர் பருக லாற்றேம்
வான்படா மின்னி னேச்சும் வாளினுன் மாய்து மென்னுத்
தேன்படு தெரியல் வேந்தர் செருமலைந் தாவி நீத்தார். (௩௦)

முழவுறழ் திணிதோள் வீரர் முழுமெயு மிரும்பின் மேய
விழிபெருங் குருதி யாடி யிளங்கதிர்ப் பரிதி யேய்ப்ப
வழிகவுட் கடாத்த நால்வா யரசுவா வெருத்திற் றோன்றிப்
பொழிகணை மாரி சிந்தி யகலிரு விசும்பு போர்த்தார். (௩௧)

[இனி மூன்று பாட்டால் அரசர் நளனை யெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அருமருந் தனையாள் கூட்டு மலங்கலந் தோளி னானைப்
பொருதிரைப் புணரி சூழ்ந்த புவியினி லரச ரெல்லா
நிரையுளை யரிமா னேற்றை நிழல்சுளி தறுகட் சீற்ற
வரைபுரை களிநல் யானை வளைந்தென வளைந்து கொண்டார்.

நொறில்பரித் தடந்தே ருந்தி நோன்சிலை குழைய வாங்கிப்
பொறியழற் பகழி தூவிப் பொங்குளைப் புரவி மான்றேர்
தெறுகதக் களிநல் யானை சினவுவாள் வயவ ரீட்டங்
குறைபட நூழி லாட்டிக் கூற்றென வரச ரார்த்தார். (௩௩)

தெண்டிரைப் பரவை யேழுந் தேறுபட் டொழியத் தெண்ணீர், மொண்டுகொண் டெழுந்தோர் குன்றின் முகிற்குழாஞ் சொரிவ தேய்ப்பப், புண்டலை வடிவேன் மன்னர் பொறியழற் பகழி மாரி, மண்டமர் கடந்த திண்டோண் மன்னன்மேற் பொழிந்திட் டாரே. (௩௪)

[இனி இரண்டு பாட்டால் அவ்வரசரை நளனெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கொள்ளைகொண் டோரி யுண்ணக் குழாங்கொடு கவந்த மாட
வொள்ளழற் றறுகட் கூற்ற முயிருண்டு தெவிட்டி நிற்ப
வெள்ளவெங் குருதி போர்ப்ப வியன்பணை நிடதங் காக்கும்
வள்ளறன் புருவத் தோடும் வரிசிலை குனிந்த தன்றே. (௩௫)

கூன்பிறைக் கோட்டு வல்விற் குழைத்ததுங் குழைத்துத் தெவ்வ, ருன்சுவைத் துண்ணும் வாளி விடுத்தது மொன்ன லார்தங், கான்படு தெரியன் மார்பம் போழ்ந்தது தெரியக் காணார், வான்படு பிணக்குன் றோங்கி வயின்வயின் விளங்கக் கண்டார். (௩௬)

[இனி நளனோடு தனித்தனி அரசரெதிர்த்துப்பொருதல்
சொல்லத்தொடங்கிக் கலிங்கநாட்டரச னெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசமத் துடன்ற வீரர் பொன்றிட நின்ற வேந்தர்
வெருவலுற் றிரியு மாறும் வேந்தர்கோன் வலியு நோக்கி
யெரிமணிப் பொன்செய் யோடை யிளங்களிப் பகடு சூழக்
கரைபொரு கடலந் தானைக் காலிங்கர் கோ னமரி லேற்றான்.

கந்தடு தறுகட் சீற்றக் கடாம்பொழி களிநல் யானை
மந்தரக் கிரியாற் றானை வாரிதி யுழக்கி வானத்
திந்திர குமர னென்ன விகல்புரி நிடதர் கோமா
னுந்துமான் றேரின் மேலு மொருகணை தெரிந்து விட்டான்.

பைம்மலைத் தகன்ற வல்குற் பாவையர்க் கனங்க னன்ன
செம்மலைச் சினவேற் காளை சிலைவளைத் தொருகோ லுந்தக்
கைம்மலைக் கோட்டில் வீழ்ந்த கலிங்கர்கோ னமரர் மாதர்
வெம்முலைக் கோட்டில் வீழ்ந்து விண்ணிடை விளங்கி னானே.

[இனி மூன்று பாட்டுகளாலே மகததேசத்தரசன்
எதிர்த்திறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களத்திடைக் கலிங்கர் கோமான் கவிழ்தலுங் கடைக்கண் சேப்ப
வளத்திடை வெகுளி பொங்க வூழிவெங் காலி னோடி
வளைத்தனன் சேனை யோடும் வார்சிலை வணக்கி வெம்போர்
விளைத்தனன் கூற்று மஞ்ச வெந்திறன் மகதர் கோவே. (௪௰)

முரிதிரைப் பரவை வேலை முகட்டெழுந் தகல்வான் மேய, விரிகதிர் மதியந் தீண்டும் வெள்ளெயிற் றரவ மென்னக், குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் கொற்றவெண் குடையின் மீது, வரிசிலை குழைத்து வெய்ய வடிக்கணை யொன்று விட்டான். (௪௧)

அரும்பிமிர் தும்பை வேய்ந்த சுடர்முடி மகதர் கோமான்
விரும்பலர்ச் செருக்கும் வேலான் விற்பழுத் துமிழும் வெய்ய
சரம்பட வற்று வீழ்ந்த தன்னுடற் குறைநின் றுட
னரம்பைய ரோடு நோக்கி யணிமணி முறுவல் பூத்தான். (௪௨)

[இதனால் சோழனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அமைப்பருந் தறுகட் சீற்றத் தாளரி யேறு போல்வான்
சமர்த்தலை யக்கலி னேற்ற தரியலர் சென்னி வீழத்

துமித்திடுங் குருதி யொள்வாள் சுடரெழ விதிர்ப்ப நோக்கி
யிமைத்தலும் வளவர் கோனை வெருவனீ யேகு கென்றான் ()

[இதனால் சேரமான் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுளைப் புரவி தூண்டிக் கொடுமரங் குழைய வாங்கி
வெய்யவெம் பகழி மாரி விண்ணகம் புதைப்பத் தூவி
யையன்மெய்க் கவச மீது மைங்கணை சிதறி யார்த்தான்
மையறு சிறப்பின் மிக்க வஞ்சியம் பதிக்கு வேந்தே. (சச)

சில்லியந் தடந்தே ருந்தித் திண்சிலை குழைய வாங்கிக்
கொல்லிய வெழுந்த கூற்றிற் கொடியவெம் பகழி தூவி
மல்லடு தோளு மார்பும் வழிபெருங் குருதி யோடும்
வில்லவன் வெருவி யோட வெஞ்சம முடற்றி னானே. (சரு)

[இதனால் புட்கரத்தீவரச னெதிர்த்தல் சொல்லப்
படுகின்றது]

நிறங்கிளர் வயிரப் பைம்பூ ணிடதர்கோன் றொடுத்த கோலிற்
கறங்கெனத் திரியும் வெய்ய கலினமான் றடந்தேர் வீழ
மறங்கிளர் பரிதி வேலு மானமுந் துறந்து நாணுற்
புறங்கொடுத் திரியல் போனான் புட்கரத் தீவில் வேந்தன். ()

[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

பாகடு வெந்திறற் பருமி யானைமேல்
வேகவெஞ் சலினமா வெள்ளஞ் சூழ்வரச்
சாகத்தீ வுக்கிறை சமரி னார்ப்பொடும்
தோகையர் கண்ணெனப் பகழி தூவினான். (சஎ)

துணங்கையிட் டலகைக டுள்ளி யார்த்தெழ
வணங்கெயிற் றரவென வழலும் வாளிகள்
ணைங்குவிற் கால்களைத் தெய்து மாற்றினா
னிணங்கமழ் குருதிவே லிடதர் வேந்தனே. (சஅ)

பாற்றினந் தொடர்வது பனைவ ருன்சுவைத்
தூற்றிருந் திடையறா துதிரங் கால்வது
கூற்றெனுந் தோழமை கொள்வ தாயதோர்
மாற்றருங் கொடியவேன் மன்னன் வாங்கினான். (சகூ)

ஆயிலெடுத் தெறிதலு மடர்க்கு மொன்னலார்
வெயிறெரி தவழ்ந்தது வயிர வாட்படை
செயிரற வேந்திய சாசத் தீவிறை
ரியிர்துறந் தந்தக னுலகம் புக்கதே. (ருo)

[இதுமுத லேழுபாட்டால் காம்பிலிதேசத்தரச னெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தூம்புடைக் கரமலை யெருத்திற் றேன்றுபு
காம்பிலிக் கரசன்வில் வாங்கிக் காய்கணை
தேம்பொதி செழுமலர்த் தெரியன் மார்பினன்
வாம்பரித் தேர்மிசை மழைபிற் றாவினன். (ருக)

சிலையுயிர்த் துயிர்ப்பலி கவருந் திண்கணை
கொலைவடி வேலினன் றுரப்பக் குஞ்சர
மலையெனக் கவிழ்தலு மடங்க லேறெனப்
புலவுவா ளொடுமவன் புவியிற் பாய்ந்தனன். (ருஉ)

வார்மயிர்க் கேடகம் பற்றி வாள்விதிர்த்
தூர்சினக் களிற்றணி யுழக்கி யொய்யெனப்
போர்முகத் துரறிவெம் புலியின் போத்தெனச்
சாரிகை திரிந்தனன் றறுக ணாளனே. (ருங)

பாரினின் றவனமர் புரியப் பாய்பரித்
தேரினின் றடுகணைச் செரு விளைத்திட
ருருடை வயவர்போர்த் தரும மன்றெனக்
கூர்நுதி வாளுரீஇக் குப்புற் றனரோ. (ருச)

மன்பெருங் கேடகந் திரித்து வானிடை
மின்பிறழ்ந் தென்னவாள் விதிர்த்து நோக்கின
ரென்புநெக் குள்ளுடைந் திரிய வேற்றனர்
வென்பிற ரறிகிலாத் திறல்கொள் வீரரே. (ருரு)

தெறுஞ்சினந் தலைக்கொளீஇச் செங்கண் மயுகப்
பிறங்குபொற் கேடகம் பிறழ வெற்றியு
மறங்கிளர் வயிரவாள் வாளிற் றுக்கியுஞ்
சுறங்கெனத் திரிந்தனர் காளை வீரரே. (ருசு)

கோட்புலிப் போத்தென நிடதர் கோமகன்
ஞாட்பினுட் காம்பிலிக் கிறைவனு மற
வாட்படை யெறிந்துயிர் வவ்வி னானவன்
சேட்புலத் தரம்பையர் தெரியல் சூடினான். (௫௭)

அறைகழல் வேந்தர்மே லலங்கல் வேலினா
னெறுழ்வலிக் களிற்றிடைத் தாவு மெண்ணிலா
னொறில்பரி தேர்மிசைப் பாயு நோன்கழ
சிறையொடுந் திரிவதோர் சீய மென்னவே. (௫௮)

இன்னணங் கொடுஞ்சமர் முருக்கி யேற்றிகன்
மன்னவர் புறக்கொடை கண்டு மாலைதாழ்
கொன்னவில் குருதிவேற் குவவுத் தோளினான்
சென்னிவான் றடவுபொற் றேரி னேறினான். (௫௯)

[இனி ஆறுபாட்டால் படுகளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கோச்சகக் கலிப்பா.

லத்தலு மடநல்லார் புலவிதீர் தரச்சூட்டு
மலத்தக மலர்க்குஞ்சி யழிகுருதிப் புனலலைப்ப
மலைத்தடந் திணிதோளார் வடிக்கணை மெயிற்போர்ப்பக்
கொலைத்தலை முண்மாப்போற் கொடுஞ்சமத்திற் கிடந்தனரே.

இகன்மிகு திறல்வேந்த ரேதியாற் களப்படுத்த
புகர்முகக் கடாயானை பொழிகுருதிச் செழுஞ்சேற்றிற்
றிகிரிய கொடிஞ்சிநெடுந் தேருழக்கத் துகளெழுந்தவ்
வகலிரு விசும்புபோர்த் தந்திவான் போன்றதுவே. ( )

ஒளிகிளர் மணியோடை சிதைந்தொழிய வுடன்றபோர்க்
களிசின மால்யானைக் கதிர்மருப் புமிழ்ந்ததீ
புளிதடஞ் சினைமேயு முருங்கெரி யெனப்பற்றி
விளிதரு வயவருடல் வெந்தொழியப் பரந்ததே. (௬௨)

பரிதிவடி வாள்பிடித்துப் பல்லினா லிதழதுக்கித்
திருகுசினந் தலைக்கொளீஇச் செங்கண்க டீயுமிழக்
குருதிபா யடுகளத்திற் குற்றுயிர்க் கிடந்தார்க்கண்
டருகணையக் கொடுங்கூற்று மஞ்சிநின் றலறுமால். (௬௩)

சிலைபொரு திணிதடந்தோட் டேர்வேந்தர் செருமலைந்து
கொலைபுரி யடுகளத்திற் குடர்பின்னிக் கிடந்ததனைப்
புலவுநா றுடற்றசைவேட் டுண்ணவரும் புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்த தெனவெண்ணி வானினிடைச் சுழலுமால். ()

சீற்றமிகுங் களியானைத் திறல்கெழுபோர் வயவேந்தர்
காற்றாளக் குடைதுணிந்து களத்தினிடைக் கிடப்பனகள்
ளேற்றெருமை யுகைத்தடரு மிருணிறத்த வெரிகுஞ்சிக்
கூற்றமுயிர் பலியேற்குங் கொள்கலம்போன் றிருந்தனவே. ()

[இனி இரண்டு பாட்டால் இந்திரனென்னுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இன்ன களத்தி னிரிந்தவ ரல்லாற்
றுன்னின ராவி துறத்தலும் வெங்கூற்
றன்னவன் வாளம ராற்றலு னோக்காப்
பொன்னக ரத்திறை புந்தியி னோர்ந்தான். (சுசு)

மன்றன் மலர்த்தொடை மன்னனை யெய்தி
வென்றிகொள் போரை விலக்கில மாயிற்
றுன்று திரைக்கடல் சூழுல கெல்லா
மின்று முடித்திடு மென்ன நினைந்தே. (சுஎ)

[இதனல் இந்திரன் முதலிய நால்வருந் தம்முருக்கொளல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

மழகளி றன்னவன் மாணுரு நீங்கி
விழைவொடு தம்முரு மேவிய விண்ணோ
ரழகுறு காளைய ரவ்வுரு விட்டோர்
கிழவுரு வெய்திய கேண்மைய ராத்தார். (சுஅ)

[இனி இரண்டு பாட்டால் நளன் போரை விலக்குதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

முன்னுரு மேவிய மொய்கழல் விண்ணோர்
மன்னனை யெய்துபு வாய்மையி னுனுந்
துன்னலரைத்தெறு தோள்வலி யானு
நின்னை நிலத்திடை நேர்பவர் யாரே. (சுசு)

துன்று களத்தெதிர் துன்னலர் யாரும்
பொன்ற முருக்கிய போர்த்தொழி னீங்கி
வென்றிகொள் வேலவ மின்னனை யாடன்
மன்றன் முடித்தனை வாழிய வென்றார். (எ0)

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரையும் நளன்
வணங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணவ ரின்னணம் வேண்டினர் கூறப்
புண்ணுறு வெய்ய புலால்கமழ் வைவே
லண்ணல மர்த்தொழி லாற்றில னாகிப்
பண்ணமை தேரி னிழிந்து பணிந்தான். (எக)

[இனி ஐந்து பாட்டால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கருணையி னெய்திய காளையை நோக்கி
யருமக மெவ்வழி யாற்றினு மாங்க
ணுருவொடு வந்தவி யுண்குவ மென்னா
மருவரு நல்வரம் வாசவ னீந்தான். (எஉ)

மிடல்கெழு மேழக மேற்கொளு மேலோ
னுடைதிரை வேலையி னின்னமு தொப்ப
மடிதலில் வெங்கன லின்றியும் வாளா
வடிசி லடுந்தொழில் விஞ்சை யளித்தான். (எங)

அல்ல லுழந்தன ரெய்தினு நெஞ்சி
னல்லற மெய்தவு நண்ணிய ஞாட்பில்
வெல்படை வேண்டுவ வெய்தவும் வென்றிக்
கொல்சின வெம்பக ரோர்தி கொடுத்தான். (எச)

தார்புல ராது தயங்கவும் வேண்டி
னார்கலி வற்ற வமைக்கவு மல்லா
னீரறு பாலையி னெஞ்சி னினைப்பின்
வார்புன லெய்தவும் வருண னளித்தான். (எரு)

ஆண்டகைக் கின்ன வளித்தரி வைக்கு
மாண்டகு கற்பை வருத்துவ மென்னாத்
தீண்டின ராவி சிதைந்திடு மாறும்
வேண்டுறு வெய்தவும் விண்ணவ ரீந்தார். (எசு)

[இதனால் தேவர் மகிழ்வொடுந் தம்பதியடைதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணகன் ஞால மளித்த கழற்கா
லண்ணலை யேத்தி யருந்ததி மானும்
பெண்ணமு தத்தை வியந்து பெருஞ்சீர்
விண்ணவர் தம்பதி மேவின ரன்றே. (எஎ)

வேறு.

அங்கண் வானத் தமரரு மாழியிற்
பொங்கு தானை யரசரும் போயபின்
சிங்க வேறனை யான்றிகழ் மாமணி
தங்கு பைம்பொ னிருக்கையிற் சார்ந்தனன். (எஅ)

போர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

மணம்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ் செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

சாந்த மூழ்கு தடமுலைக் கோதையர்
காந்து பைம்பொற் கவரி யிரட்டுற
வாய்ந்த செவ்வி மணவினை மாடத்தின்
வேந்தர் சூழ்வர வீமன்வந் தெய்தினான். (க)

ஆற்று வேள்வி யருந்தவர் சூழ்வரப்
போற்று நான்மறைக் கோதமன் போர்கெழு
வேற்ற டங்கண் விளங்கிழை மன்றலுக்
கேற்ற யாவையுங் கொண்டுட னெய்தினான். (உ)

வேரியந் தொடை வீமனும் வேந்தருந்
தேரு நான்மறைச் செல்வரு மன்றலுக்
கோரை யெய்திய தென்றுழை யொற்றரா
லார மார்பற் கறிய வுணர்த்தினார். (௩)

ஒற்றர் கூற வொளிர்முடி வேந்தனைக்
கற்றை வார்சடைக் காசிப னாதியோர்
சொற்ற நான்மறை நூல்வழித் தூமணிப்
பொற்ற சும்பினிற் பூம்புன லாட்டினார். (ச)

புனிற்றி ளம்பிறைக் கண்ணியன் பூங்கழன்
மனத்தி னெண்ணி வழிப்பட்டு மாமறை
யனைத்தும் வல்ல வறநெறி யந்தணர்
நினைத்த யாவையு நீரொடு நல்கினான். (ரு)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டால் நளனுக்கு அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அழகு வாய்ப்ப வனைபவ ரண்ணலைத்
தொழுது நல்லருள் பூண்டு சுடர்விரி
மழவு நன்கதிர் மால்வரை சேர்ந்தெனச்
செழும ணிப்பொற் றிகழ்முடி சூட்டினார். (சா)

புயங்க ளென்னும் பொலங்கிரி மீதுவான்
றயங்கு சோதிக் கதிர்க டவழ்ந்தெனக்
கயங்கொள் வள்ளைக் கவின்கவர் காதினில்
வயங்கு பைம்பொன் மணிக்குழை சேர்த்தினர். (எ)

வண்ண மேகலை யார்மனங் கூட்டுணக்
கண்ண கன்றுக வின்செயு மார்பிடை
யண்ணன் மால்வரை தாழு மருவிபோற்
றெண்ணி லாமணி யார்வடஞ் சேர்த்தினர். (அ)

பூமலர்ச் செழுங் கற்பகம் புல்லிய
காமர் வல்லியெ னக்கவின் செய்திடத்
தூமணிச் சுடர் தூங்கு பொலந்தொடி
தேமலர்த் தொடைத் திண்புயஞ் சேர்த்தினர். (கூ)

துளங்கு தெண்டிரை சூழ்கடல் வையக
மளந்து கோடற் கருவிலைப் பூந்துகில்
விளங்கு பொன்னங் கிரியினை வெண்முகில்
வளைந்த தென்னம ருங்கினிற் சாத்தினர். (க0)

பாந்த ளேந்திய பார்பொது நீக்கிய
வேந்தல் சேவடிப் போதினெ ழில்பெற
வேந்தர் பொன்முடி தேய்த்து விளங்கிய
காந்து பைம்பொற் கழைகழல் வீக்கினர். (கக)

இன்ன பேரணி யாவு மெழில்செயத்
துன்னி யெங்கு முழவந் துவைத்திடப்
பொன்னஞ் சூழிப் புகர்முக வெற்பின்மேன்
மன்னர் மன்னன் மகிழ்ச்சியொ டேகினன். (கஉ)

நேமி சூழ்ந்த நெடுநில மன்னவர்
தாம வெண்குடை தாங்கினர் பின்வர
வாம மேகலை மங்கைய ரங்கையிற்
காமர் செம்பொற் கவரி யிரட்டவே. (கங)

தண்ணந் தாமரைத் தாக்கணங் கன்னவர்
கண்ணு நெஞ்சு முவந்து களிப்புற
வெண்ணில் வேதிய ராசி யியம்பிட
வண்ண மாமணி மண்டபத் தெய்தினன். (கச)

வேனி லங்கனை வெள்புறங் காத்திடப்
பான லுண்கட் பனிமதி வாணுதற்
றேன வாங்குழற் றேமொழி யைக்கொடு
மானி னோக்கின் மடந்தைய ரெய்தினர். (கரு)

கள்ளறு மலர் நாற்றியெண் காவத
முள்ள கன்ற வொளிர்மணி மாடத்தில்
பிள்ளை மானிகர் நோக்கியைப் பெய்கழல்
வள்ள லோடு மணத்தவி சேற்றினர். (கசு)

உதக நல்குநல் லோரை யிஃதென
விதியி னுடிக் கணிதர் விளம்பலும்
பதலை யார்த்தெழப் பாவையை நல்கிய
மதுமலர்த் தொடை மன்னனுந் தானரோ. (கஎ)

கமல மீதுசெங் காந்த ளலர்ந்தெனக்
குமர னங்கையிற் கோல்வளை செங்கைவைத்
திமய மாது மிறைவனும் போலவாழ்ந்
தமைதி ரென்ன வரும்புன னல்கினன். (கஅ)

சாந்த மூழ்கு தடம்புய னாரழற்
கேய்ந்த யாவு மினிது முடித்தபி
னய்ந்த நான்மறை யின்வழி யாயிழை
காந்தண் மெல்விரல் கைபிடித் தானரோ. (ககூ)

பொங்கு செந்தழல் சூழ்வந்து பூம்பொரி
செங்கை யாரச் சொரிந்து திருமகள்
பங்கயப் பதம் பைம்பொனி னம்மியைத்
தங்கண் வானத் தருந்ததி காட்டினன். (உ0)

ஏனை யுள்ளன யாவு முடித்தபின்
மானி னோக்கியோர் வல்லியி னெல்கிப்போய்த்
தானை யங்கடற் றுதைபொற் றுளினிற்
றேன வாங்குழற் றேமலர் சூட்டினள். (உக)

சென்னி தாழ்ந்து வணங்கிய தேமொழி
மின்னனாளை யுவந்து விதர்ப்பர்கோன்
பொன்னந் தாமரைப் பூவையு மாலும்போன்
மன்னர் கோனொடும் வாழ்கென வாழ்த்தினன். (உஉ)

முருகு வாய்மடுத் துண்டளி யூசல்பூந்
தெரியன் மார்பினன் தேசிகர் தாடொழு
துருகு மன்பி னுவந்து விதர்ப்பர்கோன்
வரைகொண் மார்ப மகிழ்வுறப் புல்லினான். (உங)

கோதி லான்மறைக் கோதம னாதியா
மாத வத்து முனிவரு மன்னருங்
காதல் வேலை கரையழிந் தோங்கிட
வாத ரத்தொடு மாசி யியம்பினார். (உச)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இன்னவை நிகழ்ந்த பின்ன ரிறைவனு மனைக ளாளும்
பொன்னரி மாலை நாற்றிப் பூம்புகை கமழ வூட்டிப்
பன்னருஞ் சிறப்பு வாய்ந்து பணிபிரு விசும்பு பாரின்
மன்னிய தலைய கோல மணவறை யெய்தி னாரே. (உரு)

பாயிருட் பிழம்பு சீத்துப் பகற்கதி ருமிழும் வெய்ய
காயெரி மணியிற் செய்த கவின்றிகழ் மஞ்ச மீது
தூயமென் பஞ்சி யன்னத் தூவியூ றினிய செய்யு
மாய்மயிர் முதல வைவந் தடுக்கிய வமளி சேர்ந்தார். (உசு)

போயிறு மருங்கு லென்னப் புணர்முலை சுமக்க லாற்றாச்
சேயிழை பஞ்சி யார்ந்த சிறடிக் கமலப் போதின்
மீயுயர் விசும்பு பூத்த மின்னுருக் கொண்ட தன்ன
வாயிரங் கோடி மாத ரயினிநீர் சுழற்றிப் போனார். (உஎ)

அரும்புமென் முலையா ரைஞ்ஞூற் றைம்பதிற் றெண்மர் பைம்பொற், பொருப்புறழ் தோளி னாற்கும் பொருகயற் கண்ணி னாட்கு, முருக்கிளர் மணியிற் செய்த வொளிகிளர் பசும்பொற் றட்டிற், கருப்புரத் தீப மேந்திக் கண்ணெச்சில் கழித்திட் டாரே. (உஅ)

வாசனை கமழும் சுண்ணம் வண்டிமிர் குழன்கண் மாலை
யோசனை நாறுஞ் சாந்த மொண்கருப் பூரம் பைங்காய்
காசறு செப்பி னைய்ந்த கமழ்திரை யமிழ்தி னோடுந்
தூசுலாம் பருமவல் குற் றெரிவைய ரேந்தி னாரே. (உகூ)

பண்ணமை திவவி னல்யாழ் பருமணி யடைப்பை நோக்கிற், கண்வழுக் குறுசெஞ் சோதிக் கதிர்மணிக் கால்

செய் வட்டம், வெண்ணிறக் கவரி செம்பொற் படியக மினைய வெல்லா, மண்ணிய மணிசெய் பைம்பூண் மடந்தையர் மருங்கு வைத்தார். (௩௦)

பாம்பினைப் படத்தை மானும் பங்கயப் பரும வல்குற்
காம்புறழ் பசிய மென்றேட் காரிகை விழைவு நாணு
மேம்பலோ டினிது நோக்கி யின்னுயிர்த் தோழி மார்கள்
பூம்புகை தவழ்ந்தா லன்ன பொருமுக வெழினி வீழ்த்தார்.

வரிமுலை யோடுந் தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்து வீங்கிப்
பெருகுநாண் சுமக்க லாற்றுப் பெய்மலர்க் கொம்பு போல்வா
டிருமுகஞ் சிறிது கோட்டிக் கயிற்புற மதனிற் றேங்கொள்
விரிமலர்க் கூந்த ருழ மின்னென நுடங்கி நின்றாள். (௩௨)

கூற்றுறழ் தடங்க ணுவி கொள்ளைகொண் டுண்ண வேவி
மாற்றமொன் றுரையா திங்ஙன் மதிமுகங் கோட்டி நின்றீர்
சேற்றிதழ்க் கமலப் போதிற் றிருந்திழை யனையீர் காத
லாற்றுமா றெவன்கொ லாசைக் கடற்படு மளியன் றனே. ()

வாட்டடங் கருங்கட் கூற்றை மலர்க்கையான் மறைத்தீ ராவி
கோட்டுமண் கொண்டு வீங்குங் குவிமுலைக் களிநல் யானை
யாட்டுசாந் தகலம் போழா தளியனேன் றடந்தோட் கந்திற்
பூட்டிடி லன்றோ முன்னம் புரிந்தது மளிய தாமே. (௩௪)

சுற்றநல் கூர வாழுந் தோமுறு சிறியர் போல
விற்றிடை மெலியச் செம்மாந் தெழுமுலைப் பாரம் பார்த்துங்
கற்றையங் குழலில் வீழ்ந்து மதுநுகர் களிவண் டீரின்
றற்றது நமக்கு மேலோ ரளியென வளித்த பேரே. (௩௫)

பகைக்கடல் சுவற்றும் வைவேற் பகட்டெழின் மார்பி னன்ற, னகத்திடைப் பெருகி யோங்கு மாசையங் கடலை யின்னே, முகைத்தெழு முல்லைமாலை முருகுலாங் கோதை நாணுற், றகைத்திட லரிதென் றெண்ணித் தன்னுளே மகிழ்ச்சி கூர்ந்தாள். (௩௬)

கழிமட நாண மச்சம் பயிர்ப்பெனுங் காவல் வேலை
யழிதர வாசை வெள்ள மகத்திடை யடங்கா தாகி
வழிவதே போல வின்பம் வடிவெடுத் தனைய நங்கை
பொழிகதிர் நிலவு நாணப் புன்னகை கோட்டி னாளே. (௩௭)

குருமணி வலய மின்னுங் குங்குமக் குவவுத் திண்டோண்
முருகுலாந் தாம மார்பன் முறுவலின் குறிப்பு நோக்கித்
திருநலங் கனிய நின்ற செழுங்கடை மழைக்கட் பேதை
வருமுலை ஞெமுங்கப் புல்லி மலரணை மேயி னானே. (௩அ)

ஆம்பலம் போது மானு மணிதிகழ் பவள வாயிற்
றேம்பொதிந் தமுத மூறுஞ் செந்துவர்த் தேறன் மாந்திப்
பாம்படு மல்கு லாடன் பணைமுலை மணிக்கண் சேப்ப
வேம்பலுற் றினிது புல்லி யிளநலம் பருகி னானே. (௩௯)

கத்திகைக் கருமென் கூந்தல் கயிற்புறத் தவிழ்ந்து வீழ
முத்தரிச் சிலம்பு பைம்பொற் கிண்கிணி முரன்று பாடத்
தத்தரி நெடுங்கண் சேப்பத் தடமுலை தாங்க லாற்றா
தெய்த்தநுண் மருங்கு றேம்ப வேந்தலோ டாடி னாளே. ()

களிக்கயல் பொருது நீண்டு கதுப்பிணை யாக்கும் வேற்கட்
டெளிப்புயன் மின்னி னன்னாட் டொண்டைவா யமுத மாந்தித்
தளிர்த்தெழு முவகை பொங்கத் தண்ணறுஞ் சாந்த மார்ப
னளப்பருங் களிகொள் காமக் கடலகத் தழுந்தி னானே.(சக)

அலங்கலங் குன்ற மன்னான் மணிவரை யகல மூழ்கி
நலங்கெழு கலவைச் சாந்து நானமு மழித லோடு
மிலங்கொளி வயிரப் பைம்பூ ணிளமுலை வடுக்கண் டேங்கிப்
பொலங்கொடி நாணி னோடும் பொய்த்துயில் கூர்ந்தா ளன்றே.

புலவியிற் றுயின்று ளண்டின் முனிந்திடும் பூவை யென்னு,மலரணைப் புறத்துத் தானுந் துயிறல்போற் கிடப்ப வாய்ந்த, கலவியின் வேட்கை தூண்டக் கனவினில் வெருவி னாள்போன், முலைமுக டழுந்த வேந்தன் முழவுத் தோள் புல்லி னாளே. (சங)

புல்லலு மகிழ்ச்சி கூரப் புணர்முலை குழைய மோந்து
மெல்லித ழமுத மாந்தி மேகலை நெகிழ்த்த லோடு
நல்லெழில் கனிந்த கோதை நகையுளத் தடக்க லாற்றாண்
முல்லைமென் முகையு நாண வரும்பிள முறுவல் பூத்தாள். ()

புருவவிற் கோலி யுள்ளம் போழ்ந்துகட் கணைக ளோட
வுருவத்தா ருடைய வொற்றை வலம்புரி யொலிப்ப விம்மி
வரிமுலைக் களிநல் யானை மருமம்பாய்ந் துழக்க மன்றல்
விரிமலர்க் கோதை காம வெஞ்சமர் விளைத்திட் டாளே.(சரு)

திருநுதற் பொடித்த வேர்விற் றேங்கமழ் திலகந் தேயப்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து தாழ்ந்த பொலங்குழை திருவில் வீச
மருமலர்க் கூந்தல் சோர வசமழிந் துருகி வேந்த
னெரிமணி யாரமார்பி னின்றுயில் பொருந்தி னாளே. (சுசு)

கலவியின் மயக்கந் தீர்ந்த கனிபடு கிளவி யாட
லலர்முலை யாகந் தைவந் தணிவட மணிந்து வாங்குஞ்
சிலைநுதற் றிலகந் தீட்டித் தேங்கமழ் கூந்தல் கைசெய்
திலைமலர்க் கோதை சூட்டி யிழைபல திருத்தி னானே. (சுஎ)

தெளியுமின் னமிழ்த மன்ன தேம்படு கிளவி யாட
ளொளிகிளர் முகத்து லாய வோடரித் தடங்கண் போலக்
களியிளஞ் சுரும்பு காணீர் கண்டன வுளவோ சொல்லீர்
முளரிநாண் மலரிற் பூத்த முழுநெறிக் குவளைப் போதே. ()

தாமரைப் பொருட்டின் மேய தாக்கணங் கனையாய் நெஞ்ச
மேமுற வரினு நின்னை யிம்மையிற் பிரியே னென்ன
வாமமே கலையினாளு மறுமையிற் பிரிவை யென்னாக்
காமரு குவளை போலுங் கண்பனி யுகுப்ப நின்றாள். (சுகூ)

பெய்தொடி கலுழ்வ தென்கொல் பிழைத்திலே னரு ளா யென்னி, லுய்குவன் கொல்லோ வின்னே யுள்ளுயிர் துறப்ப லென்னு, வெய்துயிர்த் தனிச்சப் போதின் மிதிப்பி னும் பனித்து வாடுந், தெய்வமென் கமலப் போது சென்னி மேற் சூடி னானே. (ருo)

குழுமிய பறவை யாவுங் கூட்டுணப் பொதுவி னல்கும்
பழுமர மனைய திண்டோட் பகட்டெழிற் றும மார்ப
வுழுவலன் போடு நின்னை யொருமையிற் புணர்வ தன்றி
யெழுமையுந் தொடரு மாதர் சீறடி யிறைஞ்சு கென்னு. (ருக)

கிளிபொரு கிளவி யாற்பொற் கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்பத்
தளிநறுப் பிலிற்று மென்பூந் தடப்புயத் துதைத்த லோடுங்
களிசெயப் பொடித்த ரோமங் கண்டகத் துறுத்தி னந்தோ
வளியசீ றடிக ணோமென் றல்லலுற் றழுங்கி னானே. (ருஉ)

உடைதிரைப் பரவை ஞாலத் துயர்ந்தவர் தொழும்பு பூண்ட
வடியவ ரிழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்ப தல்லால்
கொடியவர் போலச் சீறி யாருயிர் குறைப்பர் கொல்லோ
மடலவிழ் கமலப் போதில் வாள்கிடந் தனைய கண்ணாய். ()

அள்ளிலை மணிப்பூண் கோதை யருளெனப் பணிதலோடுங்
கள்ளுலா நறிய கூந்தல் கலவியி னுரைத்த யாவுங்
கிள்ளைகண் மிழற்று மாறு கேட்டிள நிலவு காலு
முள்ளெயி றிலங்கச் செவ்வி முகிழ்நகை கோட்டி னானே. ()

இன்னமிழ் துயிர்த்த செவ்வி யிளநிலா வுருவு வாய்ந்த
நன்னலங் கனிந்த கோதை நகைமுக வாயில் பெற்றுப்
பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலைக் கோடு புல்லிக்
கன்னவி றோளான் காமக் கடலகத் தழுந்தி னானே. (௫௫)

எறிதிரை சுருட்டு முந்நீ ரினியதெள் ளமிழ்தி னோடும்
பொறையுயிர்த் துலகில் வந்த பொலன்கொடி யனைய நங்கை
கறைகெழு குருதி வைவேற் கண்வலைப் பட்டு வெம்போர்த்
திறல்கெழு சிங்க வேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த தன்றே (௫௬)

மல்லலந் தோளி னானு மழைமதர் நெடுங்க ணாளும்
புல்லுவிட் டொழியி னவி பொன்றிடு மென்ன வெண்ணி
யல்லுநண் பகலும் விள்ளா தணிநலம் பருகி யாங்குச்[றேன்.
செல்வுழி நிகழ்ந்த வெல்லாஞ் செப்புவான் றொடங்குகின்

திருத்துயி லார மார்பன் சேயரிக் கண்ணி யோடு, மரு த்தியி னுவந்து பைம்பொ னணிநகர்க் கேக வெண்ணி, விருப்பொடு விதர்ப்பர் கோனுக் குணர்த்தலும் விதர்ப்பன் காதற், புரிக்குழன் மடந்தை யோடும் வதுவைமண் டபத் திற் புக்கான். (௫அ)

பொழிகதிர் மணியிற் செய்த புதவுடைக் கடிகொள் வாயில்
குழைமுகம் பொருத வேற்கட் கோதையர் விரைவி னோடி
விழைவொடும் விதர்ப்பர் கோமான் போந்தமை விளம்ப லோ
மழவிடை யனையான் போந்து மாமனைத் தழுவி னானே. [டும்

மழையுறழ் தடக்கை வேந்தன் மனைப்பெருங் கிழமை பூண்ட, தொழுதகு கற்பி னாளைச் சுடர்மணிக் கொம்பி னைல்கி, யெழில்குவிந் தனைய நங்கை யிறைஞ்சலு மெடுத்து மோந்து, விழைவொடு குறங்கில் வைத்து மெய்யுறத் தழுவிக் கொண்டாள். (௬௦)

அன்னைதா டொழுது பின்ன ரலத்தகக் குழம்பு தோய்ந்த
பொன்னிதழ்க் கமலஞ் சேப்பப் புணர்முலை தாங்க லாகா

மின்னுறழ் மருங்கு தேம்ப மெல்லென வொதுங்கிப் போந்து
தன்னுடைத் தாதை பைம்பொற் றாளிணை வணங்கி னாளே.

வணங்கினாள் மருங்கு நோவ வல்லியி னொல்கி நின்ற
சுணங்கிள முலையஞ் சாயற் சுடர்த்தொடி தனையும் வேந்தர்
நிணங்கமழ் குருதி வைவே னளனையு நோக்கி நோரா
றுணங்கிய முன்றில் வேந்த னுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தான்.

பண்ணமை கலின மான்றே ராயிர மிரட்டி பாய்மா
வண்ணலங் களிநல் யானை யாயிரத் தறுபத் தொன்பான்
கண்ணகன் விசும்பு பூத்த கற்பகத் தருவி னோடு
மண்ணிழிந் தனைய பேரூ ரைம்பதும் வழங்கி னானே. (சுங.)

பொருதிரைப் புணரி யீன்ற பொலன்கொடி யனைய செவ்வி
யரிவைய ரிருபத் தையா யிரவர்நல் லரங்கி லாடும்
வருமுலைப் பவளச் செவ்வாய் வனிதைய ரெழுநூற் றெண்ம
ரிருபது கோடி செம்பொ னினிதினில் வழங்கி னானே.(சுச)

பொழிகதிர் மணிசெய் கட்டில் புனைமலர்ப் பாயல் பைம்பொ
னிழைபயில் வண்ணப் பேழை யினியசாந் தாற்றி யோடு
நிழறவழ் மணிக்கண் ணாடி நித்தில முகடு வேய்ந்த
வொழுகொளிக் கவரி யின்ன வுலப்பில நல்கி னானே. (சுரு)

அல்லியங் கமல நீங்கி யரசிற் புகுந்து வாழும்
மெல்லியல் பிரிய லாற்றா விழைவொடு பலகாற் புல்லி
மல்லலந் தெரியல் வீமன் மனைவியர் பலரு மாழ்கி
யெல்லையில் துயரி னோடுந் தனித்தனி யிரங்கி னாரே. (சுசு)

பெருந்துய ருழந்து வாடும் பிணையனார் தம்மை நோக்கி
விரிந்தபூந் துளவி னான்பின் விரைமலர்க் கோதை யேக
வருந்திமுன் னுயிர்த்த தெண்ணீர் மறிகடல் வருந்திற் றோ
றருந்தவர்க் கிறைவ னான கோதம னாற்றி னானே. [வென்

அன்னைய ரம்மெ லோதித் தோழியை யருளி னோக்கி
யுன்னினு மிவண்மேற் காத லுளமென வுரைக்கி லேமா
லென்னினு மின்று தொட்டு மின்னுயிர்த் தோழி யல்லை
மின்னனாட் கன்னை நீயே வேண்டுவ புரிதி யென்றார். (சுஎ)

மணம்புரிபடலம் முற்றிற்றுப் பெற்றது.

மீட்சிப்படலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராஜன் தமயந்தியோடும் தன்னகரத்திற்குப் போகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மற்றிவை நிகழும் வேலை மகிழ்வொடு மாமன் றன்பால்,
வெற்றிகொள் குருதி வைவேல் வேந்தர்கோன் விடைகொண் டேகி,
யற்றமில் கேள்வி சான்ற வமைச்சரை யினிதி னோக்கி,
யிற்றைநா ளெழுச்சி யென்ன விமிழ்முர சறைக வென்றான்.

கலிவிருத்தம்.

அண்ணலங் குருதிவே லரச னேவலிற்
கண்ணகன் முரசெழு கடலி னார்த்தெழ
வெண்ணிட மிடமிலை யென்ன நேமிசூழ்
மண்ணக வரைப்பெலா மலிந்த தானையே. (உ)

நிலவுவெண் கவிகைமே னிழற்றத் தண்மதிக்
கலைநிலாக் குவிந்தன கவரி கால்செய
மலர்தலை யுலகெலாம் புரக்கு மன்னவன்
சிலையுலாந் தமனியத் தேரி லேறினான். (ங)

கலிகெழு முரசுகண் கறங்கு மோதையாற்
பொலன்முக டுடைந்துமேற் போயிற் றில்லையே
லலர்தலை விசும்பினி லடங்க லாவதே
நிலமிசை யெழுந்துமே னிமிர்ந்த தூளியே. (ச)

இருங்கடற் றானையி னெழுந்த நுண்டுகள்
பொருங்களி றுமிழ்மதம் பொழிந்த தில்லையேற்
கருங்கட லளறெழப் பருகிக் கார்க்குல
மொருங்குவான் பொழியினு மொழிக்க வொண்ணுமே.

சுடர்விடு பருமணிச் சூட்ட ராவின்மே
னெடுநிலந் துளக்குற நின்ற வாற்றினாற்
படரிரு விசும்பினிற் பாய்ந்த வல்லது
புடவிமேன் மிதித்தில புரவி வெள்ளமே. (சு)

புதையிருள் சீத்தொளி பொழியுஞ் செங்கதி
ருதயமால் வரையெழ வொளி யிழத்தலான்
மதிபல வாய்வெயின் மறைத்தல் போலுமாற்
கதிர்நிலா முத்தவெண் கவிகை யிட்டமே. (எ)

மழலையுங் கிள்ளையும் வளர்த்த பூவையும்
குழைபொரு தடங்கணார் கொண்டு சூழ்வர
விழைவளர் முலையினா ளிளநிலாக் கதிர்
பொழிமணிச் சிவிகையிற் போயி னாளரோ. (அ)

கதிர்மணி யடைப்பையுங் கால்செய் வட்டமுந்
ததைமயிர்க் கவரியுந் தாங்கி மெல்லென
வதிர்குரற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்ப்பெழ
மதரரி நெடுங்கணார் மருங்கு போயினார். (கூ)

சாந்தணிந் தோங்கிய தடங்கொள் வெம்முலை
யேந்திழைத் தோழிய ரெண்ணின் மங்கையர்
பூந்தரு நீழலிற் பொன்ன னாரெனக்
கூந்தலம் பிடிமிசைக் குழாங்கோ டேகினார். (கய)

கான்பயின் மரைமலர்ச் செல்வி காமுறு
மான்பயி னோக்கியர் மகர யாழினைத்
தேன்பயி றெள்விளி பாடத் தேரையிற்
கூன்களுஞ் சிந்தொடு குறளுஞ் சென்றவே. (கக)

கொடிகளுங் குடைகளுஞ் சுழுமப் பல்லியங்
கடலுடைந் தாலெனக் கறங்கி யார்த்தெழ
வடிகெழு குருதிவேன் மன்னர் சூழ்வர
நிடதநா டடைந்தன னேமி வேந்தனே. (கஉ)

அருமறை முனிவரு மமைச்சர் வெள்ளமுங்
குரைகடற் றானையுங் குரவர் கூட்டமு
முரசொலி யதிர்குரன் முகிலி னார்த்தெழ
விருநிலக் கிழவனை யெதிர்கொண் டாரரோ. (கங)

அகழியங் கடல்புடை யணிந்து நீனிற
முகிறவழ் மூதெயின் முற்றி யின்னகிற்
புகைகம ழெரிமணிப் பொன்செய் மாடத்தி
னகைநிலா மதிதவழ் நகர மெய்தினான். (கச)

பொருவருங் கங்கைநீர் நிறைத்துப் பூசுர
ரெரிமணிப் பொற்றசும் பேந்தி முன்வர
விரைகமழ் செழுந்தொடை வீமன்மா தொடுந்
திருவளர் கோயிலிற் செல்வ னெய்தினான். (கரு)

மீட்சிப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

கலிதோன்றுபடலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் கருதிவந்த
கலி அவளை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும்
பொருமையால் அவனை வருத்துதற்கு அவனது
நகரத்திற்சென்றிக் காலம் பார்த்திருத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

ஈங்கிவ னின்னண மிருப்ப வானிடைப்
பூங்கழல் விண்ணவர் போகு மெல்வையிற்
றீங்குறு படுபழி தீது சூழ்வர
வாங்கவர் முன்கலி யடைந்த தோதுவாம். (க)

வந்தவெங் கொடுங்கலி தன்னை வான்பட
ரிந்திரன் யாண்டுநீ யேகின் றுயெனச்
சந்தணி முலைத்தம யந்தி மன்றல்கேட்
டந்தமில் வேட்கையா லடைந்துளே னென்றான். (உ)

என்றலு மமரர்கோன் முறுவ லெய்தியம்
மன்றலுக் கோதனி வந்த தீங்கெனு
வென்றிவே னிடதர்கோன் றனக்கு மென்றுடை
துன்றிருங் கூந்தலாள் சூட்டினு ளென்றான். (ங)

விண்ணவ ரனைவரும் வெள்கப் பூந்தொடை
மண்ணகத் தரசனுக் கணியு மாணிழை
பெண்ணமுங் கெடுத்தவட் பிரிப்ப னீண்டெனுக்
கண்ணழல் கதுவவெங் கலியுங் கூறினன். (ச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக் கற்பி னல்லா ளரசிளங் குமரன் றன்னைப்,
பிரிந்திட வியற்றிப் பின்னர்ப் பெறுவது தீமை யன்றே, விரி
ந்தநூற் கேள்வி யென்னும் பிறர்மனை விழைய வுள்ளம்,
பொருந்திய தெவன்கொல் கல்லாப் புல்லரிற் புகழின் மிக்
கோய். (ரு)

இனையன வமரர் கூற விருகையும் புடைத்து நக்குப்
புனைமலர்க் கோதை நல்லார் புணர்முலை குழையப் புல்லி
வினைதுகி ளெகிழ்க்கு மின்ப வாழ்வினை யன்றி மற்றோர்
நினைவரு மின்ப முண்டே னிகழ்த்துதிர் நீவி ரென்றான். ()

மறைநெறி பிறழக் கூறு மிவனொடும் வாய்மை கூறி
லறநெறி திறம்பு மென்னா வமரரும் விசும்பிற் போனார்
தெறுதொழிற் கலியுங் காமஞ் சிதைந்துமீ தூர வேத
நெறிமுறை வழுவல் செல்லா நிடதநா டதனிற் சென்றான்.

மல்லலம் பழன வேலி வளங்கெழு நிடத நாட்டி
னல்லலுற் றரிதிற் செல்லுங் கொடுங்கலி யமரர் வேட்ப
வெல்லையில் வேள்வி யாற்றி யருமறை பயில்வோ ரெங்குஞ்
சொல்லிய பதங்கள்கேட்டுத் துணைப்பதம் பெயர்த்திலானே.

செம்மையிற் றிறம்பல் செல்லா மறைபயில் சிறுவ னுங்கோர், கைம்மையைக் கலத்த னோக்கிக் களிமகிழ் சிறந்து செல்வான், வம்மினென் றமரர் தம்மை மறையினாற் கூறக் கேளா, வம்மவோ மகமென் றஞ்சி யலக்கணுற் றகன்று போனான். (கூ)

அருமறை முனிவர் யாரு மோர்கலத் தார்வ மோடும்
பருகிய வாறு நோக்கித் தீவினை பயந்த தென்ன
விரைவினிற் சேற லோடு மறைமொழி கூறும் வேள்விக்
குரியது சோம பான மெனவுள முடைந்து போனான். (க0)

நிழல்சுளி களிநல் யானை நிடதர்கோன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
பழமறைக் கிழவர் யாரும் பரிவொடு கவர்ந்து கொள்ள
விழுநிதி பழன நாடு வேண்டுப வெறுப்ப நாளும்
பொழிதரு புனலை நீந்திப் போக்கரி தென்ன நின்றான். (கக)

கலைவலா னொருவன் பொய்மை கட்டுரை யாட னோக்கி கொலைபழுத் தொழுகு நெஞ்சங் குழைந்தனன் மகிழ்ந்து செல்வா, னலர்முலை சுமக்க லாற்றா வையநுண் மருங்குற் பேதை, புலவிதீர்ப் பதற்குக் கூறும் பொய்யெனப் புலர்ந்து போனான். (கஉ)

கடிமனை யிடங்க டோறுங் கற்புடை மகளி ரீட்டங்
கொடிநெடு வீதி யெல்லாங் கடவுளர் விழவு துன்று
நெடிபடு கான முற்றுந் துறந்துளோர் நெருக்கம் யாண்டு
மடியிட லரிதென் றெண்ணி யல்லலுற் றகன்று போனான். ( )

இந்நகர் வரைப்பில் யாண்டு மெய்துதற் கரிதென் றெண்ணிச்
சென்னிவான் றடவு தெய்வச் செழுமலர்ச் சோலை புக்கு
மன்னவ னிழைக்குந் தீமை யாதென மனத்தி னோர்ந்து
துன்னருந் தான்றி மீதிற் சூழ்ச்சியோ டிருக்கு நாளில். (கச)

கலிதோன்றுபடலம் முற்றிற்று.

இளவேனிற்படலம்.

இப்படலத்தால் பற்பல லீலைக்குரிய இளவேனிற்காலத்தின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நமதுசெங் கரங்க ளோயி னகைமுக விருந்து செய்யுங்,
கமலநாண் மலரை வாட்டும் பனியினை முழுதுங் காய்வா,
னிமயமால் வரையின் வெம்போர்க் கெழுந்தென வுலகம்
போர்த்த, திமிரமேய்ந் துலவும் வெய்யோன் சென்றனன்
வடபான் மன்னோ. (க)

இன்றுணைக் கணவர் நீங்கி யிடருறு மடவார் சோர,
மன்றலிற் கொழுநர்ப் புல்லு மடந்தையர் மகிழ்ச்சி கூரக்,
குன்றிடைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமுன் போர்த்த
தேமா, மென்றளிர்ப் போர்வை போர்த்து வேனில்வந் திறு
த்த தன்றே. (உ)

கள்ளுயிர்த் தலரு முல்லைக் கடிமுகை முறுவ றோன்ற,
வள்ளிதழ்க் குவளை யுண்கண் மலர்ந்துமாந் தளிர்மென்
கையாக், கிள்ளைமென் குதலை சாற்றிக் கிளரொளி வண்டு
பாணாத், தெள்விளி பாடவேனிற் றிருமகள் சிறந்தா ளன்றே.

பூசல்வண் டார்ப்ப வேனில் போந்தமை குயில்கள் கூறப்
பாசிலை யுகுத்த தேமா பைந்தளி ரீன்ற தோற்றம்
மாசுறு துகிலை நீத்து மகிணர்தம் வரவு கேட்டுக்
கோசிகச் சொம்பொ னுடை கொம்பனா ரசைத்தல் போலும்.

வானுயர் சோலை தோறு முருகுவாய் மடுத்து வீழுந்
தேனொடு சுரும்பும் வண்டும் புதிதுண்டு தெவிட்டி யார்ப்பக்
கானமர் குழலி னார்தங் கணவர்பாற் புலவி தீர
வேனில்வேட் குலகம் யாவும் விழவயர்ந் திட்ட வன்றே. ()

குன்றிடைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமேற் படர்ந்த தன்
துன்றிருட் பிழம்பு சீக்குங் கனைகதிர்ச் சுடரோ னுய [மை.
தன்றுணைக் கேள்வ னீங்கி வடபுலஞ் சார்த லோடுந்
தென்றிசை யணங்கு மாழாந் துயிர்த்தது சிவனு மாதோ.()

பன்மணி வரன்றிச் சாரற் பாஙிற வருவி தாழுந்
தென்வரை யினிதி னீன்ற புனிற்றிளங் குழவித் தென்றல்
'கன்னலஞ் சிலைக்கை மாரன் காதலர்ப் பிரிந்த மாத
ரின்னுயிர் படுப்ப வேண்டி யியற்றிய பார்வை யாமால். (எ)

வீண்டொடர் பொதும்பர் தோறும் விரைகமழ் போ
தில் வீழ்ந்து, வண்டினங் குடைந்து பாட மகரந்த மெழுந்த
தோற்றங், கொண்டல்கண் படுக்குந் தேமாங் குயிலினை
மறைப்பத் தோன்றுந், திண்டிற லனங்கன் சேனு பராக
மொத் திருந்த தன்றே. (அ)

காயெரி மணியிற் செய்த கதிர்முலை மகளிர் கூந்த
லாய்மல ருகுத்தல் போலக் குயில்குடைந் தாட வீழ்ந்த
சேயமென் போது போர்த்த திருவநீ ணிலங்கள் யாவும்
பாயலிற் படுத்த செம்பொற் படாமென விளங்கு மன்றே. ()

தாழ்சினை பூத்த மென்பூந் தண்ணறுஞ் சுண்ண மாடி
வீழ்துணை வருத னோக்கிப் புதுக்கடி மேய தென்னு
யாழிசை மிடற்ற செங்கட் கருங்குயி லினிதி னூடிக்
கோழரைக் குமரி வாழைக் குருத்திடை யொளித்த தன்றே

இளவேனிற்படலம் முற்றிற்று.

போதுகொய்படலம்.

[இப்படலத்தால் அந்நகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் லீலையோடு மலர்களைக் கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இன்ன தன்மைய வின்னிள வேனில்வா
யன்ன பொன்னக ராடவர் யாவரும்
பொன்ன வாமுலைப் பூவையர் தம்மொடுந்
துன்னு நாண்மலர்ச் சோலைசென் றெய்தினார். (௧)

உள்ளங் கொண்டா ரிவரென் றுணர்த்திடப்
புள்ள வாங்கணை வேளிடைப் போதல்போ
லள்ளிலைச் செழுஞ் சோலையி லன்பரைக்
கள்ளுண் கோதையர் கைப்பிடித் தேகினார். (௨)

அணங்கு நோய்செயு மைந்து மலரெனிற்
கணங்கொள் போது கஞலிய பொங்கர்வாய்
மணந்து செல்வதை யன்றி மணந்தவர்த்
தணந்து செல்லுந் தருக்கினர் யாவரே. (௩)

திருவ னார்தங் குழாத்தொடு சென்றத
னரிவை பஞ்சடி யிற்றென் றறிகிலான்
வரைகொண் மார்பினு தைத்த மலரடி
புரைவ தீதென நோக்கினன் போகின்றான். (௪)

மைய கூந்தலோர் மங்கை யசோகினி
லெய்து றுதுயர் போதினை யேறுபு
கொய்து மென்று குறித்தடி வைத்தலுஞ்
செய்ய போது சினைதொறும் பூத்தவே. (௫)

கோத்த மேகலைக் கோதையர் நோக்கலிற்
பூத்தொ சிந்த திலகமென் போதினிற்
றேத்து ளிச்கபர் தெள்விளி வண்டினம்
பார்த்த கண்ணிழல் பாய்ந்தன போலுமே. (௬)

காசு லாமுலைக் கன்னியர் புல்லலும்
பாசிலைக்குரா வீன்றபைம் போதினின்
மூசு வண்டின மொய்த்தது வெம்முலைப்
பூசு நானம் பொறித்தது போலுமால். (எ)

வஞ்சி நுண்ணிடை மாதர் மிதித்தலிற்
செஞ்செ வேதளி ரீன்ற செயலைக
ளஞ்செஞ் சீறடி தோய்ந்த வரக்கெறி
பஞ்சியுண் டொளிர் பான்மை கடுக்குமே. (அ)

ஆரவ மேகலை யாயிழை யார்க்குயர்
குரவம் பாவை கொடுத்த கொழுதிமென்
முருகு லாமலி மொய்த்த கடம்பினம்
பரிசி னுடைவெண் பந்து கொடுத்தவே. (கூ)

மாங்குயிற் குரல் கேட்டு மலருருக்
கோங்க மாதர் குதலையைக் கேட்டலுந்
தேங்கொள் போது சினைதொறும் பூத்தலா
லாங்க தற்கினை யோகுயி லார்ப்பதே. (க0)

காவி லன்புடைக் காளையோர் தார்குழற்
பூவை கண்ணுறு பூந்துகண் மாற்றலு
மாவி யென்ன வருகுறை மாற்றவள்
காவி யங்கட் கடைகள் சிவந்தவே. (கக)

வாங்கு விற்கை வரைபுரை தோளினன்
றேங்கொள் வண்டு திளைப்ப வடுவுறுங்
கோங்க ரும்பினை நோக்கியோர் கோல்வளை
வீங்கு வெம்முலை நோக்கலும் வெள்கினள். (கஉ)

கோதை மார்பனோர் கோல்வளை காதினில்
மாதர் நீலம் புனைதலு மாற்றவள்
நோத கும்படி நோக்கிய நோக்கவள்
காதி லும்புனை காவி நிகர்த்தவே. (கங)

கோல நாண்மலர் கொய்பவ ளங்கையி
லோலி டுஞ்சுரும் போச்சவும் போகில
மாலு முந்தும திர்ந்து விழுவன
நீல வொண்கழுங் காட னிகர்க்குமால். (கச)

போதுகோய்படலம் முற்றிற்று.

புனல்விளையாட்டுப் படலம்.

[இப்படலத்தால் போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக்
கேற்பப் புனலில் விளையாடல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இணரவிழ் பொதும்பரி னிளைஞர் யாவரும்
புணர்முலை மகளிரும் போது கொய்தபின்
றுணையொடு மட்டவன் பிரியத் தூநிற
மணிதெளித் தனையநீர் வாவி யெய்தினார். (௧)

வாணெடுங் கண்ணியா வாவி யெய்தலுஞ்
சேணிடை நேமியம் புட்கள் செல்லுதல்
யாணர்மென் கோங்கரும் பிடைய வீங்கிய
பூண்முலைக் குடைந்தயல் போதல் போன்றதே. (௨)

மங்கையர் செறிதலு மல்கு நீரிடைப்
பங்கயச் செழுமலர் தாழ்தல் பாவையர்
திங்கள்வாண் முகத்தெழிற் குடைந்து தேங்கமழ்
பொங்குதண் புனலிடை யொளித்தல் போலுமால். ()

வட்டெவிர் நெடுங்கணார் வார்கொள் வெம்முலை
குடைபுனல் வாவியுட் குளித்த லிந்திரன்
படர்சிறை யரிவதற் கஞ்சிப் பாய்திரைக்
கடலிடை மால்வரை யொளித்தல் காட்டுமால். (௪)

விரைகமழ் வண்ணமெய் திமிர்ந்து மென்குழற்
றெரியலின் வீக்குபு தெய்வச் சாந்தணி
வரிமுலை தோன்றிட மகளிர் நீந்துத
னிரைமணிக் குடத்தினா னீந்தல் போலுமால். (௫)

படவா வல்குலார் முலையிற் பாய்புன
லுடைதிரைக் கரத்தினாற் பொருத லொண்டிறற்
குடமுனி கருங்கடல் குடித்த வாற்றினாற்
புடைதிரண் மணிக்குடம் புடைத்தல் போன்றதே. ()

சிற்றிடை யொருத்திதன் றிலக வாண்முகத்
தெற்றுநீர் காதல னிறைப்பக் காண்டலு
மற்றது பொறுக்கலா துயிர்த்து மாழ்கிய
முற்றிழை மழைக்கணீர் முகனி றைந்தவே. (எ)

நாள்விழ வயர்தவ ளுணிக் காதலன்
றேளணி சாந்தநீர் தோய்ந்து நீக்கலும்
வாளுகி ருழுதமெய் வடுக்கண் டேங்குரு
மீளவு முளநனி வெள்கி னாளரோ. (அ)

இன்னண மாடுத னோக்கி யெய்திய
மன்னவர் மன்னனு மருங்கு தேய்த்துயர்
பொன்னவி ரிளமுலைப் பூவைதன் னொடுந்
துன்னுநீர்ப் போர்த்தொழில் தொடங்கி னனரோ. (கூ)

சுண்ணமென் சிவிறிநீர் தூரக்கு மெந்திர
மெண்ணில தாங்கிவே ளனைய வேந்தலைப்
பெண்ணலங் கனிந்தொளிர் பேதை தன்னொடு
மண்ணிய மணியனார் வளைந்திட் டாரரோ. (க0)

துன்னிருங் கூந்தலார் தூரந்த தாரைகண்
மன்னவன் றோள்களிற் பாய்தல் வானிடை
மின்னினங் காரொடு மிடைந்து மென்புனல்
பொன்னெடுங் குன்றின்மேற் பொழிதல் போன்றதே.

அரசர்கோன் குலிகநீர்த் தாரை யாயிரஞ்
சுரிகுழன் மடந்தையர் முகத்திற் றாவுதன்
முருகவிழ் தாமரை மலரின் மொட்டினம்
பரிதிசெங் கதிர்க்குழாம் பாய்தல் போன்றதே. (கஉ)

விரைகமழ் சுண்ணமும் வீசு சாந்தமு
மரசனுண் டெறியலு மாற்ற லாமையாற்
குரைகடல் குளித்திடு மின்னிற் கோதைய
ருரவுநீர் வாவியி லொளித்திட் டாரரோ. (கங)

வாமமே கலையினார் வளர்ந்த வெம்முலை
நேமியம் புள்ளென நீருட் காட்டுவார்
காமர்வாண் முகத்தினைக் கமலஞ் சேர்த்தித்தண்
டாமரை யெனமணித் தடத்தின் மூழ்குவார். (கச)

தோற்றதன் பெரும்படை துளங்கி நாமினி
யாற்றல மெனமல ரடியிற் சேர்தலுங்

கோற்றொடி யலங்கலங் குன்றன் னானொடு
மேற்றன ளெரிமணிச் சிவிறி யேந்தியே. (கரு)

ஓவிய ரெழுதரு முருவப் பூங்கொடிக்
கோவைவார் மணிவடக் கொம்மை வெம்முலைத்
தூவினோ வுறுமெனச் சுடர்செய் பூணினா
னாவியந் துகில்காந் தனையத் தூவினான். (கசு)

அந்துகி னனைதலி னல்கு றோன்றுதல்
கந்தடு களிற்றினான் காண வெள்குறச்
சுந்தரச் சுண்ணநீர் முகத்திற் றாயவன்
சந்தணி தடம்புயந் தழுவி னாளரோ. (கஎ)

[இனி இரண்டு பாட்டால் ஜலக்கிரீடை செய்தபின் தமயந்தி யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்முலை யம்மருங் ககறு நாமெனாக்
கலுழ்வபோற் றண்டுளி காலு மேகலை
நிலவுமிழ் பூணினா ணீக்கி யேர்பெற
விலகிவில் லுமிழ்கலை வீக்கி னாளரோ. (கஅ)

நகைநிலாத் தவழ்ந்தென நானங் கோட்டிய
முகிழ்முலை முன்றிலின் முத்தந் தாங்கினா
ளகினாறுந் தாமமென் குழலி லம்மலர்ச்
சிகழிகை வேய்ந்தன டிலகந் தீட்டினாள். (ககூ)

களிச்சுரும் பரற்றுதார்க் காளை காமநோய்
தளிர்த்தெழ மடமயிற் சாய றன்னெடுந்
துளிப்புயல் கண்படு சோலை நாப்பணோர்
பளிக்கு மேனிலை மலர்ப்பள்ளி மேவினான். (௨௦)

அரிக்குரற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்த்தன
புரிக்குழன் மலர்மழை பொழிந்து பொங்கிய
வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயர்ந்த மங்கைதன்
றிருக்கிளர் முலைநலஞ் செம்ம லுண்ணவே. (௨க)

ஏந்திள வனமுலை சாட வீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந் தெதிரெழி றவழு மார்பினான்
பூந்துணர் பொதுளிய பொதும்பர் நாப்பணோர்
வாய்ந்தபூங் கொடியொடு மணந்து வைகினான். (௨௨)

புனல்விளையாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

சூதாடுபடலம்.

இப்படலத்தால் குறைவின்றிய செல்வத்தை யனுபவிக்கும்
நளன் விதிவழியால் அளவிறந்த துன்ப மநுப
வித்தற்குக் காரணமாகிய சூதாடல்
சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வாம்பரித் தேரி னானு மாமழையொண் கண்ணி னாளு
மேம்பலோ டினிது புல்லி யிடைவிடா தொழுகு நாளி
லாம்பலம் போது காட்டு மணிதிகழ் பவளச் செவ்வாய்
காம்புறழ் தோளி னாட்குக் கருப்பம்வந் துற்ற தன்றே.

[இதனால் தமயந்தியின் கருப்பக்குறிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

மெலியுநுண் மருங்கு தோன்ற வேயிளந் தோள்க டேம்ப
நலனுறு செய்ய மேனி பாசொளி நரம்பு காட்ட
வலர்சுணங் கணிந்து வீங்கி யழகுவீற் றிருந்த பொம்மன்
முலைமுகங் கருகிச் செவ்வி முகமதி விளர்த்த தன்றே. (௨)

குழைமுகங் கிழித்து நீண்ட கொழுங்கடை மழைக்கட்
பேதை, பொழிகதிர்த் திங்கள் காட்டும் வலம்புரி வருந்திப்
பொங்கி, பொழுகொளி நிலவு காலு நித்தில முயிர்த்த தென்
ன, மழகளி றனைய தோற்ற மாணிளங் குழவி யீன்றாள். ()

மழகளி றனைய நம்பி பிறையென வளரு நாளிற் [கள்
கழைபுரை தோளி பின்னோர் கன்னியை யுயிர்த்தாண் மக்
குழலினுங் கனிந்த வந்தீங் குதலைகேட் டுருகி வெய்ய
முழைபுகு சீய மன்னா னுவகையின் மூழ்கி னானே. (௪)

நிழலுமிழ்ந் துதிரங் காலும் வயிரவா ணிடதர் கோமா
னெழுபுவி வேந்தர் யாரு மிடுதிறை கொணர்ந்தெஞ் ஞான்றுந்
தொழுதன ரேத்தி நிற்பத் தொடுகட லுடுத்த ஞால
முழுவது மொருகோ லோச்சி முறைவழா தளித்தானன்றே.

கோவடு குருதி வேலான் கொழுஞ்சுடர் பட்ட காலைச்
சேவடி கழுவ லின்றிச் செல்கடன் கழித்த னோக்கிக்
காவலற் சேருங் காலங் கருதுபு பன்னீ ராண்டு
மேவருந் தான்றி யுற்ற வெங்கலி மேயி னானே. (௬)

கலிவிருத்தம்.

விட்புலத் தரசரு மேனை வேந்தரும்
வட்கவிம் மன்னவன் மல்லன் மார்பகம்
பெட்புறு மடந்தையைப் பிரிப்பன் யானெனப்
புட்கரன் பாற்கலி போயி னானரோ. (எ)

வருகலி புட்கரன் வதன நோக்குறாக்
குரைகழ னளனெனுங் கொற்ற வேந்தனே
யொருகுடை நீழலி னுலகங் காத்திட
விருநிலக் கிழமைநீ யிழந்த தென்கொலோ. (அ)

வாட்டிறல் வேந்தனை மடந்தை தன்னொடுங்
காட்டிடைப் புகுத்திமண் காக்கு மன்னருன்
றாட்டுணை தொழநறுந் தாம நீண்முடி
சூட்டுவ னினக்கெனச் சொல்லி னானரோ. (கூ)

சொல்லலுங் களிமகிழ் தூங்கிப் புட்கரன்
கொல்லிய வருதிறற் கூற்று மஞ்சுறு
மல்லடு திண்புய மன்னர் மன்னனை
வெல்லுமா றெங்ஙனம் விளம்பு வாயென்றான். (க0)

எண்ணலை யாதுநா னிழைத்த வஞ்சனை
விண்ணவ ராயினும் விலக்கற் பாலரோ
வண்ணலைச் சூதினாற் படுப்ப லஞ்சனீ
கண்ணுறும் யான்கொடுங் கலியென் றானரோ. (கக)

முறையுறை கொடுவரி யனைய மொய்ம்பினா
னுழையினிற் போதுமென் றுரைத்து வெங்கலி
மழவிடை யுருக்கொடு நிற்ப வண்சுட
ரிழைதவழ் மார்பினா னிவர்ந்து போயினான். (கஉ)

உரவுநீர்க் கருங்கட லுலகு காவலன்
குரைகழல் பணிந்துதங் குறைகள் சாற்றுவா
னரசர்கண் டுயிலமை முகிலி னார்ப்புறு
முரசுகண் டுயில்கிலா வாயின் முன்னினான். (கங)

மன்னவற் கெம்வர வுரைத்தி வாயிலோ
யென்னலு மாங்கவ னெய்திக் கூறலுங்
கொன்னவில் வேலினான் கொணர்க வென்றன
னன்னவன் வருகென வவையி னெய்தினான். (கச)

கனைகழ றாகியோர் கவிகை நீழலில்
வளைகட லுலகெலாம் புரக்கு மன்னவன்
றளையவிழ் தாமரைத் தாளில் வீழ்ந்தெழு
மிளவலோ டளவளா யிருக்கு மேல்வையில். (கரு)

கொல்சின வாகைவேற் குரிசின் மல்லலேற்
றெல்லுமிழ் மணிக்கொடி யுயர்த்த தென்னென
வல்லடு சூதினி லேற்ற மன்னரை
வெல்கொடி யீதென விளம்பி னனரோ. (கசு)

சொல்லிய வவ்வுரை கேட்டுத் தூமணிக்
கல்லெனப் பணைத்துயர் கலவைத் தோளினன்
வெல்கொடி யுயரிய விடலை சூதினீ
வல்லையே லாடுதும் வருகென் றோதினன். (கஎ)

நஞ்சினிற் கொடியவன் புணர்ப்பி னம்மிறை
வஞ்சகச் சூதினின் மனம்வைத் தானென
வஞ்சின ரமைச்சரவ் வரசர் கோமகன்
செஞ்சரண் டொழுதிவை செப்பன் மேயினர். (கஅ)

சீலநற் றருமமெய் சிதைக்குந் தெண்டிரை
வேலைமுற் றிருநிலக் கிழமை வீழ்த்திடும்
மாலுறுத் திடுங்கவ றுடன் மன்னகேள்
கோலிழுக் கரசர்தங் கொள்கைத் தென்பவே. (கக)

கள்ளுண விரும்புதல் கழகஞ் சேர்தல்மா
லுள்ளுறப் பிறர்மனை நயத்த லொன்னலர்க்
கெள்ளரு ஞாட்பினு ளிரியல் செய்திடல்
வள்ளியோ யறநெறி வழுக்கு மென்பவே. (உ0)

ஐயநீ யாடுதற் கமைந்த சூதுமற்
றெய்துநல் குரவினுக் கியைந்த தூதுவெம்
பொய்யினுக் கருந்துணை புன்மைக் கீன்றதாய்
மெய்யினுக் குறுபகை யென்பர் மேலையோர். (உக)

எள்ளுக சூதினை யிகலி வென்றதூஉங்
கள்ளமேற் கொடுவலை கரந்து வேட்டுவ
ருள்ளுற வமைத்திடு முணவை யோர்கிலாப்
புள்ளின மருந்தின போலு மென்பவே. (உஉ)

கலைக்கடல் கடந்துளார் கழலுங் கட்டுரை
சிலைத்தழும் பிருந்ததோட் செம்மல் கேட்டுயி
ருலப்பினு மறுக்கிலே னுரைத்த வாய்மைநீர்
விலக்குவ தென்னென விளம்பி னானரோ. (உ௩)

மன்னவ னியைந்தவை மறுக்க லானென
வின்னலுற் றமைச்சரா ண்டிருப்ப வெங்கலி
துன்னிய தானுமூழ் துரந்த வாற்றினு
முன்னருஞ் சூதினின் முயல்கின் றனரோ. (உ௪)

நிழலுமிழ் வயிரவா ணிடதர் கோமக
னெழுகொளிப் பூணினு யொட்டம் யாதென
மழவிடை யதனையான் வைப்ப னீயுமு
னெழுகடன் ஞாலமு மியைக வென்றனன். (உ௫)

சூழ்வினைப் புணர்ப்பினாற் சொன்ன வாறியைந்
தாழ்கடற் புவிதொழு மரச னுடவெங்
காழ்மனக் கொடுங்கலி கவற்றின் வண்ணமாய்
வீழ்தலும் புட்கரன் வென்றிட் டானரோ. (உ௬)

கழைசுளி புகர்முகக் களிறு தேர்பரி
யிழைதவ ழிளமுலை மகளி ரீட்டிய
விழுநிதிக் குப்பைகள் வேலை சூழ்புவி
முழுவதுந் தோற்றனன் முழவுத் தோளினான். (உ௭)

அனைத்தையுந் தோற்றனை யருவி பாய்கவுட்
சினக்களி மால்களி றனைய சீற்றத்தோய்
மனத்திடை நினைக்குவ தென்னை வல்லைநின்
புனக்கொடிக் கியைந்தினிப் பொருதும் யாமென்றான்.

சூதாடுபடலம் முற்றிற்று.

நகர் நீங்குபடலம்.

[இப்படலத்தாற் சூதிற் றோல்வியடைந்த நளன் தான் பழகிய அந்நகரத்தி லுள்ளாரோடும் வறியவனாய்க் கூடியிருப்பதில் விழையாமல் அந்நகரைவிட்டு நீங்கல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

என்றலு முறுவலித் திசைக்க லாதன
வொன்றுநீ யுரைத்திட லுலக்கொ டோளினாய்
வென்றநின் னகர்வயின் மேவலே னெனாத்
துன்றுகா னகஞ்செலத் துணிதன் மேயினான். (க)

வாட்டிறன் மன்னவன் கமல வாண்முக
மீட்டரு மரசிய லிழந்த போதினும்
பாட்டளிக் கூந்தல்வேந் தவையிற் பைந்தொடை
சூட்டிய ஞான்றினுந் துலங்கு கின்றதே. (உ)

சாமரை யிரட்டுன ரடைப்பை தாங்குனர்
தீமுகத் துமிழும்வா ளேந்திச் செல்குன
ரேமுற யாரையும் விலக்கி யேந்தரூன்
கோமக ளினிதுறை கோயி லெய்தினான். (ங)

கற்றையங் கவரியுங் கால்செய் வட்டமுங்
கொற்றவெண் கவிகையு மின்றிக் கோதைவேன்
மற்றடந் தோளினான் வருதல் காண்டலு
முற்றதை யென்கொலென் றுள்ளத் தெண்ணினாள். ()

எண்ணிவந் திறைஞ்சிய வெழிற்கொம் பன்னவண்
மண்ணிய மதிநிகர் வதன நோக்குறுப்
புண்ணுழை வேலெனப் புகுந்த யாவையும்
நண்ணலர்க் கடந்தவே னம்பி கூறினான். (ரு)

தாழ்தடக் கையினா னின்ன சாற்றலும்
வீழிவாய் மடமயில் வெய்து யிர்ப்பொடு
மாழ்கினள் வருந்தினள் மழைக்க ணீருகுத்
தாழ்உலி யிதுவென வுள்ளந் தேறினாள். (சு)

இந்திர சேனனென் றிசைக்கும் பேருடை
மைந்தனு மழலைவாய்க் கொடியு மாழ்குரு
துய்ந்திடக் கொண்டுபே ரோசை போயநின்
றந்தைதன் வளநகர் சார்க வென்றனன். (எ)

உயிர்நிகர் மக்களோ டுலங்கொ டோளினான்
செயிர று தந்தைபாற் செல்கென் றோதலும்
புயனறுங் கூந்தலாள் புண்ணி னூடெரி
யயினுழைந் தாலென வலமந் தேங்கினாள். (அ)

நெடிபடு கானிடைத் தமியை நீங்கிப்போய்ப்
படுபர லமளிமேற் பள்ளி கொள்ளவெங்
கடிநக ரடைந்துமெல் லணையிற் கண்படி
லடியனேற் கிதனினு மறனுண் டாங்கொலோ. (கூ)

என்றவ ளுரைத்தலு மடங்க லேறனான்
மென்றளிர் கவற்றுநின் மெல்லென் சீறடி
கன்றவெம் பரல்படு கானி னேகுதற்
கொன்றுமே லெனதுயி ருய்யுமோ வென்றான். (க0)

பொற்பினுக் குறையுளாம் பொன்னங் கொம்பனா
யற்பினிற் பயந்தநம் மக்க ளாயிடை
யெற்பிரிந் துறைகுன ரேனு மெங்ஙன
நிற்பிரிந் தாற்றுவர் நிகழ்த்துவா யென்றான். (கக)

கூற்றுறழ் குருதிவேற் குருசில் மக்கடா
மாற்றினு மாற்றலா தனாரின் மூழ்கினு
மாற்றருங் கற்பினார் மகிழ்நர் கான்செல
வேற்றுநா டுறைவது விழுமிதோ வென்றாள். (க௨)

விரிகட லமிழ்தமும் வேலை ஞாலமுஞ்
செருமுகத் தழலுமிழ் சிறுகண் யானையு
மெரிமணிக் குப்பையு மெளிதி னெய்தலா
மருமகப் பெறுதன்மற் றரிய தென்பவே. (கந)

விம்மிமின் னுழைமருங் கொசிய வீங்கிய
கொம்மைவெம் முலையினாய் குதலை மென்மொழிச்
செம்மைய வருமகப் பெறாத தீமையோர்க்
கிம்மையு மறுமையு மின்ப மில்லையால். (கச)

என்னலும் வணரிருங் கூந்த லேந்திழை
மன்னவ மழலைவாய் மக்க டம்மொடு
மின்னகு பரிதிவேல் வீமன் மாநகர்
துன்னுதும் யாமெனச் சொல்லி னளரோ. (கரு)

கோற்றொடி செல்வர்பாற் குறை யிரந்துநின்
றேற்றபின் னுயிர்சுமந் திருத்த லீறிலா
வாற்றலு மானமு மறிவுங் கல்வியு
மாற்றருஞ் சீர்த்தியு மாற்று மென்பவே. (கசா)

மிக்கவெஞ் சமத்திடை வெருவி யோடின
ரொக்கறுன் புறத்தனி யுலகில் வாழுனர்
புக்குவேட் டகத்தினி லுண்ணும் புன்மையோர்
மக்களுட் பதடியென் றுரைக்கும் வையமே. (கஎ)

என்றலுந் திருவள மின்ன தாகுமேன்
மன்றலந் தெரியலாய் மக்க டம்மைநம்
மின்றிகழ் மானவேல் விதர்ப்பன் மாநகர்
சென்றிடப் பணித்தரு ளென்று செப்பினுள். (கஅ)

தண்டலில் பாகனை நோக்கித் தாதுசேர்
வண்டிமிர் தெரியலான் வருந்தி மக்களை
விண்டொடு புரிசைசூழ் விதர்ப்பன் றன்னுழை
கொண்டனை போகெனக் கூறி னனரோ. (ககூ)

தழுவிய தாதைதன் முகமுந் தாய்த
முழுமதி யனையவாண் முகமு நோக்குறு
விழிவழி நீருக விம்மி விம்மிநின்
றழுதனர் கண்டுளோ ரலக்க ணெய்தவே. (உ0)

அலமரு மக்கட மாக மெங்கணு
முலைவழி யொழுகுபா னனைப்ப மோந்துவாய்
புலர்தரப் பற்பல்காற் புல்லிக் கொண்டுகண்
கலுழ்தரு புனலினுற் கழுவி னளரோ. (உக)

மடவர றன்னையு மதுகை வேந்தையும்
படுதுய ரொழிகென வாற்றிப் பாகனுங்
குடலுயிர் பிரித்தென வுவகை மக்களைக்
கொடிநெடுந் தேர்மிசைக் கொண்டு போயினன். (உஉ)

மிகைப்படு துன்பமும் விழைவு மின்பமு
மகத்திடை நிகரென நோக்கு மையனுந்
தகைப்பருந் துயரொடு தளர்ந்து சாம்புமேன்
மகப்பிரி வினுந்துயர் வலிதி யாவதே. (உ௩)

சிலதியர் பரப்பிய தேங்கொண் மெல்லிதழ்
மலர்மிசை மிதிப்பினும் வருந்து சீறடி
நிலமிசைப் படுபர லுறைப்ப நேரிழை
புலவுவேற் காளைபின் றொடர்ந்து போயினாள். (உ௪)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளனை யிழந்தவர் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மடவர றன்னொடு மதுகை வேந்தனைக்
கடிமுர சறுதக்கா மறுகிற் காண்டலு
மிடியுறு மரவென வேங்கி யேங்கிநின்
றுடல்வெறுத் துயிருக வுழல்கின் றார்சிலர். (உ௫)

மண்ணிய மணிவரை யனைய மார்பினன்
பெண்ணலங் கனிந்தவிப் பேதை தன்னொடு
நண்ணருங் கானிடை நடத்தல் காணவோ
கண்ணிணை படைத்தனன் கமலத் தோனென்பார். ()

மல்லடு திணிபுய மன்னர் மன்னவ
னெல்லையி லுயருழந் தேகக் காண்டலு
மொல்லையில் வெடித்துயி ரொழிந்த திலையாற்
கல்லினும் வலியதோ கவலு நெஞ்சென்பார். (உ௭)

தாயினு மருள்புரி தரணி மன்னவன்
போயினன் கானிடை யென்ற போழ்தினின்
மாய்வுறப் பெற்றிலே மன்னர் மன்னன்பா
லேய்ப ரன்பின ரெம்மில் யாரென்பார். (உ௮)

[இப்பாட்டால் மந்திரி முதலாயினோர் வருந்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அடிதொழு மரசரு மமைச்சர் வெள்ளமு
மடவிய ரனைவரு மைந்த ரீட்டமுங்
கொடியெடு வீதிவாய்க் குழீஇ யெங்கணுங்
கடன்மடை திறந்தெனக் கலுழ்ந்திட் டாரரோ. (உ௯)

[இப்பாட்டால் அரசனைத் தடுத்தற்கு அவன் கோட்பாட்டி விழிவு கூறப்படுகின்றது.]

பொய்புறு தீமொழி புகல்கி லேனென
வையநீ யெம்மையின் கானில் வேந்துதன்
கையகப் படுத்திலை கானி லேகினின்
மெய்யினும் பொய்ம்மையே விழுமி தாமென்பார். (௯0)

[இப்பாட்டால் இவ்விடங்களில் பொய்யுரைப்பினும் வழுவல்ல வெனக் கூறப்படுகின்றது.]

இன்னுயி ருய்யுமீங் சென்ற போழ்தினும்
பொன்னவிர் முலையினார் புலந்த காலையும்
முன்னருஞ் சூதினும் பொய்ம்மை மூரிவேற்
கன்னவி லோளினுய் கழற லாமென்பார். (௯௧)

[இப்பாட்டால் தங்களுரையை நளன்கொள்ளாதது கண்டு மந்திரி முதலாயினார் வருத்தமடைந்தா ரெனப்படுகின்றது.]

எண்டிசைத் தலைவரு மெழில்கண் டேமுறத்
தொண்டைவாய் மடமயின் மாலை சூட்டுநாள்
புண்டரு கோட்டுவெங் களிற்றிற் போதரல்
கண்டக ணிவற்றையுங் காணு மோவென்பார். (௯௨)

[இப்பாட்டால் நளனிடத் தன்புள்ளவராய்ப் புலம்புகின்ற அனைவர்க்கும் புஷ்கரன் பொறுமையால் கொடியவாக்கினை விதித்தா னெனப் படுகின்றது.]

மன்னவ னேகுதற் கிரங்கி மாழ்குனர்
துன்னருங் கானிடைத் தொடர்ந்து செல்குந
ரின்னுயிர் செகுப்பலென் றிசையில் புன்மையோ
னங்ககரி னிடைமுர சறைவித் தானரோ. (௯௩)

வசைபடு மன்னவன் வாய்மை யாலறை
விசிமுர சொலிசெவி வெதும்பக் கேட்டனு
மிசைபடு மன்னவற் கிரங்கி னோரெலா
மகனுமென் புள்ளென வலமந் தேங்கினார். (௯௪)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டால் நளன் மந்திரி முதலானோர்க்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருந்திமுன் போதரு மமைச்சர் வாண்முகம்
புரிந்தன னோக்கிய பொருவில் வாய்மையான்
விரிந்தநூற் கேள்வியி னறத்தை வேரொடு
மரிந்தனி ரெற்பிரிந் தாற்ற லாமையால். (௩௫)

மேவருஞ் சூதினிற் றோற்ற மேதினி
யாவதும் வென்றல தாள வெண்ணுதல்
கோவியல் பன்றவ னாணை மேற்கொடு
நீவிரென் வாய்மையை நிறுத்து வீரென்றான். (௩௬)

மூளரியால் வெந்தவெங் கானின் மொய்துக
ளளியொடு புலம்பின ரழுத கட்கடைத்
துளியினி லவித்தனர் தொடரா வெந்திறற்
களிமதக் களிற்றினான் கானி னேகினான். (௩௭)

திருகுவெஞ் சினக்கலி செல்வன் பின்றொடர்
பரிசனம் யாவுமெய் பதைத்து மீடர
முருகுறழ் பொற்பினான் முன்ன ரேகிய
வருநெறி தெரிவுறா வஞ்ச மாற்றினான். (௩௮)

ஆற்றுவஞ் சனையினா லழகு வாய்ந்தபொற்
றோற்றொடி தன்னொடுங் கொற்ற மன்னவன்
றோற்றுதல் காண்கிலார் துயர மெய்திநின்
றாற்றெழு கண்ணினா ருள்ள மாழ்கினார். (௩௯)

ஆயினு மினிதருள் புரியு மெம்பிரான்
றாயமென் மலரடிச் சுவடு காண்கிலேம்
போயினன் யாண்டெவர் புணர்ப்பி னாயதிம்
மாயமென் றருநெறி மருங்கிற் றேடுவார். (௪௦)

தேடினர் புகுமிடந் தெரிய லாமையில்
வாடின ரருநெறி மருங்கி னோர்வழி
கூடின ரின்னுயிர் கூற்றங் கைக்கொள
வீடின ராமென வீழ்ந்து விம்மினார். (௪௧)

கொன்றுனை யலங்கல்வேற் குவவுத் தோளினான்
சென்னெறி கண்களிற் றெரியக் காண்கில
ரின்னலுற் றழுதழு தேங்கி யேங்கியத்
தொன்னக ரடைந்தனர் தொடர்ந்து ளோரெலாம். ()

[இதுமுத லேழுபாட்டால் நளன் சென்றபின்
அத்தேயத்திலுண்டாகிய செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

பறவைகள் குடம்பையுட் பார்ப்ப ருந்தில
கறவைகள் புனிற்றிளங் கன்றுக் கூட்டில
நறவுயிர்த் தலர்கில மலர்க ளுமவே
லிறைவனே கினன்வனத் தென்ற பின்னரே. (சங)

வான்மறந் தனதுளி வழங்க லின்னிசைத்
தேன்மறந் தனமட மகளிர் தேங்குழல்
பான்மறந் தனபசுங் குழவி பாய்கவுட்
கான்மத மறந்தன களிநல் யானையே. (சச)

மலர்ப்பசுந் தாழ்குழன் மகளிர் கேள்வர்பாற்
புலத்தலுங் கலத்தலும் பொருந்து ருமையா
லைத்தக மிழந்தன குஞ்சி யங்கலார்
முலைச்சுவ டிழந்தன முழவுத் தோள்களே. (சரு)

அள்ளிலை வேற்கணா ரங்கை மீதுவைத்
தெள்ளரு மென்மொழி பயிற்ற லின்மையால்
வள்ளவா யாரமு துண்ணும் வண்சிறைக்
கிள்ளையுந் தேன்மொழி கிளக்க லற்றவே. (சசு)

வாம்பரி யிழந்தன வாவு மைங்கதி
யேம்பலின் விழவணி யிழந்த கோமறு
காம்பல்வா யிழந்தன முறுவ லாரகிற்
றேம்புகை யிழந்தன செம்பொன் மாடமே. (சஎ)

பாவல ரிழந்தனர் பரிசி லுண்பலி
தேவரு மிழந்தனர் கலியின் றீமையாற்
காவல னெடிபடு கானி லேகலால்
யாவரு மிழந்தன ரின்ப மென்பவே. (சஅ)

அறந்தலை மயங்கின பொய்மை யார்ந்தன
மறந்தலை யெடுத்தன தீமை மல்கின
திறம்பின மனுநெறி தவங்க டீர்ந்தன
நிறைந்தன வஞ்சனை நேமி யெங்குமே. (சகூ)

நகர் நீங்குபடலம் முற்றிற்று.

கான்புகுபடலம்.

இப்படலத்தால் தன்னகரைவிட்டு நீங்கிய நளமகாராசன் பிறர் நகரில் தன்னிலை தப்பிச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக் கானகம் புகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நளன் சென்றவிடத் துண்டாகிய சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

களிமயில் குனித்திடக் கால மன்றியுந்
துளிமுகில் பிலிற்றின துணர்த்த பூங்கொடி
முளிசினை தளிர்த்தன முகைத்த பைந்தரு
நளிகடற் றுணையா னடந்த கானமே. (க)

விள்ளரு மதரிடை வெதும்பும் வெம்பரல்
கள்ளவிழ் மலரெனக் குழைந்து காட்டின
வெள்ளழற் கதிர்சுட வுலரும் வெஞ்சுரம்
வள்ளவாய் மலர்விரி மருதம் போன்றதே. (உ)

ஊறுசெய் தூன்சுவைத் துடம்பு விக்கிய
மாறிலை கள்வரு மளிய ராயினர்
வேறினி யுரைப்பதென் வெருவு மாவொடு
மாறுகொ ளுழுவையு மாற்றந் தீர்ந்தவே. (௩)

ஆயிடை யுயிர்நிக ரணங்க னாளொடு
மேபதன் னகர்வயின் விசும்பு போழ்ந்துலாங்
காய்கதிர் நுழைகலாக் காவி னூடல்போற்
போயின னழலுமிழ் புலவு வேலினான். (௪)

அள்ளிலைப் பூணினா னேகு மாற்றிடைக்
கொள்ளைவண் டினமிழி நறவு கூட்டுணும்
வள்ளவாய் மலரவிழ் வாவி யங்கரைப்
புள்ளுருக் கொடுகலி போயி னானரோ. (௫)

வாவியின் மருங்குநன் மணிகள் கோத்தெனத்
தூவியம் பொற்சிறை மென்புட் டோன்றலு
மோவிய ரெழுதரு முருவப் பைங்கொடி
காவியங் கண்ணிணை களிப்ப நோக்கினாள். (௬)

பன்மலர் கஞலிய பணிகொள் வாவியிற்
பொன்னவிர் கொடுஞ்சிறைப் புள்ளை நோக்குறு
மன்னநம் மணிநிலை முடித்த வண்சிறை
யன்னமென் புள்ளினீ தழகு வாய்ந்ததே. (௭)

மற்றுமோ ருயிரென வளர்ந்த பூவையுஞ்
சொற்றரு கிள்ளையு மறப்பத் தாமணிப்
பொற்றடந் தோளினாய் பொன்னனம் புள்ளினைப்
பற்றிநீ தருகெனப் பணிந்து கூறினாள். (௮)

ஓர்துகி லிருவரு முடுத்து மற்றையோர்
காரகிற் றீம்புகை கமழு நீவிகொண்
டோர்குடி யிருந்தன விலைகொள் பூணினாய்
வார்சிறைப் புள்ளினை வளைத்து மென்றனள். (௯)

கருந்தடங் கண்ணிதன் னுள்ளங் காமுறத்
திருந்துவேற் றடக்கையான் றுகிலிற் சேர்த்தலும்
பொருந்திய துகிலொடும் வஞ்சர் பூண்டெதி
ரிருந்தபுள் ளந்தரத் தெழுந்து போயதே. (௧௦)

புனைதுகில் கவர்ந்துபைம் பொன்னி றத்தபுள்
பணியிரு விசும்பினிற் பறத்தல் காண்டலு
மனைவித னருந்துயர் நோக்கி மாழ்கினான்
வினைவலி யிதுவென மெலிவு நீக்கினான். (௧௧)

கல்லதர் நடந்துபூங் கமலம் வாட்டிய
மெல்லடி சிவப்புறல் வீழி வாய்மயிற்
கொல்லுமே யெனமன முருகி யுந்தையூர்
செல்லுநீ ணெறியிது வென்று செப்பினான். (௧௨)

ஆங்கது கேட்டலு மழுது மாழ்கிநொந்
தீங்குநின் னடியனேன் பிழைத்த தியாதுகொல்
பூங்கழற் குரிசிலோய் பொரியி லேன்றனை
நீங்கவோ விவ்வுரை நிகழ்த்தி னாயென்றாள். (௧௩)

செயிரறு மதிமுகம் பசப்பச் சிந்தைநொந்
தயர்வொடு கண்பனித் தவலங் கோடலை
மயிலியற் பேதைநிற் பிரிந்து வாள்வெனை
யுயிர்பிரிந் தாலுட லுய்யு மோவென்றான். (௧௪)

முருகுயிர்த் தளியின மூசு பூங்குழற்
கருதரு பெருந்துயர் காண்கி லேனெனாப்
பரிநெடுந் தேரொடும் பரிதி வானவ
னுரவுநீர்க் கருங்கட லொளித்திட் டானரோ. (௧௫)

மாயிரு ஞாலமும் வானு நுங்கிய
பாயிருட் கங்குலிற் பாவை தன்னொடும்
போயரின் முற்றிய பொலிவின் மண்டப
மேயின னரசர்கோன் விதியின் கொட்பினால். (௧௬)

இன்னகிற் புகைதவழ்ந் தினிதின் மென்மைய
பன்மல ரமளிமேற் பள்ளி கொள்பவர்
புன்னுனை பரந்தவெம் பொடிகொள் பார்மிசை
மன்னின ருழினும் வலித்தி யாவதே. (௧௭)

அனிச்சமென் புதுமல ரமளி மேயினும்
பனித்திடு மெய்யெனப் பதைத்து வாடுவேன்
இனிப்படு கிளவிவெம் பொடியிற் கண்படி
லினித்தமி யேனுயி ரெங்ங னுய்யுமே. (௧௮)

கண்ணகன் புவிக்கெலாங் களைக ணாகிய
தண்மதி நெடுங்குடை விதர்ப்பன் றார்குழ
னண்ணரு மித்துய ருழந்து நண்ணுமே
லெண்ணின்மற் றியார்துய ரெய்திடா ரென்றான். (௧௯)

வளைகட லுலகினின் மன்னர் தாடொழ
வுளையரிப் பைந்தவி சுறையு மெம்பிரான்
முளரியா லெங்கணு முற்று மண்டபத்
தெளியர்போ லிருத்திகொ லென்று விம்மினாள். (௨௦)

தடங்கணீர் துடைத்துமெய்த் தைவந் தாயிழை
நடுங்கலென் றுற்றிட நள்ளி யாமத்து
மடங்கல்போன் மொய்ம்புடை மன்னர் மன்னவன்
குடங்கைமேற் றுயின்றனள் பொன்னங் கொம்பனாள்.

கான்புகுபடலம் முற்றிற்று.

பிரிவுறுபடலம்.

[இப்படலத்தால் கானிடத்துச் சென்ற நளமகாராசன் அவ்விடத்தில் தமயந்தி படும் பெருந் துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக் காரணந் தானாகையால் தான் பிரிந்தால் அவள் சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன் தாய் வீட்டை யடைவாளென் றெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

விண்படு மின்னென மிளிரு மாகமு
மண்படத் துயரொரு வடிவு கொண்டெனக்
கண்படு தோகையை நோக்கிக் காவலன்
புண்படு நெஞ்சொடும் புலம்பி யெண்ணினான். (க)

நண்ணருங் கானெலாந் தொடர்ந்து நண்ணுமேற்
கண்ணினு ளிவடுயர் காண லாவதே
பெண்ணருங் கலத்தினைப் பிரியிற் றந்தையூ
ரண்ணிய தவ்வழி யடைந்து வைகுமால். (உ)

விரியலர்ப் பூங்குழல் விழிக்கி லீங்கிவட்
பிரிகுவ தரிதினிப் பிரிய வெண்ணிலோ
வொருதுகி லாயதித் துகிலை யூறுசெய்
கருவியிங் கேதெனக் கருத்தி னெண்ணினான். (ங)

எண்ணிய துணர்ந்திவர்ப் பிரிப்ப முன்னமே
கண்ணிய வஞ்சகக் கலியும் வாளதாய்
நண்ணிமுன் கிடத்தலு மெடுத்து நாமவே
லண்ணலுந் துகினடு வரிந்திட் டானரோ. (ச)

சில்லரி நெடுங்கணாள் தெருளு றுவகை
மெல்லெனக் கொடுங்கையி னீக்கி வெய்துயிர்த்
தொல்லையி னுயிர்விடு முடம்பு போன்மென
வல்லலங் கடலிடை யழுந்தி னானரோ. (ரு)

எழுமகன் றலினி யென்சொ லாமென
வழுமுயிர் துறந்தென வவச மேற்கொளா
விழுமிவட் காக்கென மெலிந்து தெய்வதந்
தொழுமினை யனபல துன்ப மெய்துமால். (௬)

செல்லும்வெந் துயரொடுஞ் செல்லக் காலுழா
தொல்லையின் மீளும்வெய் துயிர்த்து மொண்ணுதல்
கல்லத ரிடைத்தனி யேகிற் பேய்க்கணங்
கொல்லுமென் றாருயிர் குழைந்து சாம்புமால். (௭)

ஆயிடை யின்னணம் வருந்தி யன்புகூர்
வேயுறழ் தோளியைப் பிரிந்து வெஞ்சின
மாயவெங் கொடுங்கலி வயத்த னாதலிற்
போயினன் பித்தரிற் பொருவில் வாய்மையான். (௮)

நள்ளிருட் போதுவெங் கானி னாமவே
வெள்ளிலைப் பூணினா னகன்று போதலும்
விள்ளருந் துயரொடு மெலிந்து கண்படும்
பிள்ளைமா னோக்கிதன் செய்கை பேசுவாம். (௯)

நீடிய துயில்சிறி துணர்ந்து சேரிழை
யாடகத் தொடிக்கையா லணைக்கக் காண்கிலா
தேடினள் பதைத்தன ளுயிர்ப்பு வீங்கின
டேடினள் காந்தளஞ் செங்கை நீட்டியே. (௧௦)

ஆயிடை காண்கிலா தழுங்கிச் செங்கடை
பாயரி நெடுங்கணீ ரருவி பாய்தரத்
தாயமென் மலர்க்கர நெரித்துத் துண்ணென
வாய்வெரீஇ யால்வயி றதுக்கி மாழ்கினாள். (௧௧)

தெளித்தபூம் பள்ளியிற் சிறிது நீங்கினு
மளப்பருந் துயரொடு மவல மெய்துவேன்
றளிப்பெயற் கங்குலிற் றமியன் மாழ்குற
வொளித்துநீ தனிவிளை யாடி லுய்வனோ. (௧௨)

கோச்சகக்கலிப்பா.

கான்றாருயி ரொழுகக் கண்ணீர் கவுளலைப்ப
வூன்றோய் கணைபட் டுழலும் பிணைபொத்தேன்
மான்றே ரரசர் முடியுழுத வார்கழற்காற்
றோன்றலென் கண்களிப்ப வின்னமுமென் றோன்றிலையே.()

நேரலார் போரேறே நிடதத்தார் கோமானே
யாரவரை மார்பா வளியே னுயிர்க்குயிரே
காரிருள்வா யான்புலம்பக் கானகத்து விட்டகன்றுஞ்
சாரலையா லின்று மிதுவோநின் றண்ணளியே. (கச)

நெஞ்சமெலிவே னினது தடந்தோளுங்
கஞ்ச மலர்முகமுங் காணாது கண்பனிப்ப
மஞ்சுதவழ் வெற்பெறிந்த வச்சிரக்கோ னன்றளித்த
விஞ்சை பயின்று விளையாட் டயருதியோ. (கரு)

ஞாலத் திருண்டப்ப நாட்கமலம் வாய்நெகிழ
வேலைத் திரைமுகட்டில் வெய்யோ னெழுந்தனனன்
மாலைக் கதிர்வடிவேன் மன்னர் பெருமானே
காலைக் கடவகடன் கழிக்க வாராயே. (கசு)

மன்னவனே யிப்பிறப்பிற் கண்டு மணந்திலனே
யின்னமொரு பிறப்பி லானு மேழையேன்
றன்னந் தனியே யிருந்துதவ மாற்றியுமுன்
பொன்னகல முள்ளுருகப் புல்லா தொழிவேனோ. (கஎ)

வாவு மிளமான்காண் மயில்காண் மடப்பிடிகாண்
கூவுங் கரியகுயில் காண்மென் புள்ளினங்கா
ளாவி யெனமேவி யகலே னெனவகன்ற
காவலன்றான் போன வழியெனக்குக் காட்டீரே. (கஅ)

என்று வுருகி யிருகண்ணீ ராலியுகத்
தன்னுத் தழும்பப் புலம்பித் தமியளாய்
மின்னு ரிடைநுடங்கச் செல்வாள் விறல்வேந்தன்
பொன்னு படிநோக்கிப் பூங்கொடிபோல் வீழ்ந்தழுதாள். ()

ஐயன் கமல வடிச்சுவடு காண்டலுமே
வெய்ய துயரவிட மீதூர வாய்புலராச்
செய்ய கமல மலரிற் றிருவனையாள்
கையறவா னெஞ்சங் கலுழா வுயிர்சோர்ந்தாள். (உ0)

இவ்வாறு துன்பக் கடலி னிடைமூழ்கும்
மைவார் தடங்கண் மடமாதின் செவ்விமுகஞ்
செவ்வான் மதியமெனச் செங்கட் பேழெயிற்று
வெவ்வா யரவ முருத்து விழுங்கியதே. (உக)

நெய்த்தோரின் மூழ்கி நிணம்பருகும் வைவேலோய்
பைத்தோர் கொடுந்தறுகட் பாந்தள் விழுங்கியதா
லெய்த்தே னுயிர்காத்தற் கெய்தா யெனவழுதாண்
மைத்தோய் குவளைமதர் நெடுங்கண் வாணுதலே. (௨௨)

பொங்கழல்வெங் கானகத்தூப் பூவையழுங் குரல்கேட்
டங்கோர் சிலைக்கை யடல்வேடன் வந்தணுகி
வெங்க ணரவெறிந்து வெவ்வா யிடைநின்றுங்
கொங்கவிழு மென்கூந்தற் கோதைதனை நீக்கினனால். (௨௩)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வெய்ய வரவின் பகுவாயின் விடுத்த மடமா னெழி
னோக்கி, மையல் கூர்ந்த நெஞ்சினனாய் வரிவிற் றடக்கை
வயவேடன், றுய்யின் முலைமேற் புல்லுதற்குத் தொடரத்
துஞ்சா வருங்கற்பின், றையன் முனிந்து நோக்குதலுஞ்
சாம்ப ராயிற் றவனுடலே. (௨௪)

கற்பி னழலாற் கொடுஞ்சிலைக்கை வேட னுடலங் கரி
யாக்கிப், பொற்பின் றுறைபோய் நலங்கனிந்த பொன்னம்
பாவை புலம்பெய்தி, வெற்பி னுயர்தோள் வேந்துசெலும்
வெங்கான் றுருவி யேகுதலு, மற்பின் முனிவர் தவமியற்
றுஞ் சாலை நோக்கி யருகணைந்தாள். (௨௫)

அடைந்த மாதின் முகநோக்கி யாரை நீயெவ் வழற்
கானி, னடந்து தனியே யித்தலையிற் போந்த தென்னை நளின
மலர்த், தடங்கண் கலுழ்ந்து புலம்பெய்துந் தன்மை யெவன்
சொல் சாற்றுகென, மடந்தை புகுந்த வாறனைத்து முனிவர்
கேட்ப வகுத்துரைத்தாள். (௨௬)

கேட்ட வளவி னுளமுருகிக் கிள்ளை மருட்டும் பனி
மொழியாய், வாட்ட மொழிதி நிற்பிரிந்த வடிவே னளனைச்
சின்னாளி, னாட்டங் களிப்பக் கண்டுமுன்போ னலம்பெற்
றிருத்தி யெனநவிலா, வீட்டுந் தவத்தோர் மறைக்கிழவ ரிரு
க்கை நோக்கி யேகினரால் (௨௭)

பிதிர்ந்த பசும்பொற் றிதலைமுலைப் பெய்பூங் கோதை
பிணைபோல்வா, ளெதிர்ந்த வணிகர் வழித்துணையா வேகிக்
கதிர்மா மணிரென்றி, யதிர்ந்து புனல்பாய் பேராற்றங்
கரையி னுறைய மரையிருளின், முதிர்ந்த சினத்துப் பிறைக்
கோட்டு மூரிக் களிறொன் றணுகியதால். (௨௮)

அனுகி யாங்குப் புலம்பெய்து மலர்ப்பூங் கோதை மயி
லொழிய, வணிக மாக்க ளியாவரையு மதமால் யானை கொன்
றேகத், துணைவந் தடைந்தோர் யாவரையுந் தொலைத்து நட
ந்த பருஉத்தடக்கை, யிணைவெண் கோட்டுக் களிறென்னை
யெற்கொல் லாத தெனக்கலுழ்ந்தாள். (௨௯)

சாத லொழிந்த வழிச்செல்வோர் துணையா வுள்ளந்
தளர்வெய்திப், பாத மலர்கொப் புளமெய்திப் பனிக்கப் பரல்
வெங் கானிறந்து, கோதை வடிவேல் வலனேந்து குவவுத்
திணிதோட் சுவாகுவெனுஞ், சேதி பதிதன் வளநகரிற்
சென்றாள் விதர்ப்பன் சேயிழையே. (௩௰)

துனிபட் டொழிந்த மென்றுகிலுஞ் சுடர்விட் டொளிர
மண்ணுறாத, மணியிற் றோன்றி மாசடைந்த வடிவும் விரிந்த
வார்குழலும், பிணியுற் றுழலு நெஞ்சமுமாய்ப் பித்தே
றினர்போற் கோமறுகி, லனுகச் சேதி பதிதாய்கண் டார்
கொ லிவளென் றையுற்றாள். (௩௧)

பொன்னம் பாவை யுடன்முழுதும் புகையுண் டென்
னச் சவிமழுங்கு, மின்னு மருங்குற் சில்லோதி யணங்கோ
வைசர் மடமகளோ, வென்னத் தெருளே னீங்கிவளை யீண்
டுக் கொணர்தி ரெனமருங்கில், மன்னு மகளிர் தமைப்பணி
ப்ப விடைகொண் டவரு மருகணைந்தார். (௩௨)

அடைந்த மாதர் தனிப்போந்த வணங்கின் கமல முக
நோக்கிக், கடைந்த மணிச்செப் பெனப்புடைத்துக் கதிர்த்து
வீங்கும் வனமுலையாய், படங்கொ ளரவின் முடிகிடந்த பார்
தாங் கிறைவன் றனையீன்ற, மடந்தை வருகென் றனளெ
ன்ன வான்றோய் மாடத் தினிதடைந்தாள். (௩௩)

வந்த மடமான் முகநோக்கி வரிவண் டேதப் பொதிபவி
ழ்ந்த, வந்தண் கமல மலர்கவற்றி யழகு வாய்ந்த முகம்பசப்
பச், சிந்தை தளர்ந்து தனிபோதற் குற்ற தெவன்சொல்
சேயிழையா, யுந்தை யாருன றலைவனெவ னுன்பேர் யாதிவ்
குறையென்றாள். (௩௪)

வீமன் புதல்வி புகழ்நிடத வேந்தர் கோமான் மனைக்கிழ தி
நாமம் பகரிற் றமயந்தி யென்பா டன்கோ னண்ணலற்
காமர் நிதியும் வளநாடுஞ் சூதி னிழந்து கானிடைப்போ ன்.
யாமந் தனின்மற் றவட்பிரிய வவளைத் தேடி யீண்டணை

அனைய மடமா னுயிர்த்தோழி யாளென் றுரைப்பவக மகிழ்ந்து, தனிய ளாகிக் கொடுங்கானிற் றலைவன் பிரியத் தளர்ந்தேங்குங், கனைவண் டிமிருங் கருங்குழலைக் காணு மளவு மிங்ஙகரி, லினையல் வாழி யிருத்தியென விசைந்தாங் கவளு மிருந்தனளால். (நசு)

காதல் கூர்ந்து தன்மகளாஞ் சுனந்தைக் கதிர்வாண் முகநோக்கி, மாதர் நோக்கிம் மடவரலை வருந்தா தளித்தி யெனலோடு, மேதமின்றி யவள் காப்ப விருந்தாண் மற்றிங் கிதுநிற்க, கோதை வடிவே னளற்சுற்ற செய்தி யனைத்துங் கூறுவாம். (நஎ)

பிரிவுறுபடலம் முற்றிற்று.

வேற்றுருவமைந்த படலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராஜனுக்கு நாட்டிற் செல்லினும்
பிறரறியா திருக்கும்படி. வேற்றுரு வமைந்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கள்ளு யிர்க்குமென் மலர்க்குழற் காமர்பூங் கொடியை
நள்ளி ருட்பொழு தகன்றன னண்ணருங் கானிற்
றள்ளு தற்கருந் துயரொடு போதலுந் தழலு
மொள்ள ழற்புகைக் கொழுந்தெழக் கண்டன னரவோன். ()

செஞ்சு டர்ச்சிகை வளைதலிற் றெருமர லெய்தி
நஞ்சு யிர்க்கும்வா ளரவொன்று நாமவே லிறைவ
தஞ்ச நீயெனை யளித்தியென் றுரைத்தலுந் தாழா
தஞ்ச லஞ்சலென் றடைந்தனன் மடங்கலே றனையான். (௨)

கனைசெ ழுஞ்சுடர்க் கொழுங்கனல் படர்தலிற் கரிந்து
பனைம றிந்தெனக் கிடந்தமே தார் பாந்தளை நோக்க
வனைபொ லன்கழற் குரிசிலோர் மறையவன் முனிவா
னினைவி னுந்தனிப் பெயர்ந்திடு நிலைமையொன் றிலனால். (௩)

அழலி னின்றெடுத் தையிரண் டடிப்புறத் தகற்றின்
முழுவ லன்பொடு நன்கிழைக் குவலென மொழிந்தா
தழற்கட் பாம்புடல் சுருக்கலுந் தழலருள் வரத்தா
லெழுவி னீள்கரத் தாலெடுத் தழற்புறத் திட்டான். (௪)

கதமெ ரிக்கணின் றகற்றலுங் கதிரொளி விரிக்கு
மதிர்பொ லன்கழ லரசர்கோன் மெய்யுறத் தீண்டி
முதிர்சி னத்தவா ளரவுதன் முன்னுரு வெடுப்ப
விதுகு லத்துயர் வேந்தனும் வேற்றுரு வமைந்தான். (௫)

கருணை செய்தெனைப் புரந்தநிற் கடித்தது முன்னை
யுருவு கன்னுறி லொன்னலர் செகுப்பரென் பதனாற்
பொருவி லோயினி வாகுவ னெனும்பெயர் புனையா
விருது பன்னன்வா ழயோத்திமா நகரினே குதியால். (௬)

ஏந்த லேகியம் மன்னவன் சூதனு விழைந்து
கூந்தன் மாவுளந் தெரிதரு விஞ்சைநீ கொடுப்பி
னாய்ந்த சூதுவெல் விஞ்சைநின் பாலவ னளிக்குஞ்
சாந்த மென்முலைத் தமயந்தி தன்னொடுஞ் சார்வாய். (௭)

பின்னர் மன்னநின் பெருநிலக் கிழமையும் பெறுதி
முன்னை மாணுரு வெளிதினிற் பெற்றிட முன்னி
லின்ன பூந்துகில் புனைதியென் றிருதுகி லளித்துத்
தன்னு ருக்கொடு போயது தழல்விழிப் பாந்தள். (௮)

அதிர்பொ லன்கழ லரசர்கோ னவ்வயி னீங்கிப்
பிதிர்சு ணங்கணி வெம்முலைப் பெய்வளைத் தடந்தோள்
மதர்வை நோக்கிதன் வாணகை யெனவுயிர் வருத்துங்
கதிர்செய் நித்திலம் வரன்றெறி திரைக்கடல் கண்டான். ()

வஞ்சர் நெஞ்சினும் கழிபினோர் மடநடை யன்ன
மஞ்சி றைப்புறத் தாருயிர்ப் பெடையினை யணைத்துக்
கஞ்ச நாண்மலர்ச் சேக்கையிற் கண்பட னோக்கி
நெஞ்ச மாழ்குற நெடிதுயிர்த் தயர்வொடு நின்றான். (௧௦)

சுடர்செய் முத்தமு நேமியம் புள்ளுமென் றுகிரு
நெடிது நோக்கிநன் னேரிழை யூரலு முலையும்
வடிவ மைந்தமெல் விரலுமீங் கெய்திய வாற்றாற்
கடலில் வீழ்ந்துயிர் துறந்தன வெனமனங் கலுழ்ந்தான். ()

ஆவி யன்னதோ ரணங்கினை யரையிரு ணீத்த
பாவி யென்முக நோக்குறிற் பழிவரு மென்றோ
மேவு சேக்கையிற் குருகிளம் பேட்டினம் வெருவிச்
சேவ லோடகன் றேகுவ தெனமனந் திகைத்தான். (௧௨)

நவ்வி நோக்கித னகைமதி முகமெனச் சிறந்த
தெய்வ நாண்மலர்ப் போதவிழ் பூந்துக டிமிர்ந்து
கவ்வை வெண்டிரைத் துளியெறி தென்றலங் கன்று
தைவ ருந்தொறு மெய்பதைத் தாருயிர் தளர்ந்தான். (௧௩)

இன்ன தன்மையன் வைகலீ ரைந்துபோ யிறப்பக்
கன்னல் வேலியங் கழனியிற் களிச்சுரும் பரற்றும்
பொன்னந் தாமரைப் பொகுட்டின்மேன் மடப்பெடை புல்லி
யன்னங் கண்படு வெள்ளநீ ரயோத்திநா டடைந்தான். ()

இருது பன்னனைக் காண்டலு மெத்தொழில் வல்லை
யுருவு நாமமென் கூறென வாகுவ னென்பே
ருருவ வாம்பரித் தேரினி தூர்குவ னும்ப
ரரும ருந்தென வடுதொழில் புரிவனென் றறைந்தான். (க௫)

வேந்த னவ்வுரை கேட்டலும் வியன்மணி நெடுந்தேர்
கூந்தன் மாவுள மறிந்தனை குறிப்பினூர் குதியே
லாய்ந்த செய்பொனோ ராயிரம் வைகலு மளிப்ப
லேய்ந்த வென்னிரு பாகரோ டிருத்தியென் றிசைத்தான்.()

அன்ன வாறுநேர்ந் தலங்குளைப் புரவிமான் றேர்க்கு
மன்ன னாகிய நிடதர்கோன் வைகலும் புலம்பித்
துன்னு கானிடை நீத்தவள் துயரமீக் கூர
வென்ன ளாயின ளோவென விரங்கிவெய் துயிர்ப்பான்.(க௭)

உயிர்த்து மெய்தளர்ந் துருகிய வேந்தனை யுளத்தி
லயிர்த்தோர் சாரதி யுற்றதை யெவன்கொலென் றறைய
வெயிற்கொ டுங்கதிர் மறைந்துழி வெவ்வழற் கானிற்
பயிர்ப்பில் கோதையைத் தீர்ந்தனன் பரிவிலே னென்றான்.()

வேற்றுருவமைந்தபடலம் முற்றிற்று.

வீமன் தேடவிட்ட படலம்.

[இப்படலத்தால் வீமராஜன் தமயந்தி நளன் இருவரையும் தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

இனைய னாகிய மன்னவ னிவ்வழி யிருப்ப
வனைக ருங்கழல் விதர்ப்பர்கோன் மறையவர்க் கூயென்
றனையை தன்னொடு நளனையுந் தேடிநீர் தந்தா
னினைவ யாவையுந் தருகுவ னெனவவர் நேர்ந்தார். (க)

தரங்க வாரிதி சூழ்தரு தகைமைசா லுலக
மொருங்கு தேடியுங் காண்கில ருலப்பிலார் திரிய [யோன்
வரங்கொள் கேள்வியன் சுவேதனென் றுரைக்குமோர் மறை
கருங்கட் பேதையைச் சேதிபன் மனைவயிற் கண்டான். (உ)

மாசு பூத்தொளி மழுங்குபு மண்ணுறு மணியிற்
றேச ழிந்திடு தெரிவைதன் றிருமுக நோக்கி
யேச லில்லிவட் கோவிவை யெய்துமற் றென்று
வாசில் கேள்வியோன் கலுழ்ந்தனன் றுயர்க்கட லாழ்ந்தான்.

அழுவ தெவ்கொலென் றாயிழை வினவநின் றாதை
முழுவ லன்புடைத் தோழன்யான் மொய்த்தநின் றமருங்
குழுவு நின்னிரு குரவருந் தீங்கில ரென்னத்
தொழுது மைக்கணீர் முலைத்தடம் பெருகமெய் சோர்ந்தாள்.

கந்த வார்குழற் காரிகை யழுதல்கேட் டிவட்குத்
தந்தை யாரெவற் குரியளித் தளிரியல் தனித்து
வந்த வாறெவ னிவளைநீ யுணர்ந்ததெவ் வாறென்
றந்த ணாளனை வினவினள் சுவாகுவை யளித்தாள். (ரு)

மாது கேட்டியிம் மடவரல் விதர்ப்பர்கோன் புதல்வி
காத னாயக னிடதர்கோன் காசினி முழுதுஞ்
சூதி னாலிழந் திவளையுங் கானிடைத் துறந்தா
னாத லாலிவட் டேடென விதர்ப்பர்கோ னறைந்தான். (சு)

தேண்டி யெங்கணுங் கண்டிலன் றிருவைநின் மனையிற்
காண்டல் செய்தனன் கன்னலிற் பழுத்தமென் மொழியாண்
மாண்ட பேரெழில் வாணுதல் வயங்கிய மறுவா
லீண்டு ணர்ந்தனன் யானென”மறையவ னிசைத்தான். (எ)

அதுகே ளத்தலு மணிநுதன் மாசினை யகற்றக்
கதிரெ றித்தலிற் கண்வழுக் குற்றன கூச
மதிநு தற்புறத் திலகிய மறுவினை நோக்கித்
தளைதம லர்க்குழற் றமயந்தி யிவளென வுணர்ந்தாள். (அ)

வனைம லர்க்குழன் மங்கைநின் னன்னையும் யானும்
யுனைக ருங்கழற் சுதர்மன்றன் புதல்விய ராவே
மெனலு மன்னைத னிணைமலர்ச் சீறடி யிறைஞ்சிக்
கனைக ருங்கடல் கரைபுரண் டாலெனக் கலுழ்ந்தாள். (௯)

இன்ன ளென்றனை யுணர்வதன் முன்னமு மீன்ற
வன்னை யாமென வளித்தனை யன்புமீ தூர
மன்னு மென்னுயிர் மக்களைக் காண்பதற் கெந்தை
பொன்ன கர்க்கெனை விடுத்தியென் றின்னுரை புகன்றாள். ()

உரைசெய் மாற்றமோர்ந் துள்ளுயி ருருகுறத் தழுவிக்
கரைசெய் வேலையிற் கருந்தடங் கண்கணீ ருகுப்ப
வெரிம ணிப்பொலன் சிவிகையி னிருள்களிந் தொழுகும்
விரைசெய் கோதையை விதர்ப்பர்கோ னகர்வயின் விடுத்தாள்.

கொள்ளை வண்டினங் கூட்டுணு நறுமலர்க் கோதை
யள்ள லங்கருஞ் சேற்றிடை யரக்கிதழ் விரிந்த
வள்ள வாய்ச்செழுங் கமலமேன் மடவனந் துயில்கூர்
வெள்ள நீர்வயல் விதர்ப்பர்கோ னகரமே யினளால். (௧௨)

அழுத வுண்கணு மற்றமெல் லாடையு மலங்கற்
கழுமச் சூட்டுபு கைசெயாக் கருங்குழற் காடும் [ன்
விழியி னோக்கலும் விதர்ப்பர்கோன் வெய்துயிர்த் தயர்ந்தா
றழுவி யன்னைய ருறுதுயர் சாற்றலாந் தகைத்தே. (௧௩)

காட்டி னள்ளிருட் காலையிற் காவல னீத்த
தீட்டொ ணாவெழிற் றெரிவையைத் தேடினன் கொணர்ந்த
மூட்டு முத்தழன் முறைமையின் வளர்த்திடு சுவேதன்
வேட்ட யாவையுங் கொள்கென வளித்தனன் வீமன். (௧௪)

மக்கள் வாண்முக நோக்கியு மடவர னெஞ்ச
நெக்கு வாடுதல் கண்டநற் றாயுள நெகிழ்ந்து
கக்கு செந்தழற் காலவேற் காதலற் குறுகி
நக்க பூங்கழ னளனையு நாடுகென் றுரைத்தாள். (கரு)

ஓட ரிக்கணு ளுரைத்தலு மொற்றரைக் கூவி
யாட கப்பசும் பொலன்கழ னளனைநீ ராய்ந்து
தேடி வம்மினென் றரசர்கோன் றிசைதொறுஞ் செலுத்த
நாடி னரவர் நளிகடல் வரைப்பெலா நடந்தே. (கசு)

இருவ மொற்றரி லொருவன்மீண் டணங்கின்முன் றோன்றி
யரிவை மூதெயி லயோத்திமா நகரினி லடைந்தேன்
புரிக ருங்குழன் மனைவியைப் போக்கினன் புலம்பும்
ஒருவ னிவ்வழி யுண்டுகொ லெனவினு வினவல். (கஎ)

ஓகை யோடெனக் கொருவனுங் குளங்கனிந் துருகி
வாகை வெஞ்சிலை யிருதுபன் னற்குயர் மான்றேர்ப்
பாகன் கொய்யுளைப் பரியுளந் தேர்பவ னொருவன்
றோகை யைப்பிரிந் தாரனு ருழப்பவன் சோர்வான். (கஅ)

அழலி லாதுணை வமிர்தென வடுந்தொழில் புரிவோன்
மழக னிற்றினன் னடையினன் வாகுவ னென்போ
னெழுவு லாந்திணி தோளின னிங்குள னென்ன
வொழுகு பூங்கொடி மருங்குலா யுணர்ந்தனன் வந்தேன். ()

வீமன் தேடவிட்ட படலம் முற்றிற்று.

கலி நீங்கு படலம்.

[இப்படலத்தால் நளனிடத்தில் பொருந்தி வருத்தியிருந்த கலியன் நளன் அக்ஷவித்தை யறிந்தபின் அவ னிடத்தில் நில்லாது விட்டு நீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

என்று கூறிய வந்தணற் கிருநிதி வழங்கி
நன்று நின்னுரை யின்னமு மயோத்திபி னண்ணி
மன்றன் மாலையே விருதுபன் னற்குள மகிழ்வ
தொன்று கூறுவ துளதென வுரைத்தன்மே யினளால். (க)

நாட்ட மூன்றுடை நாயகன் வரத்தினா னங்கை
மீட்டுங் கன்னிகை யாயினள் சுயம்வரம் விழைந்தாள்
கேட்டு மாநிலக் கிழவரு மவ்வுழி யிறுத்தார்
பூட்டு வார்சிலை மன்னநீ போதியேற் போவாய். (உ)

நாளை நன்மணம் புணர்வது நிடதநா டளிக்குங்
காளை யாருயி ருளன்கொலோ கழிந்தனன் கொல்லோ
வாளி மொய்ம்பினா யென்றுநீ யறைகென வறைந்தாள்
வாளை வென்றரி பரந்துமை தோய்ந்தகண் மடவாள். (ங)

சுருதி நூற்றுறை போயவன் றனைவிளி லெய்தி
யிருது பன்னனை யடைந்திவை யாவையு மியம்ப
மருமலர்க்குழன் மன்றல்கேட் டலுமுள மகிழ்வுற்
றருவ வாம்பரித் தேர்விடு வாகுவற் குரைப்பான். (ச)

தளரு நுண்ணிடைத் தமயந்தி சுயம்வரம் நாளை
யுளைவ யப்பசும் புரவியி னுள்ளமோர்ந் தலையேற்
றெளியுங் கேள்வியாய் விரைவினிற் செலுத்துக தேரென்
றளிமு ரன்றுபைந் தேனுகர் தாரினா னறைந்தான். (ரு)

கேட்ட வாகுவன் கிளியென மிழற்றுதீங் கிளவி
காட்டு ணீத்தது நினைத்தன னாயினுங் கற்பு
நாட்டு கின்றவ ளித்திறம் புரியுமோ நம்மைக்
கூட்டு தற்கிஃதி ழைத்தன ளாமெனக் குறித்தான். (சா)

நொறில்வ யப்பரித் தேர்பண்ணி நொய்தினிற் கொணரா
வெறுழ்வ லித்தடந் தோளினுந் தேர்மிசை யிவரி
னறும லர்ப்பசும் பூந்தொடை விதர்ப்பர்கோ னாட்டி
னுறுவ லிப்பகல் கழிவதன் முன்னென வுரைத்தான். (எ)

என்று கூறலு மிளங்கதிர்ப் பரிதிபோ லிறைவன்
குன்று போலுயர் கொடிஞ்சியந் தேர்மிசைக் கொள்ள
நின்ற யாவரும் வியப்புற நினைவருங் கடுப்பின்
மன்ற லந்தொடை வாகுகன் வாம்பரி விடுத்தான். (அ)

விடுத்த வாம்பரி வருந்தலு மெய்த்தவர் தனக்குக்
கொடுத்த விஞ்சையைக் கொய்யுளைப் பரியொடுங் கூறக்
கடுப்பை யாவரு முணர்ந்திலர் கால்விசைத் தோடி
யடுத்த வார்கழல் விதர்ப்பர்கோ னணிகெழு நாட்டில். (கூ)

கூந்தன் மாவுள மறிதலிற் சாலிகோத் திரனை
வாய்ந்த கேள்வியின் மாதலி யோவன்றி நளனை
மேந்தல் வேற்றுரு வெடுத்தன னெனவெண்ணி
வேந்தர் வேந்தனு மணிமுடி துளக்கினன் வியந்தான். (க0)

மூத்த வெண்குடை வேந்தர்கோன் முழவுறழ் தடந்தோ
ளுத்த ரீயமந் நெறியிடை வீழ்தலு முணர்ந்து
தத்து வாம்பரி நிறுவியத் துகிறரு கென்னப்
பத்தி யோசனை கடந்தது தேரெனப் பகர்ந்தான். (கக)

இன்ன வாய்மைகேட் டரசனும் வியப்புட னேகப்
பின்னு மையிரு காவத மகன்றதற் பின்னர்
முன்னர்த் தோன்றிய தளியினம் பெடையோடு மூசப்
பொன்னந் தாதுகு பூந்துணர்ப் பொறியரைத் தான்றி. (கஉ)

தான்றி மாமரந் தோன்றலுந் தேரினைத் தகைத்துத்
தோன்று மிம்மரத் திலைகளுந் தொக்கமென் பழனு
மூன்று கோடியே முப்பதிற் றிரண்டென மொழிய
வான்ற கேள்வியோ னெண்ணியற் றுமென வியந்தான். (கந)

இனைய விஞ்சைமற் றெனக்குநீ யளித்தனை யென்னிற்
றுனைவ யப்பரி யுளமுணர் விஞ்சையான் சொல்வன்
வினைபொ லன்கழன் மணிமுடி மன்னவென் றுரைப்ப
வினைய விஞ்சையை வாகுகற் களித்தன னன்றே. (கச)

இருதூ பன்னனவ் விஞ்சையை வாகுகற் கீய
மருவி நின்றவன் கலிதணந் தேகிவா ளரவ
மெரிசெய் வெவ்விடங் கான்றலி னிதயநெக் குருகி
வெருவி வாய்விடா விடத்தினை யுமிழ்ந்தன னன்றே. (௧௫)

தணந்த வெந்திறற் கலியனைச் சபிக்குவ னென்னுக்
கணங்கொள் வண்டிமிர் தாரினு னுளத்திடைக் கருத
வுணர்ந்த வெங்கலி தமயந்தி யுரைத்தசா பத்தா
லணங்க ராவுமிழ் விடத்தினு லின்றள வயர்ந்தேன். (௧௬)

இழைத்த தீவினை தணந்தன னின்றுதொட் டுன்பேர்
வழுத்தி னுரையு மருவலன் மன்னவென் றேத்த
வழற்கொ டுஞ்சினந் தணிந்தன னடல்வே லரசன்
குழைத்த தான்றியி லேறினன் கொடியவெங் கலியே. (௧௭)

கலிநீங்கு படலம் முற்றுப்பெற்றது.

தேவியைக்கண்ணுற்ற படலம்.

[இப்படலத்தால் கலி நீங்கியபின்பு நளமகாராசன் வீமனது குண்டின நகரத்தில் வந்து மூன்று வருடம் பிரிவுற்ற தனது தேவியாகிய தமயந்தியைக் காண்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

விண்ட மென்மலர் நறவினை விளரியஞ் சுரும்ப
ருண்டு தூங்குதார் நிடதர்கோன் றேர்கடி தோட்டி
மண்டு தீம்புன லகழிசூழ் மாமதிற் குடுமிக்
கொண்டல் கண்படு குண்டின புரத்தில்வந் தடைந்தான். (க)

சில்லி யந்தடந் தேர்வரு கம்பலை கேளா
வொல்லை யித்திறந் தேர்விட நளனலா தொருவர்
வல்ல ரோவென மனத்திடை யெண்ணிமற் றனையோ
னல்ல னேனுயிர் துறப்பனென் றுன்னின ளணங்கே. (உ)

மருவு பாகனைத் தேரொடும் வாயிலி னிறுவி
யிருது பன்னனவ் வீமன்மாட் டேகலு மெதிராப்
புரிவ யாவையும் புரிந்துபல் காவதம் போக்கி
யுருவப் பூணினாய் வந்தமை யெவன்கொலென் றுரைத்தான்.

ஈங்க டைந்தது மன்னநிற் காணிய வெனலும்
வீங்கு தோளினா னினியநன் மொழிபல விளம்பிப்
பாங்கு ளார்தமை யுறையுளொன் றமைக்கெனப் பணிப்ப
வாங்கு விண்ணவர் நகரினும் விழுமிதொன் றமைத்தார். (ச)

இருது பன்னன்வேந் தருளினா லவ்வயி னெய்தி
யரசர் யாவருந் தொக்கில ராய்வளைப் பணைத்தோள்
விரைசெய் கோதைதன் சுயம்வர மென்னவே தியன்முன்
னுரைசெய் மாற்றமற் றென்கொலென் றயிர்த்தன னுறைந்தான்

சாந்த மென்முலைத் தமயந்தி தோழியை நோக்கிப்
போந்த மன்னவன் பொற்றடந் தேரிடைப் பிணித்த
கூந்தன் மாவிடு சாரதி கொற்றவே னளனும்
வேந்த னோவென வுணர்ந்திவண் வருகென விடுத்தாள். (சு)

கொங்கு வாய்மடுத் தினவண்டு கூட்டுணுங் கூந்தற்
றிங்கள் வாண்முகத் தெரிவைதன் னேவலிற் றிறம்பா
மங்கை யெய்திமற் றியாவனீ யெத்தொழில் வல்லை
யிங்கு வந்தவா றென்னென வாகுவ னிசைப்பான். (எ)

விரிமலர்க்குழற் றமயந்தி சுயம்வரம் வேட்ட
விருது பன்னன்மான் றேர்விடும் வாகுவ னென்பேர்
புரிவல் வெந்தழ லின்றியு மடைத்தொழில் புனலற்
றுருகு பாலையிற் றீம்புன றருவலென் றுரைத்தான். (அ)

இன்ன விஞ்சைக ணளனலா தறிகுந ரில்லை
யன்ன வன்றரக் கொண்டனை போலுமவ் வரசன்
மன்னி வாழ்வதெந் நகர்வயின் வகுத்துரை யென்றாள்
பொன்ன வாஞ்சுணங் கரும்பிய புணர்முலைப் பூவை. (கூ)

மேய விஞ்சையோர் நளனொடுங் கற்றிலன் விறல்வேற்
சேய னுனினி துறைவதிவ் விடமெனத் தெருளேன்
றூய கற்பினர் காதலர் துறப்பினு மற்றோர்
நாய கற்பெற நினைவர்கொ லோவென நவின்றான். (க0)

இன்ன கூறலு மடவரல் கதுமென வேகி
மின்ன னாளுடன் கேட்டன யாவையும் விளம்பி
யன்ன வன்றன தருவலான் மொழிகுவ தனைத்து
முன்னி னம்பிறை மொழிவதே போன்மென மொழிந்தாள்.

மொழிநல் கேட்டலு மொய்குழல் வாலரி யுதவி
யழலி லாதிவை யடுவது காண்டியென் றறையக்
குழைகொள் வாண்முகக் கொம்பனா ளவனுழைக் குறுகி
யிழைகொள் பூண்முலை சொற்றவா றிசைத்தன ளீந்தாள். ()

ஈந்த வாலரி பெய்தபொற் குழிசிதீ யின்றி
யாய்ந்த கேள்வியான் றொடுதலு மடிசிலா யமைய
வேய்ந்த பூங்குழல் கண்டுபோய் வெம்முலைப் பொறையாற்
சாய்ந்த நுண்ணிடைத் தமயந்தி தன்னொடு மொழிந்தாள். ()

அழலு நீருமின் றமிழ்தென வடுதொழில் கேட்டுக்
குழையு நெஞ்சின ளின்னுயிர்க் கொழுநனென் றெண்ணி
விழைவி னோடுதன் மக்களை யவனுழை விடுத்தாள்
மழலை மென்மொழி மக்களு மன்னன்பாட் டடைந்தார். (கச)

அடைந்த மக்களைக் காண்டலு மழலிடு மெழுகி
னுடைந்த துள்ளநீ ரூற்றிருந் தொழுகின நெடுங்கண்
டொடர்ந்த மும்மல முருக்கிவெம் பவக்கட றொலையக்
கடந்து ளோர்களுங் கடப்பரோ மக்கண்மேற் காதல். (கரு)

மழலை மென்மொழி மக்களைக் காண்டலு மன்ன
னழுது துன்புற லாய்வளைத் தோழிகண் டேகித்
தொழுது சொற்றலுங் கொழுநனு மென்பது துணிந்து
முழுவ லன்புடைத் தாயொடு தந்தைபான் மொழிந்தாள். ()

மழைத்த டங்கணாண் மன்னவன் பணியினால் வேந்தை
யழைத்து வம்மென வாய்வளைத் தோழியை விடுப்பக்
குழைத்த பூங்கொடி யன்னவள் வாகுகற் குறுகித்
தழைத்த காதலால் வருகென மன்னனுஞ் சார்ந்தான். (கஎ)

மறுவில் கற்பினண் மானவேன் மன்னவன் வரலுங்
குறைவி லன்பினள் பிழையிலள் கண்படை கொள்வா
ளிறையு நீப்பரு மனைவியை யிருள்படு கானி
லறனி ழுக்குறு நளனல தியாவரே யகல்வார். (கஅ)

என்று கண்கணீ ரிடையறா தொழுகிட மாசு
துன்று மேனியுந் துணிபடு மாடையு மாகி
நின்ற மாதினை நோக்கினனெட்டுயிர்ப் பெறிந்து
குன்றி ரண்டென வீங்குதோட் கொற்றவன் கூறும். (ககூ)

அலர்மு லைப்பசுங் கொடியனா யரையிருட் போதிற்
கலிவ யத்தனாய்க் காட்டிடை நீத்தன னின்னை
நலியும் வெங்கலி தணந்தபின் னண்ணின னின்பான்
மெலியன் மீட்டுமோர் சுயம்வரம் வேட்டதென் னென்றான்.

நிடதர் கோவினை யயோத்தியி னேடினன் கண்டேன்
படரு றேலென வந்தொரு மறையவன் பகரக்
கடிதி னெய்துவான் மணவினை யிழைத்தனன் கருத்தி
லடிய னென்றனை யையுறே லெனமொழிந் தழுதாள். (உக)

முன்னை நல்லுருக் காட்டென முற்றிழை மொழியப்
பன்ன கத்திறை யுதவிய பூந்துகில் பரிவான்
மன்ன ரேறனான் புனைதலு மாலுரு வெய்திக்
கன்னல் வேளினுங் கவினலங் கனிந்திட கின்றான். (உஉ)

நின்ற மன்னனை நிரைவளைக் கைம்மலர் கூப்பி
மன்றல் வங்குழன் மடவரல் வணங்கின ணிற்ப
வென்றி வேலுடை விதர்ப்பர்கோன் விளைந்தமை கேட்டுத்
துன்று தன்கிளை மன்னவர் சூழ்வரப் புகுந்தான். (உ௩)

அன்ன காலையி லகலிரு விசும்பிலோர் வாணி
யன்ன கேட்டியிம் மடவர றன்னைமூ வாண்டு
மின்ன லின்றியா மளித்தனஞ் சுயம்வர மென்று
வுன்னை யிவ்வழிக் கூட்டுதற் கொண்டொடி யிழைத்தாள். ()

வட்பு லத்தினி னேக்குநர் மாசற விளங்குங்
கடவுண் மீனினுந் தொழுதகு கற்பினர்க் கரசாங்
கொடிம ருங்குலை யையுறு தருளெனக் கூர்வே
ளிடதர் கோமகன் மகிழ்வுற நிகழ்ந்ததை யன்றே. (உ௫)

தமர வேலையி னந்தர துந்துமி தழங்க
வமரர் யாவரும் பூமழை பொழிந்துநின் றூர்த்தா
ருமிழ்செ ழுங்கதிர் மணிமுடி வீமனு முவந்தான்
குமர னன்னவன் கோல்வளைத் தோளியை யடைந்தான். (உ௬)

மண்க ளித்தது மாதிரங் களித்தன மலர்மேற்
பெண்க ளித்தனள் பேரறங் களித்தன கண்டோர்
கண்க ளித்தன களித்தன கலைவலோர் நெஞ்சம்
விண்க ளித்தன களித்தது வீமன்மா நகரம். (உ௭)

உருவ வொண்கழ னிடதர்கோன் வெளிப்பட லோரா
விருது பன்னனுங் கறிந்தபி னவனுழை யெய்தி
யரச நின்னையா னறிந்திடா தியற்றிய வனைத்துந்
திருவு ளங்கொளா தருளெனச் சேவடி தொழுதான். (உ௮)

செய்ய தாடொழு மன்னனைச் செங்கையாற் றழுவிக்
கொய்யு ளைப்பரி யுளமறி விஞ்சையுங் கொடுத்து
மையின் மாமதி முகமலர்ந் தின்னுரை வழங்கி
யைய னேவவவ் வரசனு மயோத்திநா டடைந்தான். (உ௯)

தேவியைக் கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

அரசாட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளன் தமயந்தியை யடைந்தபின்பு அவளோடு தனது நிடததேசத்திற் சென்று புட்கரனை வென்று அரசாட்சி செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கொங்குண் வார்குழற் கொம்மைவெம் முலைநலம் பருகித்
திங்க ளொன்றவ ணிருந்தபின் றெண்டிரை யுடுத்த
வங்கண் மாநிலம் புரந்திடு மாமனோ டாய்ந்து
பொங்கு தானையோ டெழுந்தனன் புலவுவேற் குரிசில். (௧)

மழைம தக்களி யானையுங் கலினவாம் பரியுங்
செழும ணித்தடந் தேர்களும் வயவருஞ் செறிய
வெழுக டற்புவி மன்னரு மிறைஞ்சினர் செல்ல
வழலு யிர்க்கும்வே லரசனு நிடதநா டடைந்தான். (௨)

மூதெ யிற்புறத் திறுத்தபின் மொய்யமர் தொடங்கப்
போதல் செய்கவெம் போர்த்தொழிற் கஞ்சினை யாகிற்
காத லிற்கவ ருடுவான் வருகெனக் கழறித்
தூது போக்கினன் புட்கரன் றனக்குவேற் றோன்றல். (௩)

போய தூதுவர் புட்கரற் கித்திறம் புகல
வாயுங் கேள்விநா லமைச்சொடும் வேறிருந் தாய்ந்து
காயும் போரினில் வேறன்மற் றரிதெனக் கருதி
மாய வெங்கவ ருடுவான் வருகென விடுத்தான். (௪)

விட்ட தூதவ ருரைத்தசொற் கேட்டலும் விரிந்து
மட்டு லாந்தொடை மார்பினன் மாநக ரெய்திக்
கட்டு வார்கழற் புட்கர கவறுநா மாடற்
கொட்டம் யாதென வுரைத்தன னுலங்கெழு தோளான். ()

வயிர வாட்படை மன்னவர் மன்னநீ தோற்பின்
முயலி லாமதி பூக்திடு முழுநெறிக் குவளை
யயர நீண்டகட் டேவியை யளித்தியான் றோற்பி
னுயிரி னோடுநின் னுலகெலாந் தருவனென் றுரைத்தான். (௬)

அன்ன வாறிவையந் தாடலும் புட்கரன் றோற்ப
மன்ன முன்னநீ வென்றதுங் கொடுங்கலி வயத்தா
னின்ன தாருயிர் நேர்ந்தன னெம்பியா தலினு
றென்ன கர்க்கினி தேகெனப் பணித்தனன் றேன்றல். (௭)

பணித லைக்கொடு புட்கரன் போதலும் பன்னூற்
கணிதர் சொற்றநல் லோரையிற் கடிநக ரெய்தி
யணிபொ லன்கழன் மன்னவன் விதர்ப்பர்கோ னனித்த
மணிசெய் மேகலை வானுதற் கொற்றரை விடுத்தான். (௮)

ஒற்ற ரேகியவ் விதர்ப்பர்கோன் றன்னுழை யுரைப்ப
வற்ற மில்லென வரும்பொரு ளாங்கவர்க் களித்துக்
கற்றை வார்குழன் மதர்நெடுங் கண்ணியைக் கணிதர்
சொற்ற வோரையில் விடுத்தனன் றேன்றன்மா நகரில். (௯)

வெள்ளத் தானையு மகளிருஞ் சூழ்வர வேந்த
னுள்ளத் தாமரை மலருறை யோடரிக் கண்ணாள்
வள்ளத் தாமரைப் பொகுட்டின்மேல் வண்டுகண் படுக்கு
மள்ளற் றீம்புனற் கழனிசூழ் நிடதநா டடைந்தாள். (௧0)

நவ்வி நோக்கியர் சூழ்வர நகைநிலா வெறிக்குங்
கொவ்வை வாய்மலர்ப் பூங்குழற் குவிமுலை மடந்தை
தெய்வ நாண்மலர்த் தவிசிழி திருமக ளென்ன
வெவ்வ மில்லதோ ரெரிமணிச் சிவிகையின் றிழிந்தாள்.

பருதி வானவ னெதிர்தலும் பனிபிதழ் விரிந்த
முருகு லாநறுந் தாமரை போன்முக மலரா
வருகு நுண்ணிடை யின்னுயிர்க் காதல னம்பொற்
றிருவ நாண்மலர்ச் சேவடி சென்னியிற் றெழுதாள். (௧௨)

தொழுத மங்கையைச் சுடர்மணித் தடக்கையா லெடுத்துக்
கொழுதி வண்டினங் கூட்டுணுந் தெரியலும் மார்பி
னுழுது வெம்முலை குங்குமச் சேற்றிடை யொளிப்பத்
தழுவி னனவ டேம்பிய வின்னுயிர் தளிர்த்தாள். (௧௩)

திருந்து மாமணிச் செய்குன்றுந் தெளிபுனற் றடமும்
விருந்து வேனிலாற் கெதிரிய விரைமலர்க் காவும்
முருந்து வாணகை முகிழ்முலை மடந்தையோ டாடிப்
பொருந்த விண்ணிடைப் போகமுண் டுவந்தனர் போன்றான்.

ஆழி சூழ்புவி முழுவது மாழியொன் றுருட்டி
வாழி நல்லறம் புரிந்தரு மகம்பல வாற்றிச்
சூழி மால்வரைப் பிடருறு சுமையொழித் தாறப்
பாழி யம்புயத் துலகெலாம் பரித்தினி திருந்தான். (கரு)

அரசாட்சிப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக படலம் 28-க்கு, (பாயிரமுள்பட) செய்யுள் 1173.

நைடதமூலம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நைடதம்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

நைடதம் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

நைடதச் செய்யுட்களின்

யாப்பிலக்கணம்.

பெயர்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	இலக்கணம்.
ஆசிரியவிருத்தம்.	1	1	பெரும்பாலு முதற்சீரும் நான்காஞ் சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றை நான்கு மாச்சீர்களுமாகிய வடிகளால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.
	2	1	பெரும்பாலு மீற்றுச்சீர்க ளிரண்டு மாச்சீர்களு மற்றைநான்குங் காய்ச்சீர்களுமாகிய வடிகளால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.
	50	108	பெரும்பாலு மூன்றாஞ்சீரும் ஆறாஞ் சீரும் காய்ச்சீர்களும், மற்றை நான்குசீர்களு மாச்சீர்களுமாகி வருகிற அறுசீர்க்கழிநெடிலடி நான்கு கொண்ட ஆசிரியவிருத்தம்.
	26	1	பெரும்பாலு முதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரு மைந்தாஞ்சீரு மாறாஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றவை மூன்றும் மாச்சீர்களுமாகி வருகிற எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய விருத்தம்.
	56	1	பெரும்பாலும் ஈற்றுச்சீர் விளச்சீரும், ஏனைச்சீர்கள் மாச்சீர்களுமாகி வருகிற எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்கு கொண்ட ஆசிரியவிருத்தம்.
கலித்துறை.	42	64	பெரும்பாலும் இடையிலொரு புளிமாங்கனிச் சீரும் ஏனைய நான்கு மாச்சீர்களுமாகி வருகிற நெடிலடி நான்குகொண்ட கலித்துறை.

பெயர்.	படலம்.	செய்யுள்.	இலக்கணம்.
கலிநிலைத்துறை.	192	1	பெரும்பாலு முதற்சீரு மீற்றுச்சீரு மாச்சீர்களு மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய வடிகளால் வந்த கலிநிலைத்துறை.
கலிவிருத்தம்.	9	18	பெரும்பாலும் கடைச்சீர் மாச்சீரும், மற்றை மூன்று சீர்களும் விளங்காய்ச்சீர்களுமாகி வருகிற அளவடிகணான்குகொண்ட கலிவிருத்தம்.
	11	38	பெரும்பாலு மூன்றுஞ்சீர் மாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் விளச்சீர்களுமாகி வருகிற அளவடிகள் நான்குகொண்ட கலிவிருத்தம்.
	38	45	பெரும்பாலு முதற்சீர் புளிமாச்சீரேனுந் தேமாச்சீரேனும் பெற்ற, மற்றை மூன்றும் புளிமாச்சீர்களாகி வருகிற அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தம்.
கொச்சகக் கலிப்பா.	45	84	பெரும்பாலும் காய்ச்சீர் நான்குபெற்றுக் கலித்தளைமிக்கு வருகிற அளவடி நான்குகொண்ட தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

இவைபோல் மற்றும் வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

நைடதம் செய்யுட்களின்
யாப்பிலக்கணம் முற்றிற்று.

ரிப்பன் பிரஸ்.

கெப்புத்தாளை —

T. Murugesam Pil

6
5
4

